Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►B ►M2 **EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2015/510**

av den 19 december 2014

om genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk (riktlinjen om den allmänna dokumentationen) (ECB/2014/60) ◄

(omarbetning)

(EUT L 91, 2.4.2015, s. 3)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2015/732 av den 16 april 2015	L 282	41	28.10.2015
►M3	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/64 av den 18 november 2015	L 14	25	21.1.2016
►M4	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/2298 av den 2 november 2016	L 344	102	17.12.2016
►M5	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2017/1362 av den 18 maj 2017	L 190	26	21.7.2017
►M6	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2018/570 av den 7 februari 2018	L 95	23	13.4.2018
►M7	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2019/1032 av den 10 maj 2019	L 167	64	24.6.2019
►M8	Europeiska centralbankens beslut (EU) 2020/506 av den 7 april 2020	L 109I	1	7.4.2020
►M9	Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2020/1690 av den 25 september 2020	L 379	77	13.11.2020

Rättad genom:

►C1 Rättelse, EUT L 332, 18.12.2015, s. 158 (2015/1938)

▼B

▼M2

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2015/510

av den 19 december 2014

om genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk (riktlinjen om den allmänna dokumentationen) (ECB/2014/60)

▼B

(omarbetning)

INNEHÅLL

DEL 1 – SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

DEL 2 – EUROSYSTEMETS PENNINGPOLITISKA VERKTYG, OPERATIONER, INSTRUMENT OCH FÖRFARANDEN

AVDELNING I – Öppna MARKNADSTRANSAKTIONER

Kapitel 1 – Översikt över marknadstransaktioner

Kapitel 2 – Kategorier av öppna marknadstransaktioner

Kapitel 3 – Instrument för öppna marknadstransaktioner

AVDELNING II – Stående faciliteter

Kapitel 1 – Utlåningsfacilitet

KAPITEL 2 – INLÅNINGSFACILITET

AVDELNING III – Förfaranden för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Kapitel 1 – Anbud och bilaterala förfaranden för Eurosystemets öppna marknadstransaktioner

Avsnitt 1 – Anbudsförfaranden

Avsnitt 2 – Operativa steg i anbudsförfaranden

Underavsnitt 1 – Tillkännagivande av anbudsförfaranden

Underavsnitt 2 – Motparternas förberedelser och avgivande av anbud

Underavsnitt 3 – Tilldelning

Underavsnitt 4 – Tillkännagivande av tilldelningar

Avsnitt 3 – Bilaterala förfaranden för Eurosystemets öppna marknadstransaktioner-

KAPITEL 2 – AVVECKLINGSFÖRFARANDEN FÖR EUROSYSTEMETS PENNINGPOLITISKA TRANSAKTIONER

DEL 3 – GODKÄNDA MOTPARTER

DEL 4 – GODTAGBARA TILLGÅNGAR

AVDELNING I – Allmänna principer

AVDELNING II – Godtagbarhetskriterier och krav på kreditvärdighet avseende omsättbara tillgångar

Kapitel 1 – Godtagbarhetskriterier för omsättbara tillgångar

Avsnitt 1 – Allmänna godtagbarhetskriterier för omsättbara tillgångar

Avsnitt 2 – Specifika godtagbarhetskriterier för vissa typer av omsättbara tillgångar

Underavsnitt 1 – Specifika godtagbarhetskriterier för värdepapper med bakomliggande tillgångar

▼B

Underavsnitt 2 – Specifika godtagbarhetskriterier för säkerställda obligationer som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar

Underavsnitt 3 – Specifika godtagbarhetskriterier för skuldcertifikat som emitterats av Eurosystemet

Underavsnitt 4 – Specifika godtagbarhetskriterier för vissa skuldinstrument utan säkerhet

Kapitel 2 – Eurosystemets krav på kreditvärdighet för omsättbara tillgångar

AVDELNING III – Godtagbarhetskriterier och krav på kreditvärdighet avseende icke-omsättbara tillgångar

Kapitel 1 – Godtagbarhetskriterier för icke-omsättbara tillgångar

Avsnitt 1 – Godtagbarhetskriterier för kreditfordringar

Avsnitt 2 – Godtagbarhetskriterier för inlåning med fast löptid

Avsnitt 3 – Godtagbarhetskriterier för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

Avsnitt 4 – Godtagbarhetskriterier för skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar (DECC)

Kapitel 2 – Eurosystemets krav på kreditvärdighet för icke-omsättbara tillgångar

Avsnitt 1 – Eurosystemets kreditkvalitetskrav för kreditfordringar

Avsnitt 2 – Eurosystemets kreditkvalitetskrav för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

Avsnitt 3 – Eurosystemets kreditkvalitetskrav för skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar (DECC)

AVDELNING IV – Garantier för omsättbara och icke-omsättbara tillgångar

AVDELNING V – Eurosystemets ramverk för kreditbedömning av godtagbara tillgångar

AVDELNING VI – Ramverk för riskkontroll och värdering av omsättbara och icke-omsättbara tillgångar

Kapitel 1 – Riskkontrollåtgärder för omsättbara tillgångar

Kapitel 2 – Riskkontrollåtgärder för icke-omsättbara tillgångar

Kapitel 3 – Värderingsregler för omsättbara och icke-omsättbara tillgångar

AVDELNING VII – Godkännande av säkerhet i andra valutor än euro vid oförutsedda händelser

AVDELNING VIII – Regler för användning av godtagbara tillgångar

AVDELNING IX – Gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar

DEL 5 – SANKTIONER MOT MOTPARTER SOM INTE FULLGÖR SINA SKYLDIGHETER

DEL 6 – DISKRETIONÄRA ÅTGÄRDER

DEL 7 – KOMPLETTERANDE MINIMIKRAV AVSEENDE EUROSYSTEMETS PENNINGPOLITISKA TRANSAKTIONER

▼B

Kapitel 1 – Kompletterande minimikrav avseende Eurosystemets penningpolitiska operationer

Kapitel 2 – Kompletterande minimikrav tillämpliga för både repoavtal och lån mot säkerhet

Kapitel 3 – Kompletterande minimikrav som bara gäller för repoavtal

Kapitel 4 – Kompletterande minimikrav som bara gäller för lån mot säkerhet

Kapitel 5 – Kompletterande minimikrav som bara gäller för valutaswappar för penningpolitiska ändamål

DEL 8 – SLUTBESTÄMMELSER

BILAGA I – Minimireserver

BILAGA II – Tillkännagivande av anbudsvillkoren

BILAGA III – Tilldelningar och anbudsförfaranden

BILAGA IV – Tillkännagivande av tilldelningar

BILAGA V – Kriterier för urvalet av motparter för Eurosystemets valutainterventioner

BILAGA VI – Gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar

BILAGA VIa – Godtagbarhetskriterier för att använda värdepappersavvecklingssystem och förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem i Eurosystemets kreditoperationer

BILAGA VII – Beräkning av sanktioner enligt del 5 och straffavgifter enligt del 7

BILAGA VIII – Rapporteringskrav på lån-nivå för värdepapper med bakomliggande tillgångar och krav avseende register över uppgifter på lån-nivå

BILAGA IX – Kontroll av prestanda i eurosystemets ramverk för kreditbedömning

BILAGA IXa – Minimitäckningskrav för externa institut för kreditbedömning inom Eurosystemets ramverk för kreditbedömning

BILAGA IXb – Minimikrav i eurosystemets ramverk för kreditbedömning avseende nyemissioner och granskningsrapporter om program för säkerställda obligationer

BILAGA IXc — Godtagbarhetskriterier och ansökningsförfarande för externa institut för kreditbedömning (ECAI)

BILAGA XI – Former av säkerhet

BILAGA XII – Exempel på Eurosystemets penningpolitiska operationer och förfaranden

BILAGA XIIa –

BILAGA XIII – Jämförelsetabell

BILAGA XIV – Upphävd riktlinje och förteckning över dess senare ändringar

▼B

DEL 1

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Denna riktlinje innehåller de gemensamma reglerna för genomförandet av Eurosystemets gemensamma penningpolitik i de medlemsstater som har euron som valuta.

2. Eurosystemet ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner i enlighet med de principer, verktyg, instrument, krav, kriterier och förfaranden som anges i denna riktlinje.

3. Det rättsliga förhållandet mellan Eurosystemet och dess motparter ska fastställas genom lämpliga avtal eller föreskrifter som tillämpas av den relevanta nationella centralbanken på det sätt som beskrivs i denna riktlinje.

4. ECB-rådet får när som helst ändra de verktyg, instrument, krav, kriterier och förfaranden som används för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

5. Eurosystemet förbehåller sig rätten att begära in och samla in all relevant information från motparterna som behövs för att utföra dess uppgifter och uppnå sina mål i fråga om penningpolitiska transaktioner. Denna rätt ska inte påverka några andra av Eurosystemets nuvarande specifika rättigheter att begära in information som avser penningpolitiska transaktioner.

Artikel 2

Definitioner

I denna riktlinje gäller följande definitioner:

1) *konventionen faktiskt antal dagar/360* (actual/360 day-count convention): den konvention som används vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner för att beräkna det faktiska antal kalenderdagar vid ränteberäkningen, på grundval av ett år om 360 dagar.

▼M7

2) *organ*: en enhet som är etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta och som antingen är aktiv inom allmännyttig verksamhet på nationell eller regional nivå eller assisterar sådana enheters finansiering, och har klassificerats som organ av Eurosystemet. Förteckningen över enheter som klassificerats som organ offentliggörs på ECB:s webbplats och ska ange huruvida de kvantitativa kriterierna för värderingsavdrag som framgår av bilaga XIIa uppfylls avseende varje enhet.

▼B

3) *värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet* (asset-backed securities, ABS): skuldförbindelser med säkerheter i en bakomliggande pool av avskilda finansiella tillgångar (med fast förfallodag eller som kan förlängas) som omvandlas till kontanter

▼B

efter en fastställd/begränsad tidsperiod. Dessutom kan det finnas rättigheter och andra tillgångar som säkerställer att innehavaren av värdepapperet uppfyller sina åtaganden i rätt tid. I allmänhet är värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet ett specialtillverkat investeringsverktyg som förvärvat poolen av säkerheter från upphovsmannen eller säljaren. I det avseendet är betalningar på värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet främst beroende av de kassaflöden som genereras av de underliggande tillgångarna i poolen och på andra rättigheter som utvalts att säkerställa betalning i rätt tid, som till exempel likviditetsfaciliteter, garantier och andra detaljer som allmänt kvalificeras som kreditförbättring.

4) *bilateralt förfarande* (bilateral procedure): ett förfarande varigenom de nationella centralbankerna, eller i undantagsfall ECB, genomför finjusterande transaktioner eller direkta köp/försäljningar direkt med en eller flera motparter, eller via börser eller ombud, utan att använda sig av anbudsförfaranden.

5) *kontobaserat system* (book-entry system): ett bokföringssystem som gör det möjligt att överföra värdepapper och andra finansiella tillgångar utan att fysiskt flytta dokument eller certifikat, till exempel elektronisk överföring av säkerheter.

6) *affärsdag* (business day): a) i samband med skyldigheten att göra en betalning varje dag när TARGET2 håller öppet och kan verkställa betalningen, eller b) i samband med skyldigheten att leverera ett värdepapper varje dag då de avvecklingssystem för värdepapperstransaktioner genom vilka leveransen ska göras håller öppet på den plats där leveransen av de berörda värdepapprena ska ske.

▼M6

7) *värdepapperscentral* (central securities depository, CSD): en värdepapperscentral såsom den definieras i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 ([1]).

▼B

8) *lån mot säkerhet* (collateralised loan): en lånekonstruktion mellan en nationell centralbank och en motpart där motparten erhåller likviditet i form av ett lån som garanteras av en realiserbar säkerhet som motparten ger den nationella centralbanken, t.ex. i form av panträtt, överlåtelse eller inteckning i tillgången.

9) *inlåning med fast löptid* (collection of fixed-term deposits): ett instrument som Eurosystemet kan använda för öppna marknadstransaktioner varvid Eurosystemet erbjuder ränta på motparters inlåning för bestämda löptider på konton hos den inhemska nationella centralbanken i syfte att absorbera likviditet från marknaden.

▼M2

10) *behörig myndighet* (competent authority): en offentlig myndighet eller ett offentligt organ som officiellt har erkänts i nationell lagstiftning och som enligt nationell lagstiftning har befogenhet att utöva tillsyn över institut som en del av tillsynssystemet i den berörda medlemsstaten, inbegripet ECB när det gäller de uppgifter som den tilldelats genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ([2]).

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

▼B

11) *motpart* (counterparty): ett institut som uppfyller de urvalskriterier som framgår av del 3 och innebär att institutet får tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

▼M4

12) *säkerställd obligation* (covered bond): skuldinstrument som har ”dubbel regressträtt” – a) direkt eller indirekt mot ett kreditinstitut, och b) mot en dynamisk säkerhetspool av underliggande tillgångar, och för vilken det inte sker någon uppdelning på trancher efter risk.

▼B

13) *kreditfordring* (credit claim): en fordran på återbetalning av pengar, som utgör en skuldförbindelse från en gäldenär till en motpart. Kreditfordringar inkluderar även *Schuldscheindarlehen* och nederländska registrerade privata fordringar på offentlig sektor eller andra godtagbara gäldenärer som täcks av en offentlig garanti, t.ex. bostadsrättsföreningar.

14) *kreditinstitut* (credit institution): ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([1]) och punkt 1 i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([2]), som är föremål för tillsyn av en behörig myndighet eller är ett offentligt ägt kreditinstitut enligt artikel 123.2 i fördraget som omfattas av likvärdig tillsyn som den tillsyn som en behörig myndighet utövar.

15) *kreditrating* (credit rating): samma betydelse som i artikel 3.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 ([3]).

▼M3

16) *gränsöverskridande användning* (cross-border use): en motpart som till sin inhemska nationella centralbank ställer säkerhet i form av

a) omsättbara tillgångar som innehas i en annan medlemsstat som har euron som valuta,

b) omsättbara tillgångar som emitterats i en annan medlemsstat och innehas i samma medlemsstat som den inhemska nationella centralbankens,

c) kreditfordringar där kreditavtalet regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat som har euron som valuta än den inhemska nationella centralbanken,

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

▼M3

d) skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) i enlighet med förfarandena i korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM),

e) icke-omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar (DECC) som innehas i en annan medlemsstat som har euron som valuta än den inhemska nationella centralbanken.

▼B

17) *valutasäkring* (currency hedge): ett avtal mellan en emittent och en valutasäkringsmotpart enligt vilket en del av valutarisken som uppstår genom mottagande av kassaflöden i andra valutor än euro minskas genom att swappa kassaflödena till betalningar i euro som ska betalas av valutasäkringsmotparten, inklusive garantier som valutasäkringsmotparten gjort avseende dessa betalningar.

18) *depåhållare* (custodian): en enhet som för andras räkning förvarar och förvaltar värdepapper och andra finansiella tillgångar.

19) *avvecklingsvärde* (default market value): för varje tillgång vid varje tidpunkt:

a) marknadsvärdet för en tillgång vid den tidpunkt då värdering görs i anledning av ett avslut i förtid, beräknat på grundval av den mest representativa kursen på den affärsdag som föregår värderingsdagen.

b) i avsaknad av ett representativt pris för en viss tillgång under affärsdagen före värderingsdagen används det senast noterade priset. Om ingen sådan notering finns att tillgå ska den nationella centralbanken som genomför operationen fastställa ett pris med beaktande av den senast fastställda kursen för tillgången på referensmarknaden.

c) Om det är fråga om en tillgång för vilken ett marknadspris saknas ska någon annan rimlig värderingsmetod användas.

d) Om den nationella centralbanken har sålt tillgångarna eller likvärdiga tillgångar till marknadspris före den tidpunkt då värdering görs i anledning av avslut i förtid, ska marknadspriset vara nettobehållningen av denna försäljning efter avdrag för alla skäliga kostnader, avgifter och omkostnader med anknytning till försäljningen, varvid den nationella centralbanken gör beräkningen och fastställer beloppen.

20) *leverans mot betalning* (delivery-versus-payment eller delivery-against-payment system): en mekanism inom avvecklingssystem som säkerställer att en överföring är slutgiltig, dvs. att tillgångar endast levereras om motsvarande slutgiltiga överföring av en andra tillgångar, t.ex. betalning, sker.

21) *inlåningsfacilitet* (deposit facility): en av Eurosystemets stående faciliteter som motparter kan använda för insättningar över natten hos Eurosystemet via en nationell centralbank, där en på förhand bestämd ränta utgår.

▼B

22) *inlåningsfacilitet* (deposit facility rate): den räntesats som tillämpas på inlåningsfaciliteten.

▼M6

22a) *direkt förbindelse* (direct link): ett arrangemang mellan två värdepappersavvecklingssystem som drivs av värdepapperscentraler, där en värdepapperscentral blir en direkt deltagare i det värdepappersavvecklingssystem som bedrivs av den andra värdepapperscentralen genom att öppna ett värdepapperskonto, för att möjliggöra överföringar av värdepapper via en kontobaserad process.

▼M2

23) *inhemsk användning* (domestic use): när en motpart som är etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta som säkerhet ställer

a) omsättbara tillgångar som emitterats och innehas i samma medlemsstat som den inhemska nationella centralbanken,

b) kreditfordringar där kreditavtalet regleras av lagstiftningen i den inhemska nationella centralbankens medlemsstat,

c) skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) som emitterats av enheter etablerade i den inhemska nationella centralbankens medlemsstat,

d) skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar som emitterats och innehas i samma medlemsstat som den inhemska nationella centralbanken.

▼B

24) *öronmärkningssystem* (earmarking system): ett system för de nationella centralbankernas förvaltning av säkerheter där likviditet tillhandahålls mot specificerade, identifierbara tillgångar som är öronmärkta som säkerhet för enskilda kreditoperationer som Eurosystemet genomför. Med den inhemska nationella centralbankens godkännande får dessa tillgångar ersättas med andra specifika godtagbara tillgångar förutsatt att de är öronmärkta som säkerhet och adekvata för den aktuella operationen.

▼M9

24a) *säkerställd obligation reglerad genom EES-lagstiftning (EEA legislative covered bond)*: en säkerställd obligation som emitterats i enlighet med kraven i artikel 52.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([1]).

▼B

25) *godtagbara tillgångar* (eligible assets): tillgångar som uppfyller de kriterier som framgår av del 4 och därför är godtagbara som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.

▼M6

25a) *godkänd förbindelse* (eligible link): en direkt förbindelse eller mellanhandsförbindelse som Eurosystemet anser uppfylla de godtagbarhetskriterier som framgår av bilaga VIa för att användas vid Eurosystemets kreditoperationer och som offentliggjorts i förteckningen över godkända förbindelser på ECB:s webbplats. En godkänd mellanhandsförbindelse utgörs av underliggande godkända direkta förbindelser.

25b) *godkänt värdepappersavvecklingssystem* (eligible SSS): ett värdepappersavvecklingssystem som drivs av en värdepapperscentral som Eurosystemet anser uppfylla de godtagbarhetskriterier som framgår av bilaga VIa för att användas vid Eurosystemets kreditoperationer och som offentliggjorts i förteckningen över godkända värdepappersavvecklingssystem på ECB:s webbplats.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

▼B

26) *dagens slut* (end-of-day): den tidpunkt under affärsdagen när TARGET2 har stängts och då de betalningar som förmedlats genom TARGET2 slutförs för dagen.

▼M7

26a) *Esmas aktiveringsdag för rapportering*: den första dagen då både a) ett värdepapperiseringsregister har registrerats av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) och blir ett Esma värdepapperiseringsregister, och b) de relevanta tekniska genomförandestandarderna, i form av standardformulär, har antagits av kommissionen enligt artikel 7.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 ([1]) och blivit tillämpliga.

26b) *Esmas värdepapperiseringsregister*: ett värdepapperiseringsregister som avses i artikel 2.23 i förordning (EU) 2017/2402, som är registrerat hos Esma enligt artikel 10 i den förordningen.

▼B

27) *inflationsindex för euroområdet* (euro area inflation index): ett index som tillhandahålls av Eurostat eller en statistikmyndighet i en av de medlemsstater som har euron som valuta, t.ex. det harmoniserade indexet för konsumentpriser (HIKP).

28) *Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)* (European Economic Area [EEA]): samtliga medlemsstater, oavsett om de formellt har tillträtt EES eller ej, samt Island, Liechtenstein och Norge.

29) *Eurosystemet* (Eurosystem): ECB och de nationella centralbankerna.

30) *Eurosystemets affärsdagar* (Eurosystem business day): alla dagar då ECB och åtminstone en nationell centralbank håller öppet för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

31) *Eurosystemets kredittransaktioner* (Eurosystem credit operations): a) likviditetsförande reverserade transaktioner, dvs. Eurosystemets likviditetsförande penningpolitiska transaktioner exklusive valutaswappar för penningpolitiska ändamål och direkta köp, och b) intradagskredit.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

▼M7

31a) register som utsetts av Eurosystemet: en enhet som utsetts av Eurosystemet i enlighet med bilaga VIII och som kontinuerligt uppfyller kraven för att utses som framgår av den bilagan.

▼B

32) *Eurosystemets penningpolitiska transaktioner* (Eurosystem monetary policy operations): öppna marknadstransaktioner och stående faciliteter.

▼M6

_____

▼B

34) *slutgiltig överföring* (final transfer): en oåterkallelig och ovillkorlig överföring som fullgör skyldigheten att överföra.

▼M6

35) *finansiellt bolag* (financial corporation): ett finansiellt bolag enligt definitionen i bilaga A till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 ([1]).

▼B

36) *finjusterande transaktion* (fine-tuning operations): en typ av öppen marknadsoperation som Eurosystemet genomför för att hantera likviditetsfluktuationer på marknaden.

37) *fast kupong* (fixed coupons): ett skuldinstrument med förutbestämda regelbundna räntebetalningar.

38) *anbudsförfarande till fast ränta* (fixed-rate tender procedure): ett anbudsförfarande där ECB i förväg anger räntan, priset, swappunkten eller spreaden och de deltagande motparterna ger anbud på vilket belopp till den fasta räntan, priset, swappunkten eller spreaden som de är villiga att genomföra transaktioner.

39) *kupong med rörlig ränta* (floating coupon): en kupong som är kopplad till en referensränta där räntejusteringsperioden för den kupongen inte är längre än ett år.

40) *valutaswappar för penningpolitiska ändamål* (foreign exchange swap for monetary policy purposes): ett instrument för öppna marknadstransaktioner där Eurosystemet köper eller säljer euro avista mot utländsk valuta och samtidigt säljer eller köper den tillbaka i en terminstransaktion på en fastställd återköpsdag.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (ENS 2010) (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1).

▼B

41) *inhemsk nationell centralbank* (home NCB): den nationella centralbanken i en medlemsstat som har euron som valuta där motparten är etablerad.

42) *vägledande kalender för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner* (indicative calendar for the Eurosystem's regular tender operations): en kalender som tas fram av Eurosystemet, med ECB-rådets samtycke, som anger uppfyllandeperioderna samt även annonsering, tilldelning och löptid för de huvudsakliga samt de regelbundna långfristiga refinansieringstransaktionerna.

▼M2

42a) rekapitalisering via apport med offentliga skuldinstrument (in-kind recapitalisation with public debt instruments): varje ökning av ett kreditinstituts tecknade kapital där tillskottet helt eller delvis betalas i form av en direkt placering i kreditinstitutet genom statens eller den offentliga sektorns skuldinstrument som har emitterats av den självständiga stat eller den offentligrättsliga enhet som tillför nytt kapital till kreditinstitutet.

▼B

43) *internationell värdepapperscentral* (international central securities depository [ICSD]): en värdepapperscentral som hanterar avvecklingen av internationellt handlade värdepapper från olika nationella marknader, normalt mellan olika valutaområden.

44) *internationell organisation* (international organisation): en enhet som anges i artikel 118 i förordning (EU) nr 575/2013, varvid exponeringar mot sådana enheter åsätts en riskvikt på noll procent.

45) *ISIN-kod* (International Securities Identification Number [ISIN]): det internationella identifikationsnummer som värdepapper som emitteras på finansmarknaderna erhåller.

▼M6

46) *intradagskredit* (intraday credit): en kredit enligt definitionen i artikel 2.26 i Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2012/27 ([1]).

▼M4

46a) *värdepappersföretag*: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1 led 2 i förordning (EU) nr 575/2013.

▼M6

46b) *investeringsfond* (investment fund): penningmarknadsfonder (PMF) eller investeringsfonder utom penningmarknadsfonder (icke-PMF) enligt definitionen i bilaga A till förordning (EU) nr 549/2013.

([1]) Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2012/27 av den 5 december 2012 om ett transeuropeiskt automatiserat system för bruttoavveckling av betalningar i realtid (TARGET2) (EUT L 30, 30.1.2013, s. 1).

▼B

47) *emission av ECB-skuldcertifikat* (issuance of ECB debt certificates): ett penningpolitiskt instrument som används för att genomföra öppna marknadstransaktioner, där ECB emitterar skuldcertifikat som utgör en skuldförbindelse från ECB gentemot innehavaren.

▼M9

48) *säkerställd obligation av jumbo-typ (jumbo covered bond)*: en säkerställd obligation reglerad genom EES-lagstiftning med en emissionsvolym på minst 1 miljard euro, för vilka minst tre market-markers regelbundet anger sälj- och köpkurser.

▼M3

49) *leasingkrav* (leasing receivables): kontraktsenliga och schemalagda betalningar från en leasingtagare till en leasinggivare enligt leasingvillkoren. Restvärdet utgör inte leasingkrav. Hyrköpsavtal (Personal Contract Purchase – PCP), dvs. avtal enligt vilka gäldenären kan välja att antingen a) göra en slutbetalning vilket ger honom full äganderätt till varan, eller b) lämna tillbaka varan vid avtalets utgång, jämställs med leasingavtal.

▼M9

49a) *säkerställd obligation reglerad genom lagstiftning (legislative covered bond)*: en säkerställd obligation som är antingen en säkerställd obligation reglerad genom EES-lagstiftning eller också en säkerställd obligation reglerad genom lagstiftning i ett G10-land utanför EES.

▼B

50) *likviditetsstöd* (liquidity support): strukturell, faktisk eller möjlig åtgärd som är utformad för, eller anses lämplig för, att täcka eventuella tillfälliga kassaflödesunderskott som kan uppstå under livstiden för en transaktion med värdepapper med bakomliggande tillgångar.

▼M7

50a) *register över uppgifter på lån-nivå*: ett av Esmas värdepapperiseringsregister eller ett register som utsetts av Eurosystemet.

▼B

51) *långfristiga refinansieringstransaktioner* (longer-term refinancing operations [LTROs]): en typ av öppen marknadsoperation som utförs av Eurosystemet i form av reverserade transaktioner i syfte att tillhandahålla likviditet med längre löptid än de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna till den finansiella sektorn.

52) *huvudsakliga refinansieringstransaktioner* (main refinancing operations [MROs]): en typ av regelbunden öppen marknadsoperation som utförs av Eurosystemet i form av reverserade transaktioner.

53) *uppfyllandeperiod* (maintenance period): den betydelse som framgår av förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).

▼B

54) *begäran om tilläggssäkerheter* (margin call): ett förfarande som hänför sig till marginalsäkerheterna och innebär att Eurosystemet kräver att en motpart ställer tilläggssäkerheter i form av godtagbara tillgångar eller kontanter om värdet på de underliggande tillgångarna enligt regelbundna värderingar sjunker under en viss nivå. För poolingsystem sker en begäran om tilläggssäkerheter bara om för lite säkerhet ställts, och för öronmärkningssystem görs en symmetrisk begäran om tilläggssäkerheter; båda dessa metoder beskrivs närmare i de nationella centralbankernas dokumentation.

55) *marginalränta* (marginal interest rate): den lägsta räntan i likviditetsserande förfaranden med anbud till rörlig ränta till vilken anbud antas, eller den högsta räntan i likviditetsabsorberande förfaranden med anbud till rörlig ränta till vilken anbud antas.

56) *utlåningsfacilitet* (marginal lending facility): Eurosystemets stående facilitet som motparter kan använda för att få kredit över natten från Eurosystemet via en nationell centralbank till en förutbestämd ränta mot godtagbara tillgångar som säkerhet.

57) *ränta på utlåningsfaciliteten* (marginal lending facility rate): den räntesats som tillämpas på utlåningsfaciliteten.

58) *marginalswappunktsnotering* (marginal swap point quotation): den swappunktsnotering vid vilken hela beloppet som omfattas av anbud är uttömt.

59) *omsättningsbara tillgångar* (marketable assets): skuldinstrument som är upptagna till handel på en marknad och uppfyller de godtagbarhetskriterier som framgår av del 4.

60) *förfallodag* (maturity date): den dag då en av Eurosystemets penningpolitiska transaktioner löper ut. Vid repoavtal eller swappar motsvaras förfallodagen av återköpsdagen.

61) *medlemsstat* (Member State): en medlemsstat i unionen.

62) *multi cédulas* (multi cédulas): ett skuldinstrument som emitteras av ett specifikt spanskt specialföretag (Fondo de Titulización de Activos, FTA) som gör det möjligt för ett visst antal små enskilda *cédulas* (spanska säkerställda obligationer) från olika originatorer att slås samman.

63) *multilateral utvecklingsbank* (multilateral development bank): en enhet som anges i artikel 117.2 i förordning (EU) nr 575/2013, varvid exponeringar mot sådana enheter åsätts en riskvikt på noll procent.

▼B

64) *auktion med multipel ränta (amerikansk auktion)* (multiple rate auction [American auction]): en auktion där räntan eller priset/swappunkten på tilldelade poster motsvarar räntan eller priset/swappunkten som bjudits vid varje enskilt anbud.

65) *kupong med räntetrappa* (multi-step coupon): en kupongstruktur där marginaldelen (*x*) ökar mer än en gång under produktens livstid enligt ett i förväg bestämt schema på förbestämda datum, normalt på call-dagen eller dagen för kupongbetalningen.

66) *nationell centralbank* (national central bank [NCB]): en nationell centralbank i en medlemsstat som har euron som valuta.

67) *NCB-affärsdag* (NCB business day): varje dag då en nationell centralbank har öppet för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner, inklusive dagar då filialer till en sådan nationell centralbank kan vara stängda på grund av lokala eller regionala helgdagar.

68) *G10-länder som inte ingår i EES* (non-EEA G10 countries): de länder som deltar i G10-gruppen men inte ingår i EES, dvs. Förenta staterna, Kanada, Japan och Schweiz.

▼M9

68a) *säkerställd obligation enligt lagstiftningen i ett G10-land utanför EES (non-EEA G10 legislative covered bond)*: en säkerställd obligation som emitterats i enlighet med kraven i den nationella lagstiftningsramen för säkerställda obligationer i ett G10-land utanför EES.

▼B

69) *icke-finansiellt bolag* (non-financial corporation): samma betydelse som i förordning (EU) nr 549/2013.

▼M2

70) icke-omsättbara tillgångar (non-marketable asset): någon av följande tillgångar – inlåning med fast löptid, kreditfordringar, skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) och skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar.

70a) icke-omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar (DECC): skuldförbindelser

a) med direkt eller indirekt säkerhet i kreditfordringar som uppfyller Eurosystemets samtliga godtagbarhetskriterier för kreditfordringar enligt del 4 avdelning III kapitel 1 avsnitt 1, om inte annat följer av artikel 107f,

▼M2

b) som ger ”dubbel regressrätt” mot i) ett kreditinstitut som är upphovsman för de underliggande kreditfordringarna och ii) den dynamiska säkerhetspool av underliggande kreditfordringar som avses i punkt a, och

c) för vilka det inte sker någon uppdelning på trancher efter risk.

▼M9

_____

▼B

72) *direkta köp/försäljningar* (outright transaction): ett instrument som används för att genomföra öppna marknadstransaktioner där ECB köper eller säljer godtagbara omsättbara tillgångar direkt på marknaden (avista eller på termin), vilket resulterar i att äganderätten överförs från säljaren till köparen utan någon därmed sammanhörande omvänd övergång av äganderätten.

73) *poolingsystem* (pooling system): ett system för de nationella centralbankernas förvaltning av säkerheter, där en motpart öppnar ett poolingkonto hos den nationella centralbanken för att där ställa tillgångar som säkerhet för den motpartens kreditoperationer med Eurosystemet, varvid tillgångarna registreras på ett sådant sätt att en individuell tillgång inte är knuten till en specifik kreditoperation som Eurosystemet genomför och motparten får kontinuerligt byta ut godtagbara tillgångar.

▼M4

74) *offentligt kreditbetyg* (public credit rating): kreditbetyg som a) utfärdats eller stöds av ett kreditvärderingsinstitut som är registrerat i unionen och godtas av Eurosystemet som ett externt institut för kreditbedömning, och b) offentliggörs eller distribueras till abonnenter.

▼B

75) *enhet inom den offentliga sektorn* (public sector entity): en enhet som av en nationell statistikmyndighet klassats som en enhet inom den offentliga sektorn inom ramen för förordning (EU) nr 549/2013.

76) *snabbt anbudsförfarande* (quick tender): ett anbudsförfarande som vanligen genomförs inom 105 minuter räknat från annonseringen av anbudet till bekräftelsen av tilldelningar, och kan begränsas till en mindre krets av motparter enligt vad som framgår av del 2.

▼M6

76a) *mellanhandsförbindelse* (relayed link): en förbindelse mellan värdepappersavvecklingssystem som bedrivs av två olika värdepapperscentraler som utbyter värdepapperstransaktioner eller -överföringar genom ett tredje värdepappersavvecklingssystem som bedrivs av en värdepapperscentral som agerar som mellanhand eller, när det gäller värdepappersavvecklingssystem som bedrivs av värdepapperscentraler som deltar i TARGET2-Securities, genom flera värdepappers avvecklingssystem som bedrivs av värdepapperscentraler som agerar som mellanhänder.

▼B

77) *repoavtal* (repurchase agreement): ett återköpsavtal varigenom en godtagbar tillgång säljs till en köpare utan att säljaren har kvar någon äganderätt, och säljaren samtidigt får rätt och skyldighet att återköpa en likvärdig tillgång till ett angivet pris vid en framtida tidpunkt eller på begäran.

78) *återköpsdag* (repurchase date): den dag då köparen är skyldig att sälja tillbaka likvärdiga tillgångar till säljaren i samband med en transaktion enligt ett repoavtal.

79) *återköpspris* (repurchase price): det pris till vilket köparen är skyldig att sälja tillbaka likvärdiga tillgångar till säljaren i samband med en transaktion enligt ett repoavtal. Återköpspriset är lika med summan av anskaffningspriset och den prisdifferens som svarar mot räntan på den likviditet som tillförts under transaktionens löptid.

80) *reverserad transaktion* (reverse transaction): ett instrument som används för att genomföra öppna marknadstransaktioner och för att ge tillträde till utlåningsfaciliteten varvid en nationell centralbank köper eller säljer godtagbara tillgångar enligt ett repoavtal eller genomför kreditoperationer i form av lån mot säkerhet.

81) *pantkonto* (safe custody account): ett värdepapperskonto som förvaltas av en internationell värdepapperscentral, värdepapperscentral eller nationell centralbank där kreditinstitut kan placera godtagbara värdepapper för Eurosystemets kreditoperationer.

▼M6

82) *värdepappersavvecklingssystem* (securities settlement system, SSS): ett avvecklingssystem för värdepapper enligt definitionen i artikel 2.1.10 i förordning (EU) nr 909/2014, som möjliggör överföring av värdepapper oavsett om betalning erhållits (free of payment, FOP) eller inte (delivery versus payment, DVP).

▼B

83) *avvecklingsdag* (settlement date): den dag då en transaktion avvecklas.

84) *auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion)* (single rate auction [Dutch auction]): en auktion där räntan eller priset eller swappunkten på alla accepterade bud är lika med marginalräntan eller priset eller swappunkten.

85) *specialföretag för värdepapperisering (SPV-företag)* (special purpose vehicle [SPV]): ett specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.1 led 66 i förordning (EU) nr 575/2013.

86) *standardiserat anbud* (standard tender): ett anbudsförfarande som vanligen genomförs inom 24 timmar räknat från annonseringen av anbudet till bekräftelsen av tilldelningar.

87) *strukturell transaktion* (structural operation): en kategori öppen marknadsoperation som Eurosystemet utför för att justera Eurosystemets strukturella likviditetsposition gentemot finanssektorn eller för att uppnå andra mål för penningpolitiken enligt vad som anges i del 2.

▼M9

_____

88a) *hållbarhetsmål*: ett mål som har fastställts av emittenten i ett allmänt tillgängligt emissionsdokument och som mäter kvantifierade förbättringar av emittentens hållbarhetsprofil under en på förhand fastställd tidsperiod avseende ett eller flera av de miljömål som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ([1]) och/eller ett eller flera av Förenta nationernas mål för hållbar utveckling vad gäller klimatförändring eller miljöförstöring ([2]).

▼B

89) *swappunkt* (swap point): valutakursskillnaden mellan avistakursen och terminskursen i en valutaswapp, noterat i enlighet med gängse marknadspraxis.

90) *tap-emission* (tap issuance or tap issue): en emission som utgör en enskild serie med en tidigare emission.

91) *TARGET2* (TARGET2): ett system för bruttoavveckling i realtid för euro, där avvecklingen av eurobetalningar sker i centralbankspengar, reglerat enligt riktlinje ECB/2012/27.

92) *anbudsförfarande* (tender procedure): ett förfarande där Eurosystemet tillför eller drar in likviditet från marknaden genom att en nationell centralbank utför transaktioner där den accepterar anbud som motparter gjort efter ett offentligt meddelande.

93) *kontraktsdag* (trade date [T]): det datum när överenskommelse om en transaktion (dvs. avtal om en finansiell transaktion mellan två motparter) ingås. Kontraktsdagen kan sammanfalla med avvecklingsdagen för transaktionen (avveckling samma dag) eller föregå avvecklingsdagen med ett angivet antal bankdagar (avvecklingsdagen uttrycks som T + avvecklingens tidsförskjutning).

▼M9

_____

▼M6

95) *trepartsagent* (tri-party agent, TPA): en värdepapperscentral som bedriver ett godkänt värdepappersavvecklingssystem som har avtalat med en nationell centralbank om att värdepapperscentralen ska tillhandahålla vissa förvaltningstjänster för säkerheter som den nationella centralbankens agent.

▼B

96) *union* (Union): Europeiska unionen.

97) *värderingsavdrag* (valuation haircut): ett procentuellt avdrag från marknadsvärdet för tillgångar som ställts som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.

98) *värderingsnedsättning* (valuation markdown): ett procentuellt avdrag från marknadsvärdet för tillgångar som ställts som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer, innan eventuella värderingsavdrag görs.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

([2]) Ingår i Agenda 2030 för hållbar utveckling, som antogs av FN:s generalförsamling den 25 september 2015.

▼B

99) *anbudsförfarande med anbud till rörlig ränta* (variable rate tender procedure): ett anbudsförfarande där de deltagande motparterna lämnar anbud både på belopp, ränta, swappunkt eller pris till vilket de är villiga att genomföra transaktioner med Eurosystemet i konkurrens med varandra, varvid de bästa anbuden tillgodoses först fram till dess att det fastställda beloppet har uppnåtts.

▼M5

99a) *avvecklingsenhet* (wind-down entity): en enhet, privat eller offentligt ägd, som a) har som huvudsyfte att stegvis avveckla sina tillgångar och avsluta sin verksamhet, eller b) är en tillgångsförvaltnings- eller avvecklingsenhet som inrättats till stöd för omstruktureringar och/eller resolution inom den finansiella sektorn, inklusive tillgångsförvaltningsenheter som är ett resultat av en resolutionsåtgärd i form av tillämpningen av ett verktyg för avskiljande av tillgångar i enlighet med artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ([1]) eller nationell lagstiftning som genomför artikel 42 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ([2]).

▼B

100) *nollkupongare* (zero coupon): ett skuldinstrument utan periodiska kupongbetalningar.

DEL 2

EUROSYSTEMETS PENNINGPOLITISKA VERKTYG, OPERATIONER, INSTRUMENT OCH FÖRFARANDEN

Artikel 3

Eurosystemets ramverk för genomförandet av penningpolitiken

1. De verktyg som används av Eurosystemet för att genomföra penningpolitiken består av

a) öppna marknadstransaktioner,

b) stående faciliteter,

c) minimireserver (kassakrav).

2. Kassakraven framgår av förordning (EG) nr 2531/98 och förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9). Vissa aspekter på kassakraven illustreras i informationssyfte i bilaga I.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

▼B

Artikel 4

Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

I tabell 1 finns en översikt över Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

▼M6

Tabell 1

Översikt över Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Olika kategorier av penningpolitiska transaktioner		Typer av instrument		Löptid	Frekvens	Förfarande
		Tillförsel av likviditet	Indragning av likviditet			
Öppna marknadstransaktioner	Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	Reverserade transaktioner	—	En vecka	Varje vecka	Standardiserade anbudsförfaranden
	Långfristiga refinansieringstransaktioner	Reverserade transaktioner	—	Tre månader (*)	Varje månad (*)	Standardiserade anbudsförfaranden
	Finjusterande transaktioner	Reverserade transaktioner	Reverserade transaktioner	Icke-standardiserad	Icke-standardiserad	Anbudsförfaranden Bilaterala förfaranden (**)
		Valutaswappar	Valutaswappar			
		—	Inlåning med fast löptid			
	Strukturella transaktioner	Reverserade transaktioner	Reverserade transaktioner	Icke-standardiserad	Icke-standardiserad	Standardiserade anbudsförfaranden (***)
		—	Emission av ECB-skuldcertifikat	Mindre än 12 månader		
		Direkta köp	Direkta försäljningar	—		Bilaterala förfaranden Anbudsförfaranden (****)
Stående faciliteter	Utlåningsfacilitet	Reverserade transaktioner	—	Över natten	Tillträde efter motparternas begäran	
	Inlåningsfacilitet	—	Inlåning	Över natten	Tillträde efter motparternas begäran	

(*) Enligt artikel 7.2 b, artikel 7.2 c, artikel 7.3 och artikel 7.4.
(**) Enligt artikel 8.2 c, artikel 10.4 c, artikel 11.5 c och artikel 12.6 c.
(***) Enligt artikel 9.2 c, artikel 10.4 c och artikel 13.5 d.
(****) Enligt artikel 9.2 c och artikel 14.3 c.

▼B

AVDELNING I

ÖPPNA MARKNADSTRANSAKTIONER

KAPITEL 1

Översikt över öppna marknadstransaktioner

Artikel 5

Översikt över olika kategorier och instrument avseende öppna marknadstransaktioner

1. Eurosystemets får genomföra öppna marknadstransaktioner för att styra räntor, hantera likviditetsläget på finansmarknaden och för att ge signaler om inriktningen på penningpolitiken.

2. Beroende på sitt specifika syfte kan öppna marknadstransaktioner sammanfattas i följande kategorier:

a) huvudsakliga refinansieringstransaktioner,

b) långfristiga refinansieringstransaktioner,

c) finjusterande transaktioner,

d) strukturella transaktioner.

3. Öppna marknadstransaktioner ska genomföras med hjälp av något av följande instrument:

a) reverserade transaktioner,

b) valutaswappar för penningpolitiska ändamål,

c) inlåning med fast löptid,

d) emission av ECB-skuldcertifikat,

e) direkta köp/försäljningar.

4. Vad gäller de specifika kategorierna av öppna marknadstransaktioner som framgår av punkt 2, ska följande instrument som avses i punkt 3 gälla:

a) huvudsakliga refinansieringstransaktioner och långfristiga refinansieringstransaktioner genomförs uteslutande genom reverserade transaktioner,

b) finjusterande transaktioner får genomföras genom:

i) reverserade transaktioner,

ii) valutaswappar för penningpolitiska ändamål,

iii) inlåning med fast löptid,

▼B

c) Strukturella transaktioner får genomföras genom:

i) reverserade transaktioner,

ii) emission av ECB-skuldcertifikat,

iii) direkta köp/försäljningar.

5. ECB ska ta initiativet till öppna marknadstransaktioner och beslutar också vilka instrument som ska användas och på vilka villkor transaktionerna kan verkställas.

KAPITEL 2

Kategorier av öppna marknadstransaktioner

Artikel 6

Huvudsakliga refinansieringstransaktioner

1. Eurosystemet ska genomföra huvudsakliga refinansieringstransaktioner genom reverserade transaktioner.

2. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för huvudsakliga refinansieringstransaktioner:

a) de är likvidiserande transaktioner,

b) de genomförs varje vecka i enlighet med den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner,

c) de har normalt en löptid på en vecka i enlighet med den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner och med beaktande av de undantag som framgår av punkt 3,

d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna,

e) de genomförs med hjälp av ett standardiserat anbudsförfarande,

▼M6

f) de omfattas av de godtagbarhetskriterier som framgår av del 3 som måste uppfyllas av alla motparter som lämnar anbud för sådana operationer,

▼B

g) de är baserade på godtagbara tillgångar som säkerhet.

3. Löptiden för huvudsakliga refinansieringstransaktioner kan variera på grund av nationella helgdagar i de medlemsstater som har euron som valuta.

4. ECB-rådet ska regelbundet besluta om räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna. De reviderade räntorna träder i kraft från och med den nya uppfyllandeperioden för kassakrav.

5. Trots punkt 4 får ECB-rådet när som helst ändra räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna. Ett sådant beslut tillämpas tidigast under Eurosystemets påföljande affärsdag.

6. Huvudsakliga refinansieringstransaktioner genomförs med hjälp av ett anbudsförfarande antingen till rörlig eller till fast ränta, enligt Eurosystemets beslut.

▼B

Artikel 7

Långfristiga refinansieringstransaktioner

1. Eurosystemet ska genomföra långfristiga refinansieringstransaktioner genom reverserade transaktioner för att förse motparterna med likviditet med längre löptid än de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna.

2. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för långfristiga refinansieringstransaktioner:

a) de är likvidiserande reverserade transaktioner,

b) de genomförs regelbundet varje månad i enlighet med den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner, med beaktande av de undantag som framgår av punkt 4,

c) de har normalt en löptid på tre månader i enlighet med den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner, med beaktande av de undantag som framgår av punkterna 3 och 4,

d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna,

e) de genomförs med hjälp av ett standardiserat anbudsförfarande,

▼M6

f) de omfattas av de godtagbarhetskriterier som framgår av del 3 som måste uppfyllas av alla motparter som lämnar anbud för sådana operationer,

▼B

g) de är baserade på godtagbara tillgångar som säkerhet.

3. Löptiden för långfristiga refinansieringstransaktioner kan variera på grund av nationella helgdagar i de medlemsstater som har euron som valuta.

4. Eurosystemet får också – med oregelbundna mellanrum – genomföra långfristiga refinansieringstransaktioner med annan löptid än tre månader. Sådana operationer framgår inte av den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner.

5. Långfristiga refinansieringstransaktioner med längre löptid än tre månader genomförs med oregelbundna mellanrum, enligt vad som framgår av punkt 4, och kan innehålla bestämmelser om förtida återbetalning. En sådan bestämmelse om förtida återbetalning kan vara antingen frivillig eller obligatorisk för motparterna som ska återbetala hela eller delar av de belopp som de tilldelats i en viss operation. Bestämmelser om obligatorisk återbetalning baseras på uttryckliga och fördefinierade villkor. Eurosystemet ska redan vid tillkännagivandet av en operation informera om de datum då de förtida återbetalningarna ska ske. I undantagsfall får Eurosystemet besluta att skjuta upp en förtida återbetalning på specifika datum, t.ex. på grund av helgdagar i de medlemsstater som har euron som valuta.

6. Långfristiga refinansieringstransaktioner genomförs med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig kurs, utom i fall då Eurosystemet beslutar att genomföra dem med hjälp av ett anbudsförfarande till fast ränta. I ett sådant fall kan den ränta som gäller för ett anbudsförfarande till fast ränta indexeras mot en underliggande referensränta (t.ex. genomsnittlig ränta på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna) under operationens löptid, med eller utan spread.

▼B

Artikel 8

Finjusterande transaktioner

1. Eurosystemet får genomföra finjusterande transaktioner genom reverserade transaktioner, valutaswappar för penningpolitiska ändamål eller inlåning med fast löptid, särskilt för att hantera likviditetsfluktuationer på marknaden.

2. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för finjusterande transaktioner:

a) de kan vara likvidiserande eller likviditetsabsorberande transaktioner,

b) de genomförs normalt inte med standardiserad frekvens eller löptid,

c) de genomförs normalt med hjälp av ett snabbt anbudsförfarande, utom om Eurosystemet beslutar att genomföra en specifik finjusterande transaktion på annat sätt (standardiserat anbud eller bilateralt förfarande) på grund av specifika penningpolitiska överväganden eller som reaktion på marknadsförhållandena,

d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.3,

▼M6

e) omfattas av de godtagbarhetskriterier för motparter som framgår av del 3, beroende på:

i) valet av specifikt instrument för de finjusterande transaktionerna, och

ii) tillämpligt förfarande för den specifika instrumenttypen,

▼B

f) när de genomförs med hjälp av reverserade transaktioner är de baserade på godtagbara tillgångar som säkerhet.

▼M2

3. ECB får under alla Eurosystemets affärsdagar genomföra finjusterande transaktioner för att motverka likviditetsobalanser under uppfyllandeperioden. Om en handelsdag, avvecklingsdag och återbetalningsdag inte infaller på NCB-affärsdagar, behöver den berörda nationella centralbanken inte genomföra sådana transaktioner.

▼B

4. Eurosystemet ska, för att kunna reagera på marknadsförhållandena, upprätthålla en hög grad av flexibilitet i valet av förfaranden och operativa egenskaper vid genomförandet av finjusterande transaktioner.

Artikel 9

Strukturella transaktioner

1. Eurosystemet får genomföra strukturella transaktioner genom att använda reverserade transaktioner, emittera ECB-skuldcertifikat eller genomföra direkta köp/försäljningar i syfte att justera Eurosystemets strukturella likviditetspositioner vis-à-vis banksystemet eller för att genomföra penningpolitiken.

▼B

2. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för strukturella transaktioner:

a) de kan vara likvidiserande eller likviditetsabsorberande transaktioner,

b) de genomförs inte med standardiserad frekvens eller löptid,

c) de genomförs med hjälp av ett anbudsförfarande eller bilaterala förfaranden, beroende på instrumenttypen för den finjusterande transaktionen,

d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna,

▼M6

e) omfattas av de godtagbarhetskriterier för motparter som framgår av del 3 beroende på: i) valet av instrument för de strukturella transaktionerna, och ii) tillämpligt förfarande för den specifika instrumenttypen,

▼B

f) likvidiserande strukturella transaktioner är baserade på godtagbara tillgångar som säkerhet, förutom direkta köp/försäljningar.

3. Eurosystemet ska, för att kunna reagera på marknadsförhållandena och andra strukturella utvecklingar, upprätthålla en hög grad av flexibilitet i valet av förfaranden och operativa egenskaper vid genomförandet av strukturella transaktioner.

KAPITEL 3

Instrument för öppna marknadstransaktioner

Artikel 10

Reverserade transaktioner

1. Reverserade transaktioner är specifika instrument för att genomföra öppna marknadstransaktioner varigenom en nationell centralbank köper eller säljer godtagbara tillgångar enligt ett repoavtal eller lånar ut medel mot säkerhet, beroende på vilka avtal och föreskrifter som den nationella centralbanken tillämpar.

2. Återköpsavtal och lån mot säkerhet ska uppfylla de ytterligare krav för sådana instrument som framgår av del 7.

3. En likvidiserande reverserad transaktion ska baseras på godtagbart tillgångar enligt del 4.

▼M6

4. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för reverserade transaktioner för penningpolitiska ändamål:

a) de kan vara likvidiserande eller likviditetsabsorberande transaktioner,

b) deras frekvens och löptid beror på den typ av öppen marknadsoperation för vilka de används,

▼M6

c) om de hör till kategorin öppna marknadstransaktionerna genomförs de med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden, med undantag för finjusterande transaktioner, där de genomförs med hjälp av anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden,

d) om de hör till kategorin utlåningsfacilitet genomförs de i enlighet med artikel 18,

e) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.3.

▼B

5. En likviditetsabsorberande reverserad transaktion ska baseras på tillgångar som tillhandahålls av Eurosystemet. Godtagbarhetskriterierna för dessa tillgångar är desamma som de som tillämpas för likvidiserande reverserade transaktioner enligt del 4. Värderingsavdrag tillämpas inte på likviditetsabsorberande transaktioner.

Artikel 11

Valutaswappar för penningpolitiska ändamål

1. Vid penningpolitiska valutaswappar köps (säljs) utländsk valuta mot euro avista med samtidig försäljning (köp) på termin.

2. Valutaswappar för penningpolitiska ändamål ska uppfylla de ytterligare krav för sådana instrument som framgår av del 7.

3. Såvida inte annat beslutas av ECB-rådet utför Eurosystemet transaktioner endast i valutor med hög omsättning och i överensstämmelse med praxis på marknaden.

4. Vid varje valutaswapp för penningpolitiska ändamål ska Eurosystemet och motparterna avtala om transaktionens swappunkter i enlighet med gällande marknadspraxis. Villkoren för växelkurserna avseende valutaswappar för penningpolitiska ändamål anges i tabell 2.

5. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för valutaswappar för penningpolitiska ändamål:

a) de kan vara likvidiserande eller likviditetsabsorberande transaktioner,

b) de genomförs inte med standardiserad frekvens eller löptid,

c) de genomförs med hjälp av ett snabbt eller bilateralt anbudsförfarande, utom om Eurosystemet beslutar att genomföra en specifik finjusterande transaktion på annat sätt (standardiserat anbudsförfarande) på grund av specifika penningpolitiska överväganden eller som reaktion på marknadsförhållandena,

▼B

d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.3.

▼M6

6. Motparter som deltar i valutaswappar för penningpolitiska ändamål omfattas av de godtagbarhetskriterier för motparter som framgår av del 3, beroende på det tillämpliga förfarandet för den aktuella transaktionen.

▼B

Tabell 2

Villkoren för växelkurserna avseende valutaswappar för penningpolitiska ändamål

---

S = avistaväxelkursen mellan euron (EUR) och valutan ABC (på kontraktsdagen för valutaswappen)

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

FM = terminsväxelkursen mellan euron och valutan ABC på återköpsdagen för swappen (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

DM = terminspunkter mellan euron och valutan ABC på återköpsdagen för swappen (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

N(.) = avistabeloppet för valutan $N(.)_M$ är terminsbeloppet för valutan:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ eller } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ eller } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

Artikel 12

Inlåning med fast löptid

1. Eurosystemet får erbjuda motparter inlåning med fast löptid hos deras inhemska nationella centralbank.

2. Inlåningen från motparterna ska gälla för en bestämd period och till en bestämd ränta.

3. Räntan på inlåningen med fast löptid kan vara a) positiv, b) noll procent, eller c) negativ.

4. Räntan på inlåningen med fast löptid är en enkel ränta baserad på konventionen faktiskt antal dagar/360. Räntan erläggs när inlåningen förfaller till betalning. Om räntan är negativ, ska tillämpningen på inlåning med fast löptid medföra en betalningsförpliktelse för insättaren gentemot den nationella centralbanken, inklusive en rätt för denna nationella centralbank att debitera motpartens konto i enlighet därmed. De nationella centralbankerna ställer inte någon säkerhet för inlåning med fast löptid.

▼B

5. Inlåning med fast löptid hålls på konton i den nationella centralbanken även när ECB genomför sådana transaktioner centraliserat enligt artikel 45.3.

6. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för inlåning med fast löptid:

a) den syftar till att absorbera likviditet,

b) kan genomföras på grundval av i förväg annonserade operationer som genomförs enligt i förväg angiven frekvens och löptid eller får genomföras ad hoc som reaktion på likviditetsutvecklingen, t.ex. kan inlåning med fast löptid tas emot den sista dagen under uppfyllandeperioden för att motverka likviditetsobalanser som kan ha uppstått sedan tilldelningen i den senaste huvudsakliga refinansieringstransaktionen,

c) den genomförs med hjälp av ett snabbt anbudsförfarande, utom om ECB beslutar att genomföra den specifika transaktion på annat sätt (bilateralt eller standardiserat anbudsförfarande) på grund av specifika penningpolitiska överväganden eller som reaktion på marknadsförhållandena,

d) den genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.3,

▼M6

7. Motparter som deltar i inlåning med fast löptid omfattas av de godtagbarhetskriterier för motparter som framgår av del 3, beroende på det tillämpliga förfarandet för den aktuella transaktionen.

▼B

Artikel 13

Emission av ECB-skuldcertifikat

1. ECB-skuldcertifikat utgör en skuldförbindelse från ECB gentemot innehavaren av certifikatet.

2. ECB-skuldcertifikaten ska emitteras och hålls i en kontobaserad form och förvaras hos värdepapperscentraler i medlemsstater som har euron som valuta.

3. ECB får inte införa några begränsningar för handeln med ECB-skuldcertifikat.

4. ECB får emittera ECB-skuldcertifikat till

a) ett diskonterat emissionspris under det nominella värdet, eller

b) ett belopp över det nominella värdet,

som på förfallodagen löses in till nominellt värde.

Skillnaden mellan emissionspriset och det nominella (inlösen) värdet är lika med räntan på emissionsbeloppet, till avtalad ränta, under certifikatets löptid. Räntesatsen är en enkel ränta baserad på konventionen faktiskt antal dagar/360. Beräkningen av emissionsbeloppet sker i enlighet med tabell 3.

▼B

Tabell 3

Emission av ECB-skuldcertifikat

Emissionsbeloppet är: $P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_I \times D}{36{,}000}}$

där:

N = ECB-skuldcertifikatets nominella värde

r_I = ränta (%)

D = ECB-skuldcertifikatets löptid (i dagar)

P_T = emissionsbeloppet på ECB-skuldcertifikatet

5. De operativa egenskaperna för ECB-skuldcertifikat är att de

a) ges ut som en likviditetsabsorberande öppen marknadsoperation,

b) kan emitteras regelbundet eller oregelbundet,

c) har en löptid som är kortare än tolv månader,

d) genomförs med hjälp av ett standardiserat anbudsförfarande,

e) bjuds ut och avvecklas decentraliserat av de nationella centralbankerna.

▼M6

6. Motparter som deltar i det standardiserade anbudsförfarandet för emission av ECB-skuldcertifikat omfattas av de godtagbarhetskriterier som framgår av del 3.

▼B

Artikel 14

Direkta köp/försäljningar

1. Vid direkta köp/försäljningar av värdepapper övergår äganderätten fullständigt från säljaren till köparen utan någon därmed sammanhörande överenskommelse om återföring av äganderätten.

2. Vid beräkningen av priset för direkta köp/försäljningar ska Eurosystemet tillämpa den marknadspraxis som är mest utbredd för de skuldinstrument som används vid transaktionen.

3. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för direkta köp/försäljningar:

a) de kan vara likvidiserande (direkta köp) eller likviditetsabsorberande (direkta försäljningar),

b) de genomförs inte med standardiserad frekvens,

c) de genomförs med hjälp av bilaterala förfaranden utom om ECB beslutar att genomföra den specifika transaktionen genom ett snabbt eller standardiserat anbudsförfarande,

d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.3,

e) de är baserade på godtagbara omsättbara tillgångar enligt vad som framgår i del 4.

▼M6

4. Motparter som deltar i direkta köp/försäljningar omfattas av de godtagbarhetskriterier som framgår av del 3.

▼B

Artikel 15

Skyldigheter avseende säkerheter och avveckling vid reverserade transaktioner och valutaswapptransaktioner för penningpolitiska ändamål

1. I samband med likvidiserande reverserade transaktioner och likvidiserande valutaswappar för penningpolitiska ändamål ska motparterna

a) överföra ett tillräckligt belopp av godtagbara tillgångar när det gäller reverserade transaktioner eller motsvarande valutabelopp när det gäller valutaswappar för att avveckla på avvecklingsdagen,

▼M7

b) säkerställer att tillräckliga säkerheter ställs fram till transaktionens förfallodag; värdet på de tillgångar som mobiliserats som säkerhet ska vid varje tidpunkt uppgå till det sammanlagda utestående beloppet av den likvidiserande transaktionen inklusive upplupen ränta under transaktionens löptid. Om den ränta som utgår är positiv bör det tillämpliga beloppet dagligen adderas till det sammanlagda utestående beloppet av den likvidiserande transaktionen, och om den ränta som utgår är negativ bör det tillämpliga beloppet dagligen subtraheras från det sammanlagda utestående beloppet av den likvidiserande transaktionen,

▼B

c) i fall enligt punkt b), tillhandahålla tillräckliga säkerheter genom att ställa tilläggssäkerheter i form av godtagbara tillgångar eller kontanter i tillräcklig omfattning.

2. I samband med likviditetsabsorberande reverserade transaktioner och likviditetsabsorberande valutaswappar för penningpolitiska ändamål ska motparterna

a) överföra ett tillräckligt belopp kontanter för att avveckla de belopp som de har tilldelats i den aktuella likviditetsabsorberande transaktionen,

b) säkerställa att tillräckliga säkerheter ställs fram till transaktionens förfallodag,

c) i fall enligt punkt b), tillhandahålla tillräckliga säkerheter genom att ställa tilläggssäkerheter i form av godtagbara tillgångar eller kontanter i tillräcklig omfattning.

3. Om de kraven som framgår av punkterna 1 och 2 inte uppfylls utgår sanktioner enligt artiklarna 154–157.

Artikel 16

Skyldigheter vid avvecklingen av direkta köp och försäljningar, mottagande av inlåning med fast löptid samt emissionen av ECB-skuldcertifikat

1. I öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av direkta köp och försäljningar, mottagande av inlåning med fast löptid och emission av ECB-skuldcertifikat ska motparterna överföra tillräckligt med godtagbara tillgångar eller kontanta medel för att avveckla det belopp som överenskommits i en transaktion.

2. Om de krav som framgår av punkt 1 inte uppfylls utgår sanktioner enligt artiklarna 154–157.

▼B

AVDELNING II

STÅENDE FACILITETER

Artikel 17

Stående faciliteter

1. På initiativ från en motpart ska de nationella centralbankerna ge motparten tillträde till Eurosystemets stående faciliteter.

2. Stående faciliteter består av följande kategorier:

a) utlåningsfaciliteten,

b) inlåningsfaciliteten.

3. Villkor och förutsättningar för de stående faciliteterna ska vara identiska i alla medlemsstater som har euron som valuta.

4. De nationella centralbankerna ska endast bevilja tillträde till de stående faciliteterna i överensstämmelse med ECB:s mål och allmänna penningpolitiska överväganden.

5. ECB kan när som helst ändra villkoren för de stående faciliteterna eller upphäva dem.

6. ECB-rådet ska regelbundet besluta om räntan på de stående faciliteterna. De reviderade räntorna träder i kraft från och med den nya uppfyllandeperioden enligt definitionen i artikel 7 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9). ECB publicerar en kalender med uppfyllandeperioderna för kassakraven minst tre månader före varje nytt kalenderår.

7. Trots punkt 6 får ECB-rådet när som helst ändra räntan på de stående faciliteterna. Ett sådant beslut tillämpas tidigast under Eurosystemets påföljande affärsdag.

KAPITEL 1

Utlåningsfaciliteten

Artikel 18

Utlåningsfacilitetens särdrag

1. Motparter kan använda utlåningsfaciliteten för att erhålla likviditet över natten från Eurosystemet genom reverserade transaktioner med den nationella centralbanken till en förutbestämd ränta mot godtagbara tillgångar som säkerhet.

2. De nationella centralbankerna kan tillföra likviditet via utlåningsfaciliteten antingen i form av repoavtal eller som lån mot säkerhet i enlighet med bestämmelserna i respektive nationell centralbanks avtal eller föreskrifter.

3. Utöver kravet på tillräckliga säkerheter enligt punkt 4 finns det ingen övre gräns på det belopp som kan tillhandahållas av utlåningsfaciliteten.

▼B

4. Motparter måste ställa tillräckligt med godtagbara tillgångar som säkerhet innan de använder utlåningsfaciliteten. Dessa tillgångar måste antingen i förväg sättas in hos den berörda nationella centralbanken eller levereras tillsammans med en begäran om tillträde till utlåningsfaciliteten.

Artikel 19

Tillgång till utlåningsfaciliteten

1. Institut som uppfyller de godtagbarhetskriterier som framgår av artikel 55 och som har tillgång till ett konto hos den nationella centralbanken där transaktionen kan avvecklas, t.ex. i TARGET2, får använda utlåningsfaciliteten.

2. Tillgång till utlåningsfaciliteten beviljas endast de dagar då TARGET2 är öppet. De dagar då avvecklingssystemen för värdepapper är stängda beviljas tillträde till utlåningsfaciliteten i den utsträckning som godtagbara tillgångar deponerats i förväg hos de nationella centralbankerna.

3. Om den nationella centralbanken eller någon av dess filialer inte har öppet för penningpolitiska transaktioner på vissa av Eurosystemets affärsdagar på grund av nationella eller regionala helgdagar, ska den nationella centralbanken underrätta motparterna på förhand om vilka arrangemang som ska vidtas för tillgång till utlåningsfaciliteten under en sådan helgdag.

4. Tillgång till utlåningsfaciliteten kan beviljas på direkt begäran av en motpart eller automatiskt, enligt vad som framgår av punkterna 5 och 6.

▼M7

5. En motpart kan sända sin begäran om tillgång till utlåningsfaciliteten till sin nationella centralbank. Förutsatt att en begäran kommit in till den nationella centralbanken senast 15 minuter efter TARGET2-systemets stängningstid, ska den nationella centralbanken handlägga denna begäran samma dag i TARGET2. Tidsfristen för en begäran om tillgång till utlåningsfaciliteten förlängs med ytterligare 15 minuter på Eurosystemets sista affärsdag under en uppfyllandeperiod. I undantagsfall får Eurosystemet besluta om att teknisk tillämpa längre tidsfrister. En begäran om tillgång till utlåningsfaciliteten ska ange det kreditbelopp sökanden behöver. Motparten ska ställa tillräckliga godtagbara tillgångar som säkerheter för transaktionen, utom i fall då sådana tillgångar redan i förväg deponerats av motparten hos den nationella centralbanken i enlighet med artikel 18.4.

▼B

6. Vid slutet av varje affärsdag betraktas ett negativt saldo på motpartens avvecklingskonto hos dennes nationella centralbank efter genomförande av kontrollförfarandena vid dagens slut automatiskt som en begäran om att få tillträde till utlåningsfaciliteten. För att uppfylla kraven i artikel 18.4 ska motparterna i förväg ställa tillräckliga godtagbara tillgångar som säkerheter för transaktionen hos sin nationella centralbank innan en sådan automatisk begäran sker. Om kraven för att få tillgång inte uppfylls utgår sanktioner enligt artiklarna 154–157.

▼B

Artikel 20

Utlåningsfaciliteten löptider och ränta

1. Med utlåningsfaciliteten erhåller motparten en kredit som löper över natten. För motparter som är direkta deltagare i TARGET2 ska krediten betalas tillbaka nästa dag då i) TARGET2 och ii) det berörda avvecklingssystemet har öppet, vid den tidpunkt då dessa system öppnar.

2. Räntan på utlåningsfaciliteten tillkännages i förväg av Eurosystemet och beräknas som en enkel ränta enligt konventionen faktiskt antal dagar/360. Den ränta som utgår på utlåningsfaciliteten kallas för ränta på utlåningsfaciliteten.

3. Ränta på utlåningsfaciliteten ska erläggas samtidigt som krediten återbetalas.

KAPITEL 2

Inlåningsfacilitet

Artikel 21

Inlåningsfacilitetens särdrag

1. Motparter kan använda sig av inlåningsfaciliteten för att genom sin nationella centralbank göra insättningar hos Eurosystemet över natten, där en på förhand bestämd ränta utgår.

2. Den ränta som utgår för inlåningsfaciliteten kan vara a) positiv, b) noll procent, eller c) negativ.

3. De nationella centralbankerna lämnar inte någon säkerhet för inlåning.

4. Det finns ingen gräns för det belopp som en motpart får deponera hos inlåningsfaciliteten.

Artikel 22

Tillgång till inlåningsfaciliteten

1. Institut som uppfyller de godtagbarhetskriterier som framgår av artikel 55 och som har tillgång till ett konto hos den nationella centralbanken där transaktionen kan avvecklas, t.ex. i TARGET2, får använda inlåningsfaciliteten. Tillgång till inlåningsfaciliteten beviljas endast de dagar då TARGET2 är öppet.

▼M7

2. För att få tillträde till inlåningsfaciliteten ska motparten sända in en begäran till sin nationella centralbank. Förutsatt att en begäran kommit in till den nationella centralbanken senast 15 minuter efter TARGET2-systemets stängningstid, ska den nationella centralbanken handlägga denna begäran samma dag i TARGET2. Tidsfristen för en begäran

▼M7

om tillgång till inlåningsfaciliteten förlängs med ytterligare 15 minuter på Eurosystemets sista affärsdag under en uppfyllandeperiod. I undantagsfall får Eurosystemet besluta om att teknisk tillämpa längre tidsfrister. I begäran ska det belopp som motparten önskar deponera hos faciliteten anges.

▼B

3. På grund av skillnader i kontostrukturen mellan de nationella centralbankerna får de nationella centralbankerna, efter att först ha inhämtat ECB:s samtycke, tillämpa tillgångsvillkor som avviker från reglerna i denna artikel. De nationella centralbankerna ska informera motparterna om avvikelser från de tillgångsvillkor som beskrivs i denna artikel.

Artikel 23

Inlåningsfacilitetens löptider och ränta

1. Insättningar hos inlåningsfaciliteten har en löptid som sträcker sig över natten. För motparter som är direkta deltagare i TARGET2 förfaller insättningar hos inlåningsfaciliteten till betalning nästa öppethållandedag när TARGET2 öppnar sitt system.

2. Räntan på inlåningsfaciliteten tillkännages i förväg av Eurosystemet och beräknas som en enkel ränta enligt konventionen faktiskt antal dagar/360.

3. Räntan på insättningen betalas när insättningen ska återbetalas. Om räntan är negativ, ska tillämpningen av ränta på inlåningsfaciliteten medföra en betalningsförpliktelse för insättaren gentemot dennes nationella centralbank, inklusive en rätt för denna nationella centralbank att debitera motpartens konto i enlighet med detta.

AVDELNING III

FÖRFARANDEN FÖR EUROSYSTEMETS PENNINGPOLITISKA TRANSAKTIONER

KAPITEL 1

Anbud och bilaterala förfaranden för eurosystemets öppna marknadstransaktioner

Artikel 24

Olika förfaranden för öppna marknadstransaktioner

Öppna marknadstransaktioner genomförs med hjälp av anbud eller bilaterala förfaranden.

Avsnitt 1

Anbudsförfaranden

Artikel 25

Olika anbudsförfaranden

1. Anbudsförfarandena genomförs i sex steg enligt vad som framgår av tabell 4.

▼M4

Tabell 4

Operativa steg i anbudsförfaranden

Steg 1	Tillkännagivande av anbudsvillkoren a) ECB:s offentliga meddelande b) Ett offentligt meddelande av de nationella centralbankerna och (vid behov) direkt till enskilda motparter
Steg 2	Motparternas förberedelser och inlämnande av anbud
Steg 3	Eurosystemet sammanställer anbuden
Steg 4	Tilldelningar och tillkännagivande av resultatet a) ECB:s beslut om tilldelningar b) ECB:s tillkännagivande av resultaten av tilldelningar
Steg 5	Bekräftelse av enskilda tilldelningar
Steg 6	Avveckling av transaktionerna

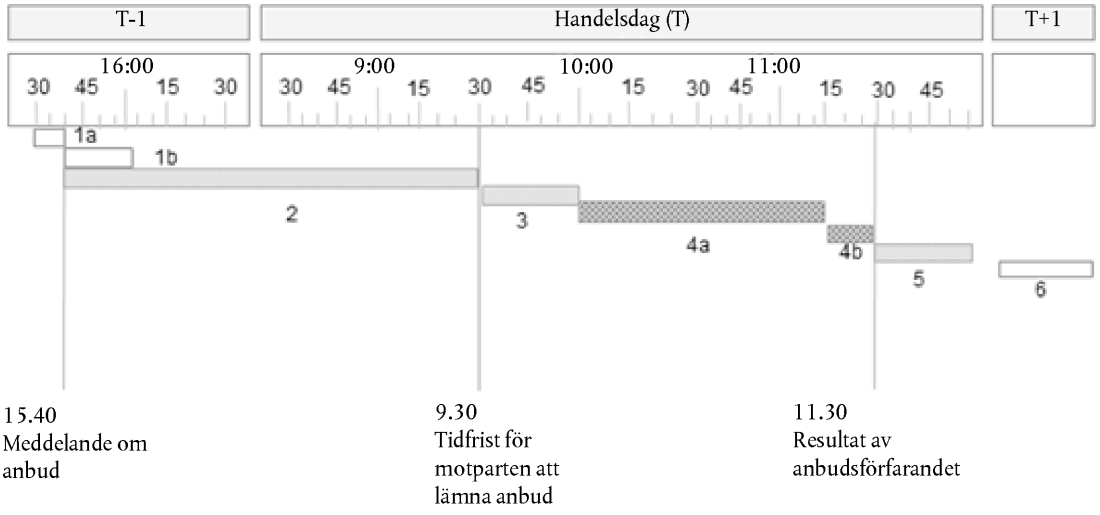
▼B

2. Anbudsförfaranden ska genomföras antingen med hjälp av det standardiserade eller det snabba anbudsförfarandet. Förfarandena vid standardiserade anbud och snabba anbud är identiska utom i fråga om tidsramen (tabellerna 5 och 6) samt motpartskretsen.

▼M6

Tabell 5

Indikativ tidsram för operativa steg vid standardiserade anbudsförfaranden (centraleuropeisk tid ([1]))

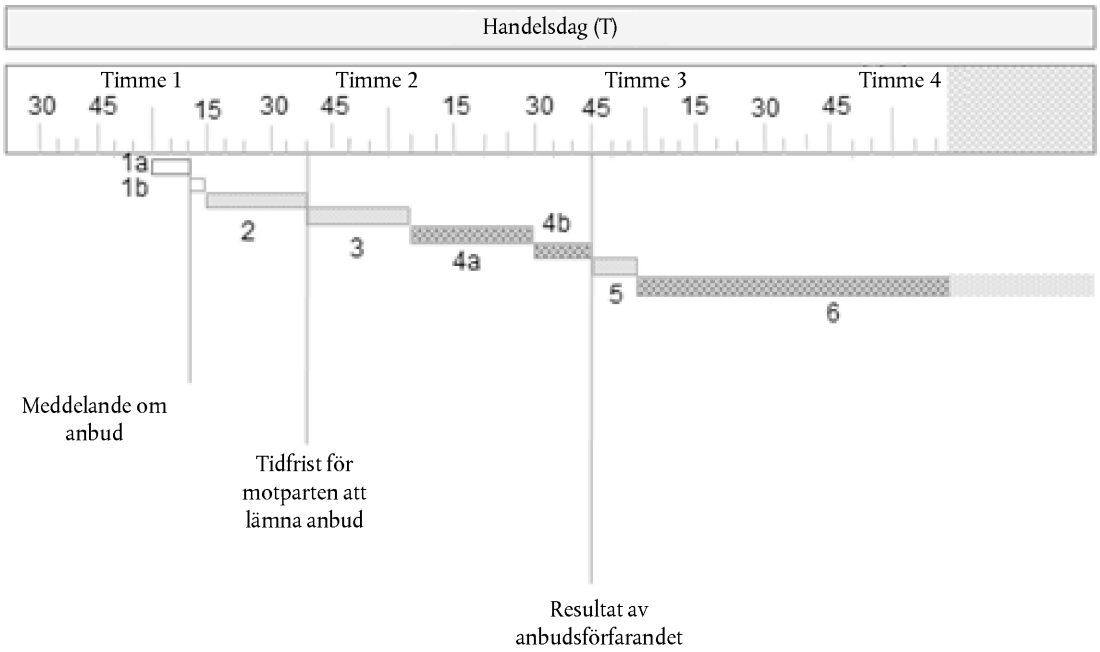

([1]) Centraleuropeisk tid (CET) beaktar omställningen till centraleuropeisk sommartid.

▼M6

Tabell 6

Indikativ tidsram för operativa steg vid snabba anbudsförfaranden (centraleuropeisk tid ([1]))

([1]) Centraleuropeisk tid (CET) beaktar omställningen till centraleuropeisk sommartid.

▼B

3. Eurosystemet kan välja mellan anbud till fast ränta och anbud till rörlig ränta.

Artikel 26

Standardiserade anbudsförfaranden

1. Eurosystemet ska använda standardiserade anbudsförfaranden för att genomföra a) huvudsakliga refinansieringstransaktioner, b) långfristiga refinansieringstransaktioner och c) strukturella transaktioner, dvs. strukturella reverserade transaktioner och emission av ECB-skuldcertifikat.

2. Eurosystemet får också använda standardiserade anbudsförfaranden för att genomföra finjusterande transaktioner som genomförs i form av direkta köp/försäljningar utifrån specifika penningpolitiska överväganden eller som reaktion på marknadsförhållandena.

3. Standardiserade anbudsförfaranden utförs normalt inom a) en tidsram på högst 24 timmar räknat från tillkännagivandet av anbudsvillkoren till bekräftelsen av tilldelningar och b) tiden mellan sista möjligheten att avge anbud och tillkännagivandet av tilldelningar är ungefär två timmar.

4. ECB kan vid behov besluta om justering av tidsramen vid enskilda transaktioner.

▼B

Artikel 27

Snabba anbudsförfaranden

1. Eurosystemet använder normalt snabba anbudsförfaranden för att genomföra finjusterande transaktioner, men kan även använda snabba anbudsförfaranden för att genomföra strukturella transaktioner som genomförs i form av direkta köp/försäljningar utifrån specifika penningpolitiska överväganden eller som reaktion på marknadsförhållandena.

2. Snabba anbudsförfaranden genomförs vanligen inom 105 minuter räknat från tillkännagivandet av anbudsförfarandet, och bekräftelsen av enskilda tilldelningar sker omedelbart efter tillkännagivandet av resultatet.

3. ECB kan vid behov besluta om justering av tidsramen vid enskilda transaktioner.

4. Eurosystemet får, enligt de kriterier och förfaranden som fastställs i artikel 57, välja ut ett begränsat antal motparter för deltagande i snabba anbudsförfaranden.

Artikel 28

Genomförande av standardiserade anbudsförfaranden för huvudsakliga samt regelbundna långfristiga refinansieringstransaktioner, baserat på anbudskalendern

1. Anbudsförfaranden för huvudsakliga samt regelbundna långfristiga refinansieringstransaktioner i enlighet med den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner.

2. Den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner publiceras på ECB:s och de nationella centralbankernas hemsida minst tre månader före starten på det år som kalendern avser.

3. De indikativa kontraktsdagarna för de huvudsakliga och de regelbundna långfristiga refinansieringstransaktionerna framgår av tabell 7.

Tabell 7

Normala kontraktsdagar för huvudsakliga samt regelbundna långfristiga refinansieringstransaktioner

Kategorier av öppna marknadstransaktioner	Normal kontraktsdag (T)
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	Varje tisdag (*)
Regelbunden långfristiga refinansieringstransaktioner	Sista onsdagen i varje kalendermånad (**)

(*) På grund av helgdagar kan tidpunkten ändras.
(**) På grund av helgerna genomförs december månads transaktion normalt en vecka tidigare, dvs. onsdagen före.

Artikel 29

Genomförande av anbudsförfaranden för finjusterande och strukturella transaktioner utan anbudskalender

1. Finjusterande transaktioner genomförs inte enligt någon på förhand bestämd kalender. ECB kan besluta att genomföra och avveckla finjusterande transaktioner på vilken som helst av Eurosystemets bankdagar. Endast nationella centralbanker i medlemsstater där kontraktsdagen, avvecklingsdagen och återbetalningsdagen infaller på NCB-affärsdagar deltar i sådana transaktioner.

▼B

2. Strukturella transaktioner genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden och inte enligt någon på förhand bestämd kalender. Normalt genomförs och avvecklas de under dagar som är NCB-affärsdagar i alla medlemsstater som har euron som valuta.

Avsnitt 2

Operativa steg i anbudsförfaranden

Underavsnitt 1

Tillkännagivande av anbudsförfaranden

Artikel 30

Tillkännagivande av standardiserade och snabba anbudsförfaranden

▼M4

1. Standardiserade anbud ska i förväg tillkännages offentligt av ECB. Därutöver kan de nationella centralbankerna offentligt tillkännage standardiserade anbudsförfaranden och (vid behov) direkt till motparterna.

2. Snabba anbudsförfaranden får i förväg tillkännages offentligt av ECB. Vid snabba anbudsförfaranden som tillkännages offentligt i förväg, kan de nationella centralbankerna vid behov kontakta de utvalda motparterna direkt. Vid snabba anbudsförfaranden som inte tillkännagetts offentligt i förväg ska de utvalda motparterna kontaktas direkt av de nationella centralbankerna.

▼B

3. Tillkännagivandet av ett anbudsförfarande är en inbjudan till motparterna att lämna rättsligt bindande anbud. Tillkännagivandet utgör inte något anbud från ECB eller de nationella centralbankerna.

4. Vilken information som ska inkluderas i det offentliga tillkännagivandet av ett anbudsförfarande framgår av bilaga II.

5. ECB får vidta alla sådana åtgärder som den anser lämpliga för att rätta till ett fel i tillkännagivandet av anbudsförfarandet, inklusive att ställa in eller avbryta ett pågående anbudsförfarande.

Underavsnitt 2

Motparternas förberedelser och avgivande av anbud

Artikel 31

Form och tidpunkt för avgivande av anbud

1. Motparterna ska avge sina anbud till sin nationella centralbank. Anbud från ett institut får endast lämnas till den nationella centralbanken av en enhet i varje medlemsstat som har euron som valuta där institutet är etablerat, dvs. antingen av huvudkontoret eller av en namngiven filial.

2. Motparternas anbud ska lämnas i ett format som följer den förlaga som de nationella centralbankerna tillhandahåller för den aktuella transaktionen.

▼B

Artikel 32

Anbuden

1. Vid anbudsförfaranden till fast ränta ska motparterna i sina anbud ange till vilket belopp de önskar genomföra transaktioner med de nationella centralbankerna.

2. Vid anbudsförfaranden avseende valutaswappar med fast ränta ska motparterna ange till vilket belopp i den valuta som hålls fast som de är villiga att sälja och köpa tillbaka, respektive köpa och sälja tillbaka, till ifrågavarande kurs.

3. Vid anbudsförfaranden till rörlig ränta får motparterna lämna anbud på upp till tio olika räntor, priser eller swappunkter. I undantagsfall får Eurosystemet sätta en gräns för antalet anbud som varje motpart får lämna. För varje anbud ska motparterna ange till vilket belopp de vill göra transaktioner samt relevant ränta, pris eller swappunkt. Ett anbud som avser ränta eller swappunkt ska uttryckas som multipler av 0,01 procentenheter. Ett anbud som avser pris ska uttryckas som multipler av 0,001 procentenheter.

4. Vid anbudsförfaranden avseende valutaswappar till rörlig ränta ska motparterna ange det belopp i den valuta som hålls fast och ange till vilken swappunktsnotering de är villiga att genomföra transaktionen.

5. Vid anbudsförfaranden avseende valutaswappar till rörlig ränta noteras swappunkterna enligt normal marknadspraxis och anbuden ska uttryckas som multipler av 0,01 swappunkter.

6. Vid emission av sina ECB-skuldcertifikat kan ECB bestämma att priset, och inte räntan, ska anges i anbuden. Priserna ska då noteras som en procentsats av det nominella beloppet med tre decimaler.

Artikel 33

Högsta och lägsta anbudsbelopp

1. For de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna är det lägsta anbudsbeloppet 1 000 000 euro. Anbud som överstiger detta belopp ska uttryckas som multipler av 100 000 euro. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje räntesats för sig.

2. För långfristiga refinansieringstransaktioner fastställer varje nationell centralbank ett lägsta anbudsbelopp mellan 10 000 och 1 000 000 euro. Anbud som överstiger det lägsta anbudsbeloppet ska uttryckas som multipler av 10 000 euro. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje räntesats för sig.

3. For finjusterande och strukturella transaktioner är det lägsta anbudsbeloppet 1 000 000 euro. Anbud som överstiger detta belopp ska uttryckas som multipler av 100 000 euro. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje ränta, pris eller swappunkt för sig, beroende på transaktionstyp.

▼B

4. ECB har rätt att sätta ett högsta anbudsbelopp, som utgör det högsta godtagbara anbudet från en enskild motpart, för att undvika oproportionerligt höga anbud. I förekommande fall ska ECB informera om sådana högsta godtagbara bud i det offentliga meddelandet om anbudsvillkoren.

Artikel 34

Högsta och lägsta anbudsränta

1. Vid likvidiserande anbudsförfaranden till rörlig ränta får ECB ange en lägsta anbudsränta, vilket är den lägsta ränta till vilken motparter får lämna anbud.

2. Vid likviditetsabsorberande anbudsförfaranden till rörlig ränta får ECB ange en högsta anbudsränta, vilket är den högsta ränta till vilken motparter får lämna anbud.

Artikel 35

Tidsfrist för avgivande av anbud

1. Innan tidsfristen för att lämna anbud har gått ut får en motpart när som helst återkalla sitt anbud.

2. Anbud som inkommer efter tidsfristens utgång beaktas inte och betraktas som ej godtagbara.

3. Den nationella centralbanken avgör huruvida en motpart beaktat tidsfristen för inlämnande av anbud.

Artikel 36

Anbud som avvisas

1. En nationell centralbank ska avvisa

a) alla anbud från en motpart om summan av anbuden överstiger det högsta anbudsbeloppet som ECB fastställt,

b) varje anbud från en motpart om anbudet underskrider det lägsta anbudsbeloppet,

c) varje anbud från en motpart som underskrider lägsta accepterad ränta, pris eller swappunkt eller överstiger högsta accepterad ränta, pris eller swappunkt.

2. En nationell centralbank får underkänna anbud som är ofullständiga eller som inte följer den aktuella förlagan.

3. Om en nationell centralbank beslutar att avvisa ett anbud ska den informera motparten om beslutet innan tilldelning sker.

▼B

Underavsnitt 3

Tilldelningar

Artikel 37

Tilldelning i likvidiserande och likviditetsabsorberande anbudsförfaranden till fast ränta

1. I ett anbudsförfarande till fast ränta ska motparternas anbud erhålla tilldelning på följande sätt:

a) Anbuden summeras.

b) Om summan av de inkomna anbuden överstiger summan av den likviditet som sammanlagt ska tilldelas, tillgodoses de ingivna anbuden proportionerligt enligt kvoten mellan beloppet som ska tilldelas och summan av de inkomna anbuden i enlighet med tabell 1 i bilaga III.

c) Det belopp som tilldelas varje motpart avrundas till närmaste euro.

2. ECB kan besluta att tilldela

a) ett minsta tilldelningsbelopp, vilket utgör den undre gränsen på det belopp som kan tilldelas varje anbudsgivare, eller

b) en minsta tilldelningskvot, vilken utgör den lägsta kvoten, uttryckt i procent, av anbuden till marginalräntan som ska tilldelas varje anbudsgivare.

Artikel 38

Tilldelning vid likvidiserande anbudsförfaranden i euro till rörlig ränta

1. Vid likvidiserande anbudsförfaranden i euro till rörlig ränta ska motparternas anbud erhålla tilldelning på följande sätt:

a) Anbuden förtecknas i fallande ordningsföljd utifrån erbjudna räntesatser eller stigande ordningsföljd utifrån erbjudna priser.

b) Anbuden med de högsta räntesatserna (lägsta pris) får tilldelning först och därefter accepteras anbud med successivt lägre räntesatser (högre pris) tills totalsumman av den likviditet som ska tilldelas har uppnåtts.

c) Skulle anbuden vid marginalräntan sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen av det återstående beloppet proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt bjudits till marginalräntan (högsta accepterade pris) i enlighet med tabell 2 i bilaga III.

d) Det belopp som tilldelas varje motpart avrundas till närmaste euro.

2. ECB kan besluta att tilldela varje framgångsrik anbudsgivare ett minimibelopp.

▼B

Artikel 39

Tilldelning vid likviditetsabsorberande anbudsförfaranden i euro till rörlig ränta

1. Vid likviditetsabsorberande anbudsförfaranden i euro, som kan användas vid emission av ECB-skuldcertifikat och mottagande av inlåning med fast löptid, ska motparternas anbud erhålla tilldelning på följande sätt:

a) Anbuden förtecknas i stigande ordningsföljd utifrån erbjudna räntesatser eller fallande ordningsföljd utifrån erbjudna priser.

b) Anbuden med de lägsta räntesatserna (högsta pris) får tilldelning först och därefter accepteras anbud med successivt högre räntesatser (lägre pris) tills totalsumman av den likviditet som ska absorberas har uppnåtts.

c) Skulle anbuden vid marginalräntan (lägsta accepterade pris) sammanlagt överstiga summan av anbuden som återstår att fördela, sker fördelningen av det återstående beloppet proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt bjudits till marginalräntan (lägsta accepterade pris) i enlighet med tabell 2 i bilaga III.

d) Det belopp som tilldelas varje motpart ska avrundas till närmaste euro. Vid emission av ECB-skuldcertifikat ska det tilldelade nominella beloppet avrundas till närmaste multipel av 100 000 euro.

2. ECB kan besluta att tilldela varje framgångsrik anbudsgivare ett minimibelopp.

Artikel 40

Tilldelning vid likvidiserande anbudsförfaranden avseende valutaswappar till rörlig ränta

1. Vid likvidiserande avseende valutaswappar till rörlig ränta ska motparternas anbud erhålla tilldelning på följande sätt:

a) Anbud förtecknas i stigande ordningsföljd efter swappunktsnoteringar med beaktande av noteringens tecken.

b) Noteringens tecken beror på vilket tecken räntedifferensen mellan den utländska valutan och euron har. För swappens löptid:

   i) Om räntan på den utländska valutan är högre än motsvarande euroränta är swappunktsnoteringen positiv, dvs. euron noteras högre än den utländska valutan, och

   ii) om räntan på den utländska valutan är lägre än motsvarande euroränta är swappunktsnoteringen negativ, dvs. euron noteras lägre än den utländska valutan.

▼B

c) Anbud med de lägsta swappunktsnoteringarna ska prioriteras och successivt högre swappunktsnoteringar ska accepteras tills hela det fastställda valutabeloppet har fördelats.

d) Skulle vid den högsta accepterade swappunktsnotering, dvs. marginalswappunktsnoteringen, anbuden sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela ska fördelningen ske proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och vad som totalt bjudits vid marginalswappunktsnoteringen, i enlighet med tabell 3 i bilaga III.

e) Det belopp som tilldelas varje motpart avrundas till närmaste euro.

2. ECB kan besluta att tilldela varje framgångsrik anbudsgivare ett minimibelopp.

Artikel 41

Tilldelning vid likviditetsabsorberande anbudsförfaranden avseende valutaswappar till rörlig ränta

1. Vid likviditetsabsorberande anbudsförfaranden avseende valutaswappar till rörlig ränta ska motparternas anbud erhålla tilldelning på följande sätt:

a) Anbud förtecknas i fallande ordningsföljd efter erbjudna swappunktsnoteringar med beaktande av noteringens tecken.

b) Noteringens tecken beror på vilket tecken räntedifferensen mellan den utländska valutan och euron har. För swappens löptid:

   i) om räntan på den utländska valutan är högre än motsvarande euroränta är swappunktsnoteringen positiv, dvs. euron noteras högre än den utländska valutan, och

   ii) om räntan på den utländska valutan är lägre än motsvarande euroränta är swappunktsnoteringen negativ, dvs. euron noteras lägre än den utländska valutan.

c) Anbud med de högsta swappunktsnoteringarna ska prioriteras och successivt lägre swappunktsnoteringar ska accepteras tills:

   i) hela det fastställda valutabeloppet som ska absorberas har fördelats, och

   ii) vid den lägsta accepterade swappunktsnoteringen, dvs. marginalswappunktsnoteringen, anbuden sammanlagt överstiger det belopp som återstår att fördela.

▼B

d) Det återstående beloppet ska fördelas proportionerligt mellan anbuden, enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det belopp som totalt bjudits vid marginalswappunktsnoteringen, i enlighet med tabell 3 i bilaga III. Det belopp som tilldelas varje motpart avrundas till närmaste euro.

2. ECB kan besluta att tilldela varje framgångsrik anbudsgivare ett minimibelopp.

Artikel 42

Typ av auktion för anbudsförfaranden till rörlig ränta

Vid anbudsförfaranden till rörlig ränta kan Eurosystemet tillämpa antingen en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) eller med multipel ränta (amerikansk auktion).

Underavsnitt 4

Tillkännagivande av tilldelningar

Artikel 43

Tillkännagivande av tilldelningar

▼M4

1. ECB ska offentligt tillkännage sitt tilldelningsbeslut och resultat av anbudsförfarandet. Därutöver kan de nationella centralbankerna offentligt tillkännage ECB:s tilldelningsbeslut och (vid behov) direkt till motparterna.

▼B

2. Vilken information som ska inkluderas i det offentliga tillkännagivandet av anbudsförfarandets resultat framgår av bilaga IV.

3. Om tilldelningsbeslutet innehåller felaktig information avseende informationen i det offentliga tillkännagivandet av anbudsförfarandets resultat som avses i punkt 1, får ECB vidta alla åtgärder som den anser lämpliga för att rätta den felaktiga informationen.

4. Efter det offentliga tillkännagivandet av ECB:s tilldelningsbeslut och resultat av anbudsförfarandet som avses i punkt 1, ska de nationella centralbankerna omedelbart bekräfta de enskilda tilldelningarna direkt till motparterna, varvid varje motpart ska erhålla en individuell och säker bekräftelse om att denna framgångsrikt deltagit i förfarandet samt exakt vilket belopp som kommer att tilldelas.

Avsnitt 3

Bilaterala förfaranden för Eurosystemets öppna marknadstransaktioner

Artikel 44

Olika bilaterala förfaranden

1. Eurosystemet kan genomföra följande öppna marknadstransaktioner genom bilaterala förfaranden:

▼B

a) finjusterande transaktioner (reverserade transaktioner, valutaswappar eller inlåning med fast löptid), eller

b) strukturella transaktioner (direkt köp/försäljningar).

2. Bilaterala förfaranden kan, beroende på den specifika transaktionen, utföras genom direktkontakt med motparter, enligt vad som framgår av artikel 45, eller genom börser och ombud enligt vad som framgår av artikel 46.

Artikel 45

Bilaterala förfaranden som utförs genom direkt kontakt med motparter

1. Bilaterala förfaranden för finjusterande transaktioner och strukturella transaktioner som genomförs i form av direkta köp/försäljningar får utföras genom direkt kontakt med motparter.

2. De nationella centralbankerna ska direkt kontakta ett eller flera institut som väljs ut enligt de godtagbarhetskriterier som framgår av artikel 57. De nationella centralbankerna ska följa ECB:s institutioner när de beslutar om huruvida de ska genomföra transaktioner med dessa institut.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får ECB-rådet besluta att ECB själv, eller en eller flera nationella centralbanker i egenskap av ECB:s operativa organ, i undantagsfall får genomföra finjusterande eller strukturella transaktioner som genomförs i form av direkt köp/försäljningar i bilaterala förfaranden. I sådana fall ska förfarandena för sådana transaktioner anpassas. ECB ska besluta huruvida transaktioner ska genomföras med de kontaktade instituten.

Artikel 46

Bilaterala förfaranden som genomförs via börser och ombud

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45, får bilaterala förfaranden för strukturella transaktioner genomföras i form av direkta köp/försäljningar genom börser och ombud.

2. Enligt vad som framgår av artikel 57 ska kretsen av motparter inte begränsas.

3. Förfarandena ska anpassas till marknadspraxis för de aktuella skuldinstrumenten.

▼B

Artikel 47

Tillkännagivande av transaktioner som genomförts via bilaterala förfaranden

1. Finjusterande eller strukturella transaktioner som genomförs i form av direkt köp/försäljningar via bilaterala förfaranden tillkännages inte offentligt i förväg annat än om ECB beslutar om detta.

2. ECB kan besluta att inte offentligt tillkännage resultaten av sådana bilaterala transaktioner.

Artikel 48

Öppethållandedagar för bilaterala förfaranden

1. ECB kan besluta att genomföra och genomföra bilaterala förfaranden för finjusterande transaktioner på vilken som helst av Eurosystemets affärsdagar. Endast nationella centralbanker i medlemsstater där kontraktsdagen, avvecklingsdagen och återbetalningsdagen infaller på NCB-affärsdagar får delta i sådana transaktioner.

2. Bilaterala förfaranden för strukturella transaktioner genomförs i form av direkt köp/försäljningar och genomförs och avvecklas normalt under de dagar som är NCB-affärsdagar i alla medlemsstater som har euron som valuta.

KAPITEL 2

Avvecklingsförfaranden för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Artikel 49

Olika avvecklingsförfaranden

1. Betalningsuppdrag avseende deltagande i öppna marknadstransaktioner eller användningen av de stående faciliteterna ska avvecklas via motparternas konton hos en nationell centralbank eller via kontona hos en avvecklingsbank som deltar i TARGET2.

2. Betalningsuppdrag avseende deltagande i likvidiserande öppna marknadstransaktioner eller användningen av utlåningsfaciliteten ska inte avvecklas innan den slutliga överföringen av de godtagbara säkerheterna för transaktionen gjorts. För detta ändamål ska motparter

a) i förväg ställa godtagbar säkerhet hos en nationell centralbank, eller

b) avveckla de godtagbara tillgångarna med en nationell centralbank enligt principen leverans mot betalning.

Artikel 50

Avveckling av öppna marknadstransaktioner

1. Eurosystemet eftersträvar att avveckla transaktioner till följd av sina öppna marknadstransaktioner samtidigt i alla medlemsstater som har euron som valuta med alla motparter som har ställt tillräckligt

▼B

med godtagbara tillgångar som säkerhet. På grund av operativa restriktioner och tekniska egenskaperna (t.ex. hos värdepappersavvecklingssystemen) kan tidsschemat under dagen för avvecklingen av öppna marknadstransaktioner variera mellan medlemsstater som har euron som valuta.

2. De indikativa avvecklingsdagarna sammanfattas i tabell 8.

Tabell 8

Indikativa avvecklingsdagar för Eurosystemets öppna marknadstransaktioner (*)

Penningpolitiskt instrument	Avvecklingsdag för öppna marknadstransaktioner baserade på standardiserade anbudsförfaranden	Avvecklingsdag för öppna marknadstransaktioner baserade på snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden
Reverserade transaktioner	T + 1	T
Direkta köp/försäljningar	Enligt marknadspraxis för godtagbara tillgångar	
Emission av ECB-skuldcertifikat	T + 2	—
Valutaswappar	T, T + 1 eller T + 2	
Inlåning med fast löptid	T	

(*) Avvecklingsdagen ska vara en av Eurosystemets affärsdagar. T är kontraktsdagen.

Artikel 51

Avveckling av öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden

1. Eurosystemet ska eftersträva att avveckla öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden under den första dagen efter kontraktsdagen när TARGET2 och alla berörda värdepappersavvecklingssystem är öppna.

2. Avvecklingsdagarna för huvudsakliga och regelbundna långfristiga refinansieringstransaktioner anges i förväg i den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner. Om den normala avvecklingsdagen infaller på en helgdag kan ECB besluta om en annan avvecklingsdag, med möjlighet även till avveckling under samma dag. Eurosystemet ska eftersträva att säkerställa att avvecklingstidpunkten för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner sammanfaller med tidpunkten för återbetalning av en tidigare transaktion med motsvarande löptid.

3. Emission av ECB-skuldcertifikat ska avvecklas under den andra dagen efter kontraktsdagen när TARGET2 och alla berörda värdepappersavvecklingssystem är öppna.

Artikel 52

Avveckling av öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden

1. Eurosystemet avser att avveckla öppna marknadsoperationer som genomförs i form av snabba anbud och bilaterala förfaranden på kontraktsdagen. Andra avvecklingsdagar får användas, särskilt för direkta köp/försäljningar av valutaswappar.

▼B

2. Finjusterande eller strukturella transaktioner som genomförs i form av direkt köp/försäljningar via bilaterala förfaranden ska avvecklas decentraliserat genom de nationella centralbankerna.

Artikel 53

Ytterligare bestämmelser om avveckling och förfaranden vid dagens slut

1. Utan att det påverkar kraven enligt detta kapitel får ytterligare bestämmelser om avveckling fastställs i de avtal eller föreskrifter som tillämpas av de nationella centralbankerna eller ECB för de enskilda penningpolitiska instrumenten.

2. Förfarandena vid dagens slut fastställs i dokumentationen för TARGET2.

Artikel 54

Minimireserver (kassakrav) och överskottsreserver

1. Enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9), får en motparts avvecklingskonto hos en nationell centralbank användas som kassakravskonto. Kassakravsmedel som finns på avvecklingskonton får användas för avveckling under dagen. En motparts dagliga kassakravsmedel ska beräknas som saldot på kassakravskontot vid dagens slut. Vid tillämpning av denna artikel ska begreppet ”kassakravskonto” ha samma betydelse som i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).

▼M9

2. Minimireserver som uppfyller kraven på minimireserver enligt förordning (EG) nr 2531/98 och förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) ska förräntas i enlighet med förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).

3. Minimireserver som överstiger minimireserverna enligt punkt 2 ska förräntas i enlighet med Europeiska centralbankens beslut (EU) 2019/1743 (ECB/2019/31) ([1]).

▼B

DEL 3

GODKÄNDA MOTPARTER

▼M6

Artikel 55

Kriterier för deltagande i Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

När det gäller Eurosystemets penningpolitiska transaktioner, med beaktande av artikel 57, ska Eurosystemet endast tillåta institut som uppfyller följande kriterier att delta:

a) De ska omfattas av Eurosystemets kassakravssystem enligt artikel 19.1 i ECBS-stadgan och ska inte ha beviljats något undantag från skyldigheterna enligt Eurosystemets kassakravssystem i enlighet med förordning (EG) nr 2531/98 och förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).

([1]) Europeiska centralbankens beslut (EU) 2019/1743 av den 15 oktober 2019 om förräntningen av innehav av överskottsreserver och viss inlåning (ECB/2019/31) (EUT L 267, 21.10.2019, s. 12).

▼M6

b) De ska vara ett av följande:

i) Ett institut som står under någon form av EU/EES-harmoniserad tillsyn av behöriga myndigheter i enlighet med direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.

ii) Ett offentligt ägt kreditinstitut enligt artikel 123.2 i fördraget som står under en tillsyn som är likvärdig med den tillsyn som behöriga myndigheter utövar enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.

iii) Ett institut som står under en icke-harmoniserad tillsyn av behöriga myndigheter som är likvärdig med den EU/EES-harmoniserade tillsyn som behöriga myndigheter utövar enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 (t.ex. filialer, etablerade i medlemsstater som har euron som valuta, till institut som är registrerade utanför EES). När man bedömer huruvida ett institut ska tillåtas delta i Eurosystemets penningpolitiska transaktioner ska i regel en icke-harmoniserad tillsyn anses vara likvärdig med den EU/EES-harmoniserade tillsynen som behöriga myndigheter utövar enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013, om de relevanta Basel III-standarderna som antagits av Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) anses ha genomförts i den aktuella jurisdiktionens tillsynregelverk.

c) De måste vara finansiellt solida i den mening som avses i artikel 55a.

d) De ska uppfylla alla operativa krav som fastställs i den inhemska nationella centralbankens eller ECB:s avtal och föreskrifter avseende det specifika instrumentet eller den specifika transaktionen.

▼M2

Artikel 55a

Bedömning av institutens finansiella soliditet

1. Vid sin bedömning av de enskilda institutens finansiella soliditet kan Eurosystemet beakta följande tillsynsinformation:

a) Kvartalsinformation om kapitalrelationer, bruttosoliditet och likviditetsgrad som enligt förordning (EU) nr 575/2013 rapporteras på individuell nivå och gruppnivå, i enlighet med tillsynskraven, eller

b) i tillämpliga fall tillsynsinformation som är likvärdig med den information som anges under punkt a.

2. Om institutets tillsynsmyndighet inte tillhandahåller sådan tillsynsinformation till institutets inhemska nationella centralbank och ECB, får antingen den inhemska nationella centralbanken eller ECB kräva att institutet ska tillhandahålla denna information. Om denna information lämnas direkt av ett institut, ska detta institut även överlämna den berörda tillsynsmyndighetens bedömning av informationen. Det kan även krävas ett ytterligare intyg från en extern revisor.

▼M4

3. När det gäller filialer ska den information som rapporteras enligt punkt 1 avse det institut till vilket filialen hör.

▼M2

4. När det gäller den finansiella soliditeten för institut som har omfattats av rekapitalisering via apport med offentliga skuldinstrument kan Eurosystemet säkerställa att de kapitalrelationer som rapporteras enligt förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda genom att beakta de metoder som har tillämpats och den roll som dessa rekapitaliseringar via apport har spelat, vilket inbegriper instrumentens typ och likviditet samt vilket marknadstillträde som emittenten av dessa instrument har haft.

▼M5

5. En avvecklingsenhet ska inte vara berättigad att få tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner utom om den accepterats som godtagbar motpart för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner per den 22 mars 2017. I sådana fall ska den även fortsättningsvis godtas fram till den 31 december 2021, med den begränsningen att dess tillgång till Eurosystemets kredittransaktioner, enligt definitionen i artikel 2.31, maximalt får uppgå till dess genomsnittliga utnyttjande av Eurosystemets kredittransaktioner under den tolvmånadersperiod som föregår den 22 mars 2017 med möjlighet att, i förekommande fall, beräkna och tillämpa denna övre gräns gemensamt för ett antal avvecklingsenheter som hör till samma grupp. Därefter är en sådan avvecklingsenhet inte längre berättigad att få tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

▼B

Artikel 56

Tillgång till öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden samt stående faciliteter

1. Institut som uppfyller urvalskriterierna i artikel 55 ska ges tillgång till alla Eurosystemets penningpolitiska transaktioner:

a) stående faciliteter,

b) öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden.

2. Tillgång till de stående faciliteterna eller de öppna marknadsoperationerna genom standardiserade anbudsförfaranden ska endast beviljas institut som uppfyller urvalskriterierna enligt artikel 55 genom deras nationella centralbank.

3. Om institut som uppfyller urvalskriterierna enligt artikel 55 har enheter, t.ex. huvudkontor eller filialer, i flera medlemsstater som har euron som valuta, får varje enhet som uppfyller urvalskriterierna enligt artikel 55 tillgång till de stående faciliteterna eller öppna marknadstransaktionerna som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden genom sin nationella centralbank.

4. Anbud som lämnas för öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden och för tillgång till de stående faciliteterna får endast lämnas av en enhet i varje medlemsstat som har euron som valuta, dvs. antingen av huvudkontoret eller av en namngiven filial.

▼B

Artikel 57

Urval av motparter till öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden

1. För öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden ska motparter väljas ut i enlighet med punkterna 2–4.

2. För strukturella transaktioner som genomförs i form av direkta köp/försäljningar via bilaterala förfaranden begränsas kretsen av motparter inte. För strukturella transaktioner som genomförs i form av direkta köp/försäljningar som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfarande gäller de urvalskriterier som framgår av artikel 57.3 b.

3. För finjusterande transaktioner som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden ska motparter väljas ut enligt följande:

a) För finjusterande transaktioner som genomförs med hjälp av valutaswappar för penningpolitiska ändamål och utförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden, ska kretsen motparter bestå av samma krets av enheter som Eurosystemet väljer ut för valutainterventioner och är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta. Motparter till valutaswappar för penningpolitiska ändamål, som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden behöver inte uppfylla kriterierna i artikel 55. Kriterier för urvalet av motparter för Eurosystemets valutainterventioner, baserat på effektivitets- och försiktighetsprincipen, framgår av bilaga V. De nationella centralbankerna kan tillämpa limitbaserade system för kontroll av sin kreditexponering gentemot enskilda motparter som deltar i valutaswappar som genomförs i penningpolitiskt syfte.

b) För finjusterande transaktioner som genomförs med hjälp av reverserade transaktioner eller inlåning med fast löptid och utförs genom snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden, ska varje nationell centralbank välja ut ett antal motparter bland de institut som uppfyller urvalskriterierna i artikel 55 och är etablerade i deras medlemsstat som har euron som valuta. Valet ska i första hand baseras på det relevanta institutets verksamhet på penningmarknaden. Ytterligare kriterier kan tillämpas av den nationella centralbanken, t.ex. effektiviteten vid handlarbordet och potentialen att lämna anbud.

4. Om ECB-rådet enligt artikel 45.3 beslutar att ECB själv, eller en eller flera av de nationella centralbankerna, ska genomföra finjusterande eller strukturella transaktioner genom bilaterala förfaranden, ska ECB välja ut motparterna enligt ett roterande schema bland de motparter som uppfyller kriterierna för att delta i snabba anbud och bilaterala transaktioner.

5. Utan att detta påverkar tillämpningen av punkterna 1–4 får öppna marknadstransaktioner, efter beslut av ECB-rådet, som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden även genomföras med en större grupp motparter än de som anges i punkterna 2–4 ovan.

▼B

DEL 4

GODTAGBARA TILLGÅNGAR

AVDELNING I

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 58

Godtagbara tillgångar och godkända metoder för ställande av säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer

1. Eurosystemet ska utveckla ett gemensamt ramverk för godtagbara tillgångar som gäller för alla sina kreditoperationer enligt denna riktlinje.

2. För att delta i Eurosystemets kreditoperationer ska motparterna tillhandahålla Eurosystemet tillgångar som är godtagbara som säkerhet för sådana operationer. Eftersom Eurosystemets kreditoperationer inkluderar intradagskredit, måste sådana säkerheter som motparter ställer för intradagskredit också uppfylla de urvalskriterier som följer denna riktlinje, i enlighet med riktlinje ECB/2012/27.

3. Motparter ska tillhandahålla godtagbara tillgångar genom

a) överföring av äganderätten, i rättslig form av en repa, eller

b) att skapa en säkerhet, dvs. i form av panträtt, överlåtelse eller inteckning i den relevanta tillgången, i rättslig form av lån mot säkerhet,

i båda fallen i enlighet med bestämmelserna i den nationella centralbankens avtal eller föreskrifter.

4. Om en motpart ställer godtagbara tillgångar som säkerhet, kan den nationella centralbanken antingen kräva att godtagbara säkerheter öronmärkts eller slås samman, beroende på vilket system för förvaltning av säkerheter banken använder.

5. Ingen skillnad ska göras mellan omsättbara och icke-omsättbara tillgångar i fråga om kvalitet eller godtagbarhet vid olika slag av Eurosystemets kreditoperationer.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 att motparter ska tillhandahålla Eurosystemet tillgångar som är godtagbara som säkerhet, kan Eurosystemet på anmodan ge motparter råd avseende omsättbara värdepappers godtagbarhet om de redan har emitterats eller angående icke omsättbara tillgångar som redan har tillhandahållits. Eurosystemet ska inte agera rådgivare innan sådana händelser.

▼B

Artikel 59

Allmänna aspekter avseende Eurosystemets ramverk för kreditbedömning av godtagbara tillgångar

1. Ett krav för godtagbarhet är att tillgångarna uppnår de höga kraven på kreditvärdighet som framgår av Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF).

2. ECAF definierar förfaranden, regler och metoder som garanterar att Eurosystemets krav på hög kreditvärdighet för godtagbara tillgångar upprätthålls och att godtagbara tillgångar uppfyller Eurosystemets krav på kreditvärdighet.

3. För ECAF:s syften ska Eurosystemet definiera krav på kreditvärdighet i form av kreditkvalitetssteg genom att upprätta tröskelvärden som anger sannolikheten för fallissemang (PD) under ett år enligt följande.

a) Eurosystemet anser att en maximal sannolikhet för fallissemang under ett år på 0,10 procent motsvarar en kreditvärdighet på kreditkvalitetssteg 2, vilket omvärderas regelbundet, och att en maximal sannolikhet för fallissemang under ett år på 0,40 procent motsvarar en kreditvärdighet på kreditkvalitetssteg 3.

b) Alla godtagbara tillgångar för Eurosystemets kreditoperationer ska åtminstone ha en kreditvärdighet motsvarande kreditkvalitetssteg 3. Ytterligare kreditkvalitetskrav för specifika tillgångar ska tillämpas av Eurosystemet i enlighet med avsnitt II och III i del 4.

▼M7

4. Eurosystemet ska publicera information om kreditkvalitetsstegen på ECB:s webbplats i form av Eurosystemets harmoniserade riskklassskala, inklusive jämförelser mellan kreditbetyg från de godkända externa ratinginstituten (ECAI) avseende kreditkvalitetsstegen.

5. Vid sin bedömning av kreditvärdighet beaktar Eurosystemet kreditvärderingsinformation från tre olika källor i enlighet med avdelning V i del fyra.

▼B

6. Vid bedömning av en viss tillgångs kreditvärdighet kan Eurosystemet beakta institutionella kriterier och egenskaper som ger innehavaren av tillgången ett liknande skydd, till exempel garantier. Eurosystemet förbehåller sig rätten att avgöra om en emission, emittent, gäldenär eller borgensman uppfyller Eurosystemets krav på kreditvärdighet utifrån all information som Eurosystemet bedömer som relevant för att säkerställa ett adekvat skydd för Eurosystemet.

7. Eurosystemets ramverk för kreditbedömning följer definitionen av ”fallissemang” enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.

▼B

Avdelning II

Godtagbarhetskriterier och krav på kreditvärdighet avseende omsättbara tillgångar

KAPITEL 1

Godtagbarhetskriterier för omsättbara tillgångar

Artikel 60

Godtagbarhetskriterier avseende alla typer av omsättbara tillgångar

För att vara godtagbara som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer måste omsättbara tillgångar vara skuldinstrument som uppfyller de kriterier som framgår av avsnitt 1, utom när det gäller sådana specifika typer av omsättbara tillgångar som anges i avsnitt 2.

Artikel 61

Förteckning över omsättbara tillgångar och redovisningsregler

▼M6

1. ECB ska publicera en aktuell förteckning över godtagbara tillgångar på sin webbplats, i enlighet med de metoder som anges på webbplatsen, och ska uppdatera denna varje dag då TARGET2 är öppet. Omsättbara tillgångar upptagna på förteckningen över godtagbara omsättbara tillgångar blir godtagbara för kreditoperationer inom Eurosystemet när förteckningen offentliggörs. Som ett undantag från denna allmänna regel kan Eurosystemet, vad gäller skuldinstrument med avveckling samma dag, godta instrumenten från emissionsdagen. Tillgångar som bedöms i enlighet med artikel 87.3 ska inte tas med i förteckningen över godtagbara tillgångar. ►M9 Sådana tillgångar ska endast vara godtagbara fram till den dag då det Eurosystemets system för förvaltning av säkerheter tas i drift (*idrifttagandedatum*). ◄

▼B

2. Normalt är den nationella centralbank som rapporterar en specifik omsättbar tillgång till ECB den nationella centralbanken i landet där den omsättbara tillgången är registrerad för handel.

Avsnitt 1

Allmänna godtagbarhetskriterier för omsättbara tillgångar

Artikel 62

De omsättbara tillgångarnas kapitalbelopp

1. För att vara godtagbara, fram till en slutlig inlösen, måste skuldinstrument ha

a) ett fast och villkorslöst kapitalbelopp, eller

b) ett villkorslöst kapitalbelopp som har en fast koppling till endast ett inflationsindex för euroområdet vid en viss tidpunkt, och som inte innehåller några andra komplexa strukturer.

2. Även skuldinstrument med ett kapitalbelopp som har en koppling till endast ett inflationsindex för euroområdet vid en viss tidpunkt tillåts, förutsatt att kupongstrukturen definieras i artikel 63.1 b fjärde strecksatsen och har en koppling till samma inflationsindex för euroområdet.

▼B

3. Tillgångar med warranter eller andra liknande rättigheter godtas inte.

▼M1

Artikel 63

Godkända kupongstrukturer för omsättbara tillgångar

▼M4

1. ►M9 För att vara godtagbara måste skuldinstrument fram till en slutlig inlösen ha en av följande kupongstrukturer: ◄

a) fast kupong, nollkupong eller kupong med räntetrappa med förutbestämda kupongbetalningar och förutbestämt kupongvärde,

b) en kupong med rörlig ränta som har följande struktur: kupongränta = (referensränta * l) ± x, med f ≤ kupongränta ≤ c, där

▼M9

i) referensräntan är endast en av följande vid en viss tidpunkt:

— en europenningmarknadsränta, t.ex. den korta euroräntan (€STR) (inklusive sammansatt eller genomsnittlig dagsränta för €STR), Euribor, LIBOR eller liknande index; för den första och/eller sista kupongen kan referensräntan vara en linjär interpolering mellan två löptider av samma europenningmarknadsränta, t.ex. en linjär interpolering mellan två olika löptider för Euribor,

— en konstant swappränta till förfallodagen, t.ex. CMS, EIIS-DA, EUSA,

— avkastningen på en av euroområdets statsobligationer eller ett index för flera av euroområdets statsobligationer som har en löptid på högst ett år,

— ett inflationsindex för euroområdet,

▼M4

ii) om f (golv), c (tak), l (hävstångsfaktor/faktor för minskad hävstång) och x (marginal) finns angivna, är dessa tal antingen förutbestämda vid emissionen, eller kan endast förändras över tid enligt en vid emissionen fastställd plan, där l överstiger noll under tillgångens hela löptid. För rörliga kuponger med en referensränta för inflationsindex ska l vara lika med ett, eller

▼M9

c) kuponger med räntetrappa eller rörliga kuponger vars räntetrappa är kopplade till olika hållbarhetsmål, förutsatt att en oberoende tredje part verifierar att emittenten uppfyller hållbarhetsmålen i enlighet med skuldinstrumentets villkor.

▼M1

2. Kupongstrukturer som inte uppfyller kraven enligt punkt 1 godtas inte, detta inkluderar fall där endast vissa delar av avkastningen (t.ex. en överkurs) inte uppfyller kraven.

▼M1

3. När man inom ramen för denna artikel bedömer huruvida en kupong är fast med räntetrappa eller rörlig med räntetrappa ska bedömningen göras utifrån tillgångens hela löptid med både ett framåtblickande och ett tillbakablickande perspektiv.

4. För att godtas får en kupongstruktur inte ge emittenten några valmöjligheter, dvs. det får ej vara möjligt för emittenten att besluta om ändring av kupongstrukturen under tillgångens hela löptid, baserat på ett framåtblickande och ett tillbakablickande perspektiv.

▼B

Artikel 64

Omsättbara tillgångar ska inte vara efterställda

Godtagbara skuldinstrument får ej medföra någon rätt till kapital och/eller ränta som är efterställd andra skuldinstrument som emittenten gett ut.

▼M9

Artikel 64a

Andra omsättbara tillgångar än värdepapper med bakomliggande tillgångar och säkerställda obligationer

1. För att vara godtagbara måste andra omsättbara tillgångar än värdepapper med bakomliggande tillgångar, säkerställda obligationer reglerade genom lagstiftning och *multi cédulas* vara åtaganden utan säkerhet för både emittent och borgensman. För omsättbara tillgångar med mer än en emittent eller mer än en borgensman ska kravet i detta stycke gälla för varje emittent och borgensman.

2. Säkerställda omsättbara tillgångar som var godtagbara före den 1 januari 2021, men som inte uppfyller godtagbarhetskraven enligt denna artikel ska även fortsättningsvis godtas fram till och med den 1 januari 2026, förutsatt att de uppfyller alla övriga godtagbarhetskriterier för omsättbara tillgångar. Med avvikelse från den första meningen i detta stycke ska säkerställda obligationer som varken är säkerställda genom lagstiftning eller *multi-cédulas* inte godtas från och med den 1 januari 2021.

▼B

Artikel 65

Omsättbara tillgångars denomineringsvaluta

För att vara godtagbara måste skuldinstrument vara denominerade i euro eller i någon av de tidigare valutorna i de medlemsländer som har infört euron.

Artikel 66

Omsättbara tillgångars emissionsort

▼M6

1. Med beaktande av punkt 2 måste skuldinstrument för att vara godtagbara ha emitterats inom EES hos en centralbank eller ett godkänt värdepappersavvecklingssystem.

▼B

2. Skuldinstrument som emitteras eller garanteras av ett icke-finansiellt företag för vilket det saknas en kreditbedömning från ett godkänt ECAI för emissionen, emittenten eller borgensmannen, måste emissionsorten ligga inom euroområdet.

▼M6

3. Internationella skuldinstrument som emitterats genom de internationella värdepapperscentralerna ska uppfylla nedanstående kriterier.

a) Internationella innehavarinstrument som emitterats i s.k. new global note-form och de måste deponeras hos en Common Safekeeper som är en internationell värdepapperscentral eller en värdepapperscentral som bedriver ett godkänt värdepappersavvecklingssystem. Detta krav gäller inte för internationella innehavarinstrument som emitterats i classic global-note-form före den 1 januari 2007 samt fungibla tap-emissioner av sådana instrument som emitterats under samma ISIN-kod oavsett datum för tap-emissionen.

b) Internationella skuldinstrument som emitterats i global registrerad form måste emitteras enligt den nya förvaringsstrukturen för internationella skuldinstrument. Detta gäller inte för internationella skuldinstrument som emitterats i global registrerad form före den 1 oktober 2010.

c) Internationella skuldinstrument i ”individual note”-form godtas inte utom om de emitterats i denna före den 1 oktober 2010.

▼B

Artikel 67

Avvecklingsförfaranden för omsättbara tillgångar

▼M6

1. För att vara godtagbara måste skuldinstrument vara överförbara i kontobaserad form och innehas och avvecklas i medlemsstater som har euron som valuta genom ett konto hos en nationell centralbank eller ett godkänt värdepappersavvecklingssystem så att fullgörelse och realisering av säkerheter styrs av lagstiftningen i en medlemsstat som har euron som valuta.

1a. Därutöver ska, om användningen av sådana skuldinstrument involverar trepartsförvaltning av säkerheter, inhemskt eller över landsgränser, sådana tjänster tillhandahållas av en trepartsagent som godkänts enligt dokumentet *Eurosystem standards for the use of triparty agents (TPAs) in Eurosystem credit operations* som publiceras på ECB:s webbplats.

2. Om den värdepapperscentralen där värdepapperet emitterats inte är densamma som där värdepapperet innehas, måste värdepappersavvecklingssystemet som bedrivs av dessa två värdepapperscentraler vara sammankopplade genom en godkänd förbindelse i enlighet med artikel 150.

▼B

Artikel 68

Godkända marknader för omsättbara tillgångar

1. För att godtas måste skuldinstrument vara upptagna till handel på en reglerad marknad enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ([1]), eller vara noterade på vissa godkända icke-reglerade marknader.

2. ECB ska publicera en förteckning över godkända icke-reglerade marknader på sin webbplats och uppdatera denna minst en gång per år.

3. Eurosystemets bedömning av icke reglerade marknader baseras på tre principer – säkerhet, transparens och tillgänglighet enligt nedanstående.

a) Säkerhet avser säkerhet vad gäller transaktioner, speciellt säkerhet om transaktioners giltighet och genomförbarhet.

b) Transparens avser fri tillgång till information om marknadens regler för förfarande och verksamhet, tillgångarnas finansiella kännetecken, prisbildningsmekanismen samt relevanta priser och kvantiteter, t.ex. noteringar, räntor, handelsvolymer, utestående belopp.

c) Tillgänglighet avser Eurosystemets möjlighet att delta i och ha tillgång till marknaden. En marknad bedöms vara tillgänglig om dess regler och verksamhet ger Eurosystemet möjlighet att erhålla information och genomföra transaktioner för förvaltningen av säkerheter när så behövs.

4. Urvalsprocessen för icke-reglerade marknader styrs uteslutande av Eurosystemets behov av att tillvarata sina säkerheter och avser inte att bedöma de olika marknadernas inneboende kvalitet.

Artikel 69

Typ av emittent eller borgensman för omsättbara tillgångar

▼M6

1. För att vara godtagbara ska skuldinstrument emitteras eller garanteras av centralbanker i medlemsstaterna, enheter i den offentliga sektorn, organ, kreditinstitut, andra finansiella företag än kreditinstitut, icke-finansiella företag, multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer. För omsättbara tillgångar med fler än en emittent gäller detta krav för varje emittent.

▼M7

_____

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

▼M6

3. Skuldinstrument som emitteras eller garanteras av investeringsfonder ska ej godtas.

▼B

Artikel 70

Emittentens eller borgensmannens hemvist

▼M6

1. För att ett skuldinstrument ska vara godtagbart måste emittenten vara etablerad inom EES eller i ett G10-land utanför EES, med beaktande av de undantag som framgår av punkterna 3–6 i denna artikel och artikel 81a punkt 4. För omsättbara tillgångar med fler än en emittent gäller detta krav för varje emittent.

▼B

2. För att ett skuldinstrument ska vara godtagbart måste borgensmannen vara etablerade inom EES, utom om en garanti inte är nödvändig för att uppfylla kreditkvalitetskraven för ett specifikt skuldinstrument, med beaktande av de undantag som framgår av punkterna 3 och 4. Möjligheten att använda en ECAI-bedömning av borgensmannen för att uppfylla kreditkvalitetskraven för specifika skuldinstrument framgår av artikel 84.

3. Skuldinstrument som emitteras eller garanteras av ett icke-finansiellt företag för vilket det saknas en kreditbedömning från ett godkänt ECAI för emissionen, emittenten eller borgensmannen, måste emittenten eller borgensmannen vara etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta.

▼M7

3a. För skuldinstrument som emitteras eller garanteras av organ, ska emittenten eller borgensmannen vara etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta.

▼B

4. För skuldinstrument som emitteras eller garanteras av multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer gäller inte hemvistkravet och de är godtagbara oavsett av hemvisten.

5. Emittenter av värdepapper med bakomliggande tillgångar ska vara etablerade inom EES i enlighet med artikel 74.

6. Skuldinstrument som emitterats av emittenter etablerade i G10-länder utanför EES kan bara godtas om Eurosystemet har säkerställt att dess rättigheter på lämpligt sätt skyddas av lagarna i det relevanta G10-landet utanför EES. I sådana fall måste ett rättsligt utlåtande lämnas till den berörda nationella centralbanken, i en form som är godtagbar för Eurosystemet, innan det aktuella skuldinstrumentet kan anses godtagbart.

Artikel 71

Krav på kreditvärdighet för omsättbara tillgångar

Om inget annat anges måste skuldinstrument uppfylla kreditkvalitetskraven i kapitel 2 för att vara godtagbara.

▼B

Avsnitt 2

Specifika godtagbarhetskriterier för vissa typer av omsättbara tillgångar

Underavsnitt 1

Specifika godtagbarhetskriterier för värdepapper med bakomliggande tillgångar

Artikel 72

Godtagbarhetskriterier för värdepapper med bakomliggande tillgångar

För att vara godtagbara för Eurosystemets kreditoperationer måste värdepapper med bakomliggande tillgångar dels uppfylla de allmänna godtagbarhetskriterierna för omsättbara tillgångar som framgår av avsnitt 1, med undantag av de kriterier som framgår av artikel 62 avseende kapitalbelopp, dels de specifika godtagbarhetskriterierna i detta underavsnitt.

Artikel 73

Krav på att kassaflödesgenererande tillgångar ska vara homogena och ha en viss sammansättning

▼M7

1. För att värdepapper med bakomliggande tillgångar ska vara godtagbara, måste alla kassaflödesgenererande tillgångar bakom värdepapperena vara homogena, dvs. det ska vara möjligt att rapportera dem via en av de existerande typerna av mallar för uppgifter på lån-nivå som avses i bilaga VIII, som ska avse en av följande:

a) bolån,

b) lån till små och medelstora företag,

c) billån,

d) konsumentkrediter,

e) leasingkrav,

f) kreditkortsfordringar.

▼B

2. Av de uppgifter som motparten tillhandahåller kan Eurosystemet dra slutsatsen att ett värdepapper med bakomliggande tillgångar inte är homogent.

3. Värdepapper med bakomliggande tillgångar ska inte innehålla några kassaflödesgenererande tillgångar som härrör direkt från det SPV-företag som emitterat värdepapprena med bakomliggande tillgångar.

4. De kassaflödesgenererande tillgångarna får inte, helt eller delvis, faktiskt eller potentiellt, bestå av trancher av andra värdepapper med bakomliggande tillgångar. Detta krav exkluderar inte värdepapper med bakomliggande tillgångar där emissionsstrukturen omfattar två SPV-företag och kravet på ”verklig försäljning” uppfylls avseende dessa två SPV-företag så att de skuldinstrument som emitteras av det andra SPV-företaget täcks direkt eller indirekt av de ursprungliga tillgångarna och samtliga kassaflöden från de kassaflödesgenererande tillgångarna överförs från det första till det andra SPV-företaget.

▼B

5. De kassaflödesgenererande tillgångarna får inte heller, helt eller delvis, faktiskt eller potentiellt, bestå av kreditlänkade obligationer, swappar eller andra derivatinstrument, syntetiska värdepapper eller liknande fordringar. Denna restriktion omfattar inte swappar som används i transaktioner med värdepapper med bakomliggande tillgångar uteslutande för att säkra tillgångar.

▼M6

_____

▼M4

_____

▼B

Artikel 74

Geografiska begränsningar avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar och kassaflödesgenererande tillgångar

1. Emittenter av värdepapper med bakomliggande tillgångar ska vara SPV-företag etablerade inom EES.

2. De kassaflödesgenererande tillgångarna ska härröra från en upphovsman med säte i EES och säljas till SPV-företaget av upphovsmannen eller ett ombud med säte i EES.

▼M7

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska förvaltare av inteckningar eller fordringar jämställas med ombud.

4. Gäldenärerna och fordringsägarna av de kassaflödesgenererande tillgångarna ska ha sitt säte (eller hemvist om det rör sig om fysiska personer) inom EES. Gäldenärer som är fysiska personer ska ha haft sin hemvist inom EES vid den tidpunkt då de kassaflödesgenererande tillgångarna skapades. Samtliga tillhörande värdepapper ska finnas inom EES och de kassaflödesgenererande tillgångarna ska falla under lagstiftningen i ett EES-land.

▼B

Artikel 75

SPV-företagets förvärv av kassaflödesgenererande tillgångar

1. SPV-företagets förvärv av kassaflödesgenererande tillgångar ska omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat.

2. De kassaflödesgenererande tillgångarna ska ha förvärvats av SPV-företaget från upphovsmannen eller ett ombud i enlighet med artikel 74.2 på ett sätt som Eurosystemet anser vara en ”verklig försäljning” som kan göras gällande mot tredje part, och som är utom räckhåll för upphovsmannen och dennes fordringsägare, eller för ombudet och dennes fordringsägare, även för det fall upphovsmannen eller ombudet blir insolvent.

▼B

Artikel 76

Bedömning av clawback-bestämmelser för värdepapper med bakomliggande tillgångar

1. Värdepapper med bakomliggande tillgångar ska bara godtas om Eurosystemet har säkerställt att dess rättigheter på lämpligt vis skyddas mot clawback-bestämmelser som Eurosystemet bedömer vara relevanta i respektive EES-lands lagstiftning. För detta ändamål kan Eurosystemet, innan värdepapper med bakomliggande tillgångar kan godtas, kräva:

a) ett oberoende rättsligt utlåtande i en form som är godtagbar för Eurosystemet där det fastställs vilka clawback-bestämmelser som är tillämpliga i det aktuella landet, och/eller

b) andra dokument, t.ex. ett solvensintyg från överlåtaren för den kritiska perioden, vilket är en viss period under vilken en konkursförvaltare kan ogiltigförklara en försäljning av kassaflödesgenererande tillgångar som täcker värdepapper med bakomliggande tillgångar.

2. Clawback-bestämmelser som Eurosystemet anser vara allvarliga och därför inte acceptabla är till exempel

a) bestämmelser som innebär att konkursförvaltaren kan ogiltigförklara en försäljning av kassaflödesgenererande tillgångar som täcker värdepapper med bakomliggande tillgångar enbart på grundval av att den har genomförts under den kritiska perioden, enligt punkt 1, innan säljaren förklarats insolvent, eller

b) bestämmelser som innebär att mottagaren endast kan förhindra en sådan ogiltigförklaring genom att styrka att han ej hade kännedom om att säljaren var insolvent vid tidpunkten för försäljningen.

För detta kriterium kan säljaren vara upphovsmannen eller ombudet, beroende på transaktionens art.

Artikel 77

Trancher av värdepapper med bakomliggande tillgångar får ej vara efterställda

1. Endast sådana trancher eller undertrancher av värdepapper med bakomliggande tillgångar som inte är efterställda andra trancher av samma emission under tillgångens livstid är godtagbara.

2. En tranch eller undertranch betraktas som inte efterställd andra trancher eller undertrancher av samma emission om, i enlighet med betalningsprioritet och, i förekommande fall efter leverans av ett verkställighetsmeddelande enligt vad som framgår av prospektet, ingen annan tranch eller undertranch ges prioritet att erhålla betalning (kapital och ränta) före den tranchen eller undertranchen, och således en sådan tranch eller undertranch är sist att ta förluster bland olika trancher eller undertrancher.

▼M4

Artikel 77a

Begränsningar av investeringar i värdepapper med bakomliggande tillgångar

Ingen investering av behållningen på en emittents eller ett förmedlande specialföretags konto får enligt transaktionsdokumentationen – helt eller delvis, faktiskt eller potentiellt – bestå av trancher av andra värdepapper med bakomliggande tillgångar, kreditlänkade obligationer, swappar eller andra derivatinstrument, syntetiska värdepapper eller liknande fordringar.

▼B

Artikel 78

Uppgifter på lånenivå avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar

▼M9

1. Omfattande och standardiserade uppgifter på lån-nivå om den pool av kassaflödesgenererande tillgångar som ligger till grund för värdepapperen med bakomliggande tillgångar ska tillhandahållas i enlighet med de förfaranden som framgår av bilaga VIII.

_____

▼B

Artikel 79

Uppgifter om värdepapper med bakomliggande tillgångar

Eurosystemet förbehåller sig rätten att kräva klargörande och/eller rättslig bekräftelse av varje tredje part som den anser vara relevant, bl.a. men inte uteslutande emittenten, upphovsmannen och/eller arrangör som Eurosystemet anser nödvändig för att bedöma godtagbarheten av värdepapper med bakomliggande tillgångar och med avseende på tillhandahållandet av uppgifter på lån-nivå. Om en tredje part inte uppfyller en viss begäran, kan Eurosystemet besluta att inte godkänna värdepapprena med bakomliggande tillgångar som säkerhet eller tillfälligt upphäva godtagbarheten av sådana säkerheter.

Underavsnitt 2

Specifika godtagbarhetskriterier för säkerställda obligationer som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar

▼M9

Artikel 80

Godtagbarhetskriterier för säkerställda obligationer som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar

1. Utan att detta påverkar godtagbarheten för säkerställda obligationer enligt artikel 64a, är säkerställda obligationer reglerade genom EES-lagstiftning och med värdepapper som bakomliggande tillgångar enbart godtagbara förutsatt att säkerhetspoolen för dessa obligationer (i punkterna 1–4 kallad ”säkerhetsmassan”) enbart omfattar värdepapper med bakomliggande tillgångar som uppfyller alla följande kriterier:

▼M9

a) De kassaflödesgenererande tillgångar som täcker värdepapperen med bakomliggande tillgångar ska uppfylla kriterierna i artikel 129.1 d–f i förordning (EU) nr 575/2013.

b) De kassaflödesgenererande tillgångarna härrör från en enhet med nära förbindelser till emittenten enligt vad som framgår av artikel 138.

c) De används som tekniska verktyg för att överföra bolån eller garanterade fastighetslån från upphovsenheten till säkerhetsmassan.

2. Med beaktande av punkt 4 ska de nationella centralbankerna använda följande åtgärder för att verifiera att säkerhetsmassan inte innehåller värdepapper med bakomliggande tillgångar som inte uppfyller punkt 1.

a) De nationella centralbankerna ska kvartalsvis kräva att emittenten gör en självcertifiering och bekräftar att säkerhetsmassan inte innehåller värdepapper med bakomliggande tillgångar som inte uppfyller punkt 1. De nationella centralbankernas begäran om självcertifiering ska undertecknas av emittentens VD, finanschef eller en chef på motsvarande nivå, eller av en firmatecknare å deras vägnar.

b) De nationella centralbankerna ska årligen i efterhand kräva en bekräftelse från externa revisorer eller emittentens granskare av säkerhetspoolen där det framgår att säkerhetsmassan under granskningsperioden inte innehållit värdepapper med bakomliggande tillgångar som inte uppfyller punkt 1.

3. Om emittenten inte uppfyller en viss begäran eller om Eurosystemet bedömer svaret som felaktigt eller ofullständigt i sådan utsträckning att man inte kan verifiera huruvida säkerhetsmassan uppfyller kriterierna enligt punkt 1, ska Eurosystemet besluta att inte godkänna säkerställda obligationer reglerade genom EES-lagstiftning som säkerheter eller tillfälligt upphäva godtagbarheten.

4. Om den tillämpliga lagstiftningen eller prospektet förbjuder att man inkluderar värdepapper med bakomliggande tillgångar som inte uppfyller kriterierna enligt punkt 1 för att inkluderas i säkerhetsmassan, krävs ingen verifiering enligt punkt 2.

5. För tillämpning av punkt 1 b ska nära förbindelser fastställas vid den tidpunkt då bättre rangordnade delar i värdepapperet med bakomliggande tillgångar överförs till säkerhetsmassan för den säkerställda obligationen reglerad genom EES-lagstiftning.

6. Säkerhetsmassan för säkerställda obligationer reglerade genom lagstiftning i ett G10-land utanför EES får inte omfatta värdepapper med bakomliggande tillgångar.

▼B

Underavsnitt 3

Specifika godtagbarhetskriterier för skuldcertifikat som emitterats av Eurosystemet

Artikel 81

Godtagbarhetskriterier för skuldcertifikat som emitterats av Eurosystemet

1. Skuldcertifikat som emitterats av ECB eller de nationella centralbankerna innan deras respektive medlemsstat infört euron som valuta är godtagbara som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.

2. Skuldcertifikat som emitterats av Eurosystemet omfattas inte av de kriterier som framgår av detta kapitel.

▼M4

Underavsnitt 4

Specifika godtagbarhetskriterier för vissa skuldinstrument utan säkerhet

▼M6

Artikel 81a

Godtagbarhetskriterier för vissa skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av kreditinstitut eller värdepappersföretag eller av enheter till vilka dessa har nära förbindelser

1. Med avvikelse från artikel 64 och förutsatt att de uppfyller alla andra godtagbarhetskriterier, ska nedanstående efterställda skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av kreditinstitut eller värdepappersföretag, eller av enheter med nära förbindelse till dessa enligt artikel 141.3, godtas fram till förfallodagen förutsatt att de emitterats före den 31 december 2018 och att de varken är efterställda på grund av avtal enligt definitionen i punkt 2 eller på grund av strukturella skäl enligt punkt 3:

▼M7

— skuldinstrument som emitterats av organ,

▼M6

— skuldinstrument som garanteras av ett offentliga organ i unionen med rätt att ta ut skatt genom en garanti som uppfyller de villkor som framgår artikel 114.1–114.4 och artikel 115.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 betyder efterställd på grund av avtal att detta är baserat på de avtalsvillkoren för skuldinstrumentet utan säkerhet, oavsett huruvida detta erkänns enligt lag.

3. Skuldinstrument utan säkerhet som emitteras av holdingbolag, inklusive förmedlande holdingbolag, som omfattas av nationell lagstiftning som genomför direktiv 2014/59/EU eller liknande återhämtnings- och resolutionsramar, ska ej godtas.

▼M6

4. Vad gäller skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av kreditinstitut eller värdepappersföretag, eller av enheter med nära förbindelse till dessa enligt artikel 141.3, andra än skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer som avses i artikel 70.4, ska emittenten vara etablerad i unionen.

▼M7

_____

▼B

KAPITEL 2

EUROSYSTEMETS KRAV PÅ KREDITVÄRDIGHET FÖR OMSÄTTBARA TILLGÅNGAR

Artikel 82

Eurosystemets krav på kreditvärdighet för omsättbara tillgångar

1. Utöver de allmänna kraven enligt artikel 59 och de specifika kraven enligt artikel 84 ska omsättbara tillgångar uppfylla nedanstående kreditkvalitetskrav för att vara godtagbara som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.

a) Med undantag för värdepapper med bakomliggande tillgångar, ska alla omsättbara tillgångar ha en kreditbedömning från minst ett godkänt ECAI-system som tar sig uttryck i ett offentligt kreditbetyg som minst motsvarar kreditkvalitetssteg 3 i Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.

b) Värdepapper med bakomliggande tillgångar ska ha en kreditbedömning från minst två olika godkända ECAI-system som tar sig uttryck i två offentliga kreditbetyg, ett från varje ECAI-system, som minst motsvarar kreditkvalitetssteg 2 i Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.

2. Eurosystemet får begära in klargörande som det bedömer som nödvändiga avseende det offentliga kreditbetyget som avses i punkt 1.

Artikel 83

Typer av ECAI-kreditbedömningar som används för rimlighetsbedömningen av omsättbara tillgångar

Följande typer av ECAI-kreditbedömningar från godkända ECAI ska användas när man fastställer huruvida kreditkvalitetskraven för omsättbara tillgångar har iakttagits.

▼M4

a) En ECAI-bedömning av en emission, som hänvisar till en ECAI-kreditbedömning som satts antingen för en emission eller, om det saknas en kreditbedömning för emissionen från samma ECAI, för den program- eller emissionsserie varigenom tillgången emitteras. En ECAI-bedömning för en program- eller emissionsserie är endast relevant om den avser den aktuella tillgången och ECAI uttryckligen och otvetydigt har kopplat bedömningen till tillgångens ISIN-kod, och det inte föreligger någon annan kreditbedömning för emissionen från samma ECAI. För ECAI-kreditbedömningar av emissionen ska Eurosystemet inte beakta tillgångens ursprungliga löptid.

▼B

b) En ECAI-bedömning av en emittent – denna hänvisar till en ECAI-kreditvärdering som satts för en emittent. För ECAI-bedömningar av emittenter ska Eurosystemet göra en uppdelning utifrån tillgångens ursprungliga löptid vad gäller den godtagbara ECAI-kreditvärderingen. En uppdelning ska göras efter:

   i) kortfristiga tillgångar, dvs. tillgångar med en ursprunglig löptid på högst 390 dagar, och

   ii) långfristiga tillgångar, dvs. tillgångar med en ursprunglig löptid på mer än 390 dagar. För kortfristiga tillgångar är kortfristiga och långfristiga ECAI-bedömningar av emittenten godtagbara. För långfristiga tillgångar är endast långfristiga ECAI-bedömningar av emittenten godtagbara.

c) En ECAI-bedömning av en borgensman – denna hänvisar till en ECAI-kreditvärdering som satts för en borgensman, om garantin uppfyller de krav som fastställs i avdelning IV. För ECAI-bedömningar av borgensmän ska Eurosystemet inte beakta tillgångens ursprungliga löptid. Endast långfristiga ECAI-bedömningar av borgensmän är godtagbara.

Artikel 84

Rangordning av ECAI-kreditbedömningar av omsättbara tillgångar

För omsättbara tillgångar ska ECAI-kreditbedömningar som bedömer huruvida en tillgång uppfyller kreditkvalitetskraven beaktas av Eurosystemet enligt nedanstående regler.

a) För andra omsättbara tillgångar än sådana som emitterats av stat, delstat eller kommun, organ, multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer, samt för värdepapper med bakomliggande tillgångar, ska nedanstående regler tillämpas:

   i) Eurosystemet ska i första hand beakta ECAI-bedömningar av en emission och först därefter ECAI-bedömningar av emittent eller borgensman. Utan att det påverkar tillämpningen av denna prioritetsordning, i enlighet med artikel 82.1 a, måste minst en ECAI-kreditvärdering överensstämma med Eurosystemets tillämpliga kreditkvalitetskrav.

▼B

ii) Om det finns flera ECAI-bedömningar för samma emission tillämpas först-bäst-regeln, dvs. den bästa ECAI-bedömningen för emissionen beaktas av Eurosystemet. Om bedömningen för emissionen enligt först-bäst-principen inte når upp till Eurosystemets kvalitetsutveckling för omsättbara tillgångar är tillgången inte godtagbar, även om det finns en garanti som är godtagbar enligt avdelning IV.

▼M6

iii) Om det saknas en ECAI-bedömning eller, när det gäller säkerställda obligationer, en bedömning av emissionen som uppfyller kraven enligt bilaga IXb, får en ECAI-bedömning av emittenten eller borgensmannen beaktas av Eurosystemet. Om det finns flera ECAI-bedömningar av emittenten eller borgensmannen för samma emission tillämpas först-bäst-regeln, dvs. den bästa av ECAI-bedömningarna ska beaktas av Eurosystemet.

▼B

b) För omsättbara tillgångar som emitterats av stat, delstat eller kommun, organ, multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer ska nedanstående regler tillämpas:

i) I enlighet med artikel 82.1 a, måste minst en ECAI-kreditvärdering överensstämma med Eurosystemets tillämpliga kreditkvalitetskrav. Eurosystemet ska endast beakta ECAI-bedömningar av emittent eller borgensman.

ii) Om det finns flera ECAI-bedömningar av emittenten eller borgensmannen tillämpas först-bäst-regeln, dvs. den bästa av bedömningarna beaktas av Eurosystemet.

iii) Säkerställda obligationer som emitteras av organ ska inte bedömas enligt de regler som framgår av denna punkt utan enligt punkt a ovan.

c) För värdepapper med bakomliggande tillgångar ska följande regler tillämpas:

i) I enlighet med artikel 82.1 b, ska minst två ECAI-kreditbedömningar överensstämma med Eurosystemets tillämpliga kreditkvalitetskrav. Eurosystemet ska endast beakta ECAI-bedömningar av emissioner.

ii) Om det finns fler än två ECAI-bedömningar av emissionen tillämpas den bästa och den näst bästa bedömningen av Eurosystemet.

Artikel 85

Värdepapper med flera emittenter

För värdepapper med flera emittenter ska de tillämpliga ECAI-bedömningarna av emittenterna bestämmas utifrån varje emittents potentiella ansvar enligt följande:

▼B

a) om alla emittenter är solidariskt ansvariga för alla andra emittenters skyldigheter enligt emission eller, i tillämpliga fall, program- eller emissionsserien, ska den ECAI-bedömningen av emittenterna med högst betyg enligt först-bäst-principen tillämpas bland de aktuella emittenterna, eller

b) om någon emittent inte är solidariskt ansvarig för alla andra emittenters skyldigheter enligt emission eller, i tillämpliga fall, program- eller emissionsserien, ska den ECAI-bedömningen av en emittent med lägst betyg tillämpas bland de aktuella emittenterna.

Artikel 86

Kreditbetyg i andra valutor

När det gäller ECAI-bedömningar av emittenter, godtas bedömningar i utländsk valuta. Om tillgången är denominerad i emittentens inhemska valuta, godtas även bedömningar i lokal valuta.

Artikel 87

Kreditkvalitetsbedömning av omsättbara tillgångar om det saknas en kreditbedömning från ett godkänt ECAI

1. Om det inte finns någon lämplig kreditbedömning från ett godkänt ECAI-system för emissionen, emittenten eller borgensmannen, enligt vad som föreskrivs i artikel 84 punkt a eller b, ska en implicit kreditbedömning av de omsättbara tillgångarna (med undantag för värdepapper med bakomliggande tillgångar) göras av Eurosystemet i enlighet med anvisningarna i punkterna 2 och 3. Denna implicita kreditbedömning ska uppfylla Eurosystemets kreditkvalitetskrav.

▼M6

2. Om skuldinstrumenten emitterats eller garanteras av en regional regering, en lokal myndighet eller ett ”offentligt organ” enligt definitionen i artikel 4.1.8 i förordning (EU) nr 575/2013 (nedan kallat *CRR offentligt organ*) med hemvist i en medlemsstat som har euron som valuta, ska kreditbedömningen göras av Eurosystemet enligt nedanstående regler.

a) När det gäller emittenter eller borgensmän som är en regional regering, lokal myndighet eller ett CRR offentligt organ, som när det gäller kapitalkrav enligt artiklarna 115.2 eller 116.4 i förordning (EU) nr 575/2013 kan behandlas på samma sätt som staten i den jurisdiktion där de är etablerade: skuldinstrument som emitteras eller garanteras av dessa enheter ska åsättas ett kreditkvalitetssteg som motsvarar det bästa kreditbetyget som ett godkänt ECAI gett staten i den jurisdiktion där enheterna är etablerade.

b) När det gäller emittenter eller borgensmän som är en regional regering, lokal myndighet och CRR offentligt organ som inte avses i punkt a, ska skuldinstrument som emitteras eller garanteras av dessa enheter åsättas ett kreditkvalitetssteg som motsvarar ett kreditkvalitetssteg under det bästa kreditbetyget som ett godkänt ECAI gett staten i den jurisdiktion där enheterna är etablerade.

▼M9

c) Om emittent eller borgensman är en ”enhet inom den offentliga sektorn” enligt definitionen i artikel 2.75 och inte avses i punkterna a och b, ska man inte göra någon implicit kreditbedömning och de skuldinstrument som emitteras eller garanteras av dessa enheter ska behandlas på samma sätt som skuldinstrument som emitteras eller garanteras av enheter i den privata sektorn, dvs. som att de inte har någon lämplig kreditbedömning.

3. Om skuldinstrumenten emitterats eller garanteras av icke-finansiella företag etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta, ska Eurosystemet göra kreditbedömningen baserat på de regler för kreditkvalitetsbedömning av kreditfordringar som framgår av kapitel 2 i avdelning III, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 61.1.

▼M6

Tabell 9

Implicita kreditkvalitetsbedömningar för emittenter eller borgensmän utan ECAI-kreditkvalitetsbedömning

	Fördelning av emittenter eller borgensmän enligt förordning (EU) nr 575/2013 (CRR (*))	ECAF:s härledning av den implicita kreditkvalitetsbedömningen av emittent eller borgensman som hör till motsvarande klass
Klass 1	Regionala regeringar, lokala myndigheter och CRR offentliga organ som av de behöriga myndigheterna, när det gäller kapitalkrav, behandlas på samma sätt som staten i enlighet med artiklarna 115.2 och 116.4 i förordning (EU) nr 575/2013.	Allokeras ECAI-kreditkvalitetsbedömning för staten inom vars jurisdiktion enheten är etablerad
Klass 2	Regionala regeringar, lokala myndigheter och CRR offentliga organ	ECAI kreditkvalitetsbedömning som är ett kreditkvalitetssteg (*) under ECAI:s kreditkvalitetsbedömning för staten inom vars jurisdiktion enheten är etablerad
Klass 3	Enhet inom den offentliga sektorn enligt definitionen i artikel 2.75 är inte CRR offentliga organ	►M9 Behandlas som emittenter eller gäldenärer från den privata sektorn, dvs. deras omsättbara tillgångar är inte godtagbara ◄

(*) Förordning (EU) nr 575/2013, benämns även CRR i denna tabell.
(**) Information om kreditkvalitetssteg offentliggörs på ECB:s webbplats.

▼B

Artikel 88

Ytterligare kreditkvalitetskrav för värdepapper med bakomliggande tillgångar

1. För värdepapper med bakomliggande tillgångar ska kreditkvaliteten bedömas utifrån en offentlig emissionsbedömning som förklaras i en offentligt tillgänglig kreditratingrapport, t.ex. en emissionsrapport. Den offentligt tillgängliga kreditratingrapporten ska bland annat innehålla en omfattande analys av strukturella och rättsliga aspekter, en detaljerad bedömning av säkerhetspoolen, en analys av deltagarna i transaktionen samt en analys av andra relevanta aspekter av transaktionen.

▼B

2. Utöver vad som anges i punkt 1, krävs att ett godkänt ECAI regelbundet publicerar rapporter för värdepapper med bakomliggande tillgångar. Dessa rapporter ska publiceras senast fyra veckor efter dagen för kupongbetalningen avseende värdepapprena med bakomliggande tillgångar. Referensdatum för dessa rapporter är dagen för den senaste kupongbetalningen utom för värdepapper med bakomliggande tillgångar där kupongbetalning sker månadsvis, i detta fall ska rapporten publiceras minst en gång per kvartal. Rapporterna ska som minimum innehålla en uppdatering av nyckeldata, t.ex. säkerhetspoolens sammansättning, transaktionens deltagare, kapitalstruktur samt uppgifter om prestanda.

AVDELNING III

GODTAGBARHETSKRITERIER OCH KRAV PÅ KREDITVÄRDIGHET AVSEENDE ICKE-OMSÄTTBARA TILLGÅNGAR

KAPITEL 1

Godtagbarhetskriterier för icke-omsättbara tillgångar

Avsnitt 1

Godtagbarhetskriterier för kreditfordringar

Artikel 89

Godtagbara typer av tillgångar

1. Godtagbara typer av tillgångar ska vara en kreditfordring som är en skuldförbindelse från en gäldenär till en motpart.

2. Sådana kreditfordringar som har en ”minskande balans”, dvs. där kapitalet och räntan betalas av enligt en förutbestämd plan samt även utnyttjade kreditramar är godtagbara former av kreditfordringar.

3. Checkräkningskrediter, kreditlöften och ej dragna kreditutfästelser, till exempel ej utnyttjade faciliteter av återkommande kreditfordringar, som tillåter utnyttjande av en kredit men inte i sig är någon kreditfordring, är ej godtagbara former av kreditfordringar.

4. Ett syndikerat lån är en godtagbar form av kreditfordring. I detta avsnitt avses med syndikerat lån en kreditfordring som är resultatet av att en borgenär deltar i ett lån som beviljas av en grupp borgenärer som ingår i ett syndikat.

5. En kreditfordran som beviljas i ett annat sammanhang än en normal lånerelation kan utgöra en godtagbar tillgångstyp. En fordran som ingår i vissa typer av leasing- eller factoringstrukturer kan utgöra en godtagbar tillgångstyp, om den utgör en kreditfordran. Fordringar som köps inom ramen för factoring utgör endast en godtagbar tillgångstyp om de faktiskt utgör en kreditfordran, och inte någon annan typ av fordran, t.ex. avseende anskaffningspris.

▼M7

Artikel 90

Kapitalbelopp och kupongbetalningar avseende kreditfordringar

▼M9

För att vara godtagbara ska kreditfordringar uppfylla följande krav från och med tidpunkten då de mobiliseras och fram till slutlig inlösen eller demobilisering:

a) har de ett fast, villkorslöst kapitalbelopp, och

▼M7

(b) ►M9 en ränta som är antingen: ◄

i) en ”nollkupongare”,

ii) fast,

iii) rörlig, dvs. kopplad till en referensränta och med följande struktur: kupongränta = (referensränta ± x, med f ≤ kupongränta ≤ c, där:

— referensräntan är endast en av följande vid en viss tidpunkt:

▼M9

— en europenningmarknadsränta, t.ex. €STR (inklusive sammansatt eller genomsnittlig dagsränta för €STR), Euribor, LIBOR eller liknande index,

▼M7

— en konstant swappränta till förfallodagen, t.ex. CMS, EIISDA, EUSA,

— avkastningen på en av euroområdets statsobligationer eller ett index för flera av euroområdets statsobligationer

— om f (golv), c (tak), i förekommande fall, och x (marginal) antingen är förutbestämda vid emissionen, eller kan förändras över kreditfordringens livstid, f och/eller c får också fastställas efter kreditfordringens emission, och

c) deras senaste kassaflöde inte var negativt. Om ett negativt kassaflöde uppstår är kreditfordringen inte längre godtagbar vid den tidpunkten. Den kan åter bli godtagbar när kassaflödet inte är negativt, förutsatt att den uppfyller alla andra krav.

▼B

Artikel 91

Kreditfordringar ska inte vara efterställda

Kreditfordringarna får inte ge rätt till kapital och/eller ränta som är efterställda a) de rättigheter som innehas av innehavare av andra skuldförbindelser utan säkerhet från gäldenären inklusive andra andelar eller underandelar av samma syndikerade lån, och b) de rättigheter som innehavare av skuldinstrument från samma emittent har.

Artikel 92

Krav på kreditvärdighet för kreditfordringar

Kreditfordringars kvalitet bedöms utifrån gäldenärens eller borgensmannens kreditvärdighet. Gäldenärer eller borgensmän ska uppfylla Eurosystemets kreditkvalitetskrav som beskrivs i ECAF:s regler för kreditfordringar som beskrivs i del 4 avdelning III kapitel 2.

▼M8

Artikel 93

Lägsta belopp för kreditfordringar

För inhemsk användning ska kreditfordringarna, vid den tidpunkt då motparten ställer dem som säkerhet, minst uppnå ett tröskelvärde om 0 euro, eller ett högre belopp som den nationella centralbanken fastställer. För gränsöverskridande användning gäller ett lägsta tröskelvärde på 500 000 euro.

▼B

Artikel 94

Kreditfordringars denomineringsvaluta

För att vara godtagbara måste kreditfordringar vara denominerade i euro eller i någon av de tidigare valutorna i de medlemsstater som har euron som valuta.

Artikel 95

Typ av gäldenär eller borgensman

▼M7

1. Gäldenärer och borgensmän bakom godtagbara kreditfordringar ska vara icke-finansiella företag, enheter i den offentliga sektorn (exklusive offentliga finansiella bolag) utvecklingsbanker eller internationella organisationer.

▼B

2. Om en kreditfordring har mer än en gäldenär, ska varje gäldenär vara individuellt och solidariskt ansvarig för att kreditfordringen betalas tillbaka fullt ut.

Artikel 96

Gäldenärens eller borgensmannens geografiska belägenhet

1. Gäldenären bakom en kreditfordring ska vara etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta.

2. Borgensmannen avseende en kreditfordring ska också vara etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta, utom i fall då en

▼B

garanti inte är nödvändig för att uppfylla kreditkvalitetskraven för icke-omsättbara tillgångar eftersom det föreligger en adekvat kreditbedömning av gäldenären.

▼M2

3. För gäldenärer eller borgensmän som är multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer gäller inte bestämmelserna i punkt 1 respektive 2 och de är godtagbara oavsett av hemvisten.

▼B

Artikel 97

Tillämplig rätt

Både kreditavtalet och avtalet mellan motparten som långivare och den nationella centralbanken som mobiliserar kreditfordran som säkerhet måste regleras av lagstiftning i en medlemsstat som har euron som valuta. Därutöver får det finnas sammanlagt högst två länders lagstiftning som tillämpas på

a) motparten,

b) fordringsägaren,

c) kredittagaren,

d) borgensmannen (i förekommande fall),

e) kreditavtalet,

f) avtalet mellan motparten som långivare och den nationella centralbanken som mobiliserar kreditfordran som säkerhet.

Artikel 98

Regler för hantering

Kreditfordringar ska hanteras enligt Eurosystemets förfaranden såsom de fastställs i respektive nationella centralbanks dokumentation.

▼M2

Artikel 99

Ytterligare rättsliga krav för kreditfordringar

1. För att säkerställa att en giltig säkerhet skapas för kreditfordringar och att en kreditfordran snabbt kan realiseras om en motpart fallerar, måste ytterligare rättsliga krav uppfyllas. Dessa rättsliga krav gäller följande:

a) Kontroll av att kreditfordringar existerar.

▼M2

b) Giltigheten av avtalet om mobilisering av kreditfordringar.

c) Full verkan av mobiliseringen gentemot tredje part.

d) Inga begränsningar avseende mobilisering och realisering av kreditfordringar.

e) Inga begränsningar avseende banksekretess och konfidentialitet.

2. Innehållet i dessa rättsliga krav framgår av artiklarna 100–105. Ytterligare detaljer om de nationella rättsordningarnas särdrag framgår av respektive nationella centralbanks nationella dokumentation.

▼M9

Artikel 100

Kontroll av de förfaranden och system som används för att lämna in kreditfordringar

Innan motparten mobiliserar kreditfordringar för första gången ska den nationella centralbanken, alternativt tillsynsmyndigheter eller externa revisorer, kontrollera att motparten tillämpar lämpliga förfaranden för att lämna information till Eurosystemet om kreditfordringar. Förfaranden och system ska därefter kontrolleras minst en gång vart femte år. Om dessa förfaranden eller system ändras i betydande omfattning får en ny kontroll göras.

▼B

Artikel 101

Kontroll av att kreditfordringar existerar

1. De nationella centralbankerna ska vidta åtminstone följande åtgärder för att kontrollera att de kreditfordringar som mobiliseras som säkerhet till Eurosystemet existerar.

a) Minst en gång per kvartal ska de erhålla en skriftlig bekräftelse från motparterna, där dessa försäkrar att

   i) kreditfordringarna existerar (i stället för bekräftelsen kan man även göra en avstämning mot uppgifter i centrala kreditregister, om sådana register finns),

   ii) kreditfordringar uppfyller de godtagbarhetskriterier som tillämpas av Eurosystemet,

   iii) sådana kreditfordringar inte samtidigt används som säkerhet med någon tredje part som förmånstagare och att motparten inte kommer att mobilisera någon kreditfordran och lämna den till någon tredje part,

   iv) denne senast följande arbetsdag meddelar den relevanta nationella centralbanken om alla händelser som i väsentlig grad påverkar avtalsförhållandet mellan motparten och den nationella centralbanken, i synnerhet om förtida, partiella eller fullständiga återbetalningar, nedgraderingar eller väsentliga förändringar i villkoren för kreditfordringen.

▼M9

aa) För kreditfordringar som mobiliseras som säkerhet från och med maj 2021 ska de begära att motparter i tillämpliga fall anger relevanta identifieringskoder för AnaCredit (databas med analytisk kreditdata), (dvs. ID-koden för ”observerad aktör”, ”avtal” och ”instrument”) vilka rapporteras inom ramen för statistikrapporteringskraven i enlighet med Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) ([1]).

▼B

b) De nationella centralbankerna, eller relevanta centrala kreditregister, tillsynsmyndigheter eller externa revisorer, ska göra stickprov av kvaliteten och riktigheten i motparternas skriftliga intyg, antingen genom att infordra originaldokumenten eller genom besök på plats. Den information som kontrolleras för varje kreditfordring ska som ett minimum omfatta de kriterier som medför att en kreditfordring existerar och kan godtas. För motparter som har interna ratingsystem (IRB) som godkänts av ECAF, ska ytterligare kontroller göras av rimlighetsbedömningen av kreditfordringar som omfattar kontrollen av PD avseende gäldenärerna bakom kreditfordringarna som används som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.

2. För kontroller enligt artikel 100 eller punkterna 1 a och 1 b i denna artikel som genomförs av nationella centralbanker, tillsynsmyndigheter, externa revisorer eller centrala kreditregister, måste granskaren vara behörig att genomföra en sådan utredning, antingen på grund av avtal eller gällande nationella regler.

Artikel 102

Giltigheten av avtalet om mobilisering av en kreditfordring

Avtalet om mobilisering av en kreditfordring som säkerhet måste vara giltigt mellan motparten och den berörda nationella centralbanken enligt den nationella lagstiftningen. ►M9 Alla rättsliga formaliteter som krävs för att säkerställa avtalets giltighet och mobiliseringen av en kreditfordran som säkerhet måste, beroende på situationen, uppfyllas av motparten och/eller mottagaren. ◄

Artikel 103

Full verkan av mobiliseringen gentemot tredje part

1. Avtalet om mobilisering av en kreditfordring som säkerhet måste vara giltigt gentemot tredje parter enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen. Alla rättsliga formaliteter för att säkerställa mobiliseringens giltighet måste, beroende på situationen, uppfyllas av motparten och/eller mottagaren.

2. Beroende på den tillämpliga nationella lagstiftningen gäller nedanstående avseende meddelandet till gäldenären.

([1]) Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/867 av den 18 maj 2016 om insamling av detaljerad data om krediter och kreditrisker (ECB/2016/13) (EUT L 144, 1.6.2016, s. 44).

▼B

a) Om det krävs att gäldenären i förväg måste underrättas eller en registrering är nödvändig för mobilisering av en kreditfordring som säkerhet för att mobiliseringen ska få full verkan gentemot tredje part, i synnerhet för att säkerställa den nationella centralbankens förmånsrätt gentemot andra borgenärer, krävs sådan underrättelse eller registrering i förväg eller vid den tidpunkt då kreditfordringen faktiskt mobiliseras som säkerhet.

b) Om gäldenären inte i förväg måste underrättas och någon registrering inte är nödvändig för mobilisering av en kreditfordring som säkerhet i enlighet med punkt a, såsom framgår av den tillämpliga nationella dokumentationen, krävs att gäldenären underrättas i efterhand. En underrättelse av gäldenären i efterhand betyder att denne informeras av motparten eller den nationella centralbanken, såsom framgår av den nationella dokumentationen, om att kreditfordringen mobiliseras som säkerhet av motparten till förmån för den nationella centralbanken direkt efter ett fallissemang eller liknande kredithändelse enligt vad som framgår av den nationella dokumentationen.

c) Den nationella centralbanken kan besluta att kräva underrättelse eller officiell registrering i förväg eller vid tidpunkten för mobiliseringen, även om dessa formaliteter inte krävs för de målen enligt punkt a.

d) För kreditinstrument som är innehavarpapper får den nationella centralbanken kräva att sådana innehavarpapper överlämnas fysiskt till centralbanken eller tredje part i förväg, eller vid den tidpunkt då de faktiskt mobiliseras som säkerhet. Kraven på underrättelse enligt punkterna a och b gäller inte för kreditfordringar som är innehavarpapper.

3. Ovanstående är minimikrav. De nationella centralbankerna får besluta om underrättelse eller registrering i förväg i andra fall än de situationer som beskrivs ovan, inklusive sådana fall som gäller innehavarpapper.

Artikel 104

Inga begränsningar avseende mobilisering och realisering av kreditfordringar

1. Kreditfordringarna ska vara fullt överförbara och kunna mobiliseras utan inskränkning med Eurosystemet som förmånstagare. Kreditfordringsavtalet eller andra avtal mellan motparten och gäldenären ska inte innehålla några förbehåll gällande mobilisering som säkerhet, såvida inte nationell lagstiftning ger Eurosystemet en priviligierad ställning i fråga om mobilisering av säkerheter, oberoende av avtalsenliga restriktioner.

2. Kreditfordringsavtalet eller andra avtal mellan motparten och gäldenären får inte innehålla några begränsningar gällande realiseringen av den kreditfordran som används som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer, inte heller något krav på form, tid eller andra krav gällande realiseringen.

3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 ska bestämmelserna som begränsar överlåtelse av syndikerade lån till en bank, ett finansinstitut eller enheter som regelbundet hanterar eller har upprättats för att ge, förvärva eller investera i lån, värdepapper eller andra finansiella tillgångar, inte anses utgöra någon begränsning avseende realiseringen av kreditfordringen.

▼M4

3a. Från den 1 januari 2018, ska de nationella centralbankerna använda en mekanism som säkerställer att de utesluter risken för kvittning eller reducerar denna avsevärt när de som säkerhet godtar kreditfordringar som uppkommit efter den dagen. Kreditfordringar som uppkommit före den 1 januari 2018 och inte omfattas av den mekanismen får ställas som säkerhet till den 31 december 2019 under förutsättning att de uppfyller övriga godtagbarhetskriterier.

▼B

4. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 ska en s.k. ”facility agent” som utsetts för att ta emot och vidarebefordra betalningar inte anses utgöra någon begränsning avseende mobilisering och realisering av ett syndikerat lån förutsatt att a) agenten är ett kreditinstitut inom unionen, och b) servicerelationen mellan den relevanta syndikatsmedlemmen och agenten kan överföras tillsammans med, eller som en del av, det syndikerade lånet.

Artikel 105

Inga begränsningar avseende banksekretess och konfidentialitet

Motparten och gäldenären ska ha avtalat om att gäldenären ovillkorligen samtycker till att motparten till Eurosystemet överlämnar uppgifter om kreditfordringen och gäldenären som krävs av den nationella centralbanken för att säkerställa att en giltig säkerhet skapas för kreditfordringar samt att kreditfordringarna snabbt kan realiseras om motparten fallerar. Detta krav faller bort om ett obegränsat tillhandahållande av sådan information säkerställs enligt nationell rätt, enligt vad som framgår av den nationella centralbankens dokumentation.

Avsnitt 2

Godtagbarhetskriterier för inlåning med fast löptid

Artikel 106

Godtagbarhetskriterier för inlåning med fast löptid

Inlåning med fast löptid, enligt vad som beskrivs i artikel 12, som innehas av en motpart är godtagbar som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer.

Avsnitt 3

Godtagbarhetskriterier för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

Artikel 107

Godtagbarhetskriterier för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

1. Det måste vara en för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (skuldebrev eller växel) vars säkerhet består av en pool med bolån som inte är fullt värdepapperiserad. Byte av värdepapper i den underliggande poolen måste vara möjligt och det ska finnas en mekanism som garanterar att den nationella centralbanken har prioritet framför fordringsägare, utom de som undantagits på grund av offentlig reglering.

▼B

2. En RMBD måste ha ett fast och villkorslöst kapitalbelopp och en ränta som inte kan resultera i ett negativt kassaflöde.

3. En RMBD ska uppfylla Eurosystemets kreditkvalitetskrav som beskrivs i ECAF:s regler för RMBD som beskrivs i del 4 avdelning III kapitel 2.

4. En RMBD ska emitteras av kreditinstitut som är motparter som är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta.

5. En RMBD ska vara denominerad i euro eller i någon av de tidigare valutorna i de medlemsstater som har euron som valuta.

6. En RMBD-emittent ska åtminstone månadsvis intyga att de bolån som utgör säkerhetspoolen uppfyller de godtagbarhetskriterier som den nationella centralbanken fastställt enligt nationella arrangemang på vilka kreditbedömningen är baserad.

7. Mobilisering, användning samt hanteringförfaranden avseende RMBD omfattas av Eurosystemets förfaranden såsom de fastställs i respektive nationella centralbanks dokumentation.

▼M2

Avsnitt 4

Godtagbarhetskriterier för skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar (DECC)

Artikel 107a

Godtagbara typer av tillgångar

1. Godtagbara typer av tillgångar ska vara skuldförbindelser i enlighet med definitionen av DECC i artikel 2.70a.

▼M7

2. DECC ska ha ett fast och villkorslöst kapitalbelopp samt en kupongstruktur som uppfyller kriterierna i artikel 63. Säkerhetspoolen får endast omfatta kreditfordringar för vilka det finns

a) en särskild ECB DECC-mall för rapportering av uppgifter på lånnivå, eller

b) en ABS-mall för rapportering av uppgifter på lån-nivå i enlighet med artikel 73.

▼M2

3. De underliggande kreditfordringarna ska ha beviljats gäldenärer som är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta. Upphovsmannen ska vara en av Eurosystemets motparter som är etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta, och emittenten ska ha förvärvat kreditfordran från upphovsmannen.

▼M2

▼C1

4. DECC-emittenten ska vara ett specialföretag som är etablerat i en medlemsstat som har euron som valuta. Andra transaktionsparter än emittenten, gäldenärerna för de underliggande kreditfordringarna och upphovsmannen ska vara etablerade inom EES.

▼M2

5. DECC måste vara denominerade i euro eller i någon av de tidigare valutorna i de medlemsstater som har infört euron.

6. Efter att ha genomfört en positiv bedömning ska Eurosystemet godkänna DECC-strukturen som godtagbar säkerhet för Eurosystemet.

7. Tillämplig rätt för DECC, upphovsmannen, gäldenärerna och, i förekommande fall, borgensmannen för de underliggande kreditfordringarna, de underliggande kreditavtalen och varje avtal som säkerställer den direkta eller indirekta överföringen av de underliggande kreditfordringarna från upphovsmannen till emittenten ska vara lagstiftningen i den jurisdiktion där emittenten är etablerad.

8. DECC ska uppfylla de krav i fråga om emissionsort och avvecklingsförfaranden som fastställs i artiklarna 66 och 67.

Artikel 107b

DECC ska inte vara efterställda

DECC får ej medföra någon rätt till kapital och/eller ränta som är efterställd andra skuldinstrument som emittenten gett ut.

Artikel 107c

Krav på kreditvärdighet

En DECC ska uppfylla Eurosystemets kreditkvalitetskrav som anges i del 4 avdelning III kapitel 2 avsnitt 3.

Artikel 107d

Emittentens förvärv av de underliggande kreditfordringarna

Poolen av underliggande kreditfordringar ska ha förvärvats av emittenten från upphovsmannen på ett sätt som Eurosystemet anser vara en ”verklig försäljning” eller likvärdiga med en ”verklig försäljning” som kan göras gällande mot tredje part, och som är utom räckhåll för upphovsmannen och dennes fordringsägare, även för det fall upphovsmannen blir insolvent.

▼M2

Artikel 107e

Transparenskrav för DECC

1. DECC ska uppfylla transparenskrav när det gäller DECC-strukturen respektive de individuella underliggande kreditfordringarna.

2. För DECC-strukturen ska det offentliggöras detaljerad information om nyckeldata för DECC-transaktionerna, med uppgift om parterna i transaktionen, en sammanfattning av DECC:s viktigaste strukturella komponenter, en sammanfattande beskrivning av denna säkerhet samt villkoren för DECC. I samband med sin bedömning får Eurosystemet kräva transaktionsdokumentation och juridiska utlåtanden från varje tredje part som det anser vara relevant, bl.a. men inte uteslutande emittenten och/eller upphovsmannen.

▼M7

3. För de underliggande individuella kreditfordringarna ska omfattande och standardiserade uppgifter på lån-nivå om poolen av underliggande kreditfordringar tillhandahållas i enlighet med de förfaranden och med beaktande av de kontroller som gäller för kassaflödesgenererande tillgångar som ligger till grund för värdepapper med bakomliggande tillgångar som framgår av bilaga VIII, utom vad gäller rapporteringsfrekvens, respektive förlaga för rapportering av uppgifter på lån-nivå och de berörda parternas inlämnande av uppgifter på lån-nivå till ett register över uppgifter på lån-nivå. För att DECC ska vara godtagbara måste alla underliggande kreditfordringar vara homogena, dvs. det ska vara möjligt att rapportera dem med en enda ECB DECC-mall för rapportering av uppgifter på lån-nivå. Efter sin utvärdering av de relevanta uppgifterna får Eurosystemet fastställa att en DECC inte är homogen.

▼M2

4. Uppgifter på lån-nivå ska rapporteras minst månadsvis, och senast en månad efter stoppdatum. Stoppdatum för rapportering av uppgifter på lån-nivå ska vara den sista kalenderdagen i månaden. Om uppgifterna på lån-nivå inte rapporteras eller uppdateras inom en månad efter stoppdatum, ska denna DECC inte längre godtas.

▼M7

5. De krav på uppgiftskvalitet som gäller för ABS ska tillämpas på DECC, vilket också inbegriper den särskilda ECB DECC-mallen för rapportering av uppgifter på lån-nivå. Uppgifter på lån-nivå ska rapporteras på den särskilda ECB DECC-mallen för rapportering av uppgifter på lån-nivå, som offentliggörs på ECB:s webbplats, till:

a) Esmas värdepapperiseringsregister, eller

b) ett register som utsetts av Eurosystemet.

▼M7

5a. Överföringen av uppgifter på lån-nivå om DECC till Esma-register över uppgifter på lån-nivå i enlighet med punkt 5 a ska påbörjas i början av den kalendermånad som följer efter den dag som är tre månader från Esmas aktiveringsdag för rapportering.

Överföringen av uppgifter på lån-nivå om DECC till register som anvisats av Eurosystemet i enlighet med punkt 5 b tillåts fram till slutet av den kalendermånad i vilken den dag infaller som är tre år och tre månader från Esmas aktiveringsdag för rapportering.

Esmas aktiveringsdag ska publiceras på ECB:s webbplats.

▼M2

6. I sin bedömning av godtagbarheten beaktar Eurosystemet a) huruvida obligatoriska uppgifter saknas, och b) hur många enskilda fält med uppgifter på lån-nivå som saknar meningsfullt innehåll.

Artikel 107f

Typer av godtagbara underliggande kreditfordringar

1. Varje underliggande kreditfordran ska uppfylla de godtagbarhetskriterier för kreditfordringar som anges i del 4 avdelning III kapitel 1 avsnitt 1, om inte annat följer av ändringarna i denna artikel.

2. För att säkerställa att en giltig säkerhet skapas för underliggande kreditfordringar, så att emittenten och innehavarna av DECC snabbt kan realisera dessa fordringar om upphovsmannen fallerar, måste ytterligare rättsliga krav uppfyllas i enlighet med punkterna 3–9:

a) Kontroll av att underliggande kreditfordringar existerar.

b) Giltigheten av avtalet om mobilisering av underliggande kreditfordringar.

c) Full verkan av mobiliseringen gentemot tredje part.

d) Inga begränsningar avseende överföringen av underliggande kreditfordringar.

e) Inga begränsningar avseende realiseringen av underliggande kreditfordringar.

f) Inga begränsningar avseende banksekretess och konfidentialitet.

Ytterligare detaljer om de nationella rättsordningarnas särdrag ska framgå av respektive nationella centralbanks nationella dokumentation.

3. Den nationella centralbanken i det land där upphovsmannen är etablerad, eller tillsynsmyndigheterna eller externa revisorer, ska genomföra en engångskontroll av de förfaranden som upphovsmannen tillämpar för att lämna information till Eurosystemet om de underliggande kreditfordringarna.

▼**M2**

4. Den nationella centralbanken i det land där upphovsmannen är etablerad ska vidta åtminstone följande åtgärder för att kontrollera att de underliggande kreditfordringarna existerar:

a) Minst en gång per kvartal ska den erhålla en skriftlig bekräftelse från upphovsmännen där dessa försäkrar att

   i) de underliggande kreditfordringarna existerar (i stället för bekräftelsen kan man även göra en avstämning mot uppgifter i centrala kreditregister, om sådana register finns),

   ii) de underliggande kreditfordringarna uppfyller de godtagbarhetskriterier som tillämpas av Eurosystemet,

   iii) sådana underliggande kreditfordringar inte samtidigt används som säkerhet med någon tredje part som förmånstagare och att upphovsmannen inte kommer att mobilisera några sådana underliggande kreditfordringar som säkerhet och lämna dem till Eurosystemet eller någon tredje part,

   iv) upphovsmannen senast följande affärsdag meddelar den berörda nationella centralbanken om alla händelser som i väsentlig grad påverkar värdet på säkerheten för de underliggande kreditfordringarna, i synnerhet om förtida, partiella eller fullständiga återbetalningar, nedgraderingar eller väsentliga förändringar i villkoren för de underliggande kreditfordringarna.

b) Den nationella centralbank i det land där upphovsmannen är etablerad eller relevanta centrala kreditregister, behöriga banktillsynsmyndigheter eller externa revisorer ska göra stickprov av kvaliteten och riktigheten i upphovsmännens skriftliga intyg, antingen genom att infordra originaldokumenten eller genom besök på plats. Den information som kontrolleras för varje underliggande kreditfordran ska som ett minimum omfatta de kriterier som medför att en underliggande kreditfordran existerar och kan godtas. För upphovsmän som har interna ratingsystem (IRB) som godkänts av ECAF ska ytterligare kontroller göras av kreditkvalitetsbedömningen av underliggande kreditfordringar som omfattar en kontroll av sannolikheten för fallissemang (PD) avseende gäldenärerna bakom de kreditfordringar som utgör säkerhet för DECC och som används som säkerhet vid Eurosystemets kredittransaktioner.

c) För kontroller enligt artikel 107f.3, 107.4 a eller 107.4 b som genomförs av nationella centralbanker i det land där upphovsmannen är etablerad, tillsynsmyndigheter, externa revisorer eller centrala kreditregister måste granskaren vara behörig att genomföra en sådan utredning, antingen på grund av avtal eller gällande nationella regler.

▼**M2**

5. Avtalet om överföringen av de underliggande kreditfordringarna till emittenten eller om mobilisering av dessa kreditfordringar genom överföring, överlåtelse eller panträtt måste vara giltigt mellan emittenten och upphovsmannen och/eller mottagaren/förvärvaren/panthavaren, beroende på situationen, enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen. Alla rättsliga formaliteter som krävs för att säkerställa avtalets giltighet och den giltiga indirekta eller direkta överföringen av de underliggande kreditfordringarna som säkerhet måste uppfyllas av upphovsmannen och/eller mottagaren, beroende på situationen. Beroende på den tillämpliga nationella lagstiftningen gäller nedanstående avseende underrättelse av gäldenären.

a) Det kan ibland krävas att gäldenären underrättas i förväg eller att en registrering är nödvändig för i) den (direkta eller indirekta) överföringen av de underliggande kreditfordringarna till emittenten, eller ii) när motparter mobiliserar DECC som säkerhet till den inhemska nationella centralbanken för att överföringen eller mobiliseringen ska få full verkan mot tredje part, och i synnerhet iii) för att säkerställa emittentens förmånsrätt (med avseende på de underliggande kreditfordringarna) och/eller den inhemska nationella centralbankens förmånsrätt (med avseende på DECC som säkerhet) gentemot andra borgenärer. I så fall krävs sådan underrättelse eller registrering i) i förväg eller vid den tidpunkt då den underliggande kreditfordringen faktiskt överförs (direkt eller indirekt) till emittenten, eller ii) vid den tidpunkt då motparterna mobiliserar DECC som säkerhet för den inhemska nationella centralbanken.

b) Om gäldenären inte i förväg måste underrättas och någon registrering inte är nödvändig i enlighet med punkt a, såsom framgår av den tillämpliga nationella dokumentationen, krävs att gäldenären underrättas i efterhand. En underrättelse av gäldenären i efterhand betyder att denne informeras, såsom framgår av den nationella dokumentationen, om att de underliggande kreditfordringarna överförs eller mobiliseras direkt efter ett fallissemang eller en liknande kredithändelse enligt vad som framgår av den tillämpliga nationella dokumentationen.

c) Punkterna a och b är minimikrav. Eurosystemet får besluta om underrättelse i förväg eller registrering i andra fall än de situationer som beskrivs ovan, inklusive sådana fall som gäller innehavarpapper.

6. De underliggande kreditfordringarna ska vara fullt överförbara och kunna överföras till emittenten utan inskränkning. De underliggande kreditfordringsavtalen eller andra avtal mellan upphovsmannen och gäldenären ska inte innehålla några förbehåll gällande överföringen av säkerhet. De underliggande kreditfordringsavtalen eller andra avtal mellan upphovsmannen och gäldenären ska inte innehålla några förbehåll gällande realiseringen av de underliggande kreditfordringarna, och inte heller några förbehåll i fråga om form, tid eller andra krav gällande realiseringen, så att Eurosystemet ska kunna realisera DECC:s säkerhet.

▼M2

7. Trots vad som sägs i punkt 6 ska bestämmelserna som begränsar överlåtelse av syndikerade lån till en bank, ett finansinstitut eller enheter som regelbundet hanterar eller har upprättats för att ge, förvärva eller investera i lån, värdepapper eller andra finansiella tillgångar, inte anses utgöra någon begränsning avseende realiseringen av underliggande kreditfordringar.

8. Trots vad som sägs i punkterna 6 och 7 ska en s.k. facility agent som utsetts för att ta emot och vidarebefordra betalningar samt administrera lånet inte anses utgöra någon begränsning avseende överföring och realisering av ett syndikerat lån förutsatt att

a) agenten är ett kreditinstitut som är beläget i en medlemsstat, och

b) servicerelationen mellan den relevanta syndikatsmedlemmen och agenten kan överföras tillsammans med, eller som en del av, det syndikerade lånet.

9. Upphovsmannen och gäldenären ska ha avtalat om att gäldenären ovillkorligen samtycker till att upphovsmannen, emittenten och varje motpart som mobiliserar DECC till Eurosystemet överlämnar uppgifter om den underliggande kreditfordringen och gäldenären som krävs av den berörda nationella centralbanken för att säkerställa att en giltig säkerhet skapas för underliggande kreditfordringar samt att de underliggande kreditfordringarna snabbt kan realiseras om upphovsmannen/emittenten fallerar.

▼B

KAPITEL 2

Eurosystemets krav på kreditvärdighet för icke-omsättbara tillgångar

Artikel 108

Eurosystemets kreditkvalitetskrav för icke-omsättbara tillgångar

För att icke-omsättbara tillgångar ska vara godtagbara, gäller Eurosystemets kreditkvalitetskrav enligt nedan.

a) Kreditfordringars kvalitet bedöms utifrån gäldenärens eller borgensmannens kreditvärdighet, som minst ska uppfylla kreditkvalitetssteg 3 enligt Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.

b) För RMBD ska rimlighetsbedömningen minst uppfylla kreditkvalitetssteg 2 i Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.

▼B

Avsnitt 1

Eurosystemets kreditkvalitetskrav för kreditfordringar

Artikel 109

Allmänna regler för rimlighetsbedömningen av kreditfordringar

1. Eurosystemet ska bedöma kreditfordringars kvalitet utifrån gäldenärens eller borgensmannens kreditvärdighet utifrån det kreditbedömningssystem eller källa som motparten valt ut i enlighet med artikel 110.

2. Motparter ska senast påföljande affärsdag informera den berörda nationella centralbanken om alla kredithändelser, även försenade betalningar från gäldenärer avseende kreditfordringar som mobiliserats som säkerhet, som motparten känner till, och om så krävs av den berörda nationella centralbanken, återta eller byta ut tillgångarna.

3. Motparter är skyldiga att kontrollera att de använder de mest aktuella kreditbedömningarna från sina valda kreditbedömningssystem eller källor för gäldenärer eller borgensmän avseende kreditfordringar som mobiliserats som säkerhet.

Artikel 110

Valet av kreditbedömningssystem eller kreditbedömningskälla

1. Motparter som mobiliserar kreditfordringar som säkerhet ska välja ut ett kreditvärderingssystem från en av fyra källor för kreditbedömningar som godtas av Eurosystemet i enlighet med de allmänna godtagbarhetskriterierna i avdelning V i del 4. Om ECAI-källan väljs ut av motparter får valfritt ECAI-system användas.

2. Utöver vad som framgår av punkt 1 kan nationella centralbanker tillåta att motparterna, efter att ha inkommit med en motiverad begäran till den nationella centralbanken som visar att grunden för ansökan är att det saknas tillräcklig täckning i ”huvud”-systemet, använder mer än en källa eller ett system för kreditvärdighetsbedömning.

3. I fall där motparter får använda mer än en källa eller ett system för kreditvärdighetsbedömning, förväntas den ”huvudsakliga” källan eller systemet vara den som tillhandahåller merparten av kreditbedömningarna av gäldenärerna avseende de kreditfordringar som mobiliserats som säkerhet. Om kreditbedömningen för gäldenären eller borgensmannen finns i detta ”huvud”-systemet eller -källa, ska endast denna kreditbedömning användas för att avgöra godtagbarheten och de tillämpliga värderingsavdragen för gäldenären eller borgensmannen.

4. Motparterna ska hålla sig till den valda typen av kreditbedömningssystem eller källa under minst tolv månader.

▼B

5. Efter den period som framgår av punkt 4 kan motparter lämna en motiverad begäran till sin nationella centralbank om att få byta kreditbedömningssystem eller källa.

6. Under vissa omständigheter och särskilt när en motpart fasar in sitt interna ratingsystem eller börjar använda kreditfordringar som säkerhet, kan den nationella centralbanken, utifrån av en motiverad begäran, bevilja motparten ett undantag från tolvmånadersperioden enligt punkt 4 och tillåta att motparten byter kreditbedömningssystem eller källa under denna period.

7. Om motparten har valt ett ECAI som källa för kreditbedömningar kan denne använda en ECAI-kreditbedömning av gäldenären eller borgensmannen. Om det finns flera ECAI-bedömningar av emittenten eller borgensmannen för samma kreditfordring får den bästa av ECAI-bedömningarna användas.

Artikel 111

Kreditbedömning av kreditfordringar med enheter i den offentliga sektorn eller icke-finansiella företag som gäldenärer eller borgensmän

1. Eurosystemet ska bedöma kvaliteten på kreditfordringar där enheter i den offentliga sektorn eller icke-finansiella företag är gäldenärer eller borgensmän enligt nedanstående regler, tillämpade i följande ordning.

a) Om det finns en kreditbedömning från systemet eller källan som motparten valt, ska Eurosystemet använda denna för att avgöra huruvida gäldenären eller borgensmannen från den offentliga sektorn uppnår Eurosystemets kreditkvalitetskrav för icke-omsättbara tillgångar enligt artikel 108.

b) I avsaknad av en kreditbedömning enligt punkt a ska Eurosystemet använda en ECAI-kreditbedömning från ett godkänt ECAI-system avseende gäldenären eller borgensmannen från den offentliga sektorn.

c) Om det saknas en kreditbedömning enligt punkterna a eller b ska förfarandet enligt artikel 87 för omsättbar tillgångar tillämpas på gäldenären eller borgensmannen från den offentliga sektorn.

2. Eurosystemet ska bedöma kvaliteten på kreditfordringar där icke-finansiella företag är gäldenärer eller borgensmän enligt följande: den kreditbedömning från systemet eller källan som motparten valt, ska tillhandahålla en kreditbedömning som uppfyller Eurosystemets kreditkvalitetskrav för icke-omsättbara tillgångar enligt artikel 108.

▼B

Avsnitt 2

Eurosystemets kreditkvalitetskrav för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

Artikel 112

Inrättande av Eurosystemets kreditkvalitetskrav för RMBD

För att uppfylla de kreditkvalitetskrav som fastställs i artikel 108, ska den nationella centralbanken göra en kreditkvalitetsbedömning av skuldförbindelserna med säkerhet i inteckning (RMBD) baserat på ett specifikt nationellt ramverk för kreditbedömning som framgår av den nationella dokumentationen.

▼M2

Avsnitt 3

Eurosystemets kreditkvalitetskrav för skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar (DECC)

Artikel 112a

Eurosystemets kreditkvalitetskrav för skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar (DECC)

1. DECC ska inte omfattas av kravet att bli bedömd av någon av de fyra källor för kreditbedömningar som godtas av Eurosystemet i enlighet med de allmänna godtagbarhetskriterierna i avdelning V i del 4.

2. Varje underliggande kreditfordran i säkerhetspoolen av DECC ska ha en kreditbedömning från någon av de fyra källor för kreditbedömningar som godtas av Eurosystemet i enlighet med de allmänna godtagbarhetskriterierna i avdelning V i del 4. Det kreditbedömningssystem eller den kreditbedömningskälla som används ska dessutom vara samma system eller källa som har valts ut av upphovsmannen i enlighet med artikel 110. De regler om Eurosystemets kreditkvalitetskrav för underliggande kreditfordringar som framgår av avsnitt 1 ska gälla.

3. Kreditkvaliteten för varje underliggande kreditfordran i säkerhetspoolen av DECC bedöms utifrån gäldenärens eller borgensmannens kreditvärdighet, som minst ska uppfylla kreditkvalitetssteg 3 enligt Eurosystemets harmoniserade riskklasskala.

▼B

AVDELNING IV

GARANTIER FÖR OMSÄTTBARA OCH ICKE-OMSÄTTBARA TILLGÅNGAR

Artikel 113

Krav på garantier

1. Eurosystemets krav på kreditkvalitet kan baseras på kreditbedömningar som gjorts avseende borgensmän i enlighet med artiklarna 82–84 avseende omsättbara tillgångar och artikel 108 avseende kreditfordringar.

▼B

2. Garantier som ställs av borgensmän som ska inrätta Eurosystemets kreditkvalitetskrav ska vara i överensstämmelse denna avdelning.

3. För tillämpning av punkt 1 ska respektive borgensman bedömas separat utifrån sin kreditvärdighet som ska nå upp till Eurosystemets kreditkvalitetskrav.

Artikel 114

Garantins utformning

1. I enlighet med garantins villkor ska borgensmannen villkorslöst och oåterkalleligen garantera emittentens eller gäldenärens åtaganden att betala kapital, ränta och alla andra belopp i samband med omsättbara tillgångar eller kreditfordringar till innehavaren eller kreditgivaren av dessa, ända tills de omsättbara tillgångarna eller kreditfordringarna är fullständigt inlösta. I detta avseende behöver en garanti inte gälla specifikt för den omsättbara tillgången eller kreditfordringen utan kan gälla enbart emittenten eller gäldenären, förutsatt att den också täcker den omsättbara tillgången eller kreditfordringen i fråga.

2. Garantin ska vara omedelbart verkställbar vid första begäran oberoende av underliggande omsättbara tillgången eller kreditfordringen. Garantier som tillhandahålls av offentliga myndigheter med rätt att ta ut skatt ska antingen vara realiserbara vid första begäran eller på annat sätt ge möjlighet till omedelbar och punktlig betalning vid betalningsinställelse.

3. Garantin ska vara rättsligt giltig, bindande och verkställbar gentemot borgensmannen.

4. Garantin ska omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat.

▼M7

5. Om borgensmannen inte är någon offentlig enhet med beskattningsrätt måste en juridisk bekräftelse av garantins rättsliga giltighet, bindande effekt och realiserbarhet lämnas in till den berörda nationella centralbanken i en form som godtas av Eurosystemet innan den omsättbara tillgången eller kreditfordringen som omfattas av garantin kan anses godtagbar. Den juridiska bekräftelsen ska tas fram av personer som är oberoende från motparten, emittent/gäldenär och borgensman, och har rättslig kompetens att bekräfta detta, t.ex. yrkesverksamma jurister. Den juridiska bekräftelsen ska också visa att garantin inte är personlig och endast kan realiseras av innehavarna av de omsättbara tillgångarna eller kreditfordringens borgenärer. Om borgensmannen är etablerad inom en annan jurisdiktion än lagstiftningen som reglerar garantin ska den juridiska bekräftelsen även styrka att garantin är giltig och realiserbar inom ramen för den jurisdiktion där borgensmannen är etablerad. När det gäller omsättbara tillgångar ska den juridiska bekräftelsen av motparten lämnas in för granskning till den nationella centralbanken som anmäler att en viss tillgång som stöds av garantin ska tas upp på förteckningen över godtagbara tillgångar. När det gäller kreditfordringar ska den juridiska bekräftelsen lämnas in för granskning till den nationella centralbanken av den motpart som önskar mobilisera

▼M7

tillgången, i den jurisdiktion där lagstiftningen som reglerar kreditfordringen gäller. Kravet på verkställbarhet är föremål för eventuella insolvens- eller konkurslagar, allmänna andelsprinciper och andra liknande lagar och principer som borgensmän omfattas av och som påverkar fordringsägares rättigheter gentemot borgensmannen i allmänhet.

▼B

Artikel 115

Borgensmannens åtaganden får inte vara efterställda

Borgensmannens åtaganden inom ramen för garantin ska minst ske på lika villkor och minst ha samma prioriteringsgrad som borgensmannens alla övriga åtaganden utan säkerhet.

Artikel 116

Krav på borgensmannens kreditvärdighet

Borgensmannen ska uppfylla Eurosystemets kreditkvalitetskrav som beskrivs i ECAF:s regler avseende borgensmän för omsättbara tillgångar som beskrivs i artikel 82–84, och reglerna avseende borgensmän för kreditfordringar som beskrivs i artikel 108.

Artikel 117

Typ av borgensman

Borgensmannen ska vara

a) för omsättbara tillgångar enligt artikel 69: en centralbank i en medlemsstat, en enhet i den offentliga sektorn, ett organ, ett kreditinstitut, ett finansiellt företag annat än kreditinstitut, ett icke-finansiellt företag, en multilateral utvecklingsbank eller en internationell organisation, eller

b) för kreditfordringar enligt artikel 95: ett icke-finansiellt företag, en enhet i den offentliga sektorn, en multilateral utvecklingsbank eller en internationell organisation.

Artikel 118

Borgensmannens hemvist

1. Borgensmannen ska vara etablerad

a) när det gäller omsättbara tillgångar enligt artikel 70: inom EES, utom om en garanti inte är nödvändig för att uppfylla kreditkvalitetskraven för ett specifikt skuldinstrument. Möjligheten att använda en

▼B

ECAI-bedömning av borgensmannen för att uppfylla kreditkvalitetskraven för omsättbara tillgångar beskrivs i artikel 84.

b) För skuldinstrument som garanteras av ett icke-finansiellt företag för vilket det saknas en kreditbedömning från ett godkänt ECAI för emissionen, emittenten eller borgensmannen, i enlighet med artikel 70, måste borgensmannen vara etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta.

c) när det gäller kreditfordringar enligt artikel 96: i en medlemsstat som har euron som valuta, utom om en garanti inte är nödvändig för att uppfylla kreditkvalitetskraven för icke-omsättbara tillgångar. Möjligheten att använda en kreditbedömning av borgensmannen för att uppfylla kreditkvalitetskraven för kreditfordringar beskrivs i artikel 108.

2. Trots vad som sägs i punkt 1, i enlighet med artiklarna 70 och 96, är multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer godtagbara borgensmän oavsett deras hemvist.

AVDELNING V

EUROSYSTEMETS RAMVERK FÖR KREDITBEDÖMNING AV GODTAGBARA TILLGÅNGAR

Artikel 119

Kreditbedömningskällor och -system som godtas

▼M7

1. Den kreditbedömningsinformation som avgör huruvida Eurosystemet inom ramen för Eurosystemets kreditoperationer godtar en tillgång ska tillhandahållas av kreditbedömningssystem som hör till en av tre nedanstående källor:

a) externa institut för kreditbedömning (ECAI),

b) nationella centralbankers interna kreditbedömningssystem (ICAS),

c) motparters interna ratingsystem (IRB).

2. Under varje kreditbedömningskälla som framgår av punkt 1 kan det finnas ett antal olika kreditbedömningssystem. Kreditbedömningssystemen ska uppfylla godtagbarhetskriterierna i denna avdelning. En förteckning över godkända kreditbedömningssystem, dvs. en förteckning över ECAI och ICAS publiceras på ECB:s webbplats.

▼B

3. Alla godkända kreditbedömningssystem ska omfattas av den ECAF-övervakningsprocess som framgår av artikel 126.

4. När Eurosystemet publicerar informationen om godkända kreditbedömningssystem i samband med Eurosystemets kreditoperationer tar det inget ansvar för sin utvärdering av godkända kreditbedömningssystem.

▼B

5. Kreditbedömningssystem som bryter mot reglerna och förfarandena som styr ECAF kommer att uteslutas från de ECAF-godkända systemen.

Artikel 120

Allmänna godtagbarhetskriterier för externa institut för kreditbedömning som kreditbedömningssystem

▼M4

1. För ECAF:s syften gäller följande allmänna godtagbarhetskriterier för ECAI:

a) ECAI ska vara registrerade av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009.

b) ECAI ska uppfylla operationella kriterier och därigenom säkerställa en effektiv tillämpning av ECAF. Användningen av ett ECAI:s kreditbedömning beror på hur tillgänglig information om dessa bedömningar är för Eurosystemet, liksom på information för att jämföra dessa bedömningar med Eurosystemets kreditkvalitetssteg samt för övervakning av prestanda, enligt artikel 126.

▼M9

2. Efter det ansökningsförfarande som framgår av bilaga IXc förbehåller sig Eurosystemet rätten att besluta om huruvida man ska inleda ett förfarande om godkännande enligt ECAF när man erhåller en ansökan från ett kreditvärderingsinstitut. I sitt beslut ska Eurosystemet bl.a. beakta huruvida kreditvärderingsinstitutet tillhandahåller relevant täckning för att säkerställa ett effektivt genomförande av ECAF i enlighet med de krav som framgår av bilaga IXa.

2a. Efter det att ett förfarande om godkännande enligt ECAF har inletts ska Eurosystemet granska all ytterligare relevant information för att säkerställa en effektiv tillämpning av ECAF, inklusive ECAI:s möjligheter att i) uppfylla kriterierna och reglerna för ECAF:s process för övervakning av prestanda i enlighet med de krav som framgår av bilaga IX och (i förekommande fall) de specifika kriterierna i bilaga IXb, och ii) uppfylla de godtagbarhetskriterier som anges i bilaga IXc. Eurosystemet förbehåller sig rätten att besluta huruvida ett visst ECAI godtas för ECAF utifrån den information som lämnas och sin egen bedömning.

▼B

3. Tillsammans med de uppgifter som lämnas in för ECAF övervakningen av prestanda i enlighet med artikel 126, ska ett ECAI även lämna en undertecknad bekräftelse från dess VD eller annan behörig företrädare för revisions- eller complianceavdelningen inom detta ECAI bifogas, som intygar att de uppgifter som lämnas in för övervakningen av prestanda är korrekta och giltiga.

Artikel 121

Allmänna godtagbarhetskriterier och förfaranden för nationella centralbankers interna kreditbedömningssystem (ICAS)

1. De nationella centralbankerna bestämmer själva huruvida de använder sitt interna kreditbedömningssystem. Nationella centralbankers beslut att använda ett eget ICAS omfattas av ett kontrollförfarande genom Eurosystemet.

▼B

2. En kreditbedömning via ett ICAS får genomföras i förväg, eller på direkt begäran av en motpart som lämnar en tillgång till den nationella centralbanken via ICAS (*ICAS-NCB*).

3. Vid inlämnande av en tillgång till ICAS-NCB:n avseende vilken godtagbarheten av gäldenären eller borgensmannen ska bedömas, informerar ICAS-NCB:n motparten om att denne är godkänd eller hur lång tid kreditbedömningen kommer att ta. Om en ICAS är begränsad till sin omfattning och bara bedömer vissa typer av gäldenärer eller borgensmän, eller om en ICAS inte kan ta emot den information som är nödvändig för kreditbedömningen, ska den nationella centralbanken som bedriver ICAS-systemet omgående informera motparten om detta. I båda dessa fall kan den relevanta gäldenären eller borgensmannen inte godtas, utom om tillgångarna uppfyller kreditkvalitetskrav i enlighet med en alternativ källa för kreditbedömning eller ett kreditbedömningssystem som motparten får använda enligt artikel 110. Om mobiliserade tillgångar blir icke godtagbar på grund av att gäldenärens eller borgensmannens kreditvärdighet försämras, ska tillgången tas bort så snart som möjligt. Eftersom det varken finns ett avtalsrättsligt förhållande mellan de icke-finansiella företagen och ICAS-NCB:n, eller någon skyldighet för dessa företag att tillhandahålla icke-offentlig information till den nationella centralbankens ICAS-system, tillhandahålls informationen på frivillig basis.

4. I länder där skuldförbindelser med säkerhet i inteckning mobiliseras som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer, ska den nationella centralbanken genomföra ett ramverk för kreditbedömning för denna typ av tillgång i enlighet med ECAF. Sådana ramverk ska godkännas av Eurosystemet och underställas en årlig process för övervakning av prestanda i enlighet med artikel 126.

Artikel 122

Allmänna godtagbarhetskriterier för interna ratingsystem (IRB)

1. För att få ett ECAF-godkännande för ett internt ratingsystem måste motparten inhämta tillstånd från sin inhemska nationella centralbank.

2. Bestämmelser i punkt 1 gäller för alla motparter som vill använda ett internt ratingsystem oavsett status – moderbolag, dotterbolag eller filial – och oavsett huruvida dess interna ratingsystem godkänts av den behöriga myndigheten i samma land, för moderbolag och eventuellt för dotterbolag, eller av den behöriga myndigheten i moderbolagets hemland, för filialer och eventuellt för dotterbolag.

3. En ansökan om tillstånd enligt punkt 1 ska innehålla nedanstående information och dokument som i förekommande fall ska översättas till den nationella centralbankens arbetsspråk:

a) En kopia av beslutet från den berörda myndigheten som tillåter motparten att använda sitt interna ratingsystem för kapitaltäckningssyften på konsoliderad eller icke konsoliderad basis tillsammans med eventuella specifika villkor för att använda dem.

▼M4

b) En aktuell bedömning av den behöriga myndigheten som beskriver aktuellt tillgänglig information om alla frågor som påverkar användningen av IRB-system för säkerheter och alla frågor som rör uppgifter som används för ECAF:s process för övervakning av prestanda.

▼B

c) Information om alla förändringar som den behöriga myndigheten rekommenderat eller krävt i motpartens IRB-system, tillsammans med tidsfristen inom vilken sådana ändringar måste genomföras.

d) Information om hur man går tillväga för att bestämma sannolikheten för att en gäldenär fallerar, liksom uppgifter om ratingkategorierna och därtill hörande sannolikheter för fallissemang på ett års sikt som används för att bestämma godtagbara ratingkategorier.

e) En kopia av den senaste informationen som motparten regelbundet måste publicera enligt kraven på marknadsdisciplin enligt Basel 3-ramverket, direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.

f) Namn och adress på både den behöriga myndigheten och den externa revisorn.

g) Information om historiska uppgifter från motpartens IRB-system om andelen faktiska fallissemang inom olika ratingkategorier som omfattar de fem kalenderåren som föregår en ansökan. Om den behöriga myndigheten beviljat IRB-systemet tillstånd för kapitaltäckningssyften under dessa kalenderår ska informationen omfatta tiden från denna tillståndsgivning. De historiska uppgifterna om andelen faktiska fallissemang och eventuell tilläggsinformation ska uppfylla bestämmelserna för övervakning av prestanda enligt artikel 126 som om IRB-systemet hade omfattats av reglerna under perioden.

h) Information som behövs för övervakning av prestanda enligt artikel 126 som begärts från interna ratingsystem (IRB) som redan godkänts av ECAF för det aktuella kalenderåret vid tidpunkten för ansökan.

4. En motpart behöver inte lämna information enligt punkterna a–c om sådan information överförs direkt från den behöriga myndigheten till den nationella centralbanken på dennas anmodan.

▼B

5. Motpartens ansökan enligt punkt 1 ska undertecknas av motpartens VD, finanschef eller en chef på motsvarande nivå, eller av en firmatecknare å enderas vägnar.

Artikel 123

Rapporteringsskyldigheter för motparter som använder interna ratingsystem

1. Motparterna ska lämna information till sina nationella centralbanker om artikel 122.3 b–f årsvis, eller när så krävs av den nationella centralbanken, utom om informationen överförs direkt av den behöriga myndigheten till den nationella centralbanken på dennas anmodan.

2. Den årliga kommunikationen enligt punkt 1 ska undertecknas av motpartens VD, finanschef eller en chef på motsvarande nivå, eller av en firmatecknare å enderas vägnar. Den behöriga myndigheten och, i förekommande fall, den externa revisorn ska erhålla en kopia av detta brev från Eurosystemet.

3. Som en del av den regelbundna övervakningen av IRB-system ska den nationella centralbanken utföra inspektioner både on- och off-site av den information som motparterna tillhandahållit för den årliga processen för övervakning av prestanda. Målet med sådana kontroller är att verifiera att statiska pooler är korrekta, aktuella och fullständiga.

4. Motparterna ska uppfylla alla ytterligare operativa kriterier som fastställs i den nationella centralbankens avtal eller föreskrifter inklusive bestämmelser avseende

a) ad-hoc kontroller av förfarandena för att informera den nationella centralbanken om en kreditfordrings särdrag,

b) årliga kontroller av den nationella centralbanken (eller i förekommande fall den behöriga myndigheten eller externa revisor) för att verifiera att statiska pooler är korrekta och giltiga enligt bilaga IX,

c) att senast under påföljande affärsdag tillhandahålla information om förändringar av godtagbarheten och vid behov genast ta tillbaka berörda kreditfordringar,

▼B

d) meddelanden till den nationella centralbanken om händelser eller omständigheter som allvarligt kan påverka den fortsatta användningen av IRB-systemet för ECAF-ändamål eller det sätt på vilket IRB-systemet inrättar godtagbara säkerheter, inklusive viktiga förändringar av en motparts IRB-system som kan påverka det sätt på vilket IRB-systemets ratingkategorier eller sannolikheter för fallissemang korresponderar med Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.

▼M7

_____

_____

▼B

Artikel 126

ECAF-processen för övervakning av prestanda

1. Alla godkända kreditbedömningssystem ska på årsbasis omfattas av ECAF-processen för övervakning av prestanda i enlighet med bilaga IX, med målet att säkerställa att de kreditbetyg som kreditbedömningssystem tillhandahåller Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala förblir ändamålsenliga och att resultaten av kreditbedömningarna är jämförbara mellan olika system och källor.

2. Eurosystemet förbehåller sig rätten att begära in ytterligare information som behövs för att utföra processen för övervakning av prestanda.

3. Processen för övervakning av prestanda kan medföra att man korrigerar det sätt på vilket de kreditbetyg som kreditbedömningssystemet tillhandahåller motsvarar Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.

4. Baserat på resultaten från processen för övervakning av prestanda kan Eurosystemet besluta att stänga av eller utesluta ett kreditbedömningssystem.

5. Kreditbedömningssystem som bryter mot en regel avseende ECAF-processen för övervakning av prestanda kan strykas från förteckningen över ECAF-godkända system.

AVDELNING VI

RAMVERK FÖR RISKKONTROLL OCH VÄRDERING AV OMSÄTTBARA OCH ICKE-OMSÄTTBARA TILLGÅNGAR

Artikel 127

Målet för ramverket för riskkontroll och värdering

1. Godtagbara säkerheter som mobiliseras som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer ska omfattas av de regler för riskkontroll som framgår av artikel 128.1 vars mål är att skydda Eurosystemet mot ekonomiska förluster i händelse av en motparts fallissemang.

▼B

2. Eurosystemet får även tillämpa extra riskkontrollåtgärder, i enlighet med artikel 128.2, för att säkerställa tillräckligt riskskydd för Eurosystemet i linje med artikel 18.1 i ECBS-stadgan. Sådana extra riskkontrollåtgärder får även användas när det gäller individuella motparter för att säkerställa sådant skydd.

3. Alla riskkontrollåtgärder som Eurosystemet tillämpar ska säkerställa konsekventa, transparenta och icke-diskriminerande villkor för alla typer av mobiliserade godtagbara tillgångar i medlemsstater som har euron som valuta.

▼M3

Artikel 128

Riskkontrollåtgärder

1. Eurosystemet tillämpar följande riskkontrollåtgärder för godtagbara tillgångar:

a) Värderingsavdrag i enlighet med Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) ([1]).

b) Variationssäkerheter (marknadsvärdering):

Eurosystemet kräver att marknadsvärdet, justerat för värderingsavdrag på de godtagbara tillgångar som används i Eurosystemets likvidiserande reverserade transaktioner, behålls över tiden. Om värdet på de godtagbara tillgångarna, som värderas dagligen, sjunker under en viss nivå, ska den nationella centralbanken, med hjälp av en begäran om tilläggssäkerheter, begära att motparten ställer tilläggssäkerheter eller tillför kontanter. På motsvarande sätt kan motparten få tillbaka överskjutande säkerheter eller kontanter om värdet på de godtagbara tillgångarna överstiger en viss nivå efter en omvärdering.

c) Begränsning av användningen av skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av ett kreditinstitut eller av en annan enhet med nära förbindelser till det kreditinstitutet enligt vad som framgår av artikel 138.

d) Värderingsnedsättning i enlighet med riktlinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35).

2. Eurosystemet kan tillämpa följande extra riskkontrollåtgärder:

a) Initiala säkerhetsmarginaler, som innebär att motparter ska tillhandahålla godtagbara tillgångar med ett värde som minst är lika med den likviditet som tillhandahålls av Eurosystemet plus värdet av den initiala säkerhetsmarginalen.

([1]) Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/65 av den 18 november 2015 om de värderingsavdrag som tillämpas vid genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk (ECB/2015/35) (EUT L 14, 21.1.2016, s. 30)

▼M3

b) Begränsningar avseende emittenter, gäldenärer eller borgensmän: Eurosystemet kan tillämpa ytterligare begränsningar, andra än de som tillämpas på användningen av skuldinstrument utan säkerhet som avses i punkt 1 c, för exponeringen mot emittenter, gäldenärer eller borgensmän.

c) Extra värderingsavdrag.

d) Ytterligare garantier från borgensmän som uppfyller Eurosystemets kreditkvalitetskrav för att godta vissa tillgångar.

e) Utesluta vissa tillgångar från att användas som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.

▼B

KAPITEL 1

Riskkontrollåtgärder för omsättbara tillgångar

▼M3

_____

▼B

KAPITEL 2

Riskkontrollåtgärder för icke-omsättbara tillgångar

▼M3

_____

▼B

KAPITEL 3

Värderingsregler för omsättbara och icke-omsättbara tillgångar

Artikel 134

Värderingsregler för omsättbara tillgångar

För att fastställa värdet på tillgångar som används som säkerhet i öppna marknadstransaktioner som genomförs i form av reverserade transaktioner ska den nationella centralbanken tillämpa nedanstående regler.

a) För varje godtagbar omsättbar tillgång ska Eurosystemet definiera det mest representativa priset som ska användas vid beräkning av marknadsvärdet.

b) Värdet på en omsättbar tillgång ska beräknas utifrån det mest representativa priset under affärsdagen före värderingsdagen. I avsaknad av ett representativt pris på en viss tillgång ska Eurosystemet definiera ett teoretiskt pris.

c) Marknadsvärde eller teoretiskt värde för en omsättbar tillgång beräknas inklusive upplupen ränta.

▼B

d) Beroende på skillnader i nationella rättssystem och operativ praxis kan hanteringen av inkomstflödena på värdepapper under löptiden på Eurosystemets kreditoperation, till exempel betalningen av kupongränta, variera mellan de nationella centralbankerna. Överförs betalningen till motparten försäkrar sig den nationella centralbanken om att transaktionen till fullo täcks av tillräckliga godtagbara tillgångar innan överföringen sker. Varje nationell centralbank ska se till att den ekonomiska verkan av inkomstflödena blir densamma som om betalningen överförs till motparten på betalningsdagen.

▼M7

Artikel 135

Värderingsregler för icke-omsättbara tillgångar

Icke-omsättbara tillgångar tilldelas ett värde av Eurosystemet som motsvarar det utestående beloppet av sådana icke-omsättbara tillgångar.

▼B

Artikel 136

Begäran om tilläggssäkerheter

1. Tillgångar som mobiliseras som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer ska värderas dagligen av den nationella centralbanken, i enlighet med de värderingsregler som framgår av artiklarna 134 och 135. Om trepartstjänster används delegeras det dagliga värderingsarbetet till trepartsagenten, och ska baseras på information som den berörda nationella centralbanken översänder till trepartsagenten.

2. Om en tillgång efter värdering och värderingsavdrag inte uppfyller de krav som beräknats den dagen, medför detta en begäran om tilläggssäkerheter. Om värdet på de godtagbara tillgångarna som mobiliserats som säkerhet av en motpart efter omvärderingen överstiger beloppet som motsvarar motpartens skuld plus marginalsäkerheten, får den nationella centralbanken lämna tillbaka överskjutande tillgångar eller kontanter som motparten efter en begäran om tilläggssäkerhet.

3. För att minska antalet begäranden av tilläggssäkerheter kan centralbankerna införa tröskelvärden på 0,5 procent av den likviditet som ställts till förfogande. Beroende på den tillämpliga nationella lagstiftningen kan de nationella centralbankerna, om värdet på den ställda säkerheten sjunker under det lägre tröskelvärdet, kräva att tilläggssäkerheter ställs antingen i form av ytterligare tillgångar eller genom kontantbetalningar från motparten. På motsvarande sätt kan den nationella centralbanken lämna tillbaka säkerheter (eller kontanter) som överstiger det övre tröskelvärdet till motparten.

4. Räntan på inlåningsfaciliteten ska även gälla för kontantmarginalen.

▼B

AVDELNING VII

GODKÄNNANDE AV SÄKERHET I ANDRA VALUTOR ÄN EURO VID OFÖRUTSEDDA HÄNDELSER

Artikel 137

Godkännande av säkerhet i andra valutor än euro vid oförutsedda händelser

1. ECB-rådet kan besluta om att godta vissa omsättbara tillgångar emitterade av G10-stater utanför euroområdet i deras respektive inhemska valuta som säkerhet. När ECB-rådet fattar ett sådant beslut ska motparterna informeras om gällande

a) godtagbarhetskriterier,

b) förfarandena för urval och mobilisering,

c) källor och principer för värdering,

d) riskkontrollåtgärder,

e) avvecklingsprocessen.

▼M4

2. De allmänna godtagbarhetskriterierna för omsättbara tillgångar som framgår av avdelning II och del 4 ska gälla, förutom att omsättningsbara tillgångar

a) får emitteras, innehas och avvecklas utanför EES,

b) får vara denominerade i andra valutor än euro, och

c) ska inte ha ett kupongvärde som kan resultera i ett negativt kassaflöde.

▼B

3. Motparter som är filialer till kreditinstitut med säte utanför EES eller Schweiz får inte använda sådana tillgångar som omnämns i denna artikel som säkerheter.

AVDELNING VIII

REGLER FÖR ANVÄNDNING AV GODTAGBARA TILLGÅNGAR

Artikel 138

Nära förbindelser mellan motpart och emittent, gäldenär eller borgensman avseende godtagbara tillgångar

1. Oavsett huruvida en tillgång är godtagbar får en motpart inte som säkerhet använda tillgångar som emitterats, ställts ut eller garanteras av motparten själv eller en enhet med vilken denne har nära förbindelser.

▼B

2. ”Nära förbindelser” är en situation där motparten är kopplad till den andra enheten som avses i punkt 1 genom att

a) motparten äger direkt, eller indirekt genom ett eller flera företag, 20 procent eller mer av kapitalet i den andra enheten,

b) den andra enheten äger direkt, eller indirekt genom ett eller flera företag, 20 procent eller mer av kapitalet i motparten,

c) en tredje part äger direkt, eller indirekt genom ett eller flera företag, 20 procent eller mer av kapitalet i motparten och 20 procent eller mer av kapitalet i den andra enheten.

För att bedöma huruvida det föreligger ”nära förbindelser” i samband med *multi-cédulas*, ska Eurosystemet använda sig av en ”look-through approach” och granska nära förbindelser mellan de underliggande *cédulas*-emittenterna och motparten.

3. Punkt 1 ska inte tillämpas på följande:

▼M9

a) Nära förbindelser, enligt definitionen i punkt 2, som uppstår till följd av att det finns en enhet inom den offentliga sektorn i EES som har rätt att ta ut skatt och som är antingen i) en enhet som direkt, eller indirekt genom ett eller flera företag, äger 20 procent eller mer av kapitalet i motparten, eller ii) en tredje part som direkt, eller indirekt genom ett eller flera företag, äger 20 procent eller mer av kapitalet i motparten och 20 procent eller mer av kapitalet i den andra enheten, förutsatt att det inte finns några andra nära förbindelser mellan motparten och den andra enheten utöver de nära förbindelser som uppstår till följd av en eller flera enheter inom den offentliga sektorn i EES med rätt att ta ut skatt.

b) Säkerställda obligationer reglerade genom EES-lagstiftning som

   i) uppfyller de krav som fastställs i artikel 129.1–129.3 och 129.6 i förordning (EU) nr 575/2013,

   ii) inte i sin säkerhetsmassa har skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av motparten eller en enhet med nära förbindelse till den motparten, enligt definitionen i punkt 2, och som fullt ut garanteras av en eller flera enheter inom den offentliga sektorn i EES med rätt att ta ut skatt, och

   iii) har en ECAI-bedömning enligt definitionen i artikel 83 a som uppfyller kraven enligt bilaga IXb.

c) Icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) och skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar (DECC).

▼M6

d) *multi-cédulas* som emitterats före den 1 maj 2015 där de underliggande *cédulas* uppfyller kriterierna i artikel 129.1–129.3 och 129.6 i förordning (EU) nr 575/2013.

▼M9

4. Om överensstämmelse med punkt 3 b ii behöver verifieras, dvs. för säkerställda obligationer reglerade genom EES-lagstiftning, där den tillämpliga lagstiftningen eller prospektet inte exkluderar skuldinstrument som avses i punkt 3 b ii som säkerhetsmassa och där motparten eller en enhet med nära förbindelser till denne har emitterat sådana skuldinstrument får de nationella centralbankerna vidta en eller flera av följande åtgärder för att genomföra ad-hoc kontroller av efterlevnaden av punkt 3 b ii.

a) De nationella centralbankerna får erhålla regelbundna granskningsrapporter som ger en översikt över tillgångarna i säkerhetsmassan för de säkerställda obligationerna reglerade genom EES-lagstiftning.

b) Om granskningsrapporter inte ger tillräcklig information för en verifiering, får de nationella centralbankerna kräva självcertifiering och utfästelser från den motpart som mobiliserar en säkerställd obligation reglerad genom EES-lagstiftning, där motparten försäkrar att säkerhetsmassan för de säkerställda obligationerna reglerade genom EES-lagstiftning inte i strid med punkt 3 b ii inkluderar bankobligationer utan säkerhet som emitterats av motparten, eller en enhet med nära förbindelse till denne, och som fullt ut garanteras av en eller flera offentliga EES-enheter med rätt att ta ut skatt. Motpartens självcertifiering ska undertecknas av motpartens VD, finanschef eller en chef på motsvarande nivå, eller av en firmatecknare å deras vägnar.

c) De nationella centralbankerna kan årsvis i efterhand begära att en motpart som mobiliserar en säkerställd obligation reglerad genom EES-lagstiftning uppvisar en bekräftelse från externa revisorer eller emittentens granskare av säkerhetsmassan där det framgår att säkerhetsmassan för de säkerställda obligationerna reglerade genom EES-lagstiftning inte i strid med punkt 3 b ii inkluderar bankobligationer utan säkerhet som emitterats av motparten, eller en enhet med nära förbindelse till denne, och som fullt ut garanteras av en eller flera enheter inom den offentliga sektorn i EES med rätt att ta ut skatt.

d) Om motparten inte på anmodan av en nationell centralbank tillhandahåller någon självcertifiering eller bekräftelse i enlighet med led b och c, ska den säkerställda obligationen reglerad genom EES-lagstiftning inte mobiliseras som säkerhet av motparten.

▼M2

Artikel 138a

Användning av skuldinstrument i samband med rekapitalisering via apport med offentliga skuldinstrument

Offentliga skuldinstrument som används i samband med rekapitalisering via apport av en motpart får endast användas som säkerhet av denna motpart eller av en annan motpart som denna motpart har ”nära förbindelser” med enligt definitionen i artikel 138.2, om Eurosystemet anser att deras emittent har en lämplig grad av marknadstillträde, även med hänsyn till den roll som dessa instrument spelar vid rekapitaliseringen.

▼B

Artikel 139

Användning av garanterade skuldinstrument utan säkerhet som emitterats en motpart eller en enhet med nära förbindelse

▼M9

_____

2. I undantagsfall får ECB-rådet besluta om tillfälliga undantag från artikel 138.1 genom att tillåta att en motpart i högst tre år använder skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av motparten eller en enhet med nära förbindelse till den motparten, och som fullt ut garanteras av en eller flera enheter inom den offentliga sektorn i EES med rätt att ta ut skatt. En begäran om ett undantag ska åtföljas av en finansieringsplan från den sökande motparten som visar hur användningen av respektive tillgångar kommer att fasas ut senast tre år efter det att undantaget beviljats. Ett sådant undantag ska endast beviljas om den säkerhet som ställts av en eller flera EES-stater, delstater, kommuner, lokala myndigheter eller andra enheter inom den offentliga sektorn med rätt att ta ut skatt, uppfyller kraven för garantier som framgår av artikel 114.

_____

▼B

Artikel 140

Nära förbindelser avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet och valutasäkring

En motpart får inte ställa säkerheter i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar om motparten, eller någon enhet som denne har nära förbindelser till, enligt artikel 138, tillhandahåller en valutahedge för värdepapprena med bakomliggande tillgångar genom att ingå en valutasäkringstransaktion med emittenten som hedgemotpart.

▼M6

Artikel 141

Begränsningar avseende skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av kreditinstitut och enheter till vilka de har nära förbindelser

1. En motpart får inte som säkerhet ställa eller använda skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av ett kreditinstitut eller någon annan enhet med vilken det kreditinstitutet har nära förbindelser, i en utsträckning där sådan säkerhet som emitterats av kreditinstitutet eller den andra enhet med vilken kreditinstitutet har nära förbindelser sammanlagt överskrider ►M8 10 procent ◄ av det totala värdet på de tillgångar som används som säkerhet av den motparten efter tillämpliga värderingsavdrag. Detta tröskelvärde gäller inte i följande fall:

a) om värdet på sådana tillgångar efter värderingsavdrag inte överstiger 50 miljoner euro,

b) om sådana tillgångar garanteras av ett offentligrättsligt organ med rätt att ta ut skatt genom en garanti som uppfyller de villkor som framgår artikel 114, eller

▼M7

c) om sådana tillgångar emitteras av ett organ, en multilateral utvecklingsbank eller en internationell organisation.

▼M6

2. Om en nära förbindelse upprättas eller en sammanslagning sker mellan två eller flera emittenter av skuldinstrument utan säkerhet, ska tröskelvärdet enligt punkt 1 gälla från och med sex månader efter den dag då den nära förbindelsen upprättats eller sammanslagningen trätt i kraft.

3. I denna artikel har ”nära förbindelser” mellan en emitterande enhet och en annan enhet samma betydelse som ”nära förbindelser” mellan en motpart och en annan enhet, som avses i artikel 138.

▼B

Artikel 142

Likviditetsstöd avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar

1. Från och med den 1 november 2015 får en motpart inte ställa säkerhet i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar om motparten, eller någon enhet som denne har nära förbindelser med, tillhandahåller likviditetsstöd enligt nedan. Eurosystemet beaktar två former av likviditetsstöd för värdepapper med bakomliggande tillgångar – kontantreserver och likviditetsfaciliteter.

2. För likviditetsstöd i form av kontantreserver får en motpart inte ställa säkerhet i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar om följande tre villkor är uppfyllda samtidigt:

a) motparten har nära förbindelser med emittentens kontobank i transaktionen med värdepapprena med de bakomliggande tillgångarna,

b) det aktuella beloppet på reservfonden för transaktionen med värdepapprena med bakomliggande tillgångar överstiger 5 procent av det initialt utestående beloppet av alla högre och lägre rangordnade trancher av transaktionen med värdepapper med bakomliggande tillgångar,

c) det aktuella beloppet på reservfonden för transaktionen med värdepapprena med bakomliggande tillgångar överstiger 25 procent av det initialt utestående beloppet av alla lägre rangordnade trancher av transaktionen med värdepapper med bakomliggande tillgångar.

3. För likviditetsstöd i form av likviditetsfaciliteter får en motpart inte ställa säkerhet i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar om följande två villkor är uppfyllda samtidigt:

a) Motparten har nära förbindelser med en enhet som tillhandahåller likviditetsfaciliteten, och

b) det aktuella beloppet på likviditetsfaciliteten för transaktionen med värdepapprena med bakomliggande tillgångar överstiger 20 procent av det initialt utestående beloppet av alla högre och lägre rangordnade trancher av transaktionen med värdepapper med bakomliggande tillgångar.

4. Nära förbindelser i denna artikel ska ha samma betydelse som fastställs i artikel 138.2.

▼M4

———————

▼B

Artikel 144

Godtagbara tillgångar som avvisas av operativa skäl

Även om en tillgång är godtagbar kan en nationell centralbank, av operativa skäl, begära av motparten att denna tar bort sådana tillgångar innan kassaflöden, inklusive betalningar avseende kapital eller ränta, uppstår enligt vad som framgår i den relevanta nationella dokumentationen.

▼M4

Artikel 144a

Godtagbara tillgångar med negativt kassaflöde

1. De nationella centralbankerna ska föreskriva att en motpart förblir skyldig att i rätt tid betala alla belopp av negativa kassaflöden som rör godtagbara tillgångar som denne lämnar in eller använder som säkerhet.

2. Om en motpart inte betalar i rätt tid enligt punkt 1 kan Eurosystemet, utan att ha någon skyldighet att göra detta, utföra den berörda betalningen. De nationella centralbankerna ska föreskriva att en motpart ska ersätta Eurosystemet, direkt efter anmodan av Eurosystemet, alla belopp av negativa kassaflöden som Eurosystemet betalat till följd av att motparten försummat detta. Om en motpart inte betalar i rätt tid enligt punkt 1, får Eurosystemet omedelbart debitera, utan att först underrätta om detta, ett belopp som motsvarar det belopp som Eurosystemet har betalat för motparten antingen från:

a) den berörda motpartens betalningsmodulkonto (PM-konto) i TARGET2, i enlighet med artikel 36.6 i bilaga II till riktlinje ECB/2012/27, eller

b) med en avvecklingsbanks förhandsgodkännande, en avvecklingsbanks PM-konto i TARGET2 som används för den berörda motparten vid Eurosystemets kreditoperationer, eller

c) något annat konto som kan användas för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner som den berörda motparten har hos den nationella centralbanken.

3. Alla belopp som Eurosystemet betalar enligt punkt 2, som inte ersätts av motparten direkt efter anmodan, och som Eurosystemet inte kan debitera något av de konton som framgår av punkt 2, ska bedömas som kredit från Eurosystemet, för vilken sanktioner utgår i enlighet med artikel 154.

▼B

Artikel 145

Information, värdering och borttagande av tillgångar som inte är godtagbara eller strider mot reglerna för hur godtagbara tillgångar får användas

1. Om en motpart lämnat in eller använt tillgångar som inte, eller inte längre, är godtagbara som säkerhet, inklusive på grund av emittentens, gäldenärens eller borgensmannens identitet, eller förekomsten av nära förbindelser, ska denne genast informera sin nationella centralbank om detta.

2. De tillgångar som avses i punkt 1 ska åsättas värdet noll senast vid nästa värderingsdag och en begäran om tilläggssäkerhet kan bli aktuell.

3. En motpart som lämnat in eller använt tillgångar som avses i punkt 1 ska snarast möjligt ta bort dessa.

4. Motparter ska ge Eurosystemet rättvisande och uppdaterad information som påverkar värdet av säkerheterna.

Artikel 146

Sanktioner om reglerna för att använda godtagbara tillgångar åsidosätts

Om de regler som framgår av denna rubrik åsidosätts utgår sanktioner enligt artiklarna 154–157. Sanktionerna tillämpas oavsett om motparten aktivt deltar i penningpolitiska transaktioner.

Artikel 147

Informationsutbyte inom Eurosystemet

För att genomföra penningpolitiken, i synnerhet för att övervaka efterlevnaden av reglerna för användning av godtagbara tillgångar, bedriver Eurosystemet internt ett informationsutbyte om kapitalinnehav som den behöriga myndigheten tillhandahåller för sådana ändamål. Denna information omfattas av samma sekretessregler som tillämpas av den behöriga myndigheten.

AVDELNING IX

GRÄNSÖVERSKRIDANDE ANVÄNDNING AV GODTAGBARA TILLGÅNGAR

▼M3

Artikel 148

Allmänna principer

1. Motparter får använda godtagbara tillgångar gränsöverskridande inom euroområdet för alla typer av Eurosystemets kreditoperationer.

▼M9

2. Motparter får mobilisera andra godtagbara tillgångar än inlåning med fast löptid för gränsöverskridande användning i enlighet med nedanstående.

a) Omsättbara tillgångar ska mobiliseras genom i) godtagbara förbindelser, ii) godtagbara förfaranden i CCBM, iii) godtagbara förbindelser i kombinationen med förfaranden i CCBM,

b) skuldförbindelser med säkerhet i godtagbara kreditfordringar (DECC) och skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) ska mobiliseras i enlighet med tillämpliga förfaranden i CCBM, och

c) kreditfordringar ska mobiliseras antingen via i) tillämpliga förfaranden i CCBM eller ii) i enlighet med inhemska förfaranden, såsom de fastställs i respektive nationella centralbanks relevanta nationella dokumentation.

▼M3

3. Omsättbara tillgångar får användas genom ett centralbankskonto hos ett värdepappersavvecklingssystem i ett annat land än det där den berörda nationella centralbanken är belägen om Eurosystemet har godkänt användningen av ett sådant konto.

4. De Nederlandsche Bank får använda sitt konto hos Euroclear Bank för att avveckla säkerheter i euroobligationer som emitterats hos denna internationella värdepapperscentral. Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland har tillstånd att öppna ett liknande konto hos Euroclear Bank. Detta konto kan utnyttjas för alla godtagbara tillgångar som hålls hos Euroclear Bank, dvs. inbegripet godtagbara tillgångar som överförts till Euroclear Bank via godtagbara förbindelser.

▼M6

5. Motparter ska genomföra överföringar av godtagbara tillgångar via sina värdepappersavvecklingskonton hos ett godkänt värdepappersavvecklingssystem.

6. Motparter som inte har något pantkonto hos en nationell centralbank eller inte har något värdepappersavvecklingskonto hos ett godkänt värdepappersavvecklingssystem får avveckla transaktioner via ett korrespondentkreditinstituts värdepappersavvecklingskonto eller pantkonto.

▼B

Artikel 149

Korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM)

1. I CCBM existerar det gränsöverskridande förhållandet mellan de nationella centralbankerna. De nationella centralbankerna fungerar som depåhållare (nedan kallade *korrespondenter*) för varandra och för ECB avseende tillgångar som godtas i deras lokala förvaringssystem, trepartsagent eller avvecklingssystem. I korrespondentcentralbanksmodellen tillämpas specifika förfaranden för kreditfordringar och skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD). Mer information om CCBM och tillämpliga förfaranden framgår av bilaga VI och i broschyren *Correspondent central banking model (CCBM) procedure for Eurosystem counterparties* som publiceras på ECB:s webbplats.

▼B

2. Tillgångar som deponeras hos en korrespondentcentralbank kan bara användas för att ställa säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer.

▼M6

Artikel 150

Godkända förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem

1. Utöver CCBM kan motparter använda godkända förbindelser för gränsöverskridande överföring av omsättbara tillgångar. ECB ska offentliggöra förteckningen över godkända förbindelser på sin webbplats.

2. Tillgångar som innehas genom en godkänd förbindelse kan användas för Eurosystemets kreditoperationer samt alla andra ändamål som väljs av motparten.

3. Bestämmelserna om användningen av godkända förbindelser framgår av bilaga VI.

Artikel 151

Korrespondentcentralbanksmodellen i kombination med godkända förbindelser

1. Motparter får använda godkända förbindelser i kombination med korrespondentcentralbanksmodellen för att gränsöverskridande mobilisera godtagbara omsättbara tillgångar.

2. När man använder godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem i kombination med korrespondentcentralbanksmodellen, innehar motparterna de tillgångar som emitterats i emittentens värdepappersavvecklingssystem på ett konto hos investerarens värdepappersavvecklingssystem direkt eller via ett förvaringsinstitut.

3. Tillgångar som mobiliserats enligt punkt 2 får emitteras hos ett värdepappersavvecklingssystem utanför euroområdet inom EES som enligt Eurosystemet uppfyller godtagbarhetskriterierna i bilaga VIa, förutsatt att det finns en godkänd förbindelse mellan emittentens värdepappersavvecklingssystem och investerarens värdepappersavvecklingssystem.

4. Bestämmelserna om användningen av korrespondentcentralbanksmodellen i kombination med godtagbara förbindelser framgår av bilaga VI.

▼B

Artikel 152

Korrespondentcentralbanksmodellen och trepartshantering av säkerheter

1. Gränsöverskridande trepartshantering av säkerheter ska göra det möjligt för en motpart att öka eller minska det belopp som ställs som säkerhet hos hemlandets nationella centralbank genom tillgång till säkerheter som hålls en trepartsagent.

▼M6

2. CCBM (inklusive CCBM i kombination med godtagbara förbindelser) får användas som utgångspunkt för gränsöverskridande användning av trepartsförvaltning av säkerheter. Gränsöverskridande användning av trepartsförvaltning av säkerheter ska involvera en nationell

▼M6

centralbank, som erbjuder trepartshantering av säkerheter för gränsöverskridande användning inom Eurosystemet, som agerar korrespondent för nationella centralbanker vars motparter har begärt att få använda sådan trepartshantering av säkerheter för gränsöverskridande transaktioner vid Eurosystemets kreditoperationer.

För att tillhandahålla sin gränsöverskridande användning av trepartsförvaltning av säkerheter genom Eurosystemet i enlighet med punkt 1 ska den berörda trepartsagenten även uppfylla de ytterligare krav som framgår av Eurosystemets publikation *Correspondent central banking model (CCBM) – Procedures for Eurosystem counterparties* (avsnitt 2.1.3, andra stycket).

▼B

3. I bilaga VI finns en tabell som förklarar användningen av korrespondentcentralbanksmodellen med trepartshantering av säkerheter.

DEL 5

SANKTIONER MOT MOTPARTER SOM INTE FULLGÖR SINA SKYLDIGHETER

Artikel 153

Sanktioner om kraven avseende minimireserver (kassakrav) åsidosätts

1. ECB beslutar om sanktioner mot institut som inte fullgör sina skyldigheter enligt ECB:s förordningar och beslut som avser tillämpningen av minimireserver enligt förordning (EG) nr 2532/98, förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4), förordning (EG) nr 2531/98 eller förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9). Relevanta sanktioner och förfaranderegler rörande deras tillämpning fastställs i ovannämnda förordningar.

2. Utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 1, kan Eurosystemet vid gravt åsidosättande av skyldigheten att hålla minimireserver dessutom stänga av motparter från deltagande i öppna marknadstransaktioner.

Artikel 154

Sanktioner om vissa operativa regler åsidosätts

1. I enlighet med tillämpliga bestämmelser i avtal och föreskrifter kan den nationella centralbanken utdöma en eller flera sanktioner om motparter åsidosätter någon av följande skyldigheter:

▼M4

a) när det gäller reverserade transaktioner och valutaswappar för penningpolitiska ändamål, skyldigheten enligt artikel 15 att adekvat ställa säkerhet och avveckla det belopp som motparten tilldelats under en operations hela löptid; inklusive utestående belopp för en viss operation om förtida avslut utförs av den nationella centralbanken under operationens återstående löptid,

▼B

b) när det gäller mottagande av inlåning med fast löptid, direkta köp/försäljningar och emission av ECB-skuldcertifikat, skyldigheten att avveckla transaktionen, i enlighet med artikel 16,

c) när det gäller användning av godtagbara tillgångar, skyldigheten att uteslutande mobilisera eller använda godtagbara tillgångar och uppfylla reglerna för användning av godtagbara tillgångar i del 4 avdelning VIII,

d) när det gäller förfaranden i slutet av dagen och villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten, skyldigheten att i förväg ställa tillräckligt med godtagbara tillgångar som säkerhet om det finns ett negativt saldo på motpartens avvecklingskonto i TARGET2 efter genomförande av kontrollförfarandena vid dagens slut, och en automatisk begäran om att få tillträde till utlåningsfaciliteten anses därför inträda, i enlighet med artikel 19.6 ,

▼M4

e) betalningsförpliktelser enligt artikel 144a.3.

▼B

2. En sanktion som utdöms enligt denna artikel ska omfatta:

a) bara en straffavgift, eller

b) både en straffavgift och en icke-ekonomisk sanktion.

▼M9

Artikel 155

Straffavgifter om vissa operativa regler åsidosätts

1. Om en motpart åsidosätter någon av skyldigheterna som framgår av artikel 154.1 ska Eurosystemet utdöma en straffavgift för varje enskilt åsidosättande. Straffavgiften ska beräknas enligt bilaga VII.

2. Om en motpart korrigerar ett åsidosättande av en skyldighet enligt artikel 154.1 c, samt underrättar den nationella centralbanken innan motparten har informerats om detta av den nationella centralbanken, ECB eller en extern revisor (”självrapporterad överträdelse”), ska tillämplig straffavgift som har beräknats enligt bilaga VII sänkas med 50 procent. Straffavgiften ska även sänkas i de fall då motparten underrättar den nationella centralbanken om ett åsidosättande som inte har upptäckts av ECB eller den nationella centralbanken samt i fråga om demobiliserade tillgångar. Straffavgiften ska inte sänkas i de fall då det pågår en kontroll av tillgångarna som motparten är medveten om eftersom denne informerats om detta av den nationella centralbanken, ECB eller en extern revisor.

▼B

Artikel 156

Icke-ekonomiska sanktioner om vissa operativa regler åsidosätts

1. Om en motpart åsidosätter någon av skyldigheterna enligt artikel 154.1 a eller 154.1 b mer än två gånger under en tolvmånadersperiod och avseende varje åsidosättande:

▼M4

a) en straffavgift tillämpades,

▼B

b) varje beslut att utdöma en straffavgift meddelats motparten,

c) varje åsidosättande avser samma typ av åsidosättande,

ska Eurosystemet stänga av motparten vid den tredje överträdelsen och varje därpå följande åsidosättande av samma typ av skyldighet under den relevanta tolvmånadersperioden. Tolvmånadersperioden beräknas från dagen för det första åsidosättandet av en skyldighet enligt antingen artikel 154.1 a eller 154.1 b.

2. En avstängning som utdöms av Eurosystemet enligt punkt 1 gäller för varje påföljande öppen marknadsoperation som är av samma typ som den öppna marknadsoperation som resulterade i en sanktion enligt punkt 1.

3. Längden på avstängningen som utdöms i enlighet med punkt 1 ska bestämmas i enlighet med bilaga VII.

▼M6

4. Om en motpart åsidosätter någon av skyldigheterna enligt artikel 154.1 c mer än två gånger under en tolvmånadersperiod och avseende varje åsidosättande:

▼M9

a) en straffavgift tillämpades,

▼M6

b) varje beslut att utdöma en straffavgift meddelats motparten,

c) varje åsidosättande avser samma typ av åsidosättande,

ska Eurosystemet, när skyldigheterna åsidosätts för tredje gången, avstänga motparten från den första likvidiserande öppna marknadstransaktionen under uppfyllandeperioden efter meddelandet om avstängning.

Om motparten därefter återigen åsidosätter sina skyldigheter, ska motparten stängas av från den första likvidiserande öppna marknadstransaktionen under uppfyllandeperioden efter meddelandet om avstängning under en tolvmånadersperiod under vilken motparten inte åsidosätter några ytterligare skyldigheter.

Varje tolvmånadersperiod beräknas från den dag då en sanktion avseende åsidosättandet av en skyldighet enligt artikel 154.1 c meddelades. Ett andra och tredje åsidosättande inom 12 månader från meddelandet kommer att beaktas.

▼B

5. I undantagsfall får Eurosystemet stänga av en motpart under tre månader från Eurosystemets alla kommande penningpolitiska transaktioner om denne inte fullgjort de skyldigheter som framgår av artikel 154.1. I sådana fall ska Eurosystemet beakta hur svårt åsidosättandet varit, de berörda beloppen samt frekvensen och längden på åsidosättandena.

6. Den avstängning som Eurosystemet beslutar om enligt denna artikel ska tillämpas utöver en straffavgift enligt artikel 155.

Artikel 157

Icke-ekonomiska sanktioner gentemot filialer om vissa operativa regler åsidosätts

Om Eurosystemet stänger av en motpart i enlighet med artikel 156.5 kan den avstängningen även gälla för motpartens filialer som är etablerade i en annan medlemsstater som har euron som valuta.

DEL 6

DISKRETIONÄRA ÅTGÄRDER

▼M2

Artikel 158

Diskretionära åtgärder som kan vidtas av försiktighetsskäl eller då fallissemang inträffar

1. Eurosystemet får vidta följande åtgärder av försiktighetsskäl:

a) Stänga av, begränsa eller utesluta en motpart från tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner, enligt avtal och föreskrifter som tillämpas av den inhemska nationella centralbanken eller ECB.

b) Avvisa, begränsa användningen av eller tillämpa extra värderingsavdrag på tillgångar som mobiliserats som säkerhet vid Eurosystemets kredittransaktioner av en specifik motpart på basis av information som Eurosystemet bedömer som relevant, i synnerhet om motpartens kreditvärdighet verkar uppvisa en hög korrelation med kreditkvaliteten på de tillgångar som mobiliserats som säkerhet.

▼M9

2. Motparter som står under tillsyn i enlighet med artikel 55 b i men som inte uppfyller kapitalbaskravet enligt förordning (EU) nr 575/2013, på individuell basis och/eller gruppbasis, i enlighet med tillsynskraven, samt motparter som står under likvärdig tillsyn i enlighet med artikel 55 b iii men som inte uppfyller krav jämförbara med kapitalbaskravet enligt förordning (EU) nr 575/2013, på individuell basis och/eller gruppbasis, ska av försiktighetsskäl automatiskt få begränsad tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner. Begränsningen ska motsvara den nivå av tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner som gäller vid den tidpunkt då Eurosystemet underrättas om underkapitaliseringen. Denna begränsning ska inte påverka tillämpningen av andra

▼M9

diskretionära åtgärder som Eurosystemet kan vidta. Om det inte säkerställs att kapitalbaskravet på nytt kan uppfyllas genom att lämpliga rekapitaliseringsåtgärder genomförs i rätt tid inom 20 veckor räknat från referensdatum för den datainsamling då åsidosättandet upptäcktes, ska tillgången till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner av försiktighetsskäl automatiskt stängas av, begränsas eller uteslutas för motparterna.

3. När det gäller bedömningen av den finansiella soliditeten för en motpart i enlighet med artikel 55 c får Eurosystemet, utan att detta påverkar tillämpningen av andra diskretionära åtgärder, av försiktighetsskäl begränsa tillgången till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner för följande motparter:

a) Motparter för vilka information om kapitalrelationer enligt förordning (EU) nr 575/2013 är ofullständig eller inte har tillhandahållits till berörd nationell centralbank och ECB i tid, och senast inom 14 veckor efter utgången av respektive kvartal.

b) Motparter som inte omfattas av rapporteringskravet för kapitalrelationer enligt förordning (EU) nr 575/2013 men för vilka likvärdig information enligt artikel 55 b iii är ofullständig eller inte har lämnats till berörd nationell centralbank och ECB i tid, och senast inom 14 veckor efter utgången av respektive kvartal.

Tillgången ska återställas så snart relevant information har tillhandahållits till berörd nationell centralbank och det har fastställts att motparten uppfyller kriteriet om finansiell soliditet enligt artikel 55 c. Om relevant information inte har tillhandahållits inom 20 veckor efter utgången av respektive kvartal, ska motparten av försiktighetsskäl automatiskt stängas av från tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

▼M6

3a. Av försiktighetsskäl får Eurosystemet stänga av, begränsa eller utesluta, motparters tillgång till penningpolitiska transaktioner som överför likviditet inom Eurosystemet till en annan enhet som hör till samma bank-”koncern” (enligt definitionen i artikel 2.1.26 i direktiv 2014/59/EU och artikel 2.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ([1])) där den enhet som erhåller likviditeten är i) en ej godtagbar avvecklingsenhet eller ii) föremål för diskretionära åtgärder av försiktighetsskäl.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av andra diskretionära åtgärder ska Eurosystemet av försiktighetsskäl begränsa tillgången till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner för motparter som av berörda myndigheter anses ”fallera, eller sannolikt komma att fallera” enligt villkoren i artikel 18.4 a–d i förordning (EU) nr 806/2014 eller i den nationella lagstiftning som genomför artikel 32.4 a–d i direktiv 2014/59/EU. Begränsningen ska motsvara den nivå av tillgång till Eurosystemets kredittransaktioner som gäller vid den tidpunkt då sådana

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

▼M6

motparter anses ”fallera, eller sannolikt komma att fallera”. De nationella centralbankerna ska via sina avtal eller föreskrifter säkerställa att begränsningar av en berörd motparts tillgång sker automatiskt, utan att det krävs något särskilt beslut, och att begränsningarna av tillgången träder i kraft dagen efter den dag då de behöriga myndigheterna konstaterade att den berörda motparten anses ”fallera, eller sannolikt komma att fallera”. Denna begränsning ska inte påverka tillämpningen av andra diskretionära åtgärder som Eurosystemet kan vidta.

▼M2

5. Utöver att begränsa tillgången till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner enligt punkt 4 får Eurosystemet av försiktighetsskäl stänga av, ytterligare begränsa eller utesluta en motpart från tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner om denna motpart anses ”fallera, eller sannolikt komma att fallera” enligt punkt 4 och något av följande villkor är uppfyllt:

a) Motparten omfattas inte av någon av resolutionsmyndighetens resolutionsåtgärder eftersom det finns rimliga utsikter att en alternativ åtgärd från den privata sektorn eller en tillsynsåtgärd som avses i artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 806/2014 samt nationell lagstiftning som genomför artikel 32.1 b i direktiv 2014/59/EU, inom rimlig tid skulle kunna förhindra institutets fallissemang, med tanke på hur den alternativa åtgärden från den privata sektorn eller tillsynsåtgärden utvecklas.

b) Motparten bedöms uppfylla villkoren för resolution enligt artikel 18.1 i förordning (EU) nr 806/2014 eller nationell lagstiftning som genomför artikel 32.1 i direktiv 2014/59/EU, med tanke på hur resolutionsåtgärden utvecklas.

c) Motparten är ett resultat av en resolutionsåtgärd enligt definitionen i artikel 3.10 i förordning (EU) nr 806/2014 samt nationell lagstiftning som genomför artikel 2.40 i direktiv 2014/59/EU eller ett resultat av en alternativ åtgärd från den privata sektorn eller en tillsynsåtgärd som avses i artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 806/2014 samt nationell lagstiftning som genomför artikel 32.1 b i direktiv 2014/59/EU.

6. Utöver att begränsa tillgången till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner enligt punkt 4 får Eurosystemet av försiktighetsskäl stänga av, ytterligare begränsa eller utesluta motparter som anses ”fallera, eller sannolikt komma att fallera” från tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner, om dessa motparter inte omfattas av några resolutionsåtgärder och det inte heller finns rimliga utsikter att en alternativ åtgärd från den privata sektorn eller en tillsynsåtgärd som avses i artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 806/2014 samt nationell lagstiftning som genomför artikel 32.1 b i direktiv 2014/59/EU, inom rimlig tid skulle kunna förhindra institutets fallissemang.

7. Om en sådan diskretionär åtgärd grundas på tillsynsinformation ska Eurosystemet använda sådan information, oavsett om den härrör från tillsynsmyndigheter eller motparter, på ett sätt som överensstämmer med, och är nödvändigt för, genomförandet av Eurosystemets uppgift att bedriva penningpolitik.

▼M2

8. Om det föreligger en kredithändelse får Eurosystemet stänga av, begränsa eller utesluta motparter från tillgången till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner om dessa motparter har fallerat till följd av att de har åsidosatt någon skyldighet enligt de avtal eller föreskrifter som Eurosystemet tillämpar.

9. Alla Eurosystemets diskretionära åtgärder ska tillämpas på ett rimligt och icke-diskriminerande sätt och vara motiverade av Eurosystemet.

▼B

Artikel 159

Åtgärder avseende Eurosystemets kreditkvalitetsbedömning

1. Eurosystemet ska avgöra om en emission, emittent, gäldenär eller borgensman uppfyller Eurosystemets krav på kreditvärdighet utifrån all information som Eurosystemet bedömer som relevant.

2. Eurosystemet får avvisa, begränsa mobiliseringen eller användningen av tillgångar eller tillämpa extra värderingsavdrag på de grunder som framgår av punkt 1, om detta behövs för att säkerställa ett tillräckligt riskskydd för Eurosystemet.

3. Om ett avvisande som beskrivs i punkt 2 grundas på tillsynsinformation ska Eurosystemet använda sådan information, oavsett om den härrör från motparter eller tillsynsmyndigheter, på ett sätt som överensstämmer med, och är nödvändigt för, att genomföra Eurosystemets uppgift att bedriva penningpolitik.

▼M6

4. Eurosystemet får exkludera följande tillgångar från förteckningen över godtagbara omsättbara tillgångar:

a) tillgångar som emitteras, emitteras tillsammans med eller garanteras av motparter eller enheter med nära förbindelser till motparter vars tillgångar frusits och/eller blir föremål för andra åtgärder som vidtas av unionen enligt artikel 75 i fördraget eller av en medlemsstat som begränsar möjligheten att förfoga över tillgångarna, och/eller

▼M9

b) tillgångar som emitteras, emitteras tillsammans med handläggs eller garanteras av motparter eller enheter med nära förbindelser till motparter som Eurosystemet har stängt av, begränsat eller uteslutit från tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

▼B

DEL 7

KOMPLETTERANDE MINIMIKRAV AVSEENDE EUROSYSTEMETS PENNINGPOLITISKA TRANSAKTIONER

Artikel 160

Den rättsliga relationen mellan Eurosystemets centralbanker och motparterna

Eurosystemet ska säkerställa att deras avtal och föreskrifter avseende deras motparter enligt artikel 1.3 överensstämmer med bestämmelserna i del 7.

KAPITEL 1

Kompletterande minimikrav tillämpliga för alla arrangemang för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Artikel 161

Ändringar av genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att den utan dröjsmål kan verkställa varje ändring av det penningpolitiska ramverket.

2. Varje nationell centralbank ska i sina avtal och föreskrifter inkludera en bestämmelse om att ett meddelande om sådana ändringar som avses i punkt 1 måste kommuniceras till dess motparter. Varje nationell centralbank ska säkerställa att ett sådant meddelande medför säkerhet från den tidpunkt då en sådan ändring träder i kraft.

Artikel 162

Denominering av betalningar

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal eller föreskrifter som föreskriver att alla betalningar med anknytning till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner ska ske i euro, med undantag av betalningar i utländsk valuta enligt valutaswappavtal som görs för penningpolitiska ändamål.

Artikel 163

Avtalsformer

Om det för en effektiv avvecklings- och avslutningsnettning av alla utestående transaktioner i fall av en kredithändelse är nödvändigt att låta samtliga transaktioner under ett avtal utgöra ett enda avtalsarrangemang och/eller att låta avtalet vara ett ramavtal, ska de avtal och föreskrifter som den nationella centralbanken tillämpar innehålla regler med den innebörden.

▼B

Artikel 164

Formulär, datamedium och kommunikationsvägar

De avtal eller föreskrifter som en nationell centralbank tillämpar ska säkerställa att förhållandet mellan de nationella centralbankerna och motparterna omfattas av lämpliga och otvetydiga regler om användningen av formulär, inbegripet bekräftelse av transaktionsvillkor, datamedium, kommunikationsvägar och närmare villkor för kommunikation.

Artikel 165

Kredithändelser

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal eller föreskrifter som åtminstone anger kredithändelser som inte väsentligen avviker från följande:

a) En behörig domstol eller annan myndighet beslutar att inleda ett likvidationsförfarande avseende motparten, utser en konkursförvaltare eller motsvarande eller inleder något annat jämförbart förfarande.

b) En behörig domstol eller annan myndighet beslutar att med avseende på motparten verkställa en rekonstruktionsåtgärd eller annat liknande förfarande i syfte att skydda eller återställa motpartens finansiella situation och därigenom undvika att fatta ett beslut enligt punkt a ovan.

c) Motparten förklarar sig skriftligen vara oförmögen att betala alla eller någon del av sina skulder, eller att fullgöra sina skyldigheter avseende penningpolitiska operationer, eller ingår en ackordsöverenskommelse med sina fordringsägare, eller om motparten är, eller bedöms vara, på obestånd eller oförmögen att betala sina skulder.

d) Förberedande åtgärder vidtas avseende ett beslut enligt punkterna a eller b.

e) En utfästelse eller annan förklaring som motparten före avtalets ingående har gjort, eller som denne enligt tillämplig lag anses ha gjort, visar sig vara felaktig eller osann.

f) Suspendering eller återkallelse sker av motpartens tillstånd att bedriva verksamhet enligt a) direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013, eller b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG ([1]), såsom dessa genomförts av den aktuella medlemsstat som har euron som valuta.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

▼B

g) Motparten suspenderas eller utesluts från medlemskap i betalningssystem eller betalningsarrangemang varigenom betalningar avseende penningpolitiska transaktioner görs eller (utom vad gäller valutaswapptransaktioner) suspenderas eller utesluts från medlemskap i ett värdepappersavvecklingssystem som används för avvecklingen av Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

h) Sådana åtgärder vidtas med avseende på motparten som avses i artiklarna 41.1, 43.1 och 44 i direktiv 2013/36/EU.

i) Motparten underlåter att i samband med en reverserad transaktion följa reglerna om åtgärder för riskkontroll.

j) Motparten underlåter i samband med repotransaktioner att betala anskaffningspriset eller återköpspriset eller underlåter att leverera anskaffade eller återköpta tillgångar, alternativt underlåter, i samband med lån mot säkerhet, att leverera tillgångar eller återbetala kredit på de dagar som fastställts för leverans och betalning.

k) Motparten underlåter att, i samband med valutaswapptransaktioner och inlåning med fast löptid, betala belopp i euro eller underlåter att, i samband med valutaswapptransaktioner, betala belopp i utländsk valuta på den dag som fastställts för sådan betalning.

l) En kredithändelse inträffar med avseende på motparten under omständigheter som inte väsentligen skiljer sig från de fall som definieras i denna artikel enligt ett avtal vars syfte är förvaltning av en ECB:s eller en nationell centralbanks valutareserver eller egna medel.

m) Motparten underlåter att lämna relevant information, vilket får allvarliga konsekvenser för den nationella centralbanken.

n) Motparten underlåter att fullgöra andra skyldigheter enligt arrangemang avseende reverserade transaktioner eller valutaswapptransaktioner och underlåter – där åtgärd är möjlig – att åtgärda sin underlåtenhet inom viss tid efter det att den berörda nationella centralbanken har krävt detta: senast inom 30 dagar för transaktioner mot säkerhet och senast inom 10 dagar för valutaswapptransaktioner.

o) En kredithändelse inträffar med avseende på motparten enligt ett avtal som ingåtts för genomförande av Eurosystemets penningpolitiska transaktioner med någon annan medlem i Eurosystemet, och den berörda medlemmen i Eurosystemet har utövat sin rätt att på grund av kredithändelsen avveckla alla transaktioner som omfattas av avtalet.

p) Motpartens tillgångar har frusits och/eller blir föremål för andra åtgärder vidtagna av EU i enlighet med artikel 75 i fördraget, vilka begränsar motpartens möjlighet att förfoga över tillgångarna.

▼B

q) Motpartens tillgångar har frusits och/eller blir föremål för andra åtgärder vidtagna av en medlemsstat som har euron som valuta som begränsar motpartens möjlighet att förfoga över tillgångarna.

r) Alla eller en betydande del av motpartens tillgångar omfattas av ett beslut om kvarstad, beslag, utmätning eller någon annan form av förfarande som är avsett att skydda allmänintresset eller de rättigheter som motpartens borgenärer har.

s) Alla eller en betydande del av motpartens tillgångar överlåts till en annan enhet.

t) Någon annan överhängande eller rådande händelse som då den inträffar kan äventyra en motparts förmåga att fullgöra sina skyldigheter enligt de överenskommelser som ingåtts för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner eller andra regler som påverkar förhållandet mellan motparten och någon av centralbankerna i Eurosystemet.

2. I fall enligt punkterna a och p i punkt 1 ska avslut följa automatiskt; i fall enligt punkterna b, c och q kan det följa automatiskt, i fall enligt punkterna d–o och r–t följer inte avslut automatiskt utan måste vara diskretionärt, dvs. motparten måste först ha delgivits meddelande om uppsägning. I ett sådant meddelande kan motparten ges en tidsfrist om högst tre affärsdagar för att avhjälpa situationen i fråga. För de diskretionära kredithändelserna ska de nationella centralbankerna säkerställa att reglerna avseende denna diskretionära rätt är entydiga vad gäller konsekvenserna av ett sådant meddelande.

Artikel 166

Åtgärder som vidtas av försiktighetsskäl eller vid fallissemang

1. De avtal och föreskrifter som varje nationell centralbank tillämpar ska säkerställa att den berörda nationella centralbanken, vid fallissemang eller av försiktighetsskäl, får vidta alla nedanstående åtgärder:

a) Stänga av, begränsa eller utesluta motparten från tillgången till öppna marknadstransaktioner.

b) Stänga av, begränsa eller utesluta motparten från tillgången till de stående faciliteterna.

c) Avsluta alla löpande avtal och pågående transaktioner.

d) Kräva förtida betalning av fordringar som ännu inte har förfallit till betalning eller är villkorade.

e) Kvitta fordringar på motparten mot dennes inlåning hos den nationella centralbanken.

f) Skjuta upp fullgörandet av skyldigheter gentemot motparten tills denne har betalat sin skuld.

▼B

2. De avtal och föreskrifter som varje nationell centralbank tillämpar bör säkerställa att den berörda nationella centralbanken, utöver de åtgärder som framgår av punkt 1, vid fallissemang får

a) kräva dröjsmålsränta, och

b) begära skadestånd för varje skada som inträffat till följd av motpartens falissemang.

3. Varje nationell centralbank får tillämpa avtal och föreskrifter som, av försiktighetsskäl, ger banken rätt att avvisa tillgångar, begränsa användningen eller tillämpa extra värderingsavdrag för tillgångar som mobiliserats som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer.

4. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som vid varje tidpunkt ger banken rätt att utan opåkallat dröjsmål realisera alla tillgångar som ställts som säkerhet på ett sådant sätt att den nationella centralbanken kan erhålla betalning för beviljad kredit ur säkerheten om motparten inte skyndsamt avvecklar sitt negativa saldo.

▼M6

4a. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som vid varje tidpunkt ger den inhemska nationella centralbanken rätt att påföra en straffavgift om en motpart inte återbetalar eller betalar, helt eller delvis, ett kreditbelopp eller återköpspriset, eller inte levererar de köpta tillgångarna, när löptiden går ut eller dessa förfaller på annat sätt, om inga åtgärder enligt artikel 166.2 är möjliga. Straffavgiften ska beräknas enligt bilaga VII, avsnitt III utifrån det belopp som motparten inte kunde betala eller återbetala, eller de tillgångar som motparten inte kunde leverera, och det antal kalenderdagar under vilka motparten inte betalade, återbetalade eller levererade.

▼B

5. För att de införda reglerna ska genomföras på ett likvärdigt sätt får ECB-rådet besluta om olika åtgärder, bl.a. avstängning, begränsning eller uteslutande från tillgången till öppna marknadstransaktioner eller de stående faciliteterna.

Artikel 167

Motparters skyldighet att tillhandahålla information

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att en nationell centralbank kan erhålla all information som är relevant för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner från motparterna.

Artikel 168

Uppsägningar och andra meddelanden

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som anger att alla uppsägningar och andra meddelanden ska ske i skriftform och/eller i elektronisk form.

▼B

2. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som på ett tydligt sätt anger hur uppsägningar eller andra meddelanden ska ske och när de börjar gälla. Tiden innan sådana uppsägningar eller andra meddelanden börjar gälla får inte vara så lång att den ekonomiska effekten av arrangemangen som helhet påverkas. I synnerhet ska bekräftelser lämnas och kontrolleras skyndsamt.

Artikel 169

Tredje parts rättigheter

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som innehåller regler om att motparten inte utan den berörda nationella centralbankens skriftliga förhandsmedgivande får överlåta, inteckna eller på annat sätt förfoga över sina rättigheter och skyldigheter.

2. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som stadgar att endast den berörda nationella centralbanken och den angivna motparten har de rättigheter och skyldigheter som följer av en viss transaktion. Sådana avtal och föreskrifter ska dock tillåta relationer mellan nationella centralbanker och/eller ECB

a) som härrör från gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar, och

b) i förekommande fall för transaktioner som genomförs med motparter som ingår i ett nätverk.

Artikel 170

Lagval och jurisdiktion

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som innehåller regler om tillämplig lag för dessa avtal eller författningsenliga arrangemang samt att den tillämpliga lagen för alla sådana transaktioner, utom när gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar medför krav på annat, ska vara lagen i den medlemsstat som har euron som valuta där den nationella centralbanken är belägen.

▼M2

2. Rätt forum för lösning av tvister ska vara domstolar i den medlemsstat som har euron som valuta och där den nationella centralbanken är belägen, dock utan att detta inverkar på behörigheten för Europeiska unionens domstol.

▼B

Artikel 171

Avvecklingsdagar avseende inlåning med fast löptid

Varje nationell centralbank ska tillämpa inlåningsarrangemang som anger att betalningen, både för in- och utbetalningar, vid inlåning med fast löptid ska ske på de dagar som anges i ECB:s tillkännagivande av inlåningstransaktionen.

▼B

KAPITEL 2

Kompletterande minimikrav tillämpliga för både repoavtal och lån mot säkerhet

Artikel 172

Datum för en transaktions andra led

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att datumet för en transaktions andra led, inklusive datum för återbetalning av lån mot säkerhet, bestäms när en transaktion ingås.

Artikel 173

Affärsdagar

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som definierar termen ”affärsdag” i enlighet med artikel 2.

Artikel 174

Räntor

1. I ett repoavtal motsvarar skillnaden mellan anskaffningspris och återköpspris det upplupna räntebelopp som erhålls om anskaffningspriset multipliceras med en viss räntesats för perioden från dagen för köpet till återbetalningsdagen.

2. Räntan vid ett lån mot säkerhet bestäms genom att man beräknar den specificerade räntan på kreditbeloppet under transaktionens löptid.

3. Räntesatsen för reverserade transaktioner är en enkel ränta baserad på konventionen faktiskt antal dagar/360.

Artikel 175

Regler för omräkning av belopp från annan valuta till euro

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att reglerna om omräkning av belopp från annan valuta till euro anger att växelkursen som används ska vara ECB:s dagliga referensväxelkurs för euron eller, om den kursen inte är tillgänglig, den avistaväxelkurs som ECB anger på affärsdagen före den dag då omräkningen ska ske för den nationella centralbankens försäljning av euro mot dess köp av den andra valutan.

▼B

KAPITEL 3

Kompletterande minimikrav som bara gäller för repoavtal

Artikel 176

Syftet med repoavtal

1. När den ingår repoavtal ska varje nationell centralbank tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att det sker en försäljning av godtagbara tillgångar mot kontanta medel i euro, samtidigt som en överenskommelse ingås om att likvärdiga tillgångar vid en angiven tidpunkt ska säljas tillbaka mot kontanta medel i euro.

2. Varje nationell centralbank ska definiera ”likvärdiga tillgångar” som tillgångar från samma emittent, som ingår i samma emission, oavsett emissionsdag, och som är av samma typ, med samma nominella värde, belopp och beskrivning som de tillgångar med vilka jämförelsen görs.

3. Om de tillgångar med vilka jämförelsen görs enligt punkt 2 har konverterats, redenominerats eller om en köpoption har ställts ut, måste definitionen ändras enligt följande.

a) Vid konvertering, de tillgångar till vilka de ursprungliga värdepappren har konverterats.

b) I det fall en köpoption har ställts ut avses tillgångar som motsvarar de inlösta tillgångarna, förutsatt att säljaren har betalat köparen ett belopp som är lika med värdet av köpoptionen.

c) Vid redenominering avses tillgångar likvärdiga med de värdepapper till vilka de ursprungliga tillgångarna har redenominerats jämte, vid behov, ett belopp som motsvarar skillnaden mellan tillgångarnas värde före och efter redenomineringen.

Artikel 177

Regler om slutavräkning avseende repoavtal

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som stadgar att den, om det föreligger en kredithändelse, har rätt att i förtid avsluta och avveckla alla utestående repotransaktioner.

2. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som innehåller regler om nettning avsedda att åstadkomma sådana ekonomiska effekter som anges nedan.

▼B

a) Om det inträffar en kredithändelse ska återköpsdagen för varje transaktion anses infalla omedelbart och omfattas av någon följande:

   i) Alla tillgångar som ställts som marginalsäkerhet ska omedelbart levereras, varvid parternas fullgörande av sina respektive skyldigheter i fråga om leverans av tillgångar och betalning av återköpspriset för återköpta tillgångar uteslutande sker i överensstämmelse med punkterna b–d, eller

   ii) så avslutas repotransaktionen.

b) Avvecklingsvärdet för de återköpta värdepappren och eventuella värdepapper som ställts som marginalsäkerhet och ska överföras samt det återköpspris som vardera parten ska betala, ska för alla transaktioner fastställas av den berörda nationella centralbanken per återköpsdagen, på ett kommersiellt rimligt sätt.

c) På grundval av punkt b ska den nationella centralbanken beräkna vardera partens skuld per återköpsdagen. Belopp från en part som förfallit till betalning ska kvittas mot den andra partens belopp som förfallit till betalning och endast nettobeloppet ska betalas av parten med den längre fordringen.

d) Detta nettobelopp förfaller och ska betalas nästa dag då TARGET2 är öppet för betalningar. Vid denna beräkning ska eventuella belopp som inte är uttryckta i euro på den aktuella dagen räknas om till euro med tillämpning av den växelkurs som beräknas enligt artikel 175.

3. Varje nationell centralbank ska definiera ”avvecklingsvärde” i enlighet med artikel 2.

Artikel 178

Efterlevnad av riskkontrollåtgärder

Om de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar innehåller bestämmelser om substitution av säkerheter, måste det säkerställas att riskkontrollåtgärderna efterlevs.

Artikel 179

Kontant betalning av marginalsäkerhet

Om de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar innehåller bestämmelser om att betalning eller återlämnande av marginalsäkerheter ska ske kontant, ska dessa även ange att eventuella ytterligare skyldigheter att återlämna eller ställa marginalsäkerhet först ska fullgöras med användning av kontanter upp till samma belopp, jämte eventuell ränta.

Artikel 180

Ytterligare bestämmelser som rör repoavtal

Utan att detta påverkar bestämmelserna i denna riktlinje får varje nationell centralbank i sina avtal och föreskrifter inkludera ytterligare bestämmelser som rör repoavtal.

▼B

KAPITEL 4

Kompletterande minimikrav som bara gäller för lån mot säkerhet

Artikel 181

Tillhandahållande och realisering av säkerheter

1. Vad gäller arrangemangen för att tillföra likviditet i form av lån mot säkerhet ska varje nationell centralbank i sina avtal och föreskrifter beakta de olika förfaranden och formaliteter som krävs enligt den nationella rättsordningen för att en giltig panträtt ska uppkomma och en säkerhet senare ska kunna realiseras, t.ex. panträtt, överlåtelse eller inteckning i tillgången.

2. Varje nationell centralbank ska tillämpa arrangemang för lån mot säkerhet som garanterar att de tillgångar som ställs som säkerhet kan realiseras av den nationella centralbanken och det får inte finnas anspråk på dem med bättre rätt. Det får inte vara möjligt för tredje part, inbegripet konkursförvaltare vid obestånd, att ingripa och med framgång göra anspråk på de tillgångar som ställts som säkerhet, med undantag för bedrägeri eller någon rättighet som hör samman med dessa tillgångar.

3. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal avseende lån mot säkerhet som säkerställer att den, om en kredithändelse enligt artikel 165 inträffar, har rätt att realisera det ekonomiska värdet av säkerheterna. En sådan händelse ska också reflektera under vilka förhållanden den nationella centralbanken kan behandla motparten som om denne brustit i fullgörandet av ett repoavtal.

Artikel 182

Förlängning över natten av intradagstransaktioner

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som medger att transaktioner som ingås över dagen kan förlängas till transaktioner över natten.

KAPITEL 5

Kompletterande minimikrav som bara gäller för valutaswappar för penningpolitiska ändamål

Artikel 183

Samtidiga köp och försäljningar för omgående leverans eller på termin

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att varje transaktion utförs genom samtidiga köp och försäljningar avista och på termin av euro mot en utländsk valuta.

▼B

Artikel 184

Regler om när och hur betalningsöverföringar ska ske

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som innehåller regler om när och hur betalningsöverföringar ska ske. Dagen för köpet och försäljningen på termin ska bestämmas när en transaktion ingås.

Artikel 185

Definition av specifika termer

I de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar ska begreppen utländsk valuta, avistakurs, terminskurs, överföringsdag och återöverföringsdag definieras i överensstämmelse med följande:

a) *utländsk valuta*: varje annan enligt lag giltig valuta än euro.

b) *avistakurs*: den kurs, beräknad enligt artikel 175, som för en viss transaktion används för att räkna om beloppet i euro till det belopp i den berörda utländska valutan som den ena parten är skyldig att på överföringsdagen överföra till den andra parten mot betalning av beloppet i euro; avistakursen ska anges i bekräftelsen.

c) *terminskurs*: den kurs beräknad enligt artikel 175 som används för att räkna om beloppet i euro till det belopp i den utländska valutan som den ena parten är skyldig att på återöverföringsdagen överföra till den andra parten mot betalning av beloppet i euro; terminskursen ska anges i bekräftelsen och definieras i de avtal och föreskrifter som den berörda nationella centralbanken tillämpar.

d) *belopp för återöverföring i utländsk valuta*: det belopp i utländsk valuta som behövs för att köpa beloppet i euro per återöverföringsdagen.

e) *överföringsdag*: den dag, och eventuellt den tidpunkt under den dagen, då den ena partens överföring till den andra parten av beloppet i euro ska bli gällande, dvs. den dag, och eventuellt den tidpunkt under den dagen, då överföringen av beloppet i euro enligt parternas överenskommelse ska avvecklas.

f) *återöverföringsdag*: den dag (och eventuellt den tidpunkt under den dagen) då den ena parten är skyldig att återöverföra beloppet i euro till den andra parten.

Artikel 186

Regler om slutavräkning avseende valutaswappar

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som stadgar att den, om det föreligger en kredithändelse, har rätt att i förtid avsluta och avveckla alla utestående transaktioner.

▼B

2. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som innehåller regler om nettning avsedda att åstadkomma sådana ekonomiska effekter som anges nedan.

a) Om det föreligger en kredithändelse ska varje transaktion anses ha avslutats, och återanskaffningsvärdet av beloppet i euro och beloppet för återöverföring i utländsk valuta ska fastställas av den nationella centralbanken på grundval av principen att dessa återanskaffningsvärden är de belopp som behövs för att den nationella centralbanken ska få behålla den ekonomiska motsvarigheten till de betalningar som annars skulle ha krävts.

b) På grundval av de därvid fastställda beloppen, ska den nationella centralbanken beräkna vardera partens skuld på återöverföringsdagen. Parternas till betalning förfallna fordringar på varandra ska vid behov räknas om till euro enligt artikel 175 och därefter kvittas mot varandra. Endast nettobeloppet ska betalas av parten med den minsta fordringen. Detta nettobelopp förfaller och ska betalas nästa dag då TARGET2 är öppet för sådana betalningar.

Artikel 187

Ytterligare bestämmelser om valutaswappar

Utan att detta påverkar bestämmelserna i denna riktlinje får varje nationell centralbank i sina avtal och föreskrifter inkludera ytterligare bestämmelser som rör valutaswappar.

DEL 8

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 188

Informationsutbyte

De nationella centralbankerna får, om det är nödvändigt för genomförandet av penningpolitiken, mellan sig utbyta individuell information, som t.ex. operativa uppgifter, som avser motparter som deltar i Eurosystemets penningpolitiska transaktioner. Sådan information omfattas av de regler för tystnadsplikt som framgår av artikel 37 i ECBS-stadgan.

Artikel 189

Penningtvätt och finansiering av terrorism

Motparter vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner ska vara medvetna om, och ska fullgöra, alla sina skyldigheter enligt gällande lagstiftning om penningtvätt och finansiering av terrorism.

▼B

Artikel 190

Upphävande

1. Riktlinje ECB/2011/14 ska upphöra att gälla från och med den 1 maj 2015.

2. Hänvisningar till den upphävda riktlinjen ska anses som hänvisningar till den här riktlinjen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIII.

Artikel 191

Verkan, tillämpning och genomförande

1. Denna riktlinje får verkan samma dag som den delges de nationella centralbankerna.

2. Alla bestämmelser i denna riktlinje ska tillämpas från och med den 1 maj 2015 utom de som framgår av artikel 142 som ska tillämpas från och med den 1 november 2015.

3. De nationella centralbankerna ska senast den 16 februari 2015 informera ECB om de texter och åtgärder med hjälp av vilka de avser att följa denna riktlinje som utgör materiella förändringar jämfört med riktlinje ECB/2011/14.

Artikel 192

Adressater

Denna riktlinje riktar sig till alla centralbanker i Eurosystemet.

▼B

BILAGA I

MINIMIRESERVER

Innehållet i denna bilaga ges enbart för kännedom. Om det uppstår diskrepanser mellan denna bilaga och den rättsliga ramen för Eurosystemets kassakravssystem enligt punkt 1, ska den senare ges tolkningsföreträde.

1. Enligt artikel 19 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*), kräver Europeiska centralbanken (ECB) att kreditinstitut ska hålla kassakravsmedel på konton i de nationella centralbankerna inom ramen för Eurosystemets kassakravssystem. Den rättsliga ramen för detta system är fastställd i artikel 19 i ECBS-stadgan, förordning (EG) nr 2531/98 och förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9). Tillämpningen av förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) säkerställer att villkoren för Eurosystemets kassakravssystem är enhetliga i alla medlemsstater som har euron som valuta.

2. Eurosystemets kassakravssystem används primärt för att stabilisera penningmarknadsräntorna och skapa (eller förstärka) ett strukturellt likviditetsunderskott.

3. Enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) är Eurosystemets kassakravssystem tillämpligt på kreditinstitut som är etablerade i medlemsstater som har euron som valuta. Därutöver är filialer inom euroområdet till kreditinstitut som inte har sitt säte i euroområdet också underkastade Eurosystemets kassakrav. Däremot tillämpas Eurosystemets kassakrav inte på filialer etablerade utanför euroområdet till kreditinstitut som har sitt säte inom området.

4. Enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) undantas institut automatiskt från kassakrav från och med starten av den uppfyllandeperiod inom vilken institutets auktorisation återkallas eller upphör, eller inom vilken ett beslut fattas av domstol eller annan behörig myndighet i en medlemsstat om att institutet ska försättas i likvidation.

5. Enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) kan ECB, på ett icke-diskriminerande sätt, befria de institut som anges i punkterna a–c i den förordningen från kassakrav. ►**M9** Dessa institut inkluderar bl.a. institut som är föremål för rekonstruktion och institut vars tillgångar har frusits och/eller som är föremål för andra åtgärder vidtagna av unionen enligt artikel 75 i fördraget eller av en medlemsstat som begränsar möjligheten att förfoga över tillgångarna eller ett beslut av Eurosystemet om att utesluta eller stänga av institutets tillgång till öppna marknadstransaktioner eller Eurosystemets stående faciliteter. ◄

6. Enligt artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) för ECB en förteckning över institut som är underkastade Eurosystemets kassakravssystem.

7. ECB offentliggör också en förteckning över institut som befriats från sina skyldigheter enligt systemet av andra skäl än att de är föremål för omorganisation eller att deras tillgångar har frysts och/eller andra åtgärder som unionen eller en medlemsstat ålagt dem att vidta enligt artikel 75 i fördraget vilka begränsar användning av deras medel, eller om ECB-rådet till följd därav beslutat att utesluta institutet från möjligheten att delta i öppna marknadstransaktioner eller ha tillgång till Eurosystemets stående faciliteter.

▼B

8. Kassakravsbasen för varje institut bestäms utifrån uppgifter i institutets balansräkning. Balansräkningsdata inrapporteras till de nationella centralbankerna inom ramen för ECB:s monetära och finansiella statistik. Enligt artikel 3.3 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) ska instituten beräkna kassakravsbasen för en viss uppfyllandeperiod på grundval av uppgifter avseende den månad som infaller två månader före den månad under vilken uppfyllandeperioden börjar, med beaktande av undantagen enligt artikel 3.4 i samma förordning för tail-klassificerade institut.

9. Kassakravsprocenten fastställs av ECB högst till den maximigräns som anges i förordning (EG) nr 2531/98.

10. De kassakravsmedel som ett institut ska hålla för en viss uppfyllandeperiod beräknas genom tillämpning av procentsatserna på varje relevant post i kassakravsbasen för den perioden. Det kassakravsbelopp som fastställs av den berörda deltagande nationella centralbanken och av institutet i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 5 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) ska utgöra grunden för a) ränta som betalas på kassakravsmedlen, och b) bedömningen av om ett institut fullgjort sin skyldighet att uppfylla kassakravet.

11. För att bidra till att stabilisera räntorna tillåter Eurosystemets kassakravssystem att motparterna tillämpar ett utjämningssystem som innebär att det är tillräckligt om parterna uppfyller kassakravet som genomsnittligt saldo på kassakravskontot vid kalenderdagens slut under uppfyllandeperioden. Uppfyllandet av kassakravet beräknas på grundval av institutets genomsnittliga dagliga behållning på kassakravskontot under uppfyllandeperioden. Uppfyllandeperioden definieras i artikel 7 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).

12. I enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) erhåller instituten ränta på innestående kassakravsmedel enligt ECB:s genomsnittliga räntesats (vägd med antalet kalenderdagar) för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna under uppfyllandeperioden enligt formeln nedan (varvid resultatet avrundas till närmaste cent):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

där:

R*t* = ränta som betalas på kassakravsmedel för uppfyllandeperioden *t*,

H*t* = genomsnittligt dagsinnehav av kassakravsmedel för uppfyllandeperioden *t*,

n*t* = antal kalenderdagar i uppfyllandeperioden *t*,

r*t* = räntesats för beräkning av ränta på innestående kassakravsmedel för uppfyllandeperioden *t*; normal avrundning till två decimaler tillämpas på räntesatsen,

▼B

i = kalenderdag *i* i uppfyllandeperioden *t*,

MR_i = marginalräntan för den senaste huvudsakliga refinansieringstransaktion som avvecklats på eller före kalenderdagen *i*.

Skulle ett institut försumma att uppfylla andra skyldigheter enligt ECB:s förordningar och beslut om Eurosystemets kassakravssystem (t.ex. om data inte inrapporteras i tid eller inte är tillförlitliga) har ECB rätt att ålägga sanktioner i enlighet med förordning (EG) nr 2532/98 och förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4). ECB:s direktion får ange och offentliggöra de kriterier enligt vilka den kommer att tillämpa de sanktioner som föreskrivs i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2531/98.

▼B

BILAGA II

TILLKÄNNAGIVANDE AV ANBUDSVILLKOREN

Det offentliga meddelandet om anbudsvillkoren innehåller följande information:

a) Anbudsbegärans referensnummer.

b) Datum för anbudsbegäran.

c) Typ av transaktion (tillförsel eller indragning av likviditet och typ av penningpolitiskt instrument).

d) Transaktionens löptid.

e) Transaktionens längd (normalt uttryckt i antal dagar).

f) Typ av förfarande (anbud till fast eller rörlig ränta).

g) Vid anbudsförfaranden till rörlig ränta, metod vid tilldelning, dvs. auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) eller med multipel ränta (amerikansk auktion).

h) Avsedd transaktionsvolym, normalt endast vid långfristiga refinansieringstransaktioner.

i) Vid anbudsförfaranden till fast ränta, den fasta räntan, priset, swappunkten eller spreaden (referensräntan vid indexerade anbud samt anbudstyp när det gäller ränta eller spread).

j) Lägsta/högsta accepterade ränta, pris eller swappunkt (i förekommande fall).

k) Transaktionens startdatum och förfallodag (i förekommande fall) eller instrumentets avvecklingsdag och förfallodag (vid emission av ECB-skuldcertifikat).

l) Berörda valutor och för valutaswappar beloppet i den valuta som hålls fast.

m) För valutaswappar referensavistakursen för uträkning av anbuden.

n) Högsta anbudsgräns, i förekommande fall.

o) Lägsta enskilda tilldelningsbelopp, i förekommande fall.

p) Minsta tilldelningskvot, dvs. den lägsta kvoten, uttryckt i procent, av anbuden till marginalräntan som ska tilldelas i en anbudstransaktion, i förekommande fall.

q) Tidsschema för inlämnande av anbud.

r) Vid emission av ECB-skuldcertifikat, certifikatens denominering och ISIN-koden för emissionen.

s) Högsta antal anbud per motpart (för anbudsförfaranden till rörlig ränta sätts antalet normalt till tio anbud per motpart, om ECB avser begränsa antalet anbud).

t) Anbudstyp (ränta eller spread).

u) Referensenheten vid indexerade anbud.

▼B

BILAGA III

TILLDELNINGAR OCH ANBUDSFÖRFARANDEN

Tabell 1

Tilldelningar vid anbud till fast ränta

Tilldelningarnas andel är:

$$all\ \% = \frac{A}{\sum_{i=1}^{n} a_i}$$

Motpart *i*:s totala tilldelning är:

$$all_{\ i} = all\ \% \times (a_i)$$

där:

A = totalt belopp att fördela

n = totalt antal motparter

a_i = belopp som bjudits av motpart *i*

all % = tilldelningarnas andel

all_i = motpart *i*:s totala tilldelning

Tabell 2

Tilldelningar vid anbud i euro till rörlig ränta

(exemplet avser anbud i form av ränta)

Tilldelningarnas andel (%) vid marginalräntan är:

$$all\ \%\ (r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Motpart *i*:s tilldelning vid marginalräntan är:

$$all\ (r_m)_i = all\ \%\ (r_m) \times a(r_m)_i$$

Motpart *i*:s totala tilldelning är:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

där:

A = totalt belopp att fördela

r_s = motparternas ränteanbud *s*

N = totalt antal motparter

$a(r_s)_i$ = belopp som bjudits till ränta *s* (r_s) av motpart *i*

$a(r_s)$ = totalt belopp som bjudits till ränta s (rs)

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^{n} a(r_s)_i$$

▼B

r_m = marginalränta:

$r_1 \geq r_s \geq r_m$ vid en likvidiserande anbudstransaktion

$r_m \geq r_s \geq r_1$ vid en likviditetsabsorberande anbudstransaktion

r_{m-1} = räntan före marginalräntan (sista räntan vid vilken anbuden tillgodoses i sin helhet):

$r_{m-1} > r_m$ vid en likvidiserande anbudstransaktion

$r_m > r_{m-1}$ vid en likviditetsabsorberande anbudstransaktion

all %(r_m) = tilldelningarnas andel (%) vid marginalräntan

all(r_s)$_i$ = motpart i:s tilldelning vid ränta s

all$_i$ = motpart i:s totala tilldelning

Tabell 3

Tilldelningar av anbud på valutaswappar till rörlig kurs

Tilldelningarnas andel (%) vid marginalswappunktsnoteringen är:

$$all\ \%\ (\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Motpart *i*:s tilldelning vid marginalswappunktsnoteringen är:

$$all\ (\Delta_m)_i = all\ \%\ (\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Motpart *i*:s totala tilldelning är:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + all(\Delta_m)_i$$

där:

A = totalt belopp att fördela

Δ_s = motparternas swappunktsnotering *s*

N = totalt antal motparter

$a(\Delta_s)_i$ = belopp som bjudits till swappunktsnotering (Δ_s) av motpart *i*

$a(\Delta_s)$ = totalt belopp som bjudits vid swappunktsnotering *s* (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^{n} a(\Delta_s)_i$$

Δ_m = marginalswappunktsnotering:

▼B

$\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ vid en likvidiserande valutaswapp

$\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ vid en likviditetsabsorberande valutaswapp

Δ_{m-1} swappunktsnoteringen före marginalswappunktsnotering (sista swappunktsnotering vid vilken anbuden tillgodoses i sin helhet):

$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ vid en likvidiserande valutaswapp

$\Delta_{m-1} > \Delta_m$ vid en likviditetsabsorberande valutaswapp

all $\%(\Delta_m)$ tilldelningarnas andel (%) vid marginalswappunktsnoteringen

$\text{all}(\Delta_s)_i$ motpart *i*:s tilldelning vid swappunktsnoteringen *s*

all_i motpart *i*:s totala tilldelning

▼B

BILAGA IV

TILLKÄNNAGIVANDE AV TILLDELNINGAR

Det offentliga meddelandet om resultatet av anbudstilldelningen innehåller följande information:

a) Anbudsbegärans referensnummer.

b) Datum för anbudsbegäran.

c) Typ av transaktion.

d) Transaktionens löptid.

e) Transaktionens längd (normalt uttryckt i antal dagar).

f) Det totala belopp som Eurosystemets motparter bjudit.

g) Antal anbudsgivare.

h) De berörda valutorna (vid valutaswappar).

i) Totalt tilldelat belopp.

j) Tilldelningarnas procentuella andel (vid anbud till fast ränta).

k) Avistakursen (vid valutaswappar).

l) Vid anbud till rörlig ränta – accepterad marginalränta, pris eller swappunkt och tilldelningarnas procentuella andel vid marginalräntan, priset eller swappunkten.

m) Vid anbud med flera räntesatser – lägsta och högsta erbjudna ränta, dvs. den lägsta och den högsta ränta till vilken motparter lämnat anbud i samband med anbud till rörlig ränta, och vägd medelränta på accepterade anbud.

n) Transaktionens startdatum och förfallodag (i förekommande fall) eller instrumentets avvecklingsdag och förfallodag, vid emission av ECB-skuldcertifikat.

o) Lägsta enskilda tilldelningsbelopp, i förekommande fall.

p) Lägsta tilldelningskvot, i förekommande fall.

q) Vid emission av ECB-skuldcertifikat, certifikatens denominering och ISIN-koden för emissionen.

r) Högsta antal anbud per motpart (för anbudsförfaranden till rörlig ränta sätts antalet normalt till tio anbud per motpart, om ECB avser begränsa antalet anbud).

▼B

BILAGA V

KRITERIER FÖR URVALET AV MOTPARTER FÖR EUROSYSTEMETS VALUTAINTERVENTIONER

1. Urvalet av motparter vid Eurosystemets valutainterventioner grundas huvudsakligen på två uppsättningar kriterier, baserade på försiktighets- och effektivitetsprincipen.

2. Kriterierna avseende effektivitet tillämpas först efter det att kriterierna avseende försiktighet har tillämpats.

3. Kriterierna avseende försiktighet omfattar följande:

   a) Motpartens kreditvärdighet – denna bedöms via en kombination av olika metoder, till exempel kreditbetyg från kreditvärderingsföretag och interna analyser av kvoten eget kapital och andra nyckeltal.

   b) Motparter måste stå under tillsyn av en erkänd tillsynsmyndighet.

   c) Motparter måste leva upp till höga etiska krav och ha ett gott anseende.

4. Kriterierna avseende effektivitet omfattar bl.a. följande:

   a) Motparten måste kunna utföra stora valutatransaktioner med konkurrenskraftig prissättning på ett effektivt sätt under alla marknadsförhållanden.

   b) Kvaliteten på den information som motparten lämnar och hur heltäckande den informationen är.

5. För att kunna intervenera effektivt på olika geografiska platser kan de nationella centralbankerna välja motparter för sina valutainterventioner i ett valfritt internationellt finanscentrum.

▼B

BILAGA VI

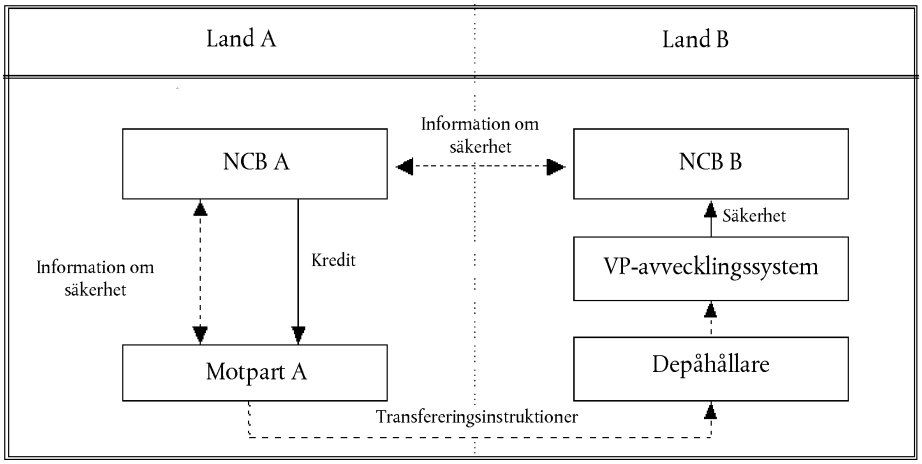
GRÄNSÖVERSKRIDANDE ANVÄNDNING AV GODTAGBARA TILLGÅNGAR

I. KORRESPONDENTCENTRALBANKSMODELLEN

Tabell 1

Korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM)

Användning av godtagbara värdepapper deponerade i land B av en motpart som är etablerad i land A för att erhålla kredit från den nationella centralbanken i land A.

1. Alla nationella centralbanker upprätthåller värdepapperskonton hos varandra för gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar. Det exakta förfarandet inom CCBM beror på om de godtagbara tillgångarna är öronmärkta för varje enskild transaktion eller om de hålls i en pool av underliggande tillgångar.

2. I ett system med öronmärkning instruerar motparten så snart som dennes begäran om kredit har godtagits av dennes nationella hemcentralbank, vid behov via sin egen depåhållare, värdepappersavvecklingssystemet i det land där dennes omsättbara tillgångar förvaras att överföra tillgångarna till centralbanken i det landet (nedan kallad *korrespondentcentralbank*) för hemlandets nationella centralbanks räkning. När hemlandets centralbank har informerats av korrespondentcentralbanken om att säkerheterna har mottagits, överför den medlen till motparten. Centralbankerna överför inte medlen förrän de är säkra på att motparternas omsättbara tillgångar har mottagits av korrespondentcentralbanken. Om det finns behov att uppfylla vissa tidsgränser vid avvecklingen kan motparten eventuellt deponera tillgångar i förväg hos korrespondentcentralbanken för hemlandscentralbankens räkning med hjälp av CCBM-förfaranden.

3. I ett poolningssystem får motparten när som helst överföra omsättbara tillgångar till korrespondentcentralbanken för hemcentralbankens räkning. Då centralbanken i hemlandet har informerats av korrespondentcentralbanken om att tillgångarna har mottagits registrerar den tillgångarna på motpartens poolningskonto.

4. Särskilda förfaranden för gränsöverskridande användning har tagits fram för icke omsättbara tillgångar, dvs. kreditfordringar och skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD). När kreditfordringar används som säkerhet i

▼B

gränsöverskridande sammanhang tillämpas en variant av korrespondentcentralbanksmodellen som grundas på överföring av äganderätt, en tilldelning eller en pant till förmån för centralbanken i hemlandet, eller en inteckning till förmån för den korrespondentcentralbank som agerar i hemlandets centralbanks ställe. En ytterligare variant för användning vid behov baserad på inteckning till förmån för den korrespondentcentralbank som agerar som hemlandets centralbanks agent tillämpas för att möjliggöra gränsöverskridande användning av skuldförbindelser med säkerhet i inteckning.

5. Motparterna har som ett minimum tillträde till CCBM, för både omsättbara och icke omsättbara tillgångar, från kl. 9.00 till kl. 16.00 (centraleuropeisk tid) alla TARGET2-affärsdagar. En motpart som vill utnyttja CCBM måste anmäla detta till den nationella centralbank från vilken den önskar ta emot kredit – dvs. hemlandets centralbank – före kl. 16.00 centraleuropeisk tid. Motparten måste se till att säkerheter för kreditoperationer överförs till kontot i korrespondentcentralbanken senast kl. 16.45 centraleuropeisk tid. Uppdrag eller överföringar som inte uppfyller dessa tidsfrister kommer att behandlas i den mån det är möjligt och kan komma att beaktas för kredit påföljande TARGET2-affärsdag. När motparterna räknar med att behöva anlita CCBM sent under dagen bör de om möjligt deponera tillgångarna i förväg. I undantagsfall eller för penningpolitiska syften kan ECB besluta att förlänga öppettiden för CCBM till TARGET2-stängningstiden, i samarbete med värdepapperscentralerna avseende deras möjlighet att senarelägga den sista tidpunkten för omsättningsbara tillgångar.

II. GODTAGBARA FÖRBINDELSER MELLAN VÄRDEPAPPERSAVVECKLINGSSYSTEM

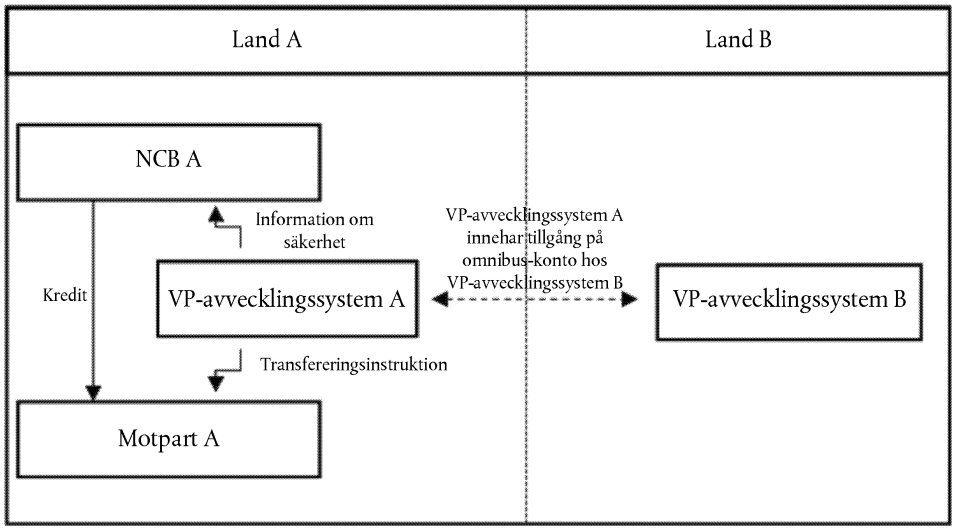
Tabell 2

▼M7

Godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem

Användning av godtagbara tillgångar som utfärdats i ett värdepappersavvecklingssystem (SSS) i land B och innehas av en motpart etablerad i land A genom en godtagbar förbindelse mellan värdepappersavvecklingssystemen i länderna A och B i syfte att erhålla kredit från den nationella centralbanken i land A.

▼B

▼B

1. En förbindelse mellan två värdepappersavvecklingsystem inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) består av en uppsättning förfaranden och arrangemang för gränsöverskridande överföringar av värdepapper via en kontobaserad process. En förbindelse tar formen av ett omnibus-konto öppnat av ett värdepappersavvecklingssystem (nedan kallat *investerarens värdepappersavvecklingssystem*) hos ett annat värdepappersavvecklingssystem (nedan kallat *emittentens värdepappersavvecklingssystem*).

2. Godtagbara förbindelser gör det möjligt för en deltagare i ett värdepappersavvecklingssystem inom EES att inneha tillgångar som emitterats i ett annat värdepappersavvecklingssystem inom EES, utan att vara deltagare i det andra systemet. När förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen används håller motparterna tillgångarna på sina egna konton hos värdepappersavvecklingssystemet i sitt hemland och behöver därför inte någon depåhållare.

III. KORRESPONDENTCENTRALBANKSMODELLEN I KOMBINATION MED GODTAGBARA FÖRBINDELSER

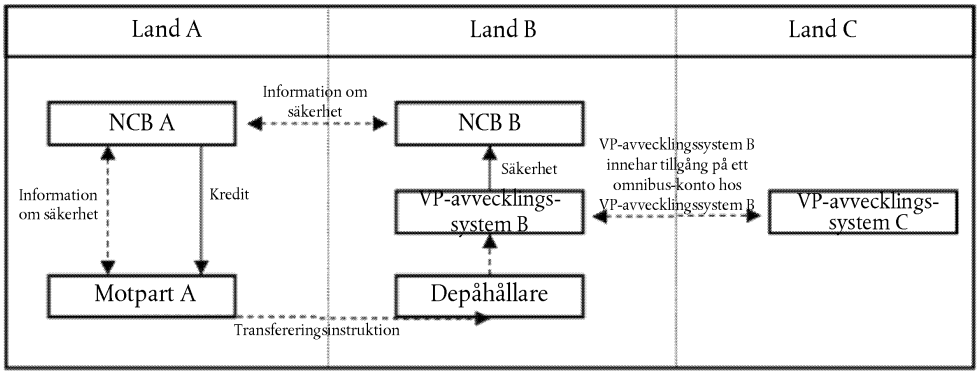
Tabell 3

Korrespondentcentralbanksmodellen i kombination med godtagbara förbindelser

▼M7

Användning av godtagbara tillgångar som emitterats i ett värdepappersavvecklingssystem i land C och innehas av en motpart etablerad i land A genom en godtagbar förbindelse mellan värdepappersavvecklingssystemen i länderna B och C i syfte att erhålla kredit från den nationella centralbanken i land A.

▼B

Om godtagbara tillgångar i form av värdepapper ska överföras via korrespondentcentralbanksmodellen med förbindelser, måste motparterna säkerställa att värdepapprena levereras till ett konto hos den berörda investerarens värdepappersavvecklingssystem senast kl. 16.00 (centraleuropeisk tid) på avvecklingsdagen för att säkerställa avveckling med samma dags transaktioner. En begäran om mobilisering som en nationell centralbank i hemlandet mottar från en motpart efter kl. 16.00, eller en begäran om leverans av godtagbara tillgångar till ett konto hos en investerares värdepappersavvecklingssystem efter kl. 16.00 (centraleuropeisk tid), hanteras i den mån det är möjligt, i enlighet med stopptiderna hos de berörda värdepappersavvecklingssystemen.

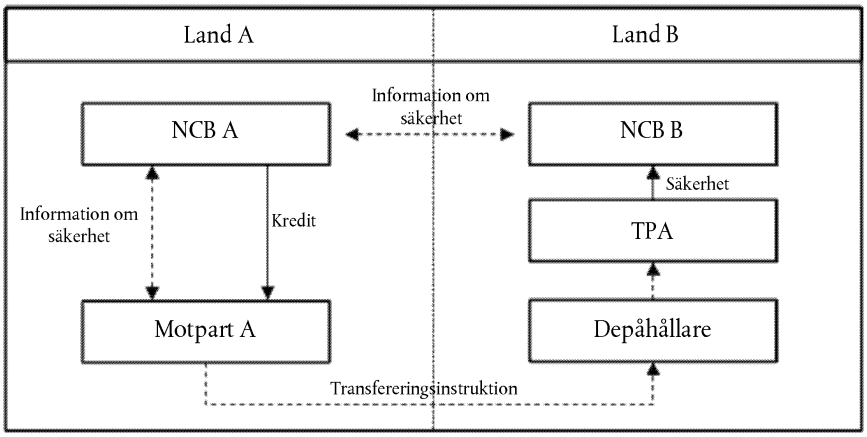
IV. KORRESPONDENTCENTRALBANKSMODELLEN OCH TREPARTSFÖRVALTNING AV SÄKERHETER

Tabell 4

Gränsöverskridande trepartstjänster

Användning av godtagbara tillgångar som innehas hos en trepartsagent i land B av en motpart som är etablerad i land A i syfte att erhålla kredit från den nationella centralbanken i land A.

▼B

Pilen ”Information om säkerhet” mellan motpart A och den nationella centralbanken A kan sakna betydelse för vissa trepartsagenter, beroende på vilken avtalsmodell man valt, och i så fall skickar inte motparten någon instruktion till den nationella centralbanken A och erhåller ingen bekräftelse från den nationella centralbanken A.

▼M6

BILAGA VIa

GODTAGBARHETSKRITERIER FÖR ATT ANVÄNDA VÄRDEPAPPERSAVVECKLINGSSYSTEM OCH FÖRBINDELSER MELLAN VÄRDEPAPPERSAVVECKLINGSSYSTEM I EUROSYSTEMETS KREDITOPERATIONER

I. GODTAGBARHETSKRITERIER FÖR VÄRDEPAPPERSAVVECKLINGSSYSTEM (SSS) OCH FÖRBINDELSER MELLAN VÄRDEPAPPERSAVVECKLINGSSYSTEM

1. Eurosystemet fastställer huruvida ett värdepappersavvecklingssystem som bedrivs av en värdepapperscentral (CSD) som är etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta eller nationell centralbank eller ett offentligt organ enligt artikel 1.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 ([1]) i en medlemsstat som har euron som valuta (nedan kallad *SSS-operatör* eller *operatör av ett SSS*) ska godkännas utifrån följande kriterier:

   a) SSS-operatören inom euroområdet uppfyller de krav för auktorisation som värdepapperscentral som framgår av förordning (EU) nr 909/2014, och

   b) den nationella centralbanken i den medlemsstat där respektive värdepappersavvecklingssystem bedriver verksamhet har skapat och upprätthåller lämpliga avtal eller andra arrangemang med SSS-operatören inom euroområdet, som inkluderar Eurosystemets krav som framgår av avsnitt II.

   Om auktorisationsförfarandet enligt avdelning III i förordning (EU) nr 909/2014 avseende en värdepapperscentral i euroområdet inte avslutats, ska punkterna a och b inte tillämpas. I sådana fall måste värdepappersavvecklingssystemet som bedrivs av denna värdepapperscentral i stället godkännas enligt ”*Framework for the assessment of securities settlement systems and links to determine their eligibility for use in Eurosystem credit operations*”, januari 2014, som finns på ECB:s webbplats.

2. Eurosystemet godkänner en direkt förbindelse eller mellanhandsförbindelse utifrån följande kriterier:

   a) Den direkta förbindelsen eller, när det gäller mellanhandsförbindelser, varje underliggande förbindelse, måste uppfylla de krav som framgår av förordning (EU) nr 909/2014.

   b) De nationella centralbankerna i de medlemsstater där investerarens, eventuella förmedlande samt emittentens värdepappersavvecklingssystem är etablerade har skapat och upprätthåller lämpliga avtal eller andra arrangemang med SSS-operatören inom euroområdet, som inkluderar Eurosystemets krav som framgår av avsnitt II.

   c) Investerarens, eventuella förmedlande samt emittentens värdepappersavvecklingssystem som ingår i förbindelsen måste alla ha godkänts av Eurosystemet.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

▼**M6**

Om auktorisationsförfarandet enligt avdelning III i förordning (EU) nr 909/2014 avseende en värdepapperscentral som bedriver ett värdepappersavvecklingssystem som ingår i en förbindelse inte har avslutats, ska punkterna a–c inte tillämpas. I sådana fall måste förbindelsen som inkluderar ett värdepappersavvecklingssystem som drivs av en sådan värdepapperscentral i stället godkännas enligt ”*Framework for the assessment of securities settlement systems and links to determine their eligibility for use in Eurosystem credit operations*”, januari 2014.

3. Innan Eurosystemet godkänner en direkt förbindelse eller mellanhandsförbindelse som involverar en eller flera värdepappersavvecklingssystem som bedrivs av värdepapperscentraler som är etablerade i en stat i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) som inte har euron som valuta eller nationella centralbanker eller offentliga organ i en EES-stat som inte har euron som valuta (nedan kallade *EES SSS utanför euroområdet* som bedrivs av en *EES SSS-operatör utanför euroområdet*), utför Eurosystemet en affärsanalys som bl.a. beaktar värdet på de godtagbara tillgångar som emitterats av, eller innehas hos, dessa värdepappersavvecklingssystem.

4. Om slutsatserna av affärsanalysen är positiva godkänner Eurosystemet en förbindelse som involverar EES SSS utanför euroområdet utifrån följande kriterier:

a) EES-operatörerna utanför euroområdet för de värdepappersavvecklingssystem som är involverade i förbindelsen samt själva förbindelsen uppfyller de krav som framgår av förordning (EU) nr 909/2014.

b) När det gäller direkta förbindelser har den nationella centralbanken i den medlemsstat där investerarens värdepappersavvecklingssystem bedriver sin verksamhet skapat och upprätthåller lämpliga avtal eller andra arrangemang med den operatör inom euroområdet som bedriver investerarens värdepappersavvecklingssystem. Dessa avtal eller andra arrangemang ska innehålla en skyldighet för SSS-operatören inom euroområdet att genomföra de bestämmelser som framgår av avsnitt II i sina affärsvillkor med EES-operatören utanför euroområdet för emittentens värdepappersavvecklingssystem.

För mellanhandsförbindelser måste varje underliggande direkta förbindelse där en EES SSS-operatör utanför euroområdet agerar som emittentens värdepappersavvecklingssystem uppfylla kriteriet enligt punkt b första stycket. I en mellanhandsförbindelse där både den förmedlande och emittentens värdepappersavvecklingssystem är EES SSS-operatörer utanför euroområdet, måste den nationella centralbanken i den medlemsstat där investerarens värdepappersavvecklingssystem bedriver sin verksamhet ha skapat och upprätthålla lämpliga avtal eller andra arrangemang med den operatör inom euroområdet som bedriver investerarens värdepappersavvecklingssystem. Dessa avtal eller andra arrangemang ska inte bara innehålla en skyldighet för SSS-operatören inom euroområdet att genomföra de bestämmelser som framgår av avsnitt II i sina affärsvillkor med EES operatören utanför euroområdet för det förmedlande värdepappersavvecklingssystemet, utan även en skyldighet för EES-operatören utanför euroområdet för det förmedlande värdepappersavvecklingssystemet att genomföra de bestämmelser som framgår av avsnitt II i sina affärsvillkor med EES-operatören utanför euroområdet för emittentens värdepappersavvecklingssystem.

c) Alla värdepappersavvecklingssystem inom euroområdet som ingår i förbindelsen anses godtagbara av Eurosystemet.

d) Den nationella centralbanken i den EES-stat utanför euroområdet där investerarens värdepappersavvecklingssystem bedriver verksamhet har förbundit sig att rapportera information om godtagbara tillgångar som handlas på inhemska godkända marknader på ett sätt som fastställts av Eurosystemet.

▼**M6**

Om auktorisationsförfarandet enligt avdelning III i förordning (EU) nr 909/2014 avseende en värdepapperscentral som bedriver investerarens, det förmedlande eller emittentens värdepappersavvecklingssystem som ingår i en förbindelse inte har avslutats, ska punkterna a–d inte tillämpas. I sådana fall måste förbindelsen som inkluderar ett värdepappersavvecklingssystem som drivs av en sådan värdepapperscentral i stället godkännas enligt ”*Framework for the assessment of securities settlement systems and links to determine their eligibility for use in Eurosystem credit operations*”, januari 2014.

II. EUROSYSTEMETS KRAV

1. För att skapa en sund rättslig grund måste en SSS-operatör försäkra den nationella centralbanken i den medlemsstat där SSS-operatören är verksam, genom hänvisning till bindande rättslig dokumentation, antingen i form av avtal eller i form av hänvisningar till SSS-operatörens obligatoriska affärsvillkor eller på annat sätt, om att:

a) Rättigheterna avseende de värdepapper som hålls i det värdepappersavvecklingssystem som SSS-operatören bedriver, inklusive de värdepapper som innehas genom förbindelser som drivs av SSS-operatören (innehas på konton som underhålls av tillkopplade SSS-operatörer), styrs av lagen i en EES-stat.

b) Rättigheterna som deltagarna i värdepappersavvecklingssystemet har avseende värdepapper som hålls i det värdepappersavvecklingssystemet är klara, otvetydiga och säkerställer att deltagarna i värdepappersavvecklingssystemet inte är exponerade mot SSS-operatörens insolvens.

c) I fall där värdepappersavvecklingssystemet agerar i egenskap av emittent-SSS, rättigheterna för ett tillkopplat investerar-SSS avseende värdepapper som hålls hos emittent-SSS är klara, otvetydiga och säkerställer att investerar-SSS och dess deltagare inte är exponerade mot emittent-SSS-operatörens insolvens.

d) I fall där värdepappersavvecklingssystemet agerar i egenskap av investerar-SSS, rättigheterna för detta värdepappersavvecklingssystem avseende värdepapper som hålls hos ett tillkopplat emittent-SSS är klara och otvetydiga och säkerställer att investerar-SSS och dess deltagare inte är exponerade mot emittent-SSS-operatörens insolvens.

e) Ingen panträtt eller liknande mekanism enligt tillämplig lag eller avtal kommer att påverka den nationella centralbankens rätt till de värdepapper som hålls hos värdepappersavvecklingssystemet på ett negativt sätt.

f) Förfarandet för att fördela eventuell brist avseende värdepapper som hålls i värdepappersavvecklingssystemet, särskilt i fall av insolvens hos i) SSS-operatören, ii) tredje part som är delaktig i förvaringen av värdepapperena eller iii) ett tillkopplat emittent-SSS, är klara och otvetydiga.

g) Förfarandena som ska följas för att utkräva värdepapper enligt värdepappersavvecklingssystemet rättsliga ram är klara och otvetydiga, inklusive, om ett värdepappersavvecklingssystem agerar som investerar-SSS, alla formaliteter som ska uppfyllas gentemot ett tillkopplat emittent-SSS.

▼M6

2. En SSS-operatör ska säkerställa att när värdepappersavvecklingssystemet som denne bedriver agerar som investerar-SSS, värdepappersöverföringar som görs via förbindelser är slutliga i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG ([1]), dvs. att det inte är möjligt att återkalla, återavveckla, upphäva eller på annat sätt ogiltigförklara överföringen av värdepapper.

3. Om det värdepappersavvecklingssystem som denne bedriver agerar som emittent-SSS, ska SSS-operatören säkerställa att den inte använder sig av ett utomstående institut, t.ex. en bank eller någon annan part än värdepappersavvecklingssystemet som agerar som förmedlare mellan emittenten och emittent-SSS, eller så måste SSS-operatören säkerställa att dess värdepappersavvecklingssystem har en direkt förbindelse eller en mellanhandsförbindelse till ett värdepappersavvecklingssystem som har denna (unika och direkta) relation.

4. För att utnyttja förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystem som används för att avveckla centralbankstransaktioner måste det finnas faciliteter på plats som möjliggör antingen intradagsavveckling i centralbankspengar med leverans mot betalning, eller intradagsavveckling oavsett om betalning erhållits (free of payment, FOP) som kan ske i form av bruttoavveckling i realtid eller en serie satsvisa körningar med slutlig avveckling under dagen. På grund av utformningen av avvecklingsfunktionen i TARGET2-Securities anses detta krav redan vara uppfyllt för direkta förbindelser och mellanhandsförbindelser där alla värdepappersavvecklingssystem som ingår i förbindelsen är integrerade i TARGET2-Securities.

5. Vad gäller öppethållandetider och öppethållandedagar:

   a) Ett värdepappersavvecklingssystem och dess förbindelser ska tillhandahålla avvecklingstjänster alla TARGET2-bankdagar.

   b) Ett värdepappersavvecklingssystem ska vara i drift under den dagliga överföringsfasen som avses i bilaga II tillägg V till Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2012/27 ([2]).

   c) Värdepappersavvecklingssystem som ingår i direkt förbindelser eller mellanhandsförbindelser måste ge sina deltagare möjlighet att lämna uppdrag om avveckling under dagen där leverans sker mot betalning via emittenten och/eller det förmedlande värdepappersavvecklingssystemet (beroende på det aktuella fallet) till investerar-SSS fram till åtminstone 15.30 centraleuropeisk tid (CET) ([3]).

   d) Värdepappersavvecklingssystem som ingår i direkt förbindelser eller mellanhandsförbindelser måste ge sina deltagare möjlighet att lämna uppdrag om intradagsavveckling oavsett om betalning erhållits (FOP) via emittenten eller det förmedlande värdepappersavvecklingssystemet (beroende på det aktuella fallet) till investerar-SSS fram till åtminstone 16.00 centraleuropeisk tid (CET).

   e) Värdepappersavvecklingssystem måste ha rutiner på plats för att förlänga de öppethållandetider som framgår av punkterna b–d ovan i krissituationer.

   På grund av utformningen av avvecklingsfunktionen i TARGET2-Securities anses dessa krav redan vara uppfyllda för värdepappersavvecklingssystem integrerade i TARGET2-Securities och för direkta förbindelser och mellanhandsförbindelser där alla värdepappersavvecklingssystem som ingår i förbindelsen är integrerade i TARGET2-Securities.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

([2]) Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2012/27 av den 5 december 2012 om ett transeuropeiskt automatiserat system för bruttoavveckling av betalningar i realtid (TARGET2) (EUT L 30, 30.1.2013, s. 1).

([3]) CET beaktar omställningen till centraleuropeisk sommartid.

▼**M6**

III. ANSÖKNINGSFÖRFARANDE

1. SSS-operatörer inom euroområdet som önskar att deras tjänster används i Eurosystemets kreditoperationer ska ansöka om godkännande hos den nationella centralbanken i den medlemsstat där värdepappersavvecklingssystemet är etablerat.

2. När det gäller förbindelser, inklusive sådana som omfattar en EES SSS-operatör utanför euroområdet, ska operatören av investerar-SSS lämna in en ansökan om godtagbarhet till den nationella centralbanken i den medlemsstat där investerar-SSS bedriver sin verksamhet.

3. Eurosystemet kan avslå en ansökan eller, om värdepappersavvecklingssystemet eller förbindelsen redan är godkänd, upphäva eller återkalla godkännandet om

   a) ett eller flera av villkoren för godtagbarhet som framgår av avsnitt I inte är uppfyllda,

   b) användningen av värdepappersavvecklingssystemet eller förbindelsen kan påverka säkerheten och effektiviteten i Eurosystemets kreditoperationer och utsätta Eurosystemet för risken för finansiella förluster, eller av andra orsaker anses, av försiktighetsskäl, utgöra en risk.

4. Eurosystemets beslut att godkänna ett värdepappersavvecklingssystem eller en förbindelse meddelas den SSS-operatör som har ansökt om godkännande. Eurosystemet kommer att motivera negativa beslut.

5. Värdepappersavvecklingssystemet eller förbindelsen får användas för Eurosystemets kreditoperationer så snart de tagits upp i Eurosystemets förteckning över godkända värdepappersavvecklingssystem och förbindelser som finns på ECB:s webbplats.

▼B

BILAGA VII

▼M6

BERÄKNING AV SANKTIONER ENLIGT DEL 5 OCH STRAFFAVGIFTER ENLIGT DEL 7

I. BERÄKNING AV STRAFFAVGIFTER ENLIGT DEL 5

▼B

1. Om en straffavgift utdöms av en nationell centralbank gentemot en av dess motparter i enlighet med del 5, ska den nationella centralbanken beräkna straffavgiften i enlighet med nedanstående regler.

a) För åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 154.1 a, b eller c, beräknas straffavgift utifrån den ränta på utlåningsfaciliteten som gällde vid tidpunkten då överträdelsen började plus 2,5 procentenheter.

▼M4

b) För åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 154.1 d eller 154.1 e, beräknas en straffavgift utifrån den ränta på utlåningsfaciliteten som gällde vid tidpunkten då överträdelsen började plus 5 procentenheter. Vid upprepat åsidosättande av den skyldighet som avses i artikel 154.1 d eller 154.1 e under en tolvmånadersperiod, beräknat från den första överträdelsen, ska räntan på straffavgiften höjas med ytterligare 2,5 procentenheter för varje överträdelse.

▼B

2. Vid åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 154.1 a eller b, ska straffavgiften beräknas på grundval av straffavgiften, i enlighet med punkt 1 a, på den säkerhet eller det kontanta belopp som motparten inte har tillhandahållit eller avvecklat, multiplicerat med koefficienten X/360, där X är antalet kalenderdagar, högst sju, under vilka motparten inte kunde ställa säkerhet eller avveckla: a) det tilldelade beloppet som anges i bekräftelsen av enskilda tilldelningar under transaktionens löptid, eller b) det utestående beloppet för en viss operation om förtida avslut utförs av den nationella centralbanken under operationens återstående löptid.

3. Vid åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 154.1 c, ska straffavgiften beräknas genom att tillämpa straffavgiften, i enlighet med punkt 1 a, på värdet av de icke godtagbara säkerheterna eller tillgångarna som inte får mobiliserats eller använts av motparten efter värderingsavdrag enligt följande:

a) om det rör sig om icke godtagbara tillgångar som en motpart tillhandahållit den nationella centralbanken, på värdet av de icke godtagbara säkerheterna efter värderingsavdrag, eller

b) om det rör sig om tillgångar som ursprungligen var godtagbara men blivit icke godtagbara eller inte längre får mobiliseras eller användas av motparten, värdet på de tillgångar som inte tagits tillbaka senast starten på den åttonde kalenderdagen efter en händelse då tillgångarna blev icke godtagbara eller inte längre får mobiliseras eller användas av motparten.

4. Beloppen enligt punkt 3 a och 3 c multipliceras med koefficienten X/360, där X är antalet kalenderdagar, högst sju, under vilka motparten inte uppfyllde sina skyldigheter avseende användningen av tillgångar som ställts som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer. I fallet 3 b startar beräkningen av X först efter utgången av en betalningsfri period på sju kalenderdagar.

▼B

*[EUR [värdet av de ej godtagbara säkerheterna efter värderingsavdrag under första dagen av åsidosättandet] * (tillämplig utlåningsränta den dag då åsidosättandet började + 2,5 %) *[X]/360 = EUR […]]*

5. För begränsade åsidosättanden avseende skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av ett kreditinstitut eller en enhet med nära förbindelser enligt artikel 141, beräknas perioden av betalningsanstånd enligt följande:

▼M4

a) Den betalningsfria perioden om sju dagar tillämpas om åsidosättandet var resultatet av en förändrad värdering, utan att ytterligare skuldinstrument utan säkerhet inlämnats och utan att tillgångar avlägsnats från säkerhetspoolen, utifrån följande:

i) värdet på de redan inlämnade skuldinstrumenten utan säkerhet har ökat, eller

ii) det sammanlagda värdet av säkerhetspoolen har minskat.

I sådana fall ska motparten justera värdet på sin sammanlagda säkerhetspool och/eller värdet av sådana skuldinstrument utan säkerhet under den betalningsfria perioden, så att gällande gränsvärden beaktas.

▼B

b) Inlämnande av ytterligare skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av ett kreditinstitut eller en enhet med nära förbindelser som överstiger gällande gränsvärde, medför inte någon betalningsfri period för motparten.

▼M4

6. Om motparten lämnat information som negativt påverkar värdet av säkerheterna ur Eurosystemets perspektiv avseende artikel 145.4, t.ex. felaktig information om det utestående beloppet för en använd kreditfordran som är eller har varit felaktig eller inaktuell, eller om motparten underlåter att i tid lämna sådan information som krävs enligt artikel 101.1 a iv, används beloppet (värdet) av den säkerhet som påverkats negativt vid beräkningen av den ekonomiska sanktionen enligt punkt 3 utan att någon betalningsfri period tillämpas. Om den felaktiga informationen rättas inom utsatt tid, t.ex. för kreditfordringar under påföljande affärsdag i enlighet med artikel 109.2, utgår ingen sanktion.

7. Vid åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 154.1 d eller 154.1 e, beräknas straffavgiften genom att tillämpa straffavgiften, i enlighet med punkt 1 b, på värdet av motpartens ej auktoriserade tillgång till utlåningsfaciliteten eller obetalda kredit från Eurosystemet.

▼B

8. En nationell centralbank tillämpar en minimistraffavgift på 500 euro, även om beräkningen av straffavgiften enligt denna bilaga medför ett lägre belopp. Någon straffavgift utgår inte om åsidosättandet rättas inom en tillämplig betalningsfri period.

▼M6

II. BERÄKNING AV ICKE-FINANSIELLA SANKTIONER ENLIGT DEL 5

▼B

Avstängning för bristande uppfyllelse av skyldigheter som avses i artikel 154.1 a eller 154.1 b

9. Om en avstängningsperiod tillämpas enligt artikel 156.1, ska den nationella centralbanken genomdriva avstängningen enligt följande:

a) Avstängningen ska gälla i en månad om de icke-levererade säkerheterna eller kontanterna utgör upp till 40 % av de totala säkerheterna eller kontanterna som skulle ha levererats.

▼B

b) Avstängningen ska gälla i två månader om de icke-levererade säkerheterna eller kontanterna utgör 40–80 % av de totala säkerheterna eller kontanterna som skulle ha levererats.

c) Avstängningen ska gälla i tre månader om de icke-levererade säkerheterna eller kontanterna utgör 80–100 % av de totala säkerheterna eller kontanterna som skulle ha levererats.

10. Vad gäller I eller II ovan, om en sanktion gäller en transaktion mellan motparten och ECB i ett bilateralt förfarande, ska ovanstående regler tolkas som att ECB kan utdöma sanktioner.

▼M6

III. BERÄKNING AV STRAFFAVGIFTER ENLIGT DEL 7

1. De nationella centralbankerna beräknar straffavgiften enligt artikel 166.4a enligt följande:

a) För åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 166.4a, beräknas en straffavgift utifrån den ränta på utlåningsfaciliteten som gällde vid tidpunkten då överträdelsen började plus 2,5 procentenheter.

b) Straffavgiften beräknas genom att tillämpa straffavgiften, i enlighet med punkt a, på värdet av de kontanta belopp som motparten inte kunde återbetala eller betala, eller på värdet av de tillgångar som ej levererats, multiplicerat med koefficienten X/360, där X är antalet kalenderdagar, högst sju, under vilka motparten inte kunde i) återbetala, helt eller delvis, ett kreditbelopp, betala återköpspriset eller andra kontanta medel som förfallit till betalning, eller ii) leverera tillgångarna på förfallodagen eller när dessa förfaller på annat sätt enligt avtal eller föreskrifter.

2. Följande formel ska användas vid beräkningen av straffavgiften i enlighet med punkt 1 a och 1 b ovan:

[EUR [värdet av de kontanta belopp som motparten inte kunde återbetala eller betala, eller värdet av de tillgångar som ej levererats] * (räntan på utlåningsfaciliteten som gällde den dag då överträdelsen började plus 2,5 procentenheter) * [X]/360 (där X är antalet kalenderdagar under vilka motparten inte betalade, återbetalade eller levererade) = EUR […]].

▼M7

BILAGA VIII

RAPPORTERINGSKRAV PÅ LÅN-NIVÅ FÖR VÄRDEPAPPER MED BAKOMLIGGANDE TILLGÅNGAR OCH KRAV AVSEENDE REGISTER ÖVER UPPGIFTER PÅ LÅN-NIVÅ

Denna bilaga gäller för bestämmelserna om tillhandahållande av omfattande och standardiserade uppgifter på lån-nivå om den pool av kassaflödesgenererande tillgångar som ligger till grund för värdepapperena med bakomliggande tillgångar, enligt vad som framgår av artikel 78, och fastställer kraven avseende register över uppgifter på lån-nivå.

▼B

I. INLÄMNANDE AV UPPGIFTER PÅ LÅN-NIVÅ

▼M7

1. De berörda parterna ska lämna uppgifter på lån-nivå till ett register över uppgifter på lån-nivå i enlighet med denna bilaga. Registret över uppgifter på lån-nivå publicera sådana uppgifter elektroniskt.

2. Uppgifter på lån-nivå kan lämnas för varje individuell transaktion via:

a) vad gäller transaktioner som rapporteras till Esmas värdepapperiseringsregister, de standardformulär som anges i de tekniska genomförandestandarder som antagits av kommissionen med stöd av artikel 7.4 i förordning (EU) 2017/2402, eller

b) vad gäller transaktioner som rapporteras till ett register som utsetts av Eurosystemet, den aktuella mallen för rapportering av uppgifter på lånnivå som finns på ECB:s webbplats.

I båda fallen beror valet av formulär som ska lämnas in på typen av bakomliggande tillgångar, i enlighet med artikel 73.1.

2a. Överföring av uppgifter på lån-nivå i enlighet med punkt 2 a ska påbörjas i början av den kalendermånad som följer efter den dag som är tre månader från Esmas aktiveringsdag för rapportering.

Överföring av uppgifter på lån-nivå i enlighet med punkt 2 b tillåts fram till slutet av den kalendermånad i vilken den dag infaller som är tre år och tre månader från Esmas aktiveringsdag för rapportering.

2b. Utan hinder av vad som sägs i punkt 2a andra stycket, ska uppgifter på lånnivå för varje individuell transaktion lämnas i enlighet med punkt 2a om både

a) de berörda parterna i en transaktion enligt artikel 7.1 a och 7.2 i förordning (EU) 2017/2402 är skyldiga att rapportera uppgifter på lån-nivå om individuella transaktioner till ett av Esmas värdepapperiseringsregister med hjälp av de standardformulär som anges i de tekniska genomförandestandarder som antagits av kommissionen med stöd av artikel 7.4 i den förordningen, och

b) inlämnandet av uppgifter på lån-nivå i enlighet med punkt 2 a har påbörjats.

▼B

3. Uppgifter på lån-nivå ska rapporteras minst kvartalsvis, senast en månad efter förfallodagen för räntebetalningen avseende det berörda värdepapperet med bakomliggande tillgångar. Vad gäller de inlämnande uppgifterna, får stoppdatum för poolen ligga högst två månader tillbaka i tiden, dvs. ”datum för inlämnandet av rapport” minus ”stoppdatum för poolen” ska understiga två månader. ”Stoppdatum för poolen” definieras som den dag då man granskade utvecklingen för de underliggande tillgångarna för respektive rapport.

4. För att kontrollera att krav enligt punkterna 2 och 3 efterlevs kontrollerar registret över uppgifter på lån-nivå automatiskt huruvida nya och uppdaterade uppgifter på lån-nivå är korrekta och konsistenta för varje transaktion.

II. DETALJERINGSGRAD

1. Från och med den dag då rapporteringskraven på lån-nivå börjar gälla för de specifika klasserna av kassaflödesgenererande tillgångar för värdepapper med bakomliggande tillgångar som anges på ECB:s webbplats, ska detaljerade uppgifter på lån-nivå avseende tillhandahållas för att ett värdepapper med bakomliggande tillgångar ska bli, eller förbli, godtagbart.

▼M9

2. Värdepapper med bakomliggande tillgångar för vilka ECB:s mall för rapportering av uppgifter på lån-nivå används måste uppfylla minimikraven i fråga om ett poängtal på A1, något som bedöms utifrån tillgången på information, i synnerhet i datafälten i mallen för rapportering av uppgifter på lån-nivå, beräknat i enlighet med den metod som anges i avsnitt III i denna bilaga. Utan att det påverkar de poängtal som framgår av avsnitt III avseende uppgifter på lån-nivå, får Eurosystemet som säkerhet godta värdepapper med bakomliggande tillgångar för vilka ECB:s mall för rapportering av uppgifter på lån-nivå används och vars poängtal understiger A1, sedan det har gjorts en bedömning av varje enskilt fall och förutsatt att det finns en lämplig förklaring till att det obligatoriska poängtalet inte har kunnat uppnås. För varje lämplig förklaring kommer Eurosystemet att ange en maximal toleransnivå och toleranshorisont som publiceras på ECB:s webbplats. Toleranshorisonten ska ange den tidsperiod inom vilken uppgiftskvaliteten för värdepapperena med bakomliggande tillgångar ska förbättras.

▼M7

3. För att täcka in icke-tillgängliga fält finns sex stycken ”Ingen data” (ND) valmöjligheter på ►M9 ECB:s mallar för rapportering av uppgifter på lån-nivå ◄ som ska användas när en viss uppgift inte kan tillhandahållas i enlighet med mallen för rapportering av uppgifter på lån-nivå.

▼M6

Tabell 1

Förklaring av ND-valmöjligheterna

”Ingen data” valmöjligheter	Förklaring
ND1	Data samlas inte in eftersom den inte krävs enligt emissionskriterierna
ND2	Data samlas in vid ansökan men laddas inte upp i rapporteringssystemet vid avslut
ND3	Data samlas in vid ansökan men laddas upp i ett annat system än rapporteringssystemet
ND4	Data samlas in men finns inte tillgänglig förrän MM-ÅÅÅÅ
ND5	Ej relevant
ND6	Inte tillämpligt inom denna jurisdiktion

▼M7

III. ►M9 ECB:S METOD FÖR POÄNGSÄTTNING ◄

_____

2. Registret över uppgifter på lån-nivå poängsätter varje transaktion med värdepapper med bakomliggande tillgångar när dessa inges och när uppgifter på lån-nivå bearbetas.

▼B

3. Poängen speglar det antal obligatoriska fält som innehåller ND1 och antalet obligatoriska fält som innehåller ND2, ND3 eller ND4 och jämför dessa med det sammanlagda antalet obligatoriska fält. Alternativen ►M6 ND5 och ND6 ◄ får endast användas om de berörda fälten i respektive mall för rapportering på lån-nivå tillåter detta. Om man kombinerar de två tröskelvärdena erhåller man följande möjliga poängsättningar för rapporteringen på lån-nivå.

Tabell 2

Poängsättning

Poängmatris		ND1 fält			
		0	≤ 10 %	≤ 30 %	> 30 %
ND2 eller ND3 eller ND4	0	A1	B1	C1	D1
	≤ 20 %	A2	B2	C2	D2
	≤ 40 %	A3	B3	C3	D3
	> 40 %	A4	B4	C4	D4

▼M7

_____

▼M4

IV. ►M9 HUR EUROSYSTEMET UTSER REGISTER ÖVER UPPGIFTER PÅ LÅN-NIVÅ ◄

I. **Krav för att utses**

▼M9

1. För att kunna utses av Eurosystemet måste uppgiftsregister uppfylla Eurosystemets krav som bl.a. omfattar öppen tillgång, lika för alla, täckning, lämpliga styrmekanismer samt öppenhet.

▼M4

2. Vad gäller kraven om öppen tillgång och lika för alla, är ett register över uppgifter på lån-nivå skyldigt att

a) inte på något orättvist sätt göra åtskillnad mellan uppgiftsanvändare när tillgång ges till uppgifter på lån-nivå,

b) tillämpa kriterier när tillgång ges till uppgifter på lån-nivå som är objektiva, icke-diskriminerande och offentligt tillgängliga,

c) endast i minsta möjliga utsträckning begränsa tillgången i enlighet med reglerna om proportionalitet,

d) inrätta rättvisa förfaranden för fall då tillgång nekas uppgiftsanvändare eller uppgiftslämnare,

e) ha nödvändig teknisk kapacitet för att ge både uppgiftsanvändare och uppgiftslämnare tillgång under alla rimliga omständigheter, inbegripet backup-rutiner, datasäkerhet och en katastrofplan,

▼M4

f) inte skapa kostnader för uppgiftsanvändare när dessa levererar eller extraherar uppgifter på lån-nivå som är orättvisa eller skapar onödiga begränsningar av tillgången till uppgifter på lån-nivå.

3. Vad gäller kravet om täckning är ett register över uppgifter på lån-nivå skyldigt att

▼M6

a) skapa och upprätthålla väl fungerande tekniska system och driftskontroller så att det kan bearbeta uppgifter på lån-nivå på ett sätt som stöder Eurosystemets krav för inlämnande av, och tillgång till, uppgifter på lån-nivå avseende alla godtagbara tillgångar som omfattas av rapporteringskraven på lån-nivå enligt vad som framgår av både artikel 78 och i denna bilaga.

IT-systemen hos registret över uppgifter på lån-nivå ska göra det möjligt för användare att extrahera uppgifter på lån-nivå, poängsättningar på lån-nivå och tidpunkten för uppgiftsöverföringen, både genom manuella och automatiserade processer som omfattar alla uppgiftsöverföringar på lån-nivå avseende alla transaktioner med värdepapper med bakomliggande tillgångar som har överförts genom det registret över uppgifter på lån-nivå samt en extrahering av flera datafiler med uppgifter på lån-nivå om detta begärs vid ett nedladdningstillfälle,

▼M4

b) på ett trovärdigt sätt visa för Eurosystemet att dess tekniska och operativa kapacitet gör det möjligt att uppnå en omfattande täckning om det utses till register över uppgifter på lån-nivå.

4. Vad gäller kraven om lämpliga styrmekanismer och öppenhet, är ett register över uppgifter på lån-nivå skyldigt att

a) skapa styrningsformer som tillvaratar det intresse som aktörerna på marknaden för värdepapper med bakomliggande tillgångar har avseende öppenhet,

b) skapa tydligt dokumenterade styrningsformer, respektera tillämpliga styrningsstandarder och säkerställa underhållet och driften av en lämplig organisationsstruktur som säkerställer kontinuitet och god funktion, samt

c) ge Eurosystemet tillräcklig tillgång till dokument och stödinformation för att fastställa och löpande kontrollera att registret över uppgifter på lån-nivå kontinuerligt har en lämplig styrstruktur.

II. **Förfaranden för att utnämna och återkalla en utnämning**

▼M7

1. En ansökan om att utses till register över uppgifter på lån-nivå av Eurosystemet ska lämnas till ECB:s generaldirektorat riskhantering. Ansökan ska innehålla lämpliga resonemang och fullständig dokumentation som styrker att sökanden uppfyller de krav som ställs på register över uppgifter på lån-nivå enligt denna riktlinje. Ansökan, resonemang och dokumentation ska lämnas skriftligen och i möjligaste mån i elektronisk form. Ansökningar som inkommer efter den 13 maj 2019 kommer ej att beaktas. Alla ansökningar som inkommer före detta datum kommer att behandlas i enlighet med denna bilaga.

▼M4

2. Inom 25 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska ECB bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig ska ECB fastställa en tidsfrist inom vilken registret över uppgifter på lån-nivå ska lämna ytterligare information.

▼M4

3. När ECB finner att en ansökan är fullständig, ska den underrätta registret över uppgifter på lån-nivå därom.

▼M6

4. Eurosystemet bör inom en rimlig tidsfrist (målet är inom 60 arbetsdagar efter den anmälan som avses i punkt 3) granska en ansökan från ett register över uppgifter på lån-nivå om att utses utifrån en bedömning av huruvida registret uppfyller de krav som framgår av denna riktlinje. Som en del av sin bedömning kan Eurosystemet begära att registret över uppgifter på lån-nivå i realtid genomför en eller flera interaktiva presentationer för Eurosystemets experter för att visa registrets tekniska förmåga att uppfylla de krav som framgår av avsnitt IV.I, punkterna 2 och 3 i denna bilaga. Om en sådan presentation krävs ska den utgöra ett obligatoriskt krav i ansökningsförfarandet. Presentationen kan också inkludera användningen av provfiler.

▼M4

5. Eurosystemet kan förlänga granskningsperioden med 20 dagar om Eurosystemet anser att mer information krävs, eller om en presentation krävs i enlighet med punkt 4.

6. Eurosystemet har som mål att anta ett motiverat beslut om att godta eller avvisa en ansökan om att utses inom 60 arbetsdagar från den underrättelse som avses i punkt 3, eller inom 80 arbetsdagar om punkt 5 är tillämplig.

7. Eurosystemet kommer att informera det berörda registret över uppgifter på lån-nivå om antagandet av ett beslut enligt punkt 6 inom fem arbetsdagar. Om Eurosystemet vägrar att utse ett register över uppgifter på lån-nivå eller återkallar sitt tidigare beslut att utse ett register över uppgifter på lån-nivå, ska beslutet motiveras.

8. Eurosystemets beslut enligt punkt 6 får verkan fem arbetsdagar efter det meddelandet enligt punkt 7.

9. Ett register över uppgifter på lån-nivå som utsetts ska utan dröjsmål meddela Eurosystemet om alla viktiga förändringar som påverkar dess möjligheter att uppfylla alla kraven för att utses.

10. Eurosystemet kommer att återkalla sitt beslut att utse ett register över uppgifter på lån-nivå om registret

    a) har utsetts genom att lämna falska uppgifter eller på andra felaktiga grunder,

    b) inte längre uppfyller de krav som gäller för att utses.

11. Eurosystemets beslut att återkalla ett beslut om att utse ett register över uppgifter på lån-nivå får verkan omedelbart. Värdepapper med bakomliggande tillgångar för vilka uppgifter på lån-nivå offentliggjorts genom ett register över uppgifter på lån-nivå vars tillstånd återkallats enligt punkt 10 kan även fortsättningsvis godtas som säkerhet vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner, om alla andra villkor är uppfyllda, under en period

    a) fram till nästa obligatoriska rapporteringsdatum för uppgifter på lån-nivå som framgår av avsnitt I.3, eller

    b) om den period som framgår av punkt a är tekniskt omöjlig för den part som lämnar uppgifter på lån-nivå och en skriftlig förklaring lämnats till den nationella centralbank som bedömer godtagbarheten vid nästa obligatoriska rapporteringsdatum för uppgifter på lån-nivå som framgår av avsnitt I.3, tre månader efter beslutet enligt punkt 10.

▼M4

Efter utgången av denna tidsperiod måste uppgifter på lån-nivå för sådana värdepapper med bakomliggande tillgångar göras tillgängliga genom ett register över uppgifter på lån-nivå som utsetts i enlighet med alla krav som Eurosystemets ställer.

12. Eurosystemet kommer på sin webbplats att offentliggöra en förteckning över register över uppgifter på lån-nivå som utsetts i enlighet med denna riktlinje. Denna förteckning kommer att uppdateras inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut enligt punkterna 6 eller 10.

▼M6

IIa. **Information som måste tillhandahållas för att en ansökan ska anses vara fullständig**

1. Vad gäller Eurosystemets krav på öppet tillträde, icke-diskrimination och transparens, måste sökanden tillhandahålla följande information:

a) Detaljerade tillgångskriterier och eventuella begränsningar av användarnas tillgång till uppgifter på lån-nivå samt information om, och skälen för, eventuella åtskillnader i dessa tillgångskriterier och begränsningar av användarnas tillgång.

b) Policyuttalanden eller annan skriftligt beskrivning av förfarandet och de kriterier som tillämpas för att bevilja användarna tillgång till specifika datafiler med uppgifter på lån-nivå, tillsammans med andra uppgifter, antingen i policyuttalanden eller annan skriftligt beskrivning, om tekniska eller förfarandetekniska åtgärder för att säkerställa icke-diskriminering.

2. Vad gäller Eurosystemets krav om täckning måste sökanden tillhandahålla följande information:

a) Antalet anställda hos sökanden inom området registertjänster avseende uppgifter på lån-nivå, personalens tekniska bakgrund inom, och/eller resurser som avsatts för, detta område, och hur sökanden hanterar och upprätthåller personalens kunskapsnivå och/eller andra resurser för att säkerställa teknisk och operationell kontinuitet i den dagliga verksamheten trots eventuella förändringar av personalen eller tillgången till resurser.

b) Aktuell statistik, inklusive information om hur många utestående värdepapper med bakomliggande tillgångar som kan godtas vid Eurosystemets transaktioner med säkerhet som för närvarande finns hos sökanden, inklusive en uppdelning av sådana värdepapper med bakomliggande tillgångar efter den geografiska belägenheten för gäldenärerna bakom de kassaflödesgenererande tillgångarna samt typen av kassaflödesgenererande tillgångsklasser specificerade enligt artikel 73.1. Om sökanden för närvarande inte erbjuder en viss tillgångsklass ska sökanden lämna information om sina planer, och tekniska möjligheter, att i framtiden även täcka in denna tillgångsklass.

c) Den tekniska driften av sökandens register över uppgifter på lån-nivå, inklusive en skriftlig beskrivning av:

i) Anvisningar för användargränssnittet där man förklarar hur man får tillgång till, extraherar och lämnar uppgifter på lån-nivå, ur både uppgiftsanvändares och uppgiftslämnares perspektiv.

▼**M6**

ii) Den aktuella tekniska och operationella kapaciteten på sökandens register, t.ex. hur många transaktioner avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet som kan förvaltas i systemet (och huruvida systemet kan uppgraderas på ett enkelt sätt), hur uppgifter på lån-nivå om historiska transaktioner med värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet sparas och kan användas av användare och uppgiftslämnare, samt det högsta antalet lån som kan laddas upp av en uppgiftslämnare i en transaktion avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet.

iii) Sökandens aktuella tekniska och operationella kapacitet avseende uppgiftslämnares inmatning av uppgifter, dvs. det tekniska förfarande genom vilket uppgiftslämnaren lämnar uppgifter på lån-nivå och huruvida förfarandet är manuellt eller automatiserat.

iv) Sökandens aktuella tekniska och operationella kapacitet avseende användarnas extrahering av uppgifter, dvs. det tekniska förfarande genom vilket uppgiftsanvändare kan extrahera uppgifter på lån-nivå, huruvida förfarandet är manuellt eller automatiserat.

d) En teknisk beskrivning av:

i) De filformat som uppgiftslämnarna använder och som godtas av sökanden avseende uppgifter på lån-nivå (Excel, XML, etc.), inklusive en elektronisk kopia av varje sådant filformat, och information om sökanden tillhandahåller verktyg som uppgiftslämnarna kan använda för att konvertera uppgifter på lån-nivå till de filformat som sökanden godtar.

ii) Sökandens aktuella tekniska och operationella kapacitet avseende provning och validering av dokumentationen för sökandens system, inbegripet beräkningen av poängsättningen på lån-nivå.

iii) Hur ofta sökandens system uppdateras, samt policy för underhåll och provning.

iv) Sökandens tekniska och operationella kapacitet att anpassa sig till framtida uppdateringar av förlagorna till Eurosystemets uppgifter på lån-nivå, t.ex. om aktuella fält ändras eller tas bort.

v) Sökandens tekniska kapacitet avseende katastrofplan och kontinuitetsplaner, särskilt avseende graden av redundans på individuella lagrings- och backup-lösningar i datacentret och serverarkitekturen.

vi) En beskrivning av sökandens aktuella tekniska kapacitet avseende interna kontrollmekanismer när det gäller uppgifter på lån-nivå, inklusive informationskontrollsystem och dataintegritet.

3. Vad gäller Eurosystemets krav på lämpliga styrmekanismer, måste sökanden tillhandahålla följande information:

a) Information om organisationsform, stadgar eller bolagsordning samt ägarstruktur.

b) Information om sökandens rutiner för internrevision (i förekommande fall) inklusive namnen på de personer som ansvarar för sådan internrevision, huruvida revisionen verifieras externt och, om revisionen sker internt, vilka arrangemang som vidtagits för att hantera eller förhindra intressekonflikter.

▼**M6**

c) Information om hur sökandens interna företagsstyrning tjänar de intressen som aktörerna på marknaderna för värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet har, särskilt huruvida dess prissättning beaktas i samband med detta krav.

d) En skriftlig bekräftelse att Eurosystemet kontinuerligt kommer att ha tillgång till sådan dokumentation som behövs för att övervaka att sökanden kontinuerligt uppfyller kraven på strukturer för företagsstyrning och kraven avseende styrformer enligt punkt 4 i avsnitt IV.I.

4. Sökanden måste tillhandahålla en beskrivning av följande:

a) Hur sökanden beräknar poängtalet för uppgiftskvaliteten, och hur poängen offentliggörs i sökandens system och därmed blir tillgängligt för uppgiftsanvändarna.

b) Vilka kvalitetskontroller av uppgifterna som sökanden utför, inklusive förfarandet, antalet kontroller samt en förteckning över vilka fält som kontrolleras.

c) Sökandens aktuella kapacitet avseende rapportering av tillförlitlighet och överensstämmelse, dvs. hur sökandens rapporter till uppgiftslämnare och uppgiftsanvändare för närvarande tas fram, huruvida sökandens plattform automatiskt kan ta fram skräddarsydda rapporter baserat på uppgiftsanvändarnas önskemål samt huruvida sökandens plattform automatiskt kan sända meddelanden till uppgiftsanvändare och uppgiftslämnare (t.ex. meddelanden om att uppgifter på lån-nivå avseende en viss transaktion har laddats upp).

▼B

BILAGA IX

KONTROLL AV PRESTANDA I EUROSYSTEMETS RAMVERK FÖR KREDITBEDÖMNING

1. För varje kreditbedömningssystem består Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF) process för övervakning av prestanda av en årlig jämförelse i efterhand av

   a) den observerade frekvensen av betalningsinställelser för alla godtagbara enheter och skuldinstrument som bedöms av kreditbedömningssystemet, där dessa enheter och instrument grupperas i statiska pooler enligt vissa kriterier, t.ex. kreditbetyg, tillgångsklass, industrisektor, kreditbedömningsmodell och

   b) den högsta sannolikheten för betalningsinställelse som är associerad med respektive kreditkvalitetssteg i Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.

2. Det första steget i denna process är att kreditbedömningssystemets operatör gör en årlig sammanställning över de enheter och skuldinstrument som har kreditkvalitetsbedömningar som uppfyller Eurosystemets kreditkvalitetströskel vid granskningsperiodens start. Kreditbedömningssystemets operatör överlämnar sedan denna förteckning till Eurosystemet, med hjälp av den rapporteringsmall som Eurosystemet tillhandahåller, som inkluderar fält för identifiering, klassificering och kreditbedömning.

3. Det andra steget processen sker i slutet av den tolv månader långa granskningsperioden. Kreditbedömningssystemets operatör uppdaterar informationen om enheterna och skuldinstrumenten på förteckningen. Eurosystemet förbehåller sig rätten att begära in ytterligare information som behövs för att utföra prestandaövervakningen.

4. Ett kreditbedömningssystems statiska pool, inhämtad över ett år, utgör underlag till ECAF:s process för övervakning av prestanda som består av en årlig utvärdering och en bedömning som täcker flera perioder.

5. Om det finns en betydande avvikelse mellan den observerade frekvensen av betalningsinställelser i den statiska poolen och den högsta sannolikheten för betalningsinställelse för respektive kreditkvalitetssteg över ett år och/eller flera år, konsulterar Eurosystemet ratingsystemets operatör för att analysera orsakerna till avvikelsen.

▼M4

BILAGA IXa

MINIMITÄCKNINGSKRAV FÖR EXTERNA INSTITUT FÖR KREDITBEDÖMNING INOM EUROSYSTEMETS RAMVERK FÖR KREDITBEDÖMNING

Denna bilaga gäller när man godkänner ett kreditvärderingsinstitut som externt institut för kreditbedömning (ECAI) inom Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF) enligt vad som framgår av artikel 120.2.

1. KRAV PÅ TÄCKNING

1. ►M6 Vad gäller aktuell täckning, måste kreditvärderingsinstitutet för minst tre av de fyra tillgångsklasserna a) bankobligationer utan säkerhet, b) företagsobligationer, c) säkerställda obligationer och d) värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet tillhandahålla en minimitäckning på: ◄

   i) 10 procent av alla godtagbara tillgångar i euroområdet, beräknat utifrån bedömda tillgångar och bedömda emittenter, utom för gruppen värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet, där täckningen endast beräknas utifrån bedömda tillgångar,

   ii) 20 procent av alla godtagbara tillgångar i euroområdet, beräknat utifrån utestående nominella belopp,

   iii) i minst 2/3 av länderna inom euroområdet med godtagbara tillgångar i respektive tillgångsklass, måste kreditvärderingsinstitutet uppfylla kraven avseende täckning för bedömda tillgångar, bedömda emittenter eller bedömda nominella belopp enligt vad som anges i punkterna i och ii.

2. Kreditvärderingsinstitutet måste tillhandahålla staters kreditbetyg, som ett minimum, för alla hemvistländer för emittenter i euroområdet om kreditvärderingsinstitutet bedömer tillgångar i någon av de tillgångsklasser som framgår av punkt 1, utom för sådana tillgångar för vilka Eurosystemet anser att respektive landsrisk är irrelevant för kreditbetyget som kreditvärderingsinstitutet tillhandahåller för emissionen, emittenten eller garantigivaren.

3. Vad gäller historisk täckning måste kreditvärderingsinstitut uppnå minst 80 procent av minimikraven för täckning som framgår av punkterna 1 och 2 under vart och ett av de tre åren som föregick ansökan om godkännande enligt ECAF, och måste uppnå 100 procent vid tidpunkten för ansökan samt kontinuerligt under hela tiden för godkännandet enligt ECAF.

2. BERÄKNING AV TÄCKNING

▼M9

1. Täckning beräknas utifrån kreditbetyg som utfärdats eller stöds av kreditvärderingsinstitutet i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009 och genom att uppfylla alla övriga krav för ECAF-ändamål. Vad gäller historisk täckning ska enbart godtagbarhetskrav för säkerheter som gällde i Eurosystemet vid den relevanta tidpunkten och enbart kreditbetyg som hade utfärdats eller godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009 vid den relevanta tidpunkten beaktas.

▼M4

2. Ett visst kreditvärderingsinstituts täckning är baserat på kreditbetyg för godtagbara tillgångar vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner, och beräknas i linje med den rangordning som framgår av artikel 84 genom att endast beakta det kreditvärderingsinstitutets betyg.

▼**M4**

3. Vid beräkningen av minimitäckningen för ett kreditvärderingsinstitut som ännu ej godkänts för ECAF-ändamål, inkluderar Eurosystemet även relevanta kreditbetyg för tillgångar som inte är godtagbara på grund av att det saknas ett betyg från externa institut för kreditbedömning som godkänts av ECAF.

3. GRANSKNING AV EFTERLEVNAD

1. Varje år sker en granskning av huruvida godkända ECAI uppfyller dessa krav på täckning.

2. Om kraven på täckning inte uppfylls kan detta sanktioneras i enlighet med ECAF:s regler och förfaranden.

▼M4

BILAGA IXb

Minimikrav i eurosystemets ramverk för kreditbedömning avseende nyemissioner och granskningsrapporter om program för säkerställda obligationer

1. INLEDNING

Inom ramen för Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF) måste externa institut för kreditbedömning (ECAI), när det gäller artikel 120.2a, sedan den 1 juli 2017. uppfylla specifika operationella kriterier avseende säkerställda obligationer. Externa institut för kreditbedömning måste särskilt

a) förklara nya bedömningar av program för säkerställda obligationer i en offentligt tillgänglig kreditratingrapport, och

b) kvartalsvis publicera granskningsrapporter om program för säkerställda obligationer.

I denna bilaga förklaras minimikraven i detalj.

▼M7

Kraven gäller för alla bedömningar av emissioner som avses i artikel 83 och omfattar därför alla bedömningar av tillgångar och program för godtagbara säkerställda obligationer. Man kommer regelbundet att kontrollera huruvida de externa kreditvärderingsinstituten uppfyller dessa krav. Om kriterierna inte uppfylls för ett visst program med säkerställda obligationer kan Eurosystemet besluta att de offentlig kreditbetygen avseende det relevanta programmet med säkerställda obligationer inte uppfyller de krav på hög kreditvärdighet som Eurosystemets ramverk för kreditbedömning ställer. Följaktligen måste det offentliga kreditbetyget från ett berört externt kreditvärderingsinstitut inte användas för att uppfylla kreditkvalitetskraven för omsättbara tillgångar som emitterats inom ramen för ett visst program för säkerställda obligationer.

▼M4

2. MINIMIKRAV

a) De offentligt tillgängliga kreditratingrapporterna (emissionsrapport) som avses i punkt 1 a, ska innehålla en ingående analys av programmets strukturella och rättsliga aspekter, en detaljerad bedömning av säkerhetspoolen, en analys av refinansiering och marknadsrisk, en analys av deltagarna i transaktionen, ECAI:s interna antaganden och modeller samt en analys av andra relevanta aspekter av transaktionen.

b) Ett ECAI måste publicera de granskningsrapporter som avses i punkt 1 b senast åtta veckor efter varje kvartals utgång. Granskningsrapporterna ska innehålla nedanstående information.

i) ECAI:s interna modeller, inklusive senaste tillgängliga dynamiska interna modeller som används för att fastställa kreditbetyget. Om det datum som de interna modellerna hänvisar till avviker från rapportens publiceringsdag, bör det datum som de interna modellerna hänvisar till anges.

ii) En översikt av ett program bör som ett minimum innehålla information om utestående tillgångar och skulder, emittenten och andra viktiga transaktionsparter, vilken tillgångskategori merparten av säkerheterna tillhör, vilket rättsordning programmet omfattas av samt kreditrating av program och emittent.

▼M4

iii) Nivån på kreditförstärkningen, inklusive aktuell och utlovad kreditförstärkning.

iv) Profilen på tillgångar-skulder, inklusive hur de säkerställda obligationerna förfaller, t.ex. hard bullet, soft bullet eller pass through, den vägda genomsnittliga livslängden för de säkerställda obligationerna och säkerhetspoolen samt information om obalanser mellan räntor och valutor.

v) Swapptransaktioner avseende räntor och valutor som är utestående när rapporten publiceras, inklusive namn, och om möjligt identifieringskoden för juridiska personer (LEI), på swapptransaktionens motpart.

▼M7

vi) Valutafördelningen, inklusive en uppdelning efter värde både avseende säkerhetspoolen och individuella obligationer inklusive den procentuella andelen eurodenominerade tillgångar och den procentuella andelen eurodenominerade obligationer.

vii) Säkerhetspoolens tillgångar, inkl. tillgångsbalans, tillgångstyper, lånens antal och genomsnittliga storlek, säsongseffekter, förfallodagar, belåningsgrad, geografisk uppdelning samt fördelningen av försenade betalningar. Om säkerhetsmassans tillgångar består av lån som har sitt ursprung i olika länder, ska granskningsrapporten åtminstone ange fördelningen mellan olika länder och den regionala fördelningen för det huvudsakliga ursprungslandet.

▼M4

viii) Säkerhetspoolens substituttillgångar, inklusive tillgångsbalans.

ix) Förteckning över alla värdepapper som bedömts i programmet, angivna efter ISIN-kod (den internationella identifieringskoden för värdepapper). Denna information kan även lämnas via en separat fil som kan laddas ned från ECAI:s webbplats.

x) En förteckning över de uppgiftsdefinitioner och -källor som används i granskningsrapporten. Denna information kan även lämnas via en separat fil som finns på ECAI:s webbplats.

▼M7

Granskningsrapporter som avser en multi-cédula ska innehålla all den information som krävs enligt punkterna i–x. Rapporterna ska dessutom innehålla en förteckning över de relevanta originatorerna och deras respektive andelar i en multi-cédula. Tillgångsspecifik information ska rapporteras antingen direkt i granskningsrapporten som avser en multi-cédula eller genom en hänvisning till granskningsrapporterna för varje enskild cédula som bedömts av det externa kreditvärderingsinstitutet.

▼M9

BILAGA IXc

GODTAGBARHETSKRITERIER OCH ANSÖKNINGSFÖRFARANDE FÖR EXTERNA INSTITUT FÖR KREDITBEDÖMNING (ECAI)

Denna bilaga innehåller detaljerade uppgifter om godtagbarhetskriterierna för externa institut för kreditbedömning (ECAI) samt förfarandet för hur ett kreditvärderingsinstitut ansöker om att bli godkänt som ECAI inom Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF) i enlighet med artikel 120 i denna riktlinje.

I. ANSÖKNINGSFÖRFARANDE FOR ATT BLI GODKÄND SOM ECAI INOM ECAF

1. Ett kreditvärderingsinstituts ansökan om att bli godkänd som ECAI inom ECAF ska sändas till ECB:s direktorat för riskhantering (DRMSecretariat@ecb.europa.eu). Ansökan ska innehålla lämpliga resonemang och dokumentation enligt avsnitt II som styrker att sökanden uppfyller de krav som ställs på ECAI enligt denna riktlinje. Ansökan, resonemang och dokumentation ska lämnas skriftligen på engelska, i tillämpliga mallar samt i elektronisk form.

2. I etapp 1 av ansökningsförfarandet ska kreditvärderingsinstitutet visa att det uppfyller de relevanta täckningskraven som framgår av artikel 120 och bilaga IXa till den här riktlinjen, samt i denna bilaga, och, om kreditvärderingsinstitutets ansökan om att godkännas inom ECAF tidigare avvisats av Eurosystemet, hur den tidigare bristande efterlevnaden har åtgärdats. De enskilda stegen i denna första etapp är följande.

   a) Kreditvärderingsinstitutet måste tillhandahålla ECB den dokumentation och information som framgår av avsnitt II.1. Kreditvärderingsinstitutet får också tillhandahålla ECB annan information som det anser vara relevant för att visa att det uppfyller de relevanta täckningskraven och, i tillämpliga fall, hur kreditvärderingsinstitutet har åtgärdat en tidigare bristande efterlevnad.

   b) ECB bedömer huruvida den dokumentation och information som tillhandahållits enligt avsnitt II.1 är fullständig. Om informationen inte är fullständig kommer ECB att uppmana kreditvärderingsinstitutet att inkomma med ytterligare information.

   c) I enlighet med avsnitt II.2 får ECB begära in all ytterligare information som behövs för att ECB ska kunna påbörja sin bedömning av huruvida kreditvärderingsinstitutet uppfyller de relevanta täckningskraven och, i tillämpliga fall, hur kreditvärderingsinstitutet har åtgärdat en tidigare bristande efterlevnad.

   d) När ECB bedömer att en ansökan är fullständig och efter att, i förekommande fall, ha begärt och erhållit ytterligare information, kommer ECB att informera kreditvärderingsinstitutet om detta.

   e) ECB bedömer huruvida kreditvärderingsinstitutet uppfyller de relevanta täckningskraven som framgår av artikel 120 och bilaga IXa till den här riktlinjen, samt i denna bilaga, utifrån den information som lämnats enligt avsnitt II.1 och II.2, och beaktar både kvantitativa och kvalitativa aspekter på täckningen enligt vad som förklaras mer i detalj i avsnitt III.2.

   f) Som en del av sin bedömning huruvida kreditvärderingsinstitutet uppfyller de relevanta täckningskraven, får ECB begära att kreditvärderingsinstitutet beviljar tillgång till kreditratingrapporter för att illustrera att kreditbetygen uppfyller ECAF-kraven.

▼M9

g) ECB får begära ytterligare förtydliganden eller information från kreditvärderingsinstitutet när som helst under sin bedömning av de relevanta täckningskraven och, i tillämpliga fall, hur kreditvärderingsinstitutet har åtgärdat en tidigare bristande efterlevnad.

h) Eurosystem kommer att anta ett motiverat beslut om huruvida kreditvärderingsinstitutet uppfyller de relevanta täckningskraven och, i tillämpliga fall, hur kreditvärderingsinstitutet har åtgärdat en tidigare bristande efterlevnad. ECB kommer att meddela det berörda kreditvärderingsinstitutet sitt beslut. Om Eurosystemet beslutar att kreditvärderingsinstitutet inte uppfyller de relevanta täckningskraven och/eller, i tillämpliga fall, inte har åtgärdat en tidigare bristande efterlevnad, kommer det att meddela skälen för detta.

i) Tillsammans med varje beslut som meddelas ett kreditvärderingsinstitut enligt punkt h, kommer Eurosystemet också att meddela kreditvärderingsinstitutet huruvida det kommer att utöva sin rätt att fatta besluta om att inte inleda ett förfarande om godkännande enligt ECAF enligt artikel 120.2 i den här riktlinjen, dvs. att inte tillåta ett kreditvärderingsinstitut att gå vidare till ansökningsförfarandets andra steg. Eurosystemet kommer att motivera sitt beslut i meddelandet. Till stöd för ett sådant beslut får Eurosystemet bl.a. beakta huruvida information från kreditvärderingsinstitutet eller som härletts från andra källor kan ge upphov till allvarliga betänkligheter att godkännandet av ett kreditvärderingsinstitut i ECAF kan förhindra en effektiv tillämpning av ECAF, eller inte skulle stå i överensstämmelse med principerna för riskkontroll i ECAF för Eurosystemets ramverk för säkerheter.

3. Om ECB beslutar att kreditvärderingsinstitutet uppfyller de relevanta täckningskraven och, i tillämpliga fall, har åtgärdat en tidigare bristande efterlevnad, och ECB beslutar att inleda ett förfarande om godkännande enligt ECAF, får kreditvärderingsinstitutet gå vidare till ansökningsförfarandets andra steg. I etapp två ska kreditvärderingsinstitutet visa att det uppfyller alla andra relevanta kraven som framgår av denna riktlinje. De enskilda stegen i den andra etappen är följande.

a) Kreditvärderingsinstitutet måste tillhandahålla ECB den dokumentation och information som framgår av avsnitt II.3. Kreditvärderingsinstitutet får också tillhandahålla annan information som det anser vara relevant för att visa att det uppfyller kraven som framgår av denna riktlinje.

b) ECB bedömer huruvida den dokumentation och information som tillhandahållits avseende avsnitt II.3 är fullständig. Om informationen inte är fullständig kommer ECB att uppmana kreditvärderingsinstitutet att inkomma med ytterligare information.

c) I enlighet med avsnitt II.4 får ECB begära in all ytterligare information som behövs för att ECB ska kunna påbörja sin bedömning av huruvida kreditvärderingsinstitutet uppfyller kraven som framgår av denna riktlinje.

d) När ECB bedömer att en ansökan är fullständig och efter att, i förekommande fall, ha begärt och erhållit ytterligare information avseende täckningen, kommer ECB att informera kreditvärderingsinstitutet om detta.

e) Eurosystemet kommer att bedöma huruvida kreditvärderingsinstitutet uppfyller de krav som framgår av denna riktlinje utifrån den dokumentation och information som tillhandahållits enligt avsnitt II.3 och II.4 samt annan relevant information från andra källor, inklusive kreditvärderingsinstitutets webbplats. Eurosystemet kommer att göra sin bedömning med målet att säkerställa ett effektivt genomförande av ECAF, upprätthålla Eurosystemets krav på hög kreditvärdighet för godtagbara tillgångar och säkerställa riskkontroll i ECAF för Eurosystemets ramverk för säkerheter.

▼M9

f) Som en del av bedömningen av kreditvärderingsinstitutets möjligheter att uppfylla kriterierna och reglerna för ECAF:s process för övervakning av prestanda kommer Eurosystemet att tillämpa ECAF-övervakningsprocessen som beskrivs i artikel 126 i denna riktlinje på kreditvärderingsinstitutens kreditbetyg avseende minst tre, och helst fem, år som föregick ansökan i enlighet med avsnitt II.3 och avsnitt III. Eurosystemet får också bedöma ett kreditvärderingsinstituts faktiska kreditbetyg mot andra kreditbedömningssystem, baserat på sin erfarenhet och kunskap som erhållits genom ECAF.

g) Som en del av sin bedömning får Eurosystemet begära att ett kreditvärderingsinstitut möjliggör ett eller flera besök för Eurosystemets personal i kreditvärderingsinstitutets lokaler och/eller att kreditvärderingsinstitutets relevanta personal deltar i direkta möten med Eurosystemets personal i ECB:s lokaler. Om ett sådant besök eller möte krävs ska det utgöra ett obligatoriskt krav i ansökningsförfarandet.

h) Som en del av sin bedömning får Eurosystemet begära att kreditvärderingsinstitutet beviljar tillgång till kreditratingrapporter för att illustrera att kreditbetygen för tillgångar uppfyller de krav på offentliggörande av information som framgår av bilaga IXb och tillgängligheten av informationskrav enligt artikel 120 vilka förklaras mer i detalj i avsnitt III.3.

i) Eurosystemet får begära ytterligare förtydliganden eller information från kreditvärderingsinstitutet när som helst under sin bedömning.

j) Eurosystemet kommer att anta ett motiverat beslut om huruvida kreditvärderingsinstitutet uppfyller de krav som framgår av denna riktlinje och huruvida det godtas som ett ECAI i ECAF. ECB kommer att meddela det berörda kreditvärderingsinstitutet sitt beslut. Om ECB beslutar att kreditvärderingsinstitutet inte uppfyller de krav som framgår av denna riktlinje och inte godtas som ett ECAI i ECAF, kommer den att meddela skälen för detta.

k) Om Eurosystemet beslutar att godta kreditvärderingsinstitutet som ett ECAI i ECAF kommer ECB också att meddela kreditvärderingsinstitutet vilka ytterligare steg som krävs för att integrera kreditvärderingsinstitutet som ett ECAI i ECAF på operationell nivå.

II. INFORMATION SOM MÅSTE TILLHANDAHÅLLAS FÖR ATT EN ECAF-ANSÖKAN SKA ANSES VARA FULLSTÄNDIG

1. I etapp 1 av ansökningsförfarandet ska kreditvärderingsinstitutet tillhandahålla nedanstående information.

a) Kreditvärderingsinstitutets egna estimat avseende sina kreditbetygs täckning.

b) Ett intyg från kreditvärderingsinstitutet om att det uppfyller alla ECAF-krav i denna riktlinje för vilka det själv kan bedöma efterlevnaden.

c) Disaggregerade uppgifter om kreditbetyg på detaljnivå så att ECB kan kontrollera att kreditvärderingsinstitutet uppfyller de relevanta täckningskraven. Uppgifterna om kreditbetygen ska lämnas till ECB med hjälp av de mallar som ECB tillhandahåller och som innehåller instruktioner om hur uppgifterna ska presenteras. Uppgifterna ska omfatta alla bedömningar av tillgångar, emittenter och borgensmän som är godtagbara för ECAF-ändamål i enlighet med denna riktlinje samt även statisk information om tillhörande tillgångar, emittenter och borgensmän enligt vad som framgår av mallarna.

▼M9

d) Uppgifter om kreditbetygen som visar att täckningskraven uppfylls vid ansökningstidpunkten samt varit uppfyllda under vart och ett av de tre åren, dvs. 36 månader, som föregick ansökningsdagen. Uppgifterna om kreditbetygen ska visa att täckningskraven uppfyllts med hjälp av punktuella mätningar var sjätte månad under de 36 månaderna som föregår ansökningsdagen.

e) Om kreditvärderingsinstitutets ansökan om att godkännas inom ramen för ECAF tidigare avvisats av Eurosystemet, ska den bifogade dokumentationen visa hur den tidigare bristande efterlevnaden har åtgärdats.

2. ECB får begära in ytterligare information, t.ex. för att visa att kreditvärderingsinstitutets täckning varit stabil över tiden, kreditvärderingsinstitutets praxis för att dela ut kreditbetyg och kvaliteten på kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg under en viss period.

3. I etapp 2 av ansökningsförfarandet ska kreditvärderingsinstitutet tillhandahålla nedanstående dokumentation och information.

a) En beskrivning av kreditvärderingsinstitutets organisation, inkl. företags- och ägarstruktur, affärsstrategi, särskilt dess strategi för att upprätthålla en relevant täckning för ECAF-ändamål, samt hur kreditbetygen tas fram, särskilt sammansättningen på kommittéerna som sätter kreditbetygen samt hur kommittéerna fattar beslut.

b) Alla dokument av betydelse för kreditvärderingsmetoderna, skalor för kreditbetygen samt definitioner för fallissemang.

c) Rapporter om nyemissioner, kreditbetyg och granskningar i relation till de kreditbetyg som ECB valt ut.

d) Historiska uppgifter om kreditvärderingsinstitutets fallissemang som omfattar de senaste tre åren och helst fem åren samt den definition av fallissemang som kreditvärderingsinstitutet använder, för att Eurosystemet i efterhand ska kunna granska kreditvärderingsinstitutets prestanda i enlighet med ramverket för kontroll av prestanda. Detta kommer också att utgöra grunden för att inordna kreditbetygen i Eurosystemets harmoniserade kreditbetygsskala. De inlämnade uppgifterna ska omfatta:

i) globala disaggregerade uppgifter om alla kreditbetyg, även sådana som inte godtas inom ECAF, t.ex. på grund av geografiska eller andra restriktioner,

ii) ekvivalenta övergångstabeller för kreditbetyg och statistik om fallissemang.

De disaggregerade uppgifterna om kreditbetygen ska lämnas till ECB med hjälp av de mallar som finns på ECB:s webbplats och som innehåller instruktioner om hur uppgifterna ska presenteras. Uppgifterna ska omfatta alla bedömningar av tillgångar, emittenter och borgensmän som är godtagbara för ECAF-ändamål i enlighet med denna riktlinje samt även statisk information om tillhörande tillgångar, emittenter och borgensmän enligt vad som framgår av mallarna.

e) Information om hur Eurosystemet i praktiken kan få tillgång till, och använda, kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg, inklusive kreditvärderingsinstitutets kontinuerligt uppdaterade uppgifter, avgifter samt avtalsmässiga arrangemang för att få tillgång till kreditbetygen.

▼M9

4. ECB får begära ytterligare relevant information från kreditvärderingsinstitutet, t.ex. avseende kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg avseende tillgångar, emittenter och borgensmän som inte godtas inom ECAF, t.ex. på grund av geografiska eller andra restriktioner.

III. GODTAGBARHETSKRITERIER FÖR ECAF

1. För att bli godkänd inom ramen för ECAF måste ett kreditvärderingsinstitut uppfylla de tillämpliga kraven enligt denna riktlinje, inklusive relevant täckning för att säkerställa en effektiv tillämpning av ECAF, operationella kriterier, tillgången till information om ECAI-kreditbedömningar samt, för processen för övervakning av prestanda, kriterierna och reglerna för ECAF:s process för övervakning av prestanda.

2. Avseende det relevanta täckningskravet:

   a) Ett kreditvärderingsinstitut måste uppfylla täckningskraven som framgår av bilaga IXa till den här riktlinjen.

   b) Endast kreditbetyg som utfärdats eller godkänts av kreditvärderingsinstitutet i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009 vid den relevanta tidpunkten under de tre åren som föregick ansökningsdagen kommer att beaktas av Eurosystemet, tidigare kreditbetyg kommer inte att godtas.

   c) Eurosystem kommer att beakta hur stabil den relevanta täckningen varit över tiden, inklusive hur snabbt denna ökat eller minskat.

3. Avseende tillgången till information om ECAI-kreditbedömningar samt för processen för övervakning av prestanda:

   a) Ett kreditvärderingsinstitut ska säkerställa att dokument av betydelse för kreditvärderingsmetoderna och dess faktiska verksamhet att ställa ut kreditbetyg är transparenta. Ett kreditvärderingsinstitut ska säkerställa att all information som krävs för att förstå en ECAI-kreditbedömning, t.ex. rapporter om kreditbetyg och granskningsrapporter samt andra publikationer på dess webbsida, är enkelt tillgängliga och begripliga. Om en specifik tillgångsrating inte uppfyller de tillämpliga reglerna om uppgiftsskyldighet, kan den ej godtas för ECAF-ändamål, men kan beaktas vid Eurosystemets bedömningen av kreditvärderingsinstitutets öppenhet vad gäller dess allmänna förfaranden för kreditvärdering.

   b) Ett kreditvärderingsinstitut ska säkerställa öppenhet vad gäller dess förfaranden för kreditvärdering och hur det upprätthåller sunda rutiner när det sätter sina kreditbetyg. Alla dokument som avser arbetsmetoder ska visa prov på god expertis och metoderna bör beakta all relevant information för att ställa ut kreditbetyg. I detta sammanhang får Eurosystemet bl.a. analysera antalet kreditbetyg per analytiker, storlek, sammansättning och ledamöternas expertis i de kommittéer som sätter kreditbetygen, hur oberoende kommittéerna är från analytikerna, hur ofta kreditbetygen ses över samt orsaken till att ett stort antal kreditbetyg ställts ut. Eurosystemet får beakta alla aktuella och tidigare tillsynsåtgärder mot ett kreditvärderingsinstitut genom Esma enligt artikel 24.1 i förordning (EG) nr 1060/2009 vid sin bedömning av tillförlitligheten och kvaliteten på ett kreditvärderingsinstituts förfaranden för kreditvärdering samt deras tillämpning.

   c) Ett kreditvärderingsinstitut ska tillämpa sina metoder konsekvent i sina kreditbetyg.

▼M9

4. Vad gäller ett kreditvärderingsinstituts möjligheter att uppfylla kriterierna och reglerna för ECAF:s process för övervakning av prestanda, ska kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg och fallissemangsbedömningar vara konsekventa över tiden för att a) säkerställa en lämplig inordning att den kreditvärderingsinformation som kreditbedömningssystemet tillhandahåller Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala och b) se till att resultaten av kreditvärderingsinstitutets kreditbedömningar är jämförbara mellan ECAF:s system och källor. Ett kreditvärderingsinstituts övergångstabeller för kreditbetyg och statistik om fallissemang bör stämma överens med de förväntade värdena baserat på ett kreditvärderingsinstitutets egna ratingskalor eftersom, enligt vad som framgår av bilaga IX till denna riktlinje, avvikelser mellan de observerade antalet fallissemang och deras beräknade sannolikhet kan ifrågasätta kreditkvalitetsbedömningen, och på så sätt förhindra ett effektivt genomförande av ECAF.

5. Avseende de operationella kriterierna:

   a) Ett kreditvärderingsinstitut måste tillhandahålla daglig ratinginformation till alla centralbanker i Eurosystemet i enlighet med de format och distributionsmetoder som Eurosystemet fastställer.

   b) Ett kreditvärderingsinstitut måste säkerställa att Eurosystemet får snabb tillgång till ratinginformation som behövs för att bedöma godtagbarhet i ECAF och kontinuerliga granskningsbehov, inklusive pressmeddelanden, rapporter om nyemissioner, granskningsrapporter, information om täckningskrav, på ett resurs- och kostnadseffektivt sätt.

   c) Ett kreditvärderingsinstitut måste vara berett att ingå ett avtalsförhållande med Eurosystemet om det godtas för ECAF med tillräcklig tillgång till uppgifter och rimliga avgifter för detta.

6. Samtliga godtagbarhetskriterier i ECAF måste vara uppfyllda för att ett kreditvärderingsinstitut ska bli godkänt för ECAF. För att bli godkänd inom ramen för ECAF krävs en mycket teknisk kvalitativ och kvantitativ bedömning, och Eurosystemet får därför vid behov bedöma andra relevanta faktorer i relation till kraven i denna riktlinje om ECAF.

IV. ECAF:S GODTAGBARHETSKRITERIER FÖR ECAI:S OCH FORTLÖPANDE UPPFYLLELSE

1. Kreditvärderingsinstitut måste uppfylla godtagbarhetskriterierna från och med den tidpunkt då de ansöker om att bli godkända för ECAF samt fortlöpande efter ett eventuellt godkännande.

2. Eurosystemet kan vidta åtgärder enligt artikel 126 i denna riktlinje gentemot ett kreditvärderingsinstitut som

   a) har godkänts för genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt, eller

   b) inte längre uppfyller godtagbarhetskriterierna för ECAF.

   När Eurosystemet underrättar ett kreditvärderingsinstitut om sitt beslut att vidta åtgärder enligt artikel 126 kommer det att åtföljas av en motivering.

▼M3

_____

▼M3

BILAGA XI

FORMER AV SÄKERHET

Den 13 juni 2006 annonserade Europeiska centralbanken kriterier för s.k. new global notes (NGN) för internationella skuldförbindelser för att dessa skulle godtas som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer från och med den 1 januari 2007. Den 22 oktober 2008 annonserade ECB att internationella skuldförbindelser som emitterats i global registrerad form efter den 30 september 2010 endast skulle godtas som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer när den nya förvaringsorganisationen för internationella skuldförbindelser (NSS) börjar användas.

Tabellen nedan sammanfattar godtagbarhetsreglerna för de olika formerna av säkerheter med introduktionen av NGN- och NSS-kriterierna.

Tabell 1

Godtagbarhetsregler för olika former av säkerheter

Global/individuell	Innehavar/registerad	NGN/classic global note (CGN)/NSS	Är den s.k. Common safekeeper en internationell värdepapperscentral (*)?	Godtagbar?
Global	Innehavar	NGN	Ja	Ja
			Nej	Nej
Global	Innehavar	CGN	Ej tillämpligt	Nej, men de värdepapper som emitterats före den 1 januari 2007 kommer att godkännas till förfallodagen, plus tap-emissioner fr.o.m. den 1 januari 2007 om ISIN-koden är fungibel.
Global	Registrerad	CGN	Ej tillämpligt	Obligationer som emitterats under denna struktur efter den 30 september 2010 godtas inte längre.
Global	Registrerad	NSS	Ja	Ja
Individuell	Innehavar	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Obligationer som emitterats under denna struktur efter den 30 september 2010 godtas inte längre. Individuella innehavarinstrument som emitterats senast den 30 september 2010 kommer att godkännas till förfallodagen.

(*) Eller, i förekommande fall, i en godkänd värdepapperscentral.

▼B

BILAGA XII

EXEMPEL PÅ EUROSYSTEMETS PENNINGPOLITISKA OPERATIONER OCH FÖRFARANDEN

Lista över exempel

Exempel 1 Likvidiserande reverserad transaktion genom fastränteanbud

Exempel 2 Likvidiserande reverserad transaktion genom anbud till rörlig ränta

Exempel 3 Emission av ECB-skuldcertifikat genom anbud till rörlig ränta

Exempel 4 Likviditetsabsorberande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs

Exempel 5 Likvidiserande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs

Exempel 6 Riskkontrollåtgärder

I. EXEMPEL 1: LIKVIDISERANDE REVERSERAD TRANSAKTION GENOM FASTRÄNTEANBUD

1. ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en reverserad transaktion som genomförs som ett fast ränteanbud.

2. Tre motparter lämnar in följande anbud:

Motpart	Anbud (miljoner euro)
Bank 1	30
Bank 2	40
Bank 3	70
Totalt	140

3. ECB fastställer ett totalbelopp för tilldelningarna på 105 miljoner euro.

4. Tilldelningarnas andel är:

$$\frac{105}{(30+40+70)} = 75\ \%$$

5. Motparternas tilldelningar är:

Motpart	Anbud (miljoner euro)	Tilldelning (miljoner euro)
Bank 1	30	22,5
Bank 2	40	30,0
Bank 3	70	52,5
Totalt	140	105,0

▼B

II. EXEMPEL 2: LIKVIDISERANDE REVERSERAD TRANSAKTION GENOM ANBUD TILL RÖRLIG RÄNTA

1. ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en reverserad transaktion med anbud till rörlig ränta.

2. Tre motparter lämnar in följande anbud:

	Belopp (miljoner euro)				
Ränta (%)	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Anbud totalt	Anbud ackumulerat
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Totalt	30	45	70	145	

3. ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 94 miljoner euro, vilket ger en marginalränta på 3,05 procent.

4. Alla anbud över 3,05 procent (upp till ett ackumulerat belopp av 80 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 3,05 procent är tilldelningens andel:

$$\frac{94 - 80}{35} = 40\ \%$$

5. För bank 1 är tilldelningen vid marginalräntan exempelvis:

$$0{,}4 \times 10 = 4$$

6. Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

7. Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

	Belopp (miljoner euro)			
Motparter	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	30,0	45,0	70,0	145
Tilldelning totalt	14,0	34,0	46,0	94

8. Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) är räntan på motparternas tilldelningar 3,05 procent.

▼B

9. Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) tillämpas ingen enhetlig ränta på de belopp som motparterna tilldelas. Bank 1 erhåller t.ex. 5 miljoner euro till 3,07 %, 5 miljoner euro till 3,06 % och 4 miljoner euro till 3,05 %.

III. EXEMPEL 3: EMISSION AV ECB-SKULDCERTIFIKAT GENOM ANBUD TILL RÖRLIG RÄNTA

1. ECB beslutar att dra in likviditet från marknaden genom att emittera skuldcertifikat med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig ränta.

2. Tre motparter lämnar in följande anbud:

	Belopp (miljoner euro)				
Ränta (%)	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Totalt	55	70	55	180	

3. ECB beslutar att tilldela ett nominellt belopp på 124,5 miljoner euro, vilket ger en marginalränta på 3,05 procent.

4. Alla anbud under 3,05 procent (upp till ett ackumulerat belopp av 65 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 3,05 procent är tilldelningens andel:

$$\frac{124{,}5 - 65}{70} = 85\ \%$$

5. För bank 1 är tilldelningen vid marginalräntan exempelvis:

$$0{,}85 \times 20 = 17$$

6. Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

7. Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

	Belopp (miljoner euro)			
Motparter	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	55,0	70,0	55,0	180,0
Tilldelning totalt	42,0	49,0	33,5	124,5

▼B

IV. EXEMPEL 4: LIKVIDITETSABSORBERANDE VALUTASWAPP GENOM ANBUD TILL RÖRLIG KURS

1. ECB beslutar att dra in likviditet från marknaden genom en valutaswapp mellan euro och dollar med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig kurs. (Obs! Eurons terminskurs är i detta exempel högre än avistakursen.)

2. Tre motparter lämnar in följande anbud:

	Belopp (miljoner euro)				
Swappunkt (× 10 000)	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Totalt	65	90	80	235	

3. ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 158 miljoner euro, vilket ger en marginalswappunkt på 6,63. Alla anbud över 6,63 (på ett ackumulerat belopp av 65 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 6,63 är tilldelningarnas andel:

$$\frac{158 - 65}{100} = 93\ \%$$

4. För bank 1 är tilldelningen vid marginalswappunkten exempelvis:

$$0{,}93 \times 25 = 23{,}25$$

5. Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23{,}25 = 48{,}25$$

6. Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

	Belopp (miljoner euro)			
Motparter	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	65,0	90,0	80,0	235,0
Tilldelning totalt	48,25	52,55	57,20	158,0

▼B

7. ECB fastställer avistakursen euro/dollar för transaktionen till 1,1300.

8. Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) köper Eurosystemet vid transaktionsstarten 158 000 000 euro och säljer 178 540 000 US-dollar. På transaktionens förfallodag säljer Eurosystemet 158 000 000 euro och köper 178 644 754 dollar (terminskursen är 1,130663 = 1,1300 + 0,000663).

9. Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) sker Eurosystemets växling av euro- och dollarbelopp enligt nedanstående tabell:

Avistatransaktion			Terminstransaktion		
Valutakurs	Köp EUR	Försäljning USD	Valutakurs	Försäljning EUR	Köp USD
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Totalt	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

IV. EXEMPEL 5: LIKVIDISERANDE VALUTASWAPP GENOM ANBUD TILL RÖRLIG KURS

1. ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en valutaswapp mellan euro och dollar med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig kurs. (Obs! Eurons terminskurs är i detta exempel högre än avistakursen.)

2. Tre motparter lämnar in följande anbud:

	Belopp (miljoner euro)				
Swappunkt (× 10 000)	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20

▼B

	Belopp (miljoner euro)				
Swappunkt (× 10 000)	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Totalt	60	85	75	220	

3. ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 197 miljoner euro, vilket ger en marginalswappunkt på 6,54. Alla anbud till en swappunktsnotering under 6,54 (upp till ett ackumulerat belopp av 195 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 6,54 är tilldelningarnas andel:

$$\frac{197 - 195}{20} = 10\ \%$$

4. För bank 1 är tilldelningen vid marginalswappunkten exempelvis:

$$0{,}10 \times 5 = 0{,}5$$

5. Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0{,}5 = 55{,}5$$

6. Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

	Belopp (miljoner euro)			
Motparter	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	60,0	85,0	75,0	220
Tilldelning totalt	55,5	75,5	66,0	197

6. ECB fastställer avistakursen euro/dollar för transaktionen till 1,1300.

7. Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) säljer Eurosystemet vid transaktionsstarten 197 000 000 euro och köper 222 610 000 US-dollar. På transaktionens förfallodag köper Eurosystemet 197 000 000 euro och säljer 222 738 838 dollar (terminskursen är 1,130654 = 1,1300 + 0,000654).

▼B

8. Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) sker Eurosystemets växling av euro- och dollarbelopp enligt nedanstående tabell:

Avistatransaktion			Terminstransaktion*		
Valutakurs	Försäljning EUR	Köp USD	Valutakurs	Köp EUR	Försäljning USD
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Totalt	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

VI. EXEMPEL 6: RISKKONTROLLÅTGÄRDER

1. Exemplet illustrerar riskkontrollåtgärder som tillämpas på tillgångar som mobiliserats som säkerheter Eurosystemets kreditoperationer. Det är baserat på antagandet att behovet av tilläggssäkerheter beräknas inklusive upplupen ränta på tillförd likviditet och med en tröskelpunkt på 0,5 % av den tillförda likviditeten. Exemplet baseras på antagandet att motparten deltar i följande penningpolitiska operationer som utförs av Eurosystemet:

   a) En huvudsaklig refinansieringstransaktion som börjar den 30 juli 2014 och slutar den 6 augusti 2014 där motparten tilldelas 50 miljoner euro till en ränta på 0,15 %.

   b) En långfristig refinansieringstransaktion som börjar den 31 juli 2014 och slutar den 23 oktober 2014 där motparten tilldelas 45 miljoner euro till en ränta på 0,15 %.

   c) En huvudsaklig refinansieringstransaktion som börjar den 6 augusti 2014 och slutar den 13 augusti 2014 där motparten tilldelas 35 miljoner euro till en ränta på 0,15 %.

2. I tabell 1 nedan beskrivs de omsättbara tillgångarna som mobiliserats av motparten för täckning av dessa transaktioner.

▼M4

Tabell 1

Omsättbara tillgångarna som mobiliserats av motparten i transaktionerna

Egenskaper

Namn	Tillgångskategori	Förfallodag	Typ av kupong	Kupongfrekvens	Återstående löptid	Värderingsavdrag
Tillgång A	►M9 Säkerställd obligation av jumbo-typ ◄	30.8.2018	Fast ränta	6 månader	4 år	2,50 %
Tillgång B	Statsobligation	19.11.2018	Rörlig ränta	12 månader	4 år	0,50 %
Tillgång C	Företagsobligation	12.5.2025	Nollkupongare		> 10 år	13,00 %

Priser i procent (inklusive upplupen ränta) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) De priser som visas för ett visst värderingsdatum motsvarar det mest representativa priset under affärsdagen före värderingsdatumet.

▼B

ÖRONMÄRKNINGSSYSTEM

Det antas att transaktionerna genomförs med en nationell centralbank som använder ett system där underliggande tillgångar öronmärks för varje enskild transaktion. I system med öronmärkning värderas tillgångar som mobiliserats som säkerhet dagligen. Ramen för riskkontroll kan därmed beskrivas på följande sätt (se också tabell 2 nedan):

▼M4

1. Den 30 juli 2014 ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken, som köper 50,6 miljoner euro av tillgång A. Tillgång A är en ►M9 säkerställd obligation av jumbo-typ ◄ med fast kupongränta som förfaller till betalning den 30 augusti 2018 och klassas i kreditkvalitetssteg 1–2. Den återstående löptiden är således fyra år och ett värderingsavdrag görs därför med 2,5 procent. Marknadskursen för tillgång A på dess referensmarknadsplats samma dag är 101,61 % vilket inkluderar upplupen kupongränta. Motparten ska tillhandahålla tillgång A till ett värde som, efter värderingsavdraget på 2,5 procent, överstiger det tilldelade beloppet på 50 miljoner euro. Motparten levererar därför tillgång A till ett nominellt värde av 50,6 miljoner euro, medan det justerade marknadsvärdet samma dag är 50 129 294 euro.

▼B

2. Den 31 juli 2014 ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång A för 21 miljoner euro (marknadskurs 101,21 procent, värderingsavdrag 2,5 procent) och tillgång B för 25 miljoner euro (marknadskurs 98,02 procent). Tillgång B är en statsobligation med rörliga kupongbetalningar som klassas i kreditkvalitetssteg 1–2, på vilken 0,5 procents värderingsavdrag görs. Det justerade marknadsvärdet på tillgång A och tillgång B är samma dag 45 130 098 euro, vilket överstiger det erforderliga beloppet på 45 000 000 euro.

▼B

3. Den 31 juli 2014 omvärderas de underliggande tillgångarna för de huvudsakliga refinansieringstransaktioner som inleddes den 30 juli 2014. Med ett marknadspris på 101,21 procent är marknadsvärdet på tillgång A efter värderingsavdraget fortfarande mellan den lägre och den högre tröskelpunkten. Den säkerhet som ursprungligen mobiliserats bedöms således täcka både det tilldelade ursprungliga likviditetsbeloppet och den upplupna räntan på 208 EUR.

4. Den 1 augusti 2014 omvärderas de underliggande tillgångarna: marknadskursen för tillgång A är 99,50 procent och marknadskursen för tillgång B är 97,95 procent. Den upplupna räntan på den huvudsakliga refinansieringstransaktionen som inleddes den 30 juli 2014 är 417 euro, och på den långfristiga refinansieringstransaktionen som inleddes den 31 juli 2014 är räntan 188 euro. Det justerade marknadsvärdet för tillgång A i den första transaktionen kommer då att understiga det belopp som ska täckas, dvs. tilldelad likviditet plus upplupen ränta, med 912 092 euro, men även den undre tröskelpunkten på 49 750 415 euro. Motparten levererar tillgång A till det nominella värdet av 950 000 euro, vilket efter värderingsavdrag med 2,5 procent från marknadsvärdet enligt kursen 99,50 procent, återställer tillräcklig säkerhet. De nationella centralbankerna kan begära tilläggssäkerheter i form av kontanter i stället för i värdepapper.

   I den andra transaktionen behövs också en tilläggssäkerhet eftersom det justerade marknadsvärdet av de underliggande värdepapperen i denna transaktion (688 euro) understiger den undre tröskelpunkten på 187 euro. Motparten levererar därför 270 000 euro av tillgång B med ett justerat marknadsvärde på 263 143 euro.

5. Den 4 och den 5 augusti 2014 omvärderas de underliggande tillgångarna utan att det behövs någon begäran om tilläggssäkerheter för de transaktioner som ingicks den 30 och 31 juli 2014.

6. Den 6 augusti 2014 betalar motparten tillbaka den likvid som erhölls i den huvudsakliga refinansieringstransaktionen den 30 juli 2014, inklusive upplupen ränta på 1 458 euro. Den nationella centralbanken lämnar tillbaka 51 550 000 euro av tillgång A till nominellt värde.

   Samma dag ingår motparten ett nytt repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång C till ett nominellt värde av 75 miljoner euro. Tillgång C, som är en företagsobligation med nollkupong med en återstående löptid på över tio år och som klassas i kreditkvalitetssteg 1–2, kräver ett värderingsavdrag på 13 procent – motsvarande justerat marknadsvärde efter värderingsavdrag är samma dag 35 045 775 euro. Omvärderingen av de underliggande tillgångarna för den långfristiga refinansieringstransaktion som inleddes den 31 juli 2014 visar att de levererade tillgångarnas justerade marknadsvärde ligger över den övre tröskelpunkten vilket medför att den nationella centralbanken lämnar tillbaka tillgång B till ett nominellt värde av 262 000 euro till motparten. Om överskjutande säkerhet vid den andra transaktionen behöver betalas tillbaka till motparten kan denna i vissa fall nettas mot de tilläggssäkerheter som motparten ska betala till den nationella centralbanken avseende den första transaktionen. Endast en avveckling av säkerheter behöver således utföras.

POOLNINGSSYSTEM

Det antas för det andra att transaktionerna genomförs med en nationell centralbank som tillämpar ett poolningssystem där tillgångarna i den pool av tillgångar som används av motparten är inte öronmärkta för särskilda transaktioner.

▼B

1. Samma serie transaktioner används i detta exempel som i exemplet på öronmärkningssystemet ovan. Den största skillnaden är att det justerade marknadsvärdet av alla tillgångar i poolen på värderingsdagarna ska täcka behovet av säkerheter för motpartens alla utestående transaktioner med centralbanken. Begäran om tilläggssäkerheter den 1 augusti 2014 överensstämmer således exakt 1 174 592 euro med det belopp som krävs i öronmärkningssystemet. Motparten levererar tillgång A till det nominella värdet av 1 300 000 euro, vilket efter värderingsavdrag med 2,5 procent från marknadsvärdet enligt kursen 99,50 procent, återställer tillräcklig säkerhet.

2. Vidare kan motparten, när den huvudsakliga refinansieringstransaktionen som inleddes den 30 juli 2014 löper ut den 6 augusti 2014, låta tillgången ligga kvar på sitt pantkonto. En tillgång kan också bytas mot en annan tillgång i enlighet med exemplet, där tillgång A med ett nominellt värde på 51,9 miljoner euro ersätts med tillgång C till ett nominellt värde på 75,5 miljoner euro för att täcka den likviditet som erhållits och den upplupna räntan i alla refinansieringstransaktioner.

3. Riskkontrollåtgärderna i poolningssystemet beskrivs i tabell 3.

▼B

Tabell 2

Öronmärkningssystem

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet	Upplupen ränta	Totalt belopp som ska täckas	Undre tröskelpunkt	Övre tröskelpunkt	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerheter
30.7.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 129 294	—
31.7.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	50 000 208	49 750 207	50 250 209	49 931 954	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 098	—
1.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	50 000 417	49 750 415	50 250 419	49 088 325	– 912 092
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188	45 000 188	44 775 187	45 225 188	44 737 688	– 262 500
4.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	50 001 042	49 751 036	50 251 047	50 246 172	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750	45 000 750	44 775 746	45 225 754	45 147 350	—
5.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	50 001 250	49 751 244	50 251 256	50 125 545	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938	45 000 938	44 775 933	45 225 942	45 201 299	—

▼B

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet	Upplupen ränta	Totalt belopp som ska täckas	Undre tröskelpunkt	Övre tröskelpunkt	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerheter
6.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 045 775	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125	45 001 125	44 776 119	45 226 131	45 266 172	265 047
7.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	35 000 146	34 825 145	35 175 147	34 987 050	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313	45 001 313	44 776 306	45 226 319	45 026 704	—

▼B

Tabell 3

Poolningssystem

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet	Upplupen ränta	Totalt belopp som ska täckas	Undre tröskelpunkt (*)	Övre tröskelpunkt (**)	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerheter
30.7.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	Ej relevant	50 129 294	—
31.7.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	95 000 208	94 525 207	Ej relevant	95 062 051	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—					
1.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	95 000 604	94 525 601	Ej relevant	93 826 013	– 1 174 592
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188					
4.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	95 001 792	94 526 783	Ej relevant	95 470 989	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750					
5.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	95 002 188	94 527 177	Ej relevant	95 402 391	—

▼B

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet	Upplupen ränta	Totalt belopp som ska täckas	Undre tröskelpunkt (*)	Övre tröskelpunkt (**)	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerheter
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938					
6.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	80 001 125	79 601 119	Ej relevant	80 280 724	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125					
7.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	80 001 458	79 601 451	Ej relevant	80 239 155	—
30.7.2014	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313					

(*) I ett poolningssystem är den undre tröskelpunkten det lägsta tröskelvärdet för begäran om tilläggssäkerhet. I praktiken kräver de flesta nationella centralbanker tilläggssäkerhet när säkerhetspoolens marknadsvärde efter värderingsavdrag understiger det belopp som ska täckas.

(**) I ett poolningssystem behövs ingen övre tröskelpunkt eftersom motparten, i avsikt att hålla antalet operativa transaktioner så litet som möjligt, strävar efter att ständigt ha överskjutande säkerhet.

▼**M7**

BILAGA XIIa

En enhet som har klassificerats som organ enligt definitionen i artikel 2.2 i denna riktlinje ska uppfylla nedanstående kvantitativa kriterier för att dess godtagbara omsättbara tillgångar ska allokeras till avdragskategori II enligt vad som framgår av tabell 1 i bilagan till riktlinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35):

a) den genomsnittliga summan av de nominella utestående värdena på alla godtagbara omsättbara tillgångar som organet emitterat uppgår till minst 10 miljarder euro under referensperioden, och

b) den genomsnittliga summan av de nominella värdena på alla godtagbara omsättbara tillgångar med ett nominellt utestående värde på minst 500 miljoner euro som emitterats av organet under referensperioden resulterar i en andel motsvarande minst 50 procent av den genomsnittliga summan av de nominella utestående värdena på alla godtagbara omsättbara tillgångar som organet emitterat under referensperioden.

Hur dessa regler efterlevs granskas årligen genom att man, för det aktuella året, beräknar det relevanta genomsnittet över en ettårig referensperiod mellan den 1 augusti föregående år och den 31 juli det aktuella året.

▼B

BILAGA XIII

JÄMFÖRELSETABELL

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 1.1				
Artikel 1.2	Artikel 1			
Artikel 1.3	Inledning			
Artikel 1.4	Avsnitt 1.6			
Artikel 1.5			Artikel 2	
Artikel 2.1	Tillägg 2			
Artikel 2.2	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 2.3	Tillägg 2			
Artikel 2.4	Avsnitt 5.2.1, tillägg 2			
Artikel 2.5	Tillägg 2			
Artikel 2.6	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 2.7	Tillägg 2			
Artikel 2.8	Avsnitt 3.1.1.2			
Artikel 2.9	Tillägg 2			
Artikel 2.10				
Artikel 2.11	Tillägg 2			
Artikel 2.12				
Artikel 2.13	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 2.14	Tillägg 2			
Artikel 2.15	Tillägg 2			
Artikel 2.16	Avsnitt 6.6			
Artikel 2.17	Tillägg 2			
Artikel 2.18	Tillägg 2			
Artikel 2.19	Bilaga II, punkt 20			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 2.20	Tillägg 2			
Artikel 2.21	Tillägg 2			
Artikel 2.22	Tillägg 2			
Artikel 2.23				
Artikel 2.24	Tillägg 2			
Artikel 2.25				
Artikel 2.26	Tillägg 2			
Artikel 2.27			Artikel 3.2 b ii d	
Artikel 2.28			Artikel 10	
Artikel 2.29	Tillägg 2			
Artikel 2.30	Avsnitt 4.1.3, tillägg 2			
Artikel 2.31				
Artikel 2.32				
Artikel 2.33				
Artikel 2.34	Tillägg 2			
Artikel 2.35				
Artikel 2.36	Tillägg 2			
Artikel 2.37				
Artikel 2.38	Avsnitt 5.1.1.3, tillägg 2			
Artikel 2.39	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 2.40	Avsnitt 3.4.1, 3.4.2, tillägg 2			
Artikel 2.41	Avsnitt 6.6.1			
Artikel 2.42				
Artikel 2.43				
Artikel 2.44				

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 2.45	Tillägg 2			
Artikel 2.46	Tillägg 2			
Artikel 2.47				
Artikel 2.48	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 2.49				
Artikel 2.50	Tillägg 2			
Artikel 2.51	Tillägg 2			
Artikel 2.52	Tillägg 2			
Artikel 2.53	Tillägg 2			
Artikel 2.54	Tillägg 2			
Artikel 2.55	Tillägg 2			
Artikel 2.56	Tillägg 2			
Artikel 2.57				
Artikel 2.58	Tillägg 2			
Artikel 2.59				
Artikel 2.60	Tillägg 2			
Artikel 2.61				
Artikel 2.62				
Artikel 2.63				
Artikel 2.64	Avsnitt 5.1.5.4, tillägg 2			
Artikel 2.65				
Artikel 2.66	Tillägg 2			
Artikel 2.67	Tillägg 2			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 2.68				
Artikel 2.69	Avsnitt 6.2.1.3			
Artikel 2.70	Avsnitt 6.2.2			
Artikel 2.71	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 2.72	Avsnitt 3.2.1, 3.2.2, tillägg 2			
Artikel 2.73	Tillägg 2			
Artikel 2.74				
Artikel 2.75				
Artikel 2.76	Tillägg 2			
Artikel 2.77	Avsnitt 3.1.1.2, tillägg 2			
Artikel 2.78	Tillägg 2			
Artikel 2.79	Tillägg 2			
Artikel 2.80	Avsnitt 3.1.1.1			
Artikel 2.81	Tillägg 2			
Artikel 2.82	Tillägg 2			
Artikel 2.83	Tillägg 2			
Artikel 2.84	Avsnitt 5.1.5.4, tillägg 2			
Artikel 2.85				
Artikel 2.86	Tillägg 2			
Artikel 2.87	Tillägg 2			
Artikel 2.88				
Artikel 2.89	Avsnitt 3.4.3			
Artikel 2.90				
Artikel 2.91	Tillägg 2			
Artikel 2.92	Tillägg 2			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 2.93				
Artikel 2.94	Tillägg 2			
Artikel 2.95				
Artikel 2.96				
Artikel 2.97	Ruta 7, tillägg 2			
Artikel 2.98	Tillägg 2			
Artikel 2.99	Avsnitt 5.1.1.3, tillägg 2			
Artikel 2.100				
Artikel 3.1	Avsnitt 1.3			
Artikel 3.2				
Artikel 4				
Artikel 5.1	Ingressen till kapitel 3			
Artikel 5.2	Ingressen till kapitel 3			
Artikel 5.3	Ingressen till kapitel 3, avsnitt 1.3.3			
Artikel 5.4	Ingressen till kapitel 3, avsnitt 1.3.3, avsnitt 3.1.5			
Artikel 5.5	Avsnitt 1.3.1			
Artikel 6.1	Avsnitt 3.1.1.1			
Artikel 6.2	Avsnitt 3.1.2			
Artikel 6.3				
Artikel 6.4				
Artikel 6.5				
Artikel 6.6				
Artikel 7.1	Avsnitt 3.1.1.1			
Artikel 7.2	Avsnitt 3.1.3			
Artikel 7.3				
Artikel 7.4				
Artikel 7.5				

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 7.6	Avsnitt 3.1.3			
Artikel 8.1	Avsnitt 3.1.4			
Artikel 8.2	Avsnitt 3.1.4			
Artikel 8.3	Avsnitt 5.1.2.3, 5.2.5			
Artikel 8.4	Avsnitt 3.1.4			
Artikel 9.1	Avsnitt 3.1.5			
Artikel 9.2	Avsnitt 3.1.5			
Artikel 9.3	Avsnitt 3.1.4			
Artikel 10.1				
Artikel 10.2	Bilaga II			
Artikel 10.3				
Artikel 10.4				
Artikel 10.5	Avsnitt 6.1			
Artikel 11.1	Avsnitt 3.4.1			
Artikel 11.2	Bilaga II			
Artikel 11.3	Avsnitt 3.4.3			
Artikel 11.4	Avsnitt 3.4.3			
Artikel 11.5	Avsnitt 3.4.4			
Artikel 11.6				
Artikel 12.1	Avsnitt 3.5.1			
Artikel 12.2	Avsnitt 3.5.2			
Artikel 12.3				Artikel 1
Artikel 12.4	Avsnitt 3.5.3			
Artikel 12.5	Avsnitt 3.1.3			
Artikel 12.6	Avsnitt 3,5			
Artikel 12.7				

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 13.1	Avsnitt 3.3.2			
Artikel 13.2	Avsnitt 3.3.2			
Artikel 13.3	Avsnitt 3.3.2			
Artikel 13.4	Avsnitt 3.3.3			
Artikel 13.5	Avsnitt 3.3.4			
Artikel 13.6				
Artikel 14.1	Avsnitt 3.2.2			
Artikel 14.2	Avsnitt 3.2.3			
Artikel 14.3	Avsnitt 3.2.4			
Artikel 14.4				
Artikel 15.1	Avsnitt 3.2, avsnitt 5.1.4			
Artikel 15.2				
Artikel 15.3				
Artikel 16.1	Avsnitt 2.3			
Artikel 16.2	Avsnitt 2.3			
Artikel 17.1	Tillägg 2			
Artikel 17.2				
Artikel 17.3	Avsnitt 4.1.1, avsnitt 4.2.1			
Artikel 17.4	Avsnitt 4.1.5, avsnitt 4.2.5			
Artikel 17.5	Avsnitt 4.1.5			
Artikel 17.6	Avsnitt 4.1.4			
Artikel 17.7				
Artikel 18.1	Avsnitt 4.1.1, avsnitt 4.1.2			
Artikel 18.2	Avsnitt 4.1.2			
Artikel 18.3	Avsnitt 4.1.3			
Artikel 18.4	Avsnitt 4.1.3			
Artikel 19.1	Avsnitt 4.1.3			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 19.2				
Artikel 19.3				
Artikel 19.4				
Artikel 19.5	Avsnitt 4.1.3			
Artikel 19.6	Avsnitt 4.1.3			
Artikel 20.1	Avsnitt 4.1.4			
Artikel 20.2	Avsnitt 4.1.4			
Artikel 20.3				
Artikel 21.1	Avsnitt 4.2.1			
Artikel 21.2				Artikel 1
Artikel 21.3	Avsnitt 4.2.2			
Artikel 21.4	Avsnitt 4.2.3			
Artikel 22.1	Avsnitt 4.2.3			
Artikel 22.2	Avsnitt 4.2.3			
Artikel 22.3	Avsnitt 4.2.3			
Artikel 23.1	Avsnitt 4.2.4			
Artikel 23.2	Avsnitt 4.2.4			
Artikel 23.3				
Artikel 24				
Artikel 25.1	Avsnitt 5.1.1, avsnitt 5.1.1.3			
Artikel 25.2	Avsnitt 5.1.1, avsnitt 5.1.2.3			
Artikel 25.3	Avsnitt 5.1.1.3			
Artikel 26.1	Avsnitt 5.1.1.1			
Artikel 26.2	Avsnitt 5.1.1.1			
Artikel 26.3	Avsnitt 5.1.1.1			
Artikel 26.4	Avsnitt 5.1.1.1			
Artikel 27.1	Avsnitt 5.1.1.2			
Artikel 27.2	Avsnitt 5.1.1.2			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 27.3	Avsnitt 5.1.1.2			
Artikel 27.4	Avsnitt 5.1.1.2			
Artikel 28.1	Avsnitt 5.1.2			
Artikel 28.2	Avsnitt 5.1.2			
Artikel 28.3	Avsnitt 5.1.2, avsnitt 5.1.2.3			
Artikel 29.1	Avsnitt 5.1.2.2–5.1.2.3			
Artikel 29.2	Avsnitt 5.1.2.2–5.1.2.3			
Artikel 30.1	Avsnitt 5.1.3			
Artikel 30.2	Avsnitt 5.1.3			
Artikel 30.3				
Artikel 30.4	Avsnitt 5.1.3			
Artikel 30.5	Avsnitt 5.1.3			
Artikel 31.1	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 31.2	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 32.1	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 32.2	Avsnitt 5.1.1.3			
Artikel 32.3	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 32.4	Avsnitt 5.1.1.3			
Artikel 32.5	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 32.6	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 33.1	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 33.2	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 33.3	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 33.4	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 34.1	Tillägg 2			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 34.2	Tillägg 2			
Artikel 35.1	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 35.2				
Artikel 35.3				
Artikel 36.1	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 36.2				
Artikel 36.3				
Artikel 37.1	Avsnitt 5.1.5.1			
Artikel 37.2				
Artikel 38.1	Avsnitt 5.1.5.2			
Artikel 38.2	Avsnitt 5.1.5.2			
Artikel 39.1	Avsnitt 5.1.5.2			
Artikel 39.2	Avsnitt 5.1.5.2			
Artikel 40.1	Avsnitt 5.1.5.3			
Artikel 40.2				
Artikel 41.1	Avsnitt 5.1.5.3			
Artikel 41.2				
Artikel 42	Avsnitt 5.1.5.4			
Artikel 43.1	Avsnitt 5.1.6			
Artikel 43.2	Avsnitt 5.1.6			
Artikel 43.3	Avsnitt 5.1.6			
Artikel 43.4				
Artikel 44.1	Avsnitt 5.2.1			
Artikel 44.2	Avsnitt 5.2.1			
Artikel 45.1	Avsnitt 5.2.2			
Artikel 45.2	Avsnitt 5.2.2			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 45.3	Avsnitt 5.2.2			
Artikel 46.1	Avsnitt 5.2.3			
Artikel 46.2	Avsnitt 5.2.3			
Artikel 46.3	Avsnitt 5.2.3			
Artikel 47.1	Avsnitt 5.2.4			
Artikel 47.2	Avsnitt 5.2.4			
Artikel 48.1	Avsnitt 5.2.5			
Artikel 48.2	Avsnitt 5.2.5			
Artikel 49.1	Avsnitt 5.3.1			
Artikel 49.2	Avsnitt 5.3.1			
Artikel 50.1	Avsnitt 5.3.2			
Artikel 50.2	Avsnitt 5.3.1			
Artikel 51.1	Avsnitt 5.3.2			
Artikel 51.2	Avsnitt 5.3.1			
Artikel 51.3	Avsnitt 5.3.2			
Artikel 52.1	Avsnitt 5.3.2			
Artikel 52.2				
Artikel 53.1	Avsnitt 5.3.1			
Artikel 53.2				
Artikel 54.1	Avsnitt 7.4.2			
Artikel 54.2				Artikel 2
Artikel 55	Avsnitt 2.1			
Artikel 56.1	Avsnitt 2.1			
Artikel 56.2	Avsnitt 2.1			
Artikel 56.3	Avsnitt 2.1			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 56.4	Avsnitt 2.1			
Artikel 57.1				
Artikel 57.2	Avsnitt 2.2			
Artikel 57.3	Avsnitt 2.2, tillägg 3			
Artikel 57.4	Avsnitt 2.2, avsnitt 5.2.2			
Artikel 57.5				
Artikel 58.1	Avsnitt 1.5			
Artikel 58.2	Avsnitt 1.5, avsnitt 6.1			
Artikel 58.3				
Artikel 58.4	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 58.5	Avsnitt 6.1			
Artikel 58.6	Avsnitt 6.2			
Artikel 59.1	Avsnitt 6.2.1.2			
Artikel 59.2	Avsnitt 6.1, avsnitt 6.3.1			
Artikel 59.3	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 59.4				
Artikel 59.5	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 59.6	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 59.7	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 60				
Artikel 61.1	Avsnitt 6.2			
Artikel 61.2	Avsnitt 6.3.2, bilaga till ECB/2014/10			
Artikel 62.1	Avsnitt 6.2.1.1		Artikel 3.2	
Artikel 62.2			Artikel 3.2	

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 62.3			Artikel 3.2	
Artikel 63.1			Artikel 3.2	
Artikel 63.2				
Artikel 63.3	Avsnitt 6.2.1.1		Artikel 3.3	
Artikel 63.4			Artikel 3.4	
Artikel 63.5			Artikel 3.5	
Artikel 64	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 65	Avsnitt 6.2.1.8			
Artikel 66.1	Avsnitt 6.2.1.3, ECB/2014/10			
Artikel 66.2	Avsnitt 6.2.1.3			
Artikel 66.3	Avsnitt 6.2.1.3			
Artikel 67.1	Avsnitt 6.2.1.4, ECB/2014/10			
Artikel 67.2				
Artikel 68.1	Avsnitt 6.2.1.5, bilaga till ECB/2014/10			
Artikel 68.2	Avsnitt 6.2.1.5			
Artikel 68.3	Avsnitt 6.2.1.5, bilaga till ECB/2014/10			
Artikel 69.1	Avsnitt 6.2.1.6			
Artikel 69.2				
Artikel 70.1	Avsnitt 6.2.1.7			
Artikel 70.2				
Artikel 70.3				
Artikel 70.4				
Artikel 70.5				
Artikel 70.6				
Artikel 71				

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 72	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 73.1	Avsnitt 6.2.1.1, ECB/2014/10			
Artikel 73.2				
Artikel 73.3	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 73.4	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 73.5	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 73.6			Artikel 4	
Artikel 73.7				
Artikel 74.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 74.2	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 74.3				
Artikel 74.4	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 75.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 75.2	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 76.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 76.2				
Artikel 77.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 77.2				
Artikel 78.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 78.2			Artikel 11	
Artikel 79	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 80.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 80.2				
Artikel 80.3				
Artikel 80.4				
Artikel 80.5			Artikel 5.2	

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 81.1	Avsnitt 6.2.1			
Artikel 81.2				
Artikel 82.1	Avsnitt 6.3.1		Artikel 6.2	
Artikel 82.2	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 83			Artikel 1	
Artikel 84			Artikel 1	
Artikel 85				
Artikel 86				
Artikel 87.1	Avsnitt 6.3.2			
Artikel 87.2				
Artikel 87.3	Avsnitt 6.3.2			
Artikel 88.1	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 88.2				
Artikel 89.1	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 89.2				
Artikel 89.3				
Artikel 89.4				
Artikel 89.5				
Artikel 90	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 91	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 92	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 93	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 94	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 95.1	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 95.2	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 96.1	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 96.2				
Artikel 96.3				

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 97	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 98	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 99.1	Avsnitt 6.2.3.1			
Artikel 99.2				
Artikel 100	Tillägg 7			
Artikel 101.1	Tillägg 7			
Artikel 101.2	Tillägg 7			
Artikel 102	Tillägg 7			
Artikel 103.1	Tillägg 7			
Artikel 103.2	Tillägg 7			
Artikel 103.3				
Artikel 104.1	Tillägg 7			
Artikel 104.2	Tillägg 7			
Artikel 104.3				
Artikel 104.4				
Artikel 105				
Artikel 106	Avsnitt 6.2.2			
Artikel 107.1	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.2	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.3	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.4	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.5	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.6	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.7	Avsnitt 6.2.2.2			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 108	Avsnitt 6.3.1, avsnitt 6.2.2.1, avsnitt 6.3.3.2			
Artikel 109.1	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 109.2	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 109.3	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 110.1	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 110.2	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 110.3	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 110.4	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 110.5				
Artikel 110.6				
Artikel 110.7	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 111.1	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 111.2	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 112	Avsnitt 6.3.3.2			
Artikel 113.1	Avsnitt 6.3.2			
Artikel 113.2				
Artikel 113.3				
Artikel 114.1	Avsnitt 6.3.2, avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 114.2	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 114.3	Avsnitt 6.3.2, avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 114.4	Avsnitt 6.3.2, avsnitt 6.3.3.1			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 114.5	Avsnitt 6.3.2, avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 115	Avsnitt 6.3.2, avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 116	Avsnitt 6.2.1.2, avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 117	Avsnitt 6.2.1.6, avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 118.1				
Artikel 119.1	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 119.2	Avsnitt 6.3.4.1, avsnitt 6.3.4			
Artikel 119.3				
Artikel 119.4	Avsnitt 6.3.4			
Artikel 119.5	Avsnitt 6.3.5			
Artikel 120.1				
Artikel 120.2				
Artikel 120.3				
Artikel 121.1	Avsnitt 6.3.4.2			
Artikel 121.2				
Artikel 121.3				
Artikel 121.4				
Artikel 122.1	Avsnitt 6.3.4.3			
Artikel 122.2				
Artikel 122.3	Avsnitt 6.3.4.3			
Artikel 122.4				
Artikel 122.5				

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 123.1				
Artikel 123.2				
Artikel 123.3				
Artikel 123.4				
Artikel 124.1	Avsnitt 6.3.4.4			
Artikel 124.2				
Artikel 124.3				
Artikel 124.4	Avsnitt 6.3.4.4			
Artikel 124.5	Avsnitt 6.3.4.4			
Artikel 125				
Artikel 126.1	Avsnitt 6.3.5			
Artikel 126.2	Avsnitt 6.3.5			
Artikel 126.3				
Artikel 126.4				
Artikel 126.5				
Artikel 127.1	Avsnitt 6.4.1			
Artikel 127.2	Avsnitt 6.4.1			
Artikel 127.3	Avsnitt 6.4.1			
Artikel 128.1	Avsnitt 6.4.1			
Artikel 128.2	Avsnitt 6.4.1			
Artikel 129.1	Avsnitt 6.4.2		Artikel 8.1	
Artikel 129.2	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 130.1	Avsnitt 6.4.2		Artikel 8.2	
Artikel 130.2			Artikel 8.3	
Artikel 130.3	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 130.4			Artikel 8.4	
Artikel 130.5	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 130.6	Avsnitt 6.4.2			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 130.7	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 130.8	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 131.1	Avsnitt 6.4.3.1		Artikel 8.5	
Artikel 131.2	Avsnitt 6.4.3.1			
Artikel 131.3	Avsnitt 6.4.3.1			
Artikel 132			Artikel 8.6	
Artikel 133	Avsnitt 6.4.3.3			
Artikel 134	Avsnitt 6.5, avsnitt 6.5.1			
Artikel 135	Avsnitt 6.5.2			
Artikel 136.1	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 136.2	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 136.3	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 136.4				
Artikel 137.1	Avsnitt 6.7			
Artikel 137.2	Avsnitt 6.7			
Artikel 137.3	Avsnitt 6.7			
Artikel 138.1	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 138.2				
Artikel 138.3	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 139.1		Artikel 1.1		
Artikel 139.2				
Artikel 140	Avsnitt 6.3.2.3			
Artikel 141.1	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 141.2				
Artikel 141.3	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 142.1				
Artikel 141.2				
Artikel 142.3				

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 142.4				
Artikel 143.1				
Artikel 143.2	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 143.3				
Artikel 144	Avsnitt 6.2.3			
Artikel 145.1	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 145.2	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 145.3	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 145.4	Tillägg 6			
Artikel 146				
Artikel 147	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 148.1	Avsnitt 6.6			
Artikel 148.2	Avsnitt 6.6			
Artikel 148.3	Avsnitt 6.6.1			
Artikel 148.4				
Artikel 148.5				
Artikel 148.6				
Artikel 149.1	Avsnitt 6.6			
Artikel 149.2	Avsnitt 6.6, avsnitt 6.6.2			
Artikel 150.1	Avsnitt 6.6.2			
Artikel 150.2	Avsnitt 6.2.1.4, avsnitt 6.6.2, ECB/2014/10			
Artikel 150.3				
Artikel 150.4	Avsnitt 6.6.2			
Artikel 150.5	Avsnitt 6.6.2			
Artikel 150.6				
Artikel 151.1	ECB/2014/10			
Artikel 151.2	ECB/2014/10			
Artikel 151.3	ECB/2014/10			
Artikel 151.4	ECB/2014/10			
Artikel 152.1	Bilaga till ECB/2014/10			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 152.2				
Artikel 152.3				
Artikel 153.1	Avsnitt 2.3			
Artikel 153.2				
Artikel 154.1	Avsnitt 2.3			
Artikel 154.2				
Artikel 155	Tillägg 6			
Artikel 156.1	Tillägg 6			
Artikel 156.2	Tillägg 6			
Artikel 156.3	Tillägg 6			
Artikel 156.4	Tillägg 6			
Artikel 156.5	Tillägg 6, avsnitt 2.3			
Artikel 156.6	Tillägg 6			
Artikel 157	Avsnitt 2.3			
Artikel 158.1	Avsnitt 2.4.1, avsnitt 6.3.1		Artikel 9.2	
Artikel 158.2	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 158.3	Avsnitt 2.4.2			
Artikel 158.4	Avsnitt 2.4.3			
Artikel 159.1	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 159.2	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 159.3	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 159.4	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 160				
Artikel 161.1	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 161.2	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 162	Bilaga II, avsnitt I			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 163	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 164	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 165.1	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 165.2	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 166.1			Artikel 9.2	
Artikel 166.2			Artikel 9.3	
Artikel 166.3			Artikel 9.4	
Artikel 166.4			Artikel 9.5	
Artikel 166.5			Artikel 9.6	
Artikel 167	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 168.1	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 168.2	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 169.1	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 169.2	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 170	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 171	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 172	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 173	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 174.1	Avsnitt 3.1.1.3			
Artikel 174.2				
Artikel 174.3				
Artikel 175	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 176.1	Bilaga II, avsnitt II			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 176.2	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 176.3				
Artikel 177.1	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 177.2	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 177.3	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 178	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 179	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 180	Avsnitt 3.1.1.2			
Artikel 181.1	Avsnitt 4.1.2			
Artikel 181.2	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 181.3	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 182	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 183	Bilaga II, avsnitt III			
Artikel 184	Bilaga II, avsnitt III			
Artikel 185	Bilaga II, avsnitt III			
Artikel 186.1	Bilaga II, avsnitt III			
Artikel 186.2	Bilaga II, avsnitt III			
Artikel 187	Avsnitt 3.4.2			
Artikel 188				
Artikel 189	Avsnitt 1.4			
Artikel 190.1				
Artikel 190.2				
Artikel 191.1				
Artikel 191.2				
Artikel 191.3				
Artikel 192				

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Bilaga I Inledning	Avsnitt 7.1			
Bilaga I 1	Avsnitt 7.1			
Bilaga I 2	Avsnitt 7.1			
Bilaga I 3	Avsnitt 1.3.3, avsnitt 7.2			
Bilaga I 4				
Bilaga I 5				
Bilaga I 6	Avsnitt 7.2			
Bilaga I 7				
Bilaga I 8	Avsnitt 1.3.3, avsnitt 7.3.1			
Bilaga I 9	Avsnitt 7.3.1			
Bilaga I 10				
Bilaga I 11				
Bilaga I 12	Avsnitt 1.3.3, avsnitt 7.4.3			
Bilaga I 13	Avsnitt 7.6			
Bilaga II	Avsnitt 5.1.3			
Bilaga III	Avsnitt 5.1.5.1			
Bilaga IV	Avsnitt 5.1.6			
Bilaga V	Bilaga I, tillägg 3			
Bilaga VI I.1	Avsnitt 6.6.1			
Bilaga VI I.2				
Bilaga VI, I.3				
Bilaga VI I.4	Avsnitt 6.6.1			
Bilaga VI I.5	Avsnitt 6.6.1			
Bilaga VI II.1	Avsnitt 6.6.2			
Bilaga VI II.2	Avsnitt 6.6.2			
Bilaga VI III	ECB/2014/10			
Bilaga VI IV	ECB/2014/10			

▼B

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Bilaga VII I.1	Avsnitt 2.3, tillägg 6, avsnitt 1			
Bilaga VII I.2	Tillägg 6, avsnitt 1			
Bilaga VII I.3	Tillägg 6, avsnitt 1			
Bilaga VII I.4				
Bilaga VII I.5				
Bilaga VII I.6				
Bilaga VII I.7	Tillägg 6, avsnitt 1			
Bilaga VII I.8	Tillägg 6, avsnitt 1			
Bilaga VII II	Tillägg 6, avsnitt 2.1			
Bilaga VIII I.1	Bilaga I, tillägg 8			
Bilaga VIII I.2	Bilaga I, tillägg 8			
Bilaga VIII I.3	Bilaga I, tillägg 8			
Bilaga VIII I.4				
Bilaga VIII II.1	Tillägg 8			
Bilaga VIII II.2				
Bilaga VIII II.3	Tillägg 8			
Bilaga VIII II.4	Tillägg 8			
Bilaga VIII III.1	Tillägg 8			
Bilaga VIII III.2	Tillägg 8			
Bilaga VIII III.3	Tillägg 8			
Bilaga VIII III.4	Tillägg 8			
Bilaga IX	Avsnitt 6.3.5			
Bilaga X			Bilaga I, avsnitt II	
Bilaga XI				
Bilaga XII				
Bilaga XIII				
Bilaga XIV				

▼B

BILAGA XIV

UPPHÄVD RIKTLINJE OCH FÖRTECKNING ÖVER DESS SENARE ÄNDRINGAR

Riktlinje ECB/2011/14 (EUT L 331, 14.12.2011, s. 1)

Riktlinje ECB/2012/25 (EUT L 359, 29.12.2012, s. 74)

Riktlinje ECB/2014/10 (EUT L 166, 5.6.2014, s. 33)

Beslut ECB/2013/6 (EUT L 95, 5.4.2013, s. 22)

Beslut ECB/2013/35 (EUT L 301, 12.11.2013, s. 6)

Beslut ECB/2014/23 (EUT L 168, 7.6.2014, s. 115)